

ژانی ژینگه

ناوی کتیب: ژانی ژینگه

- نووسینی: سهدردین نوره‌دین ئه‌بویه‌کر
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جمال رواندزی
- به‌رگ: سه‌یوان سه‌عیدیان
- سه‌ره‌رشتی چاپ: هیمن نه‌جات
- ژماره‌ی سپاردن: ۳۹۹
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۶
- نرخ: ۲۵۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

زنجیره‌ی کتیب - ۶۵ - (۱۶۸)

سهدردین نوره‌دین ئه‌بویه‌کر

ناویشان

ده‌زگای چاپ و بلا‌کوردنه‌وه‌ی موکریانی

پۆستی ئەلکترۆنی: asokareem@maktoob.co

ژماره‌ی تله‌فۆن: 2260311

www.mukiryani.com

کوردستان - هه‌ولێر

۲۰۰۶

ناوہ پوک

۵ بہرچا وکھ
۷ سیّ دز
۱۴ ماینی کھوئیت و توولہ
۳۹ شیخی گھورہ
۴۷ راو
۶۳ سہلو
۷۱ تۆبزاوہ
۷۷ سواری ٹہسپ شیّ
۹۱ حیزبگیری
۱۰۳ مہیدانی ژنان
۱۱۵ دہلین
۱۲۱ سوارہ و سینہم
۱۳۱ دیوہ کویر
۱۴۴ بارانی رەش
۱۵۵ ژانی ژینگہ
۱۶۵ رەحو تہرناہیت

دارشتنه که شی مؤرکی فۆلکلۆری هەر پیوه بئینیت، وهلی ماینی کهوئیت سهرکینشی کردو ههلیگرتم و جلّهوم له دهست نه ما...

دوو حهفته کپ کهوتم، کاتیکم زانی نیمچه رۆمانیکی دورپی^(۲) رهسهنی ریالستم ههلیناوه! ته گهر له قهل و له کۆتر نه بووم، چونکه نه وهک شالی فۆلکلۆر شاش چنراوه، نه وهک کلاوی رۆمانی هاوچهر خیش سخه...

ههر وهک زۆربهی ئهفسانهکان، هئیماو خهیالی زانستین و زۆرینهشیان بوونه ته راسته قینهی بهرجهسته و دیار، ئاوهاش له ئاسمانی سامالی ئهم رۆمانه دا، له و دیوی ریسی کاکیشانی هئیمای ئهفسانهوه، به ئاستهم گرازهی رهوه قولنگ دهیسترت، دارژان و بهر یهک کهوتنی تهستیره کلکداره کان بهدی ده کریت

سه دره دین نوره دین ئه بویه کر - ههولیر

۲۰۰۴/۱۱/۴

به رچاوه^(۱)

له سه دره می شارستانیهی جهنجال و ئهفسانهی تهنته رنیته و دیوی تهتۆم و تۆری جیهانگهری و نوینگهریدا، منی دیرین په رست، خهونم به سه دره می راو و رهوه ندایه تی و دیو و درنج و شیر و تیره وه دیوه... له شهسته کانی سه دهی رابردو دا که هیشتا قۆناعی خویندنی سه ره تاییم نه بریبوو، محمه د بهر به یار ناویک، ئه و کاته پیشمه رگه بوو و له ژیر تاوئیک له گوندی میرزاغا - قوشته په - ده شتی ههولیر - له زه ماوه ندیکدا لاوکی زۆر چاکی ده گوت و ناوه ناوه ش قسهی خۆش و به سه رهاتی سه یر و چیرۆکی وای ده گپرایه وه که خه لکه که هه موویان به حه په ساوییه وه ده میان دا پچه ریوو و چاویان بریبوو ده می، یه کیک له چیرۆکه ئهفسانه ییه کانی به ناوی ((سی دز و ماینی کهوئیت) بوو، ته گهر له یادم مایته له ژیر دهواره که دا فارس باوه و سه ید کاکه و عومه ره رهش و سمکۆ عه لی و ئه حمه د دۆشکه و محمه د بچکۆل و مام غه فه و مه حموود عه دۆ و جه وه ره قه هار گه لالی و یاسین که ردزی ... زۆری دیکه ش دانیشتیوون.

((کهوئیتی دامه نتاری)) م - که کۆمه له ئهفسانه ییه کی بیانیه بهرپیز پ. د. عه زیز گهردی له ئینگلیزییه وه کردوویه تیه کوردی - خوینده وه (سی دز و ماینی کهوئیت) له یادگه مدا چه که ره ی کرد و هه لئوتو تابه وه، ورده ورده زۆر به یم به روونی و هه ندیکیشیم له ئیلایدا وه بیر هاته وه، له پیشدا نه مویرا خۆم له قهره ی ئهفسانه بدهم، چونکه ئاگاداری ئهم بابه ته نیم، ترسام خۆم به شتی که وه ماندوو بکه م که پیشتر تۆمار کرایته و منیش دهستم له بنی هه مبانه که وه ده رچیت، به لام زۆری نه برد ره مه زانی سالی ۲۰۰۴ به سه ردا هات و منیش خانه نشین و بیکار له ماله وه له خۆم بیزار بووم، رۆژیک به میتشکم دا هات که بیرو که ی چیرۆکه که به چوار پینج لاپه ره بنووسمه وه و ته کنیک و

۱- به رچاوه: دهسته چیه لی ناگر داگیرسان، خشلیکی نیوچه وانی مندال و ژنانه.

۲- دورپه: دووره گ، لیکدراو، تیکه لاو.

سى دز

شەۋى دوۋەم مانگە شەۋىك بوو زەنگىنەت بە داۋ ۋەبكردايە، ديسان سەۋەرى سەگەل بوو، بە ھەپە و مېرەم لە رەشمال دوركەوتنەۋە و چەند جارېك شاللاۋيان بەرەو كەرەكە بردەۋە، داۋى ماۋەيەك بە ۋەرىن و نووسكە نووسك گەرانەۋە، بە دەۋرى ھۆبە رەشمالەكەدا خولانەۋە و چرنوۋكى پاشىيان لە زەۋى گېر دەكرد و روۋە شوئىنەكە دەۋەرىن.

شېركۆ لە تاۋلە گەۋرەكە دوركەوتبۆۋە و چاۋەدېرى سەگەۋەرەكە دەكرد، پەريزاد و گولستانىش جلى پياۋانىيان پۇشيبوو و لە نزيك دەركاى تاۋلەكەۋە سەيرى ئەم لا و ئەۋلايان دەكرد، ھەرسىكيان گويى خۇيان سووكردبوو و ناۋەناۋەش گويىيان بە زەۋىيەۋە دەنا، ھەست و خوستىكيان نەبيست، دانىشتن و ماۋەيەك بەم لا و بەۋلاياندا روۋانى، ھەلستانەۋە و ديدەۋانى شوئىنە دورەكانيان كىرد، ھىچ تارمايەك لە دەۋرۋەرى نزيك و دوورىاندا نەجوۋلايەۋە، بگرە ھەناسەى (با)ش ۋەستابوو. شوانەكان لە ھەۋىز دەۋىيىيان گرتبوو و چوار سەگىش جووت جووت بە چواركەنارى ھەۋىزدا دەگەرەپان و بەرەۋ ھەمان جىگە دەھەپىن و دەيانلوۋراند ... خرتە نىرىيەك ھەستايەۋە، بە شاخى لارانى خۆى خوراند، دەنگى زەنگولەكەى بپە مەرىكى لەخەۋ كىرد و قولآخبوون، ماينى كەۋىت و ھەردوو جوانوۋەكەى لە نىۋان ھەۋىز و رەشمالاندا خەۋتېوون، ماينەكە ھەستايەۋە و سەر و كلكى بەرزكردەۋە و گويى مووچكرد و حيلاندى، رەۋەى ولاخە شىيەكانىش لە بنارى رۆژھەلاتدا لە نىۋان ھەۋىز و رەشمالان بوو و ھەندىكيان ھەستابوون و سەريان ھەلدەكىشا و كلكيان بادەداۋ گويىيان مووچ و سىمكۆلىيان دەكرد، بە حيلە حيل ۋەلامى كەۋىتتيان دەدايەۋە...

چەند ساتىكى دىكەش ھەرسىكيان بەكپى لە شوئىنى خۇياندا رۆنىشتن. پەريزاد گەپايەۋە رەشمال و چاۋىكى لە ماينى كەۋىت و ھەۋىسز و گەلەى ولاخە بەرزەكان كىرد و ھاتەۋە شوئىنەكەى پىشتىرى ...

ديسان سەگەكان بە زنجىرە شاللاۋيان بەرەۋ ھەمان كەرەخ بردەۋە، سەگەۋەرېك بوو دەتگوت گەمارۆى دەستەيەك جەردەيان داۋە و ناھىلن پتر بىنە پىش، بەلام قرووسكە و قورپانەۋەيان نەبوو، ھەر ھەتا سەر دەۋەنە زىيەكان^(۳) بەتاۋ دەچوون و ماۋەيەك لەۋى دەۋەرىن و بە نووسكە نووسك و مل بادان و كلك كلافەكردن و مېراندن و ھەپىن دەگەرەپانەۋە. كەخىراتر سەگەۋەرپان برد، شىركۆ دەنگى دان: دەى رۆلە... ھەۋە بىگرە...

پەيتا پەيتا بەدواياندا چوو، دوو ژنەكەشى دوور و نزيك بە داۋەى بوون، چەند ساتىك لە سەر بەرزايەكەۋە ھەستى راگرت و چاۋى گىرا، لەبەر خۇيەۋە: سوپ دەزائم جەردە و پياۋ خراپن، ئەم سەگەۋەرە بى ھۆ نىيە، بەلام سەرم لەۋە سوپماۋە، نە دىنە پىش و نە ۋازىش دىنن. سەگەكانى دەنگدانەۋە: دەيكورم ...! گويى بگرە و لە خرتىۋىتى ۋەردە! سەگىش لە جىگەى خۇيانەۋە چەقىبوون و دەھەپن، كەمىك دەچونەپىش، دەيانمپاند و دەگەرەپانەۋە...

چىشتانەى رۆژى دوواتر چوونە سەر كەرەكە و ناۋ دپكەزىيەكان گەرەپان، شىتىك، شوئىنەۋارىكيان نەدیت جىگەى گومان بىت، پەريزادىش بەر لە خۇرنشېن تا تاريك داھات سايەدى^(۴) كەرەكەبوو و ھىچى بەدى نەكرد.

ئىۋارەى سىيەم زووتر لە رۆژان ھەتا مانگ ھەلھات سەگەل شەش جار سەۋەرى برد، كە شەۋىلى تريفە، ئەبەنۆسى زەۋى و ئاسمانى را مالى، شىركۆ و ژنەكانى گەبىشتە ئەۋ كەرەخەى دىننى لىتى گەپابوونەۋە. بەبى نارامى و خىرا خىرا سەگەكانى دەنگدەدا: دەى رۆلە بىگرە...! دزىكى ترسنۆك و حيز و خوئىپىيە... لە سەگەكان نزيك كەۋتەۋە و دەنگى لىكردنەۋە، بەلام ھەر لە جىگەى خۇيان چەقىبوون و دەۋەنە زىيە چپەكانىيان داگرتبوو، بانگى كىردنەۋە و بەردىكى بۆ دەۋەنىكى گەۋرە ھاۋىشت و گوتى: ئەۋەتە فسۆسە... دەربازى نەكەن... ئەۋانىش مۆرەپان لە شوئىنەكە كىرد و مېراندىيان و كشانەۋە و بە ساردىيەۋە پىتى ھەپىن... شىرەكەى بە روۋتى بە دەستەۋە گرتبوو و خەنجەرەكەشى نىۋەكىش كىردبوو... بانگى كىردنەۋە، ئاۋرى لە ژنەكان دايەۋە و چەند ھەنگاۋىك بەرەۋ دەۋەنە زىيە چپ و پپەكە چوۋەپىش، بۇزايەكى لە سىبەرى دەۋەنىكدا كەۋتە بەرچاۋ، لە دوورەۋە بەردىكى لىدا، تەپەيەكى لىۋەھات،

۳- دپكە زىي: خەزىمە، دەۋەنىكى دپكەۋى چپ و پپە.

۴- سايەدى: چاۋەدېرى

نه جوولایهوه، دیسان سهگه کانی دهنگداوه و تیی بهردان، بوی نهچوون و لیسی نزیك نه کهوتنهوه، چند ساتیکی دیکهش له تارماییه بۆره که راما. بازینیکی کرده دهستی چهپی و سی جار بهخیرایی بۆ لای راست و هوت جاریش به هیمنی بۆ لای چهپ بایدا، سهیری دهوروبهری خۆی کردهوه، دار و دوهون و گیا و گول له گهل ههناسهی کزهبايهکی سارد دهشنامهوه، شهونم پیللاو و دهلینگی شهرواله کهی تهپرکردبوو، به نرمی خوړه خوړی ئاوی بهسته کهی بیست، ماوهیه کی دریژ ههستی راگرت، دهنگیک، جوللهی تارماییه که نهبوو، رووی وهرگپرا و سهیری دواوهی کردهوه، ژینیکیان پتر دابهزیبوو و به دانشتنهوه و به وشتی چاوی دهگپرا، نهوی دیکهشیان ههر له سهه بستیاییه کهوه به پیوه سهیری دوور و نزیکی دهکرد. دنووشتایهوه و ملی خوارده کردهوه، گوپی به زویهوه دنا، هه لدهستایهوه و ههنگاوێک بهرهو پاش دهگه پرایهوه و بهم لاو بهولادا رادهما... بهبی ناوهینان بانگی ژنه نزیکه کهی کرد: پیساو خراپیک له ژیر ئهه دوهونه زیبهدا خۆی مه لاسداوه، من لای ژیریم لی گرتووه، نهگه حیزه له بهلای تۆدا دهرپهیری، دهر باز نه بیست... لیسی وردبووهوه بزانی دهرناپه ریست...

ورده ورده بۆی چوو، نووکه شیریکی گه یاندى، نهرم بوو، نهجوولا، نووکه کهی گواستهوه و بۆ ئهولاتری برد و دایگرت. ههستیکی نهبوو، ههر به نووکی شیره کهیهوه رایکیشایه بهر تریفهی مانگه کهوه، نهمدیو و نهودیی کرد... داهاتهوه و لاجمکیکی گرت... : نه مه پیستهی کهمتیاره و خاراوه! کهمیکیش له پلنگ دهچیت، وهک ئهه به له که بهلام کورت و بهرینتره... دهلین ((شیر دهریت، کهمتیار ده بخوات...)) کهچی پیسته کهمتیار دهیهو پیت شیرکوژ به زیندوویی بخوات... دوینی به رووناکى هاتم و بهخۆم سهیری ژیر ئهه دوه نانهه کرد، له مشککه رویشکیک و ماسیگره پیک و بۆقیکی یچکۆلهی سهوز و شاره میروولهیهک و دوو گووخلینکه بهولاهه هیچی دیکهه نه دیت؟! دووباره بهبی ناوهینان بانگی ژنه کهی کردهوه: ئهها! پیسته کهمتیاره... دزه کهمتیاره کان بۆ تۆقاندنی سهگه کان هیناویانه، ههر ئیستا کهمتیاره کانی دیکهش ده بیننهوه و پیسته کانیان دهخارینین. سهگه کانی دهنگداوه: دهی رۆله بیگره و کنگی ئهه دۆخین شله بدره! دزه کهمتیاره! دهی شیره! دزه حیزه بگره... ئهوانیش به دوری دوهونه کهدا چهرخه یان کرد و وهرین، نهچوونه پیش، به لکو کشانهوه و به رنه گیایان له زهوی هه لده کهند و کلکیان له بان پشتیاندا دهجوولاند و هانکه هانک و مره مریان بوو. شیرکوژ دوهونه زیبه کانی دیکهی دهوروبهری خۆی یهک یهک به سهه ر کردهوه، شتیکی نه کهوتنه بهرچاو

چینگه گی گومان بیست. له ناوه پراستی دوهونه کاندایا راهستا، مشتووی شیره کهی له دهستدا بوو. ههر له شوینی خۆیهوه دووباره چاوی به ژیر زۆریه ی دوهونه کاندایا گپرا، چند جاریک به دوری خۆیدا سوورا و چاوگپرا نه کهی دووباره و سی باره کردهوه، له خۆی بیزاربوو، له بهر خۆیهوه: سی شهوه ئهه دز و جهرده هیچ و پووچانه سهه ر دهیقانیتمان⁽⁴⁾ له گهل ده کهن.

نهختیک هه لکشا و له دوهونه کان دوور کهوتنهوه و گازی سهگه کانی کردهوه، ویستی بگه ریتهوه، چند ههنگاوێک به ته لانه کهدا به رهو ژنه کهی سهه ر کهوت، دووباره داگه پرایهوه و چۆه شوینی پیشووی و ماوهیه کی دیکهش ههستی راگرت و چند جاریک کۆخی، به دهنگی بهرز: خۆم کۆنه دزم! چۆن دزۆکه پارێزم لێ دهستیین؟ ئهوه سی شهوه چاوشارکی ده کهین، سی سالی دیکهش سهه ر تاتکی بکهن، وهرس نام و پاریزتان ناده می... بهلام مه رج بیست ته گه ر مهردانه و رووبهروو داوای شتیکی بکهن که سهه رشۆری منی پیوه نه بیست... ته گه ر بۆ مال و ولسات هاتوون ئهوا په یمانی پیای مه رد بیست به دهستی به تال رهواتان ناکه مه وه، چیتان دهو پیت، به دزی نا... به لکو مهردانه له گه لتان پیک دیم و گه ر دنیشتان ئازاد ده کهم، بهلام نامووسی خۆم نابه، بلین دزی لیکراوه و نهیتوانیوه سامان و ئابرووی خۆی بپاریزیت... ته گه ریش ریبه که مایه تی بهر نادهن ئهوا ئیمه دوری دوهونه کانیان گرتووه و تا به یانی به دیارتانه وهین، که خۆر هه لتهات ئهوکات دهره ستان دین، واتان ته مبهی ده کهین که ناوچه کهش په ند له ئیوه وهریگرت، ههر له ئیستا به دواوه شهو و رۆژ بۆسه تان بۆ دهنینه وه... خوینی خۆتان له نهستوی خۆتان... هه مان بانگی دووباره کردهوه، بۆ جاری سییه م گوته: ته مجاره دوا جارتانه! وادیاره ده تانه ویت ژنه کانتان ره شو ش بکهن، به لینی پیوان بیست فیلتان لی ناکه م و په یانه کهم ده گه یه نه سهه ر و پاشگه ز نامه وه...

ئهو هیشتا قسه کانی تهواو نه کردبوون، که دوهونه زیبهک له زهوی بهرزبۆوه و له چالیکدا ده مامک پۆشیک هاته دهره وه، سهگ په لاماریان دا، چهغه ی لیکردن، پیاده که له سهه ر لیواری چاله که وه ستابوو، که له خه نجه ریکی به رووتی له مست بوو و روو پۆشیکی ره شی پۆشی بوو، سهه ریکی دوهونه زیبه کانی کرد و گوته: ئیوهش وهرنه دهره وه! دوو بنه زی، له لای ژیری

4- سهه ر دهیقانی: سهه ر تاتکی.

بهرزبونوه و دوو پياو له ژيرباندنا هاتنه دهرهوه و له سهر ليواری چاله کانيانهوه روپوښ لسه و دهست به خه نجر وهستان. نهوی يه کهم رووی کرده شيرکو و گوتی:

خوت به پياو داناو مهرجت کرد، به لينيشت دا که خاوهن گفتي خوت بيت و دهستان نه شکيتی، ناوپړتکی له دووه کهی دیکه داپهوه و رووی کردهوه شيرکو: تيمهش به پياوانه و رووبهروو داواکهی خومات پیده ليين و رهفتاريشمان مهردانه دهبيت...

شيرکو له شويني خويدا واتی ورمابوو، سهرما و دوو دللی و ترس، سنی پشته کی سواری هوښی بووبون، دوواتر به هپه ساوييهوه فهرمووی ليکردن و گوتی: خاترجه بن گفتي خوم ناخمهوه. به دهستيش ژنه کانی بهره و مالکردنهوه...

سهگ کلکيان خستيووه ناو گه ليان و مل و لموزيان نوی کردبوو و به نوسکه نوسک هاتن و دووانيان بهره خافه کان تپه رين و سيانيشيان بونيان به شيرکووه کرد و له پياوه کانيشيان مراند. شيرکو ليی پاسکردن و فهرمووی ليکردنهوه: نهوهی بوی هاتون له باخالی مندا نييه تا ليرهوه بهر پتان بکه، ههر چييه کتان بویت و له ماله وهيه... نه کيشمان بکن تينجا برهوه...

سهردهسته کهيان ليتي نزيك بزه و به قورگيتکی گيراوهوه گوتی: تيمه بو مايني کهويت هاتووين، نه گهر نايد هيت نهوا بو نان خواردن نه هاتووين. شيرکو ليتي نزيك کهوتهوه و دهستی بو دريژکرد و دهستی گوشي، زور به هيمنيش گوتی: له ميژه ميوانان نه هاتووه، نيوه گهره مان دهکن، تا که ماينيکتان دهويت، له گه لتان پينک ديپن و به گهر دن نازاديش به ريتان ده کهين....

گهيشتنهوه هوبه کهو له رهشاله گهره کهی لای پيشهوه لاياندا، رهشاله که به چيغ و تهخته کوين کرابوه دوو بهش، لایه کی بارگه و نوپن و جيگهی خيزان بوو و لایه کهی دیکهشی ميوانخانه بوو. ههر چواريان له ميوانخانه کهدا دانيشتبون که سفره يان راخست و پياز و ماستاو و خوانچه کهی زيويینی گهره ی پر قاورمه ی بهر خيان دانا. بو ترسشکاندن و دلتيابون سنی جار خوانچه کهی سوپراند و ههر جاره ی له لایه ک پشکه قاورمه يه کی وهک پيشخور خوارد، تينجا فهرمووی له ميوانه کان کرد، سهردهسته پيشتر به گومانهوه سه يری دهکرد، ترسی کوشتن و ژهر دهر خوادانی نه ما، به لام دهستی بو خواردنه که نه برد، نه ختيك له شوينه کهی خزی کشايهوه و گوتی: نه گهر به لینه کهت ناگه پينته سهر نهوا نمه کت نا کهين!... شيرکو: نه گهر

ماين به ريشمه و ههوسار به ستر يتهوه نهوا پياو به زمان ... (دهستی گه ياننده سميتلی) به تاله سميتک ده به ستر يتهوه، دل له دل مه دن! به دهستی بی ماين ناگه پينهوه...

تا نانيان خوارد، ولسات بهره و پساوان هه لکشا، به لام مايني کهويت و دوو جوانوه کانی له بهرامبهری دهرگای ميوانخانه که مابسون، که تيشکی خور له کونه ورده کانی رهشال و له که ليتي چيغه کهوه سهری هينايه ژورر نهوان چايان ده خواردهوه.

دهيرووانييه مايني کهويت، گوتی: ده زانم سنی شهوه ههر دوو لمان نه خه وتووين، به لام له پيشدا پيم بلين نيوه کين و چون دهنگوباسی مايني کهويتتان وهرگرتووه؟ (به پیکه نينهوه) چونيش له ناو چالی ژير زييه کاندنا هاتنه دهرهوه؟

سهردهسته کهيان، پياويکی بی سوودی ناوله داری کهم سووی چاوقايم و ده متهر و دهنگ گهره بوو و له کاتی قسه کردندا جار جاره چاره نهرمه کانی دنوقانندن و ليووی سهره دهشی هه لده پهری، گوتی: من ره حوی رايييم، ره همانوک و خه موی رهوال ره وهنديشم پی دلين... دهستی بو چوارشانه سوور و قهلهوه مل کورته کهيان دريژکرد: نه مه يان نه نوی تهره نايشييه! (به زرده خه نهوه) نه ننگيوه و جوانه گای تينگليزيشی پی دلين... دهستی بو باريکه له دريژه کهيان گواستهوه که له ترسانا رهنگی سپی بووبوو: نه مه شيان دلوی نه بدالی فهقی تالی بی ريه... بويهش پيان دلين بی ری، چونکه به خوشيان نازانن ره گيان له کوييه و له کويوه هاتوون...

ماوهيه ک بی دهنگ بوو... کهوتهوه قسه: سنی چوار ساليکه له نيرينه ی به هاراندنا له زووری (زه رگه تن) ی هه لده دن، هه موو خه لکی ناوچه که دهران ولساتی زور و ره سنی وهک هی نيوه پيشتر له ناوچه ی تيمه دا نه بينراوه، ده شزانن ره وهی نه سپ و مايني شيتان هه يه... سه گه کانيشتان نه وهنده درن، بالدار له ناسماندا ديننه خوارهوه، نه دوو شوخه ی پهری به هه شتن و له هوبه ی نيوه دا بينراون له مالی پاشايانيشدا زهری وهها نه بينراوه و له چيروک و داستانانيشدا نه بيستراوه (دهيرووانييه ماينه که) باسو خواسی که ويتی دامه نتاری پهل رهشی سم کوتک، له ههر چوار که ناردا دهنگی داوه تهوه و ده لين له شه و ديز و له دوو لدریش جوانتر و تيز بالتره و ناسکيش له بهر دهستی دهر باز ناييت. پاره که، کورپی چهنده مه ردارتيک خويان خوشکردبوو کاره نيتر لي بدزن، به لام براگه وره ی گوند گوتی: خوتان رووردهش مه کن و ناوی گونده کهش مه زرينن، نه م دزييه به پياوی وهک نيوه ناکريت، نه م ولسات و گهله ره سنه پياوی

رهشیدی خۆی له گه‌لدا نه‌بوایه نه‌ده‌گه‌یشته زه‌رگه‌ته‌ن و به‌رده‌ستی ئیوه... ئیمه‌ش هه‌ر له‌وه کاته‌وه خولیا‌ی مایینی که‌ویتی‌ن (چاوی به‌ ماینه‌که وه نووسابوو وقسه‌ی بو شێرکۆ ده‌کرد) له‌م به‌هاره‌دا به‌رله‌وه‌ی هۆبه‌که‌تان بگاته هه‌واری زه‌رگه‌ته‌نی، ئیمه‌ ریککه‌وتین و من و نه‌نۆ ده‌وربه‌ری هه‌واره‌که‌مان نیشان کرد و جینگه‌ و ریگه‌ی پارێزه‌وایشتن و ده‌رچوونمان دانا و سی‌ چالیشمان له‌ ته‌لانه‌که‌ی ئه‌ودوو له‌ناو ده‌ونه‌ زبیه‌کاندا هه‌لکه‌ند و گله‌که‌یان کرده‌ ناو به‌سته‌که‌وه. شه‌وی دووهم بوو له‌ هه‌واری هه‌لتاندا‌بوو، هاتین، له‌گه‌ل خۆر زه‌ردبووندا گه‌یشتینه‌ ناو ده‌ونه‌کانی دهم چه‌مه‌که، سی‌ بنه‌ زبیه‌ گه‌وره‌مان به‌ ره‌گ و خۆله‌وه‌ هه‌لکه‌ند و له‌گه‌ل دار و گونیه‌ و داو و قور و گلی دیکه‌دا کردماننه‌ ده‌رخۆنه‌ی چاله‌کامان و وات ده‌زانی له‌ میژساله‌ ئهم ده‌ونه‌نانه‌ له‌وه‌ی رووان... که‌ تۆ به‌لینی پیاوانتا! ئیمه‌ش پیاو ده‌بین و هیج‌ت لی‌ناشارینه‌وه، پیسته‌ که‌میتیارمان له‌گه‌ل خۆماندا هینابوو، مالتووستنان ویستمان به‌ره‌ به‌ره‌ بیینه‌ پیش و پارێز بستینین، به‌ر له‌ مانگ هه‌لها‌تن ماینه‌که‌ بدزین، به‌لام هیشتا له‌ چاله‌کاماندا دوور نه‌که‌وتبوینه‌وه که‌ سه‌گه‌ل کردیه‌ چه‌قه‌لووره‌ و گه‌یشته‌ سه‌رمان، ده‌رزیمان له‌ نان دابوو و نانه‌کامان دانی به‌لکو‌ بجنکین یا بئ‌ده‌نگ بن، نه‌یان خوارد، که‌میتیارمان پیشاندان هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، نه‌شان ویرا لی‌یان به‌دین و بیان تۆپینین، چونکه‌ ئه‌و کات ده‌قورانه‌وه و ئاشکرا ده‌بووین و ئیوه‌ش ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌رمان، هه‌رسی شه‌و ئیمه‌ له‌ چال ده‌رده‌هاتین و ئه‌وان ده‌یانکردینه‌وه نیو چال، تا خۆتان هاتن و به‌لینتان دا، ئیستاش چاره‌روانی به‌لینه‌که‌تین...

شیرکۆ شیریکی‌دایه‌ ده‌ست ره‌خۆ و گوتی: ناگاداربن ئه‌گه‌ر که‌سیکی خۆمانتان له‌گه‌لدا‌نه‌بی‌ت له‌ ره‌شماله‌که‌ ده‌رنه‌که‌ون، هه‌تا بو‌ چوونه‌ سه‌ر ده‌ستاویش بی‌ت، چونکه‌ سه‌گه‌کان ناتاناسن و هه‌لتان ده‌درن و ده‌تاخۆن، پیاوه‌کانیشمان نه‌یانبینیون و به‌ جه‌رده‌ و پیاوخرایتان ده‌زانن و ده‌ستتان لی‌ده‌وه‌شینن، بمبورن وا ده‌بینن له‌ خه‌وان چاوم که‌وتوو و به‌زۆریش پیلوم هه‌لتانین، جاریکی دیکه‌ش ده‌لیم ئاسووده‌بین به‌بی‌ ماین ره‌وانتان ناکه‌مه‌وه، سه‌ماوه‌ نه‌کوژاوه‌ته‌وه، دیشله‌مه‌ی دیکه‌ بچۆنه‌وه... نالیم ئیوه‌ش هه‌رسیکتان پیکه‌وه‌ بجه‌ون، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ متمانه‌م پیننه‌که‌ن، به‌لام هه‌ندۆکه‌ک چاولیک ده‌نین ئینجا منیش به‌سه‌ره‌اتی که‌ویتی دامه‌ن تاریتان بو‌ ده‌گیژمه‌وه، نانی نیوه‌رۆش ده‌خۆین، ئه‌وکاته‌ به‌کاوه‌خۆ بگه‌رینه‌وه، ئه‌گه‌ریش زۆر به‌ په‌له‌ نه‌بن ئه‌وا زۆر هه‌زده‌که‌م ئه‌مشه‌ویش به‌ برا بچووکی خۆتانم دابنن (به‌ دهم باویشکدان و زینده‌خه‌وه‌وه) هه‌وار و ره‌شمال بو‌ که‌سی بی‌کار و بی‌میوان و بی‌تاوه‌دانی... چاوی که‌وت.

ماینی که‌ویتی و تووله

تازه هه‌لده‌هاتم⁽¹⁾ یان بلین له‌ ته‌مه‌نی ئیستای کاکه‌ دلۆ دابووم، له‌و ته‌مه‌نه‌شدا مرۆف کۆمه‌لیک خه‌ون و ئاواتی ئال و زه‌رد و سه‌وزی هه‌یه، رۆژگاریش هیشتا ئه‌وه‌نده‌ له‌ محه‌کی نه‌داوه، بۆیه‌ زۆرجار هه‌لده‌خه‌له‌تی و تیده‌که‌ویتی، باژه‌که‌ی ده‌دات، ئینجا په‌ند وهرده‌گری‌ت، به‌هاریکی له‌ ئیستا دره‌نگتر بوو، کۆچه‌ر به‌ره‌و کویستان ده‌چوون، (رۆچه‌ی زۆراب)ی و (چه‌تۆی ئه‌سکه‌نده‌ر ئاسنگه‌ری) هاوه‌ل دزی هاتنه‌ ویزه‌م و له‌ بن گوئیان خۆیندم بچینه‌ سه‌ر ریگه‌ی ره‌وه‌ند و مه‌ران بدزین، منیش له‌ پێشدا سووکایه‌تیم به‌ دزان ده‌هات و دزیشم له‌ لا شووره‌یه‌کی گه‌وره‌بوو، سی‌چوار رۆژان ئه‌وه‌نده‌یان دهنه‌دام و به‌ ئازایه‌تی دزان و ده‌سکه‌وتی سانا و ده‌وله‌مه‌ندیی خیرا و ئاسانی کاره‌که‌یان دا‌هه‌لگوت تا به‌گه‌ل خۆیاندام، زۆریش ده‌ترسام ئه‌گه‌ر له‌ گه‌لیان نه‌چم به‌ په‌ندم به‌ن.

به‌یانییه‌ک زوو به‌رچیشتمان خوارد، یه‌ک و ژه‌مه‌ نانیشمان خسته‌ ناو هه‌گبه‌ و له‌ ئاوابی ده‌رچووین و به‌ره‌و ده‌ربه‌نده‌که‌ هه‌لکشاین، له‌ بناری پێشه‌وه، چه‌تۆ چوه‌ ناو جه‌نگه‌له‌که‌وه‌ و سی‌ گۆچانی هی‌نا و یه‌ک و یه‌کی‌کمان گرته‌ ده‌ست، هه‌ر به‌ دهم رۆیشتنه‌وه (رۆچه‌) قه‌لمپریک و قامکه‌ به‌نیکی دایه‌ ده‌ستم و فی‌ری کردم چۆن دهم و لموزی مه‌ران به‌ستم...

له‌ رووکاری ئه‌ودویی ده‌ربه‌نده‌که‌وه‌ دوو ئاوی تیژ و ته‌سک لی‌کیان ده‌دا، ده‌بووه‌ یه‌کاویکی به‌رین و مه‌نگ، به‌ناو ده‌ربه‌نده‌که‌دا به‌ره‌و چه‌میکی قوول و بېشه‌لانیکی چر به‌ هیمنی داده‌به‌زی. سالانه‌ ره‌وه‌ند ولساتی خۆیان به‌ زه‌حمه‌ت له‌ یه‌کاوه‌که‌دا ده‌په‌راندوه‌وه‌ و به‌ ناو دۆله‌که‌دا به‌ره‌و کویستان هه‌لده‌کشان، ده‌نا ده‌بوو ریگه‌یه‌کی زۆر دوور و سه‌خته‌ر بگرن. ئه‌و

٦- تازه هه‌لده‌هاتم: تازه پیده‌گه‌یشتم، فه‌ریکه‌ بووم.

سالى به هار تهرتر و ناویش پتربوو، له رووکاری ئەم دیوهی دهره‌نده‌که‌وه دوو مله چیا ملیان بو یه کتر هیئابووه و ریگهی خیلێ به نیوانیاندا تیده‌په‌ری، دامین و قه‌دپالی دوو مله‌کش هه‌رازى زۆر سه‌خت و دارستانی گه‌لیک پر و هه‌زارى بهر هه‌زار بوو، پيش شه‌وى بگه‌يته زاركی دهره‌نده‌که، كۆسپه شاخیکى چلکن و در ریگه‌که‌ی ته‌نگ کردبووه، ده‌سته چه‌پى كۆسپه‌که نشیوايه‌کی رك و دژوار دوو سی به‌ژن قول دهبوو، له خوارتریشدا پانايبه‌کی ته‌سك هه‌بوو، به‌لام شه‌گه‌ر زۆر نه‌هاتبايتايه سه‌ر لیواری لای ژیری ریگه‌که‌وه، شه‌وى نه‌ده‌بیندرا، دوو لای ته‌ختاييه‌که چیا و لایه‌کی رووبار و لای چواره‌میشی په‌رژین کرابوو و چه‌په‌ریکیش له لای سه‌ره‌وه دهرگا‌که‌ی داخستبوو.

دوای شه‌وى نیورژژمان له‌ژیر سووره چناریکی که‌نار رووباره‌که خوارد، دوو هاوه‌له‌که‌م خویان له نزیك كۆسپه شاخه‌که‌وه دانووساند، که نیوهی میگه‌لی یه‌که‌م تیپه‌ری، شه‌وان گه‌یشته سه‌ر چه‌قی ریگا‌که و خیرا خیرا مه‌ر و شه‌کی باشیان به نشیوايبه‌که‌دا بو من شوپکرده‌وه، منیش له لای سه‌ره‌وه‌ی پانتاييه‌که‌وه ده‌م و لموزم ده‌به‌ستان، نه‌وه‌ك شه‌م هه‌موو مه‌ره‌ پیکه‌وه بقاریین و له شاخه‌که‌وه ده‌نگدا‌ته‌وه.

له هه‌ر میگه‌لیکدا شه‌وه‌نده‌یان ده‌گه‌ی‌په‌وه که شه‌وانه‌که‌ی له‌م ساته‌دا په‌ی پێ نه‌بات.

که دوایی میگه‌لی یه‌که‌م ره‌تبوو شه‌وانیش هاتنه‌وه لای من و سه‌یری کاره‌که‌یان کردم، بو دلناییش رۆچه ده‌ستی له چه‌په‌ره‌که‌دا، نامۆژگارییان کردم که ده‌ستگه‌رم م و شه‌وه‌نده‌ش به‌ره و خوار دانه‌به‌زم، نه‌وه‌ك له ریگه‌که‌وه به‌دی بکریتم.

ده‌نگی شه‌وانی دووه‌م هات، ناوه‌راستی میگه‌ل گه‌یشته كۆسپه‌که، شه‌وان سه‌ره‌که‌وتنه‌وه و به کارامه‌یی کارى خویان کرد.

له‌کاتی تیپه‌په‌رونی میگه‌لی چواره‌مدا شه‌وان سه‌رقالی کارى خویان بوون، کاتیك سه‌ر بلند ده‌که‌ن ده‌بینن سواریك و تووله‌یه‌کی سپی له‌لای سه‌ره‌وه‌را گه‌یشته‌وته سه‌ریان، سواره‌که تیری له که‌وان راکیشاوه و نیشانه‌ی لیگرتوون، شه‌وانیش دهره‌فته‌ی هه‌لاتنیا‌ن ناییت، له شوینی خویاندا ده‌شله‌ژین و به قسه‌ی پچر پچر و حه‌له‌ق و مه‌له‌ق ده‌که‌ونه پارانه‌وه، گوايه هه‌ژارن و سالیکه‌ خویان و مال و مندالیان گۆشتیان نه‌دیوه و یه‌ك و مه‌ر به خیری خاوه‌نه‌که‌ی بو

خواردن ده‌به‌ن، سواره‌ش هه‌ر به‌سه‌ر ماینه‌که‌وه‌یه و تیری راکیشاوه و پتر به‌ره‌و لیواری که‌نداله‌که دیت و سه‌ر به سه‌ر ته‌ختاييه‌که داده‌گریت، کوته‌مه‌رێك^(٧) له پانايبه‌که‌دا ده‌بینی. به توپه‌بیه‌وه: شه‌م بره‌ مه‌ره‌ی خواره‌وه بو شه‌مه گۆشتیکى منداله‌کانتانه وه‌نا؟ وا دیاره پاریش لی‌ره چوار کوربه‌ران و چه‌ندین به‌ردیل و به‌ربواری دیکه‌شتان بو گۆشتی منداله‌کانتان له میگه‌له‌که‌مان دهرکردبوو وه‌نا؟...

له پاره‌وه به‌لینم داوه که ده‌بی له‌م به‌هاره‌دا یان دزه‌کان بگرم یان جاریکى دیکه روو نه‌که‌مه‌وه ناوه‌دانى و له ناو پیاواندا دانه‌نیشم! سی شه‌و و چوار رۆژه نه‌خه‌وتووم و له ده‌ره‌ی میگه‌لدا چه‌رخه‌له‌ لیده‌ده‌م... پار شه‌و هه‌موه‌تان دزی چیتان لی‌کرد؟ مالى دزیاری به‌خواری ده‌ست ده‌که‌ویت و به هه‌رزانی‌ش به‌با ده‌دریت... چوار کوربه‌رانی پار خوینی چوار پیاوان بوون، چیتان لی‌کردن؟ ئیوه دووانن و دووی دیکه‌شم له خوینی شه‌واندا ده‌وتنه‌وه... هیمن بووه و گوتی:

له‌م سالانه‌ی دوایدا میگه‌له‌که‌مان بینچووی گۆج و گێژ و که‌م شه‌ندامی ده‌بوو، باوکیشم گوتی: ده‌بی به‌رانه‌کان بگۆرین و خوینی میگه‌له‌که‌مان نوێ بکه‌ینه‌وه، گوتیشی ره‌سه‌نه مه‌ری حاجی ئۆمه‌ری گه‌زنه‌ی به‌ناویانگه و ده‌لین چوار گورچیلکن...

سی رۆژه‌ریم^(٨) بری و چووم له‌وه‌ی چوار به‌رخه‌ نی‌ری سه‌ر^(٩) و شوپه‌ی تیسکن و خوری سپی و به‌که‌له‌شی هه‌ل‌ب‌ژارده‌م هه‌ل‌ب‌ژارد، لانکانیمان^(١٠) برینه‌وه، پار هه‌ر چوارتان دزین، شه‌مسال دووباره چوومه‌وه مالى حاجی ئۆمه‌ر و تکای چوار خوینانم لی‌کرد، به‌رخه می‌شکه‌یه‌کی^(١١) باقۆشی نه‌دامی و گوتی: پار بو خاتری چاوی باوکت دام، له میژه‌ وامداری باوکت، جاریک له شه‌رمه‌زارییه‌کی گه‌وره و ته‌نگاوییه‌کی سی چاره شه‌و ده‌ربازی کردووم، هه‌تا ده‌مرم هه‌ر منه‌تباری شه‌وم، به‌لام به‌ران ناده‌مه که‌سیک که ریژی خۆم و ره‌سه‌نه مه‌ری من نه‌زانیت. خه‌لك

٧- کوتومه‌ر: رانه مه‌ریکی بچکۆله، میگه‌لیکی گچکه، پارچه مه‌ریکی که‌م .

٨- رۆژه‌ری: شه‌و دوورییه‌که که به رۆژیک رۆشیت به پێ یا به سواری ولاخ ده‌په‌ن.

٩- سه‌ر: مه‌ر و سپیانیک که ره‌نگی خووری سپی‌بیت و سه‌ر و مل و چوار په‌لیشی قاوه‌یی بی.

١٠- لانکانی: جوړیکه له برینه‌وه‌ی مه‌ر، خووری هه‌ردوو که‌له‌که‌ی ده‌په‌نه‌وه و سه‌ر پشت و ئاستی هه‌ر چوار په‌لی جی دین، بو‌پاراستنی ناژه‌له‌که له گه‌رما، پتریش بو مالاتی جوان و خو‌شه‌ویسته.

١١- به‌رخه می‌شکه‌به‌رخه‌ی بی دایک که به مه‌ری دیکه ده‌میژین، به‌زۆریش په‌ژموره‌وه و باقۆ ده‌بیت.

بهرانی رهسەن دەناسن، پوولی باشیبیان کردووه، من باوکت بناسم ئەو نەیفروشتوون، بەلام چۆن چوار بەران بەجاریک شوونبزردهبن؟ هەرگوییەکت هیئابوابیەوه... بۆ میگەلهکەى خۆتان ماوه و دز و گورگ هەر ئەو چوارەیان برد... ؟

سى رۆژ له مالى مامهوه و لى پارامهوه، ئەو هەر گوتى: بەرخى خۆم نادمه كه سىك نرخی شیر و خورى و گوشتى رهسەنه مهري من نهزانيهت و نهپياريزى ... چوار سالى ديكهش ليرهبيت... چوار ماینى حدود و چوار ژنیشم بۆ بینن... نایدهم و نایدهم... ئەگەر تۆ خۆت حاجى ئۆمهەر ناناىت، ئەوا من خۆم دەناسم ...

به دەنگیكى بهرز به چه تۆى گوت: ئەگەر گيسكىكتان بۆ گوشت داپريوايه، ئەوا منيش چاوپوشيم ده كرد، بەلام وا له خوار كەندالەكەوه ميگەليكتان گلداوه تەوه، دەبى كاريكتان پىبەكم كه ئەم دەوروبەرەش له سۆنگەى ئیوهه پەند وەرگرن و جاريكى ديكهش پيره مهريكى كهتره و گيسكه شه ليكى رهوهندان نه دزريتهوه... گوتيهه توله سپيهه تيسكنه كەى: هەى هەى ... دەى رۆلە رۆژتە ...

توله سپى تا ئەو كاته چاوى تيرپيوون و دەپران، يه كسەر تاوى دايه ناوگه لى چه تۆ و به قهپىك شهرواله كەى دادرى و له گەل دووم قهپيدا چهرم و هيلكه گونىكى قهپاند، ئەويش وهك گا دهپيواند و خوين به لاقىدا دههاته خوارهوه، سواره كه گوتيهه رۆچهى: خۆت و گون دهرهاتوه كه بهبى ئاوردانهوه و كلك بادان برۆنه ناو مهريه كانى خوارهوه و له ناوهراستى گۆرەپانه كەدا رووه رووبار بوهستن! كارم پيتان ههيه! دنا تيرىك له ناوهندى چاوى راستت دهدهم له پشته سهرتوه دهرىچيت، به چاوتروكانىك دهستى راستى گهيانده دهسكى شمشيره كەى: يا بهم شمشيره وهك كاوپهرايه كان سهرتان بهرم؟ پروا ناكهم ئەوهندهش گه لۆ بن بتانهويت له بهر دهستى من و ماینى كه ويت و توله سپى رابكەن و به زيندووى رزگار بن .

تا ئەوان چوون له شويى دياربىراودا وهستان، سوار و توله به پهله به ريگا كەدا داگهراڻ و بهرهو گۆرەپانه كه شوپرونهوه و له ودیوى پهريينه كەوه وهستان. منيش بى ئاگا هەر خەرىكى لموز بهست بووم، بانگى كردم و گوتى: گیلە پیاو! خیرا دەم و لموزیان بکەوه! دنا دەم و لووتت دەبم و دتهكمه داھۆلى سەر ئەم ريگايه! ئاورم دايهوه بينيم هاوپىكاتم له ناوهراسى پانتاييه كەدا بوينهته داوهل و جله كانيشيان له گەل بايه كەدا نه دهجوولايهوه.

شمشيره كەى به رووتى رووهو ئاسمان راگرتهو و دهرىسكايهوه، چاويكى به منهوه و چاويكىشى بهوانهوه بوو، مووچرکىك له بنى پيمهوه هات و له تهوقى سهرمهوه دەرچوو، دەست و پيم تىكه لىبون و له جياتى داوى لموزى مهريه كان بهرم چه قوم به دهستى خۆم و لچى ئەوان دادينا... كه دەم و لموزى هه مووانم كردهوه گوتى: وەرە چه پهره كەش بکەوه و مهريه كانيش بگهيه نهوه سەر ريگا! بەلام هەلپەى هەلاتن بکەيت ئەوا پەلەقاژەى مردنت دەبى (تير و كهوانه كەى به دهسته وهبوو) تيرىك له شانى راستت دهدهم له گۆى مه مكى چه پتهوه دهرچيت...

چه پهرى تانۆكه كەم كردهوه و مهريه كانم بهرهو دەرگا بردن. به دەست و به قسه توله سپى تىگه ياند كه به دوامدايىت، توله لىمى مراند و وهكوو شوان مهريه كانى بهرهو ريگا كه راونا، لى بزر نه بوو بووم كه بانگى كردهوه: گیلۆ! بگهريوه و له تهك ئەم دووپاله وانە دليره بوهسته!... پيم له دوامدا نه دههات، كوتە كوتى دلەم له دوورهوه دهبيسترا، به ناچارى و بى پەلەقاژە چووم له نيوان هەر دوو كياندا بووم به داھۆل، هەر به سەر مایينه كەوه شيره كەى رووهو ئاسمان وهك ئالا راگرتهو، له دەرگای تانۆكه كەوه هاته ژوروهو و له تهختاييه كەدا چاويكى به دهووبه ره كەى داگيرا، له ژير كەندالەكەوه كاوپىكى به پشتەكى^(۱) بينى ههردوو رانى شكابوو، سهرى و دوو پهلى پيشه وهى دهجوولاند و دهيقاراند. بليسهى ئاگر له چاوانى دەرچوو كه گوتيهه رۆچهى: كورى مالۆسى ئەم كاوپهرايه به كەندالەكەدا سهريخهوه ههتا منيش ههردوو ران و ملتەم نه شكاندوهوه، ئەگەر سهريشى نه خهيتتهوه (دوو جار شيره كەى نوى و بهرز كردهوه) ئەوا له بهرچاوى ئەو سەرت دەبم، خۆ ئەگەر مرازى هەلاتنيشت هەبيت ئەوا ئەك هەر كەللت دەسم به لكو به بريندارى زمان و گوئ و لووتت دەبم، ماوهيهك خهخنى بوو سهري بخاتهوه بوى نه كرا، تيرىكى هاويشت له شاخه كەى ئاستى سهريدا و گوتى: گه لۆر! دتهوى شوم به سەر دابينييت؟ تا تاريك دانههاتوه به تير بتكوژم يا توله سپيت تيبهريدهم؟ دووجار خۆى و كاوپه كه له كەندالەكەوه كهوتنه خوارهوه... گوتيهه من: گیلە پیاو! برۆ به ههردووكتان سهريخه نهوه، بەلام ئەوهنده سهرنه كەون كه له بهر چاومدا ونبن! چونكه ئەوهنده گه مژه و بى دەست نيم ئيوه بتوانن هه ليين و به گيانه وه دهرىچن... سهرمان خست و هاتينه وه جيگهى خۆمان و بوينه وه شه مووله.

۱۲- به پشتەك: چۆره برينه وه يكى مهري و بزنه، خوورى و مووى سەر پشتى نابرنه وه.

بانگی منی کرد، بیلینک و تهوریکی بۆ هه‌لدام و گوتی زۆر به خیرایی سی چان، هه‌ریه‌که‌ی به‌ژنیک قول و نزیکه‌ی هه‌نگاوێکیش دوور له یه‌کدی هه‌لکه‌ن! ماوه‌یه‌ک زۆر به ده‌ستوبردی کارمان کرد، له ترسان و له شه‌که‌تییان پرستمان لێ پرا. زۆر به گورپ تیی راخوڕین: زوو کاره‌که ته‌واو ده‌که‌ن یا تا دره‌نگ دانه‌هاتوو سه‌رگۆی مه‌مکی چه‌پتان بکه‌مه نیشانی تیره‌که‌م یا تووله سپی گوتنان ده‌ربینی؟ خۆتان سه‌ر پشک بن...

چاله‌کاغان ته‌واوکردن... توندتر تیی راخوڕینه‌وه: کورته‌ک و شه‌روال و هه‌موو جله‌کانی دیکه‌شتان به پێلاوه‌وه داکنن! هه‌ندیک تیک راماین، نازام شه‌و کاته بیرمان له چی ده‌کرده‌وه، به‌لام ده‌زام نه‌مان وێرا سه‌یری شه‌و بکه‌ین، له دلێ خۆمدا گۆم سووکایه‌تییه‌کمان پێده‌کا و به‌رمان ده‌دات. که گوتییه تووله سپییه‌که‌ی: هه‌ی هه‌ی... رۆله... یه‌کسه‌ر رۆسته‌می سه‌رده‌سته‌مان جله‌کانی داکنند و ئیمه‌ش چاومان له‌و کرد، گوتییه رۆچه‌ی: برۆ ناو چالێ په‌رگه‌ی شه‌و سه‌رده‌وه! که له ناو چاله‌که‌دا وه‌ستابوو مووی بۆزی ته‌پله سه‌ری له ده‌ره‌وه دیاریبوو. گوتی: گون ده‌ره‌هاتوو! هه‌ندیک خۆل بکه ژیر پێیه‌وه بۆ شه‌وه‌ی سه‌ر و نیوه‌ی ملی به‌ده‌ره‌وه بیت! به ملکچه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی جیبه‌جێ کرد... دیسان گوتی: گل بکه‌وه ناوچاله‌که‌یه‌وه تا ته‌واو پرده‌بیتته‌وه و شان و نیوه‌ی ملیشی له خۆلبگره! ئینجا باش باش به پیت بیپه‌سته‌وه! به‌بی وه‌ستان و بی بیرکردنه‌وه کاره‌که‌ی ته‌واوکرد.

هه‌ر له‌سه‌ر زینه‌وه گوتی: گون ده‌ره‌هاتوو تۆش برۆ ناو چالێ ناوه‌ند، با گێله‌ش تۆ له خاک بگریت و خۆله‌که‌شی بپه‌ستیتته‌وه. به‌رفه‌رمانی بووم. گوتییه من: تۆش دابه‌زه ناو چاله‌که‌ی خۆت! چوومه ناوی. هه‌ر به سواری مایینه‌که‌وه شه‌ره‌که‌شی به ده‌سته‌وه گرتبوو و لیم نزیکه که‌وته‌وه و گوتی راست و ره‌پ بوه‌سته و شه‌ژنۆکان مه‌چه‌مینه‌وه! که ته‌واو خۆم راستکرده‌وه، شان و نیوه‌ی سنگیشم به‌ده‌ره‌وه‌بوو. پیکه‌نی و گوتی: گیلۆی لۆقدرینژ! چاله‌که‌ت شه‌وه‌نده قوول بکه که تۆش وه‌ک شه‌وان ته‌نها سه‌ر و نیوه‌ی ملت به‌ده‌ره‌وه‌بیت، شه‌گه‌ر خۆت بنووشیتیتته‌وه یا پترت دیاریت شه‌وا به‌م شه‌ره‌ راست ده‌که‌مه‌وه زیاده‌که‌شت ده‌په‌رینم... ته‌واوم کرد و له له ناویدا به قیتی وه‌ستام... دابه‌زی و خۆله‌که‌ی کرده چاله‌که‌وه، به‌لام نه‌بیپه‌ستایه‌وه و گلی لامل و سه‌ر شانیکمی وه‌لانا.

دووچار گوتییه تووله سپی: هه‌ی هه‌ی... رۆله رۆژته... تووله گوتییه‌کانی مووچکردن و چاوی بریبوو شه‌و، شه‌ویش چوو شه‌ره‌که‌ی دووچار به شه‌وه‌ی بازنه به ده‌وری سه‌ری رۆچه گێرا و نووکه‌که‌شی ده‌گه‌یانه‌ قرتتۆکی. وای له چه‌تۆ و منیش کرد و گوتییه من: شه‌گه‌ر ده‌رباز ببیت هیوادرم په‌ندت وه‌رگرتبیت و جاریکێ دیکه‌ش بیر له رینگری و دزی نه‌که‌یتته‌وه. جله‌کاغانی ناگردا و ماوه‌یه‌ک به نۆره تیمان رامان...

که به‌رامبه‌ر من بوو چاوم بریبوو چاوی: پیاویکی بالا به‌رزی سوور و سپی چاو گه‌وره‌ی برۆ ره‌شبوو، خالیکێ ره‌شی له‌به‌ر چاوی چه‌پی و بالووکیه‌کیشی له خواره‌وه‌ی گوتی راستی بوو، کورته‌ک و شه‌روالیکێ خاکی و کراسیکێ سپی به که‌له‌نگوچکی له‌به‌ردابوو و پشتتیندیکێ نامال زه‌ردی گول ئالێ به‌ستبوو و هه‌وریبیه‌کی سووری تاریکی له سه‌ری نابوو. سواری ماین بووه و بۆم هاته‌پێش و ماینه‌که بۆنیکێ به‌ده‌م و لووتمه‌وه کرد و سه‌ری به‌رز کرده‌وه و چه‌پۆکی هاریشت و له شوینی خۆیدا سوورا و سوورایه‌وه:

حدودیکێ که‌وتی دامه‌نتاری چوار په‌ل ره‌ش، سه‌ر و کلکی وه‌ک ئالا به‌رز راگرتبوو. بژی، لاملی راستی به ته‌واوی داپۆشتبوو و هه‌ندیکیشی وه‌ک په‌رچه‌م به نیوان هه‌ر دوو گوتییه بچکۆله‌که‌یدا هاتبوو و به سه‌ر هه‌نیه و نیوان چاو و سه‌ر لموزیدا هاتبووه خواره‌وه. سنگ پان و سمت و پاشه‌ل خپ و پر، چوار په‌ل باریک و سم کۆتک، تامووسکی کلکی شه‌ستووری له زه‌وی ده‌خشان. ناوه‌ ناوه له جیگه‌ی خۆیدا هه‌لده‌ستایه سه‌ر پاشییان و چه‌پۆکی له ناسمان ده‌دا و ده‌بیلاند، له چیرۆکاندا بیستومه ده‌لین ماینی زه‌ریا هه‌یه و زۆر جوان و به‌هێز و خۆشبه‌زه و زۆر به ده‌گمه‌نیش ده‌بیندریت، سوڕ ده‌زام شه‌ویش تۆزی شه‌م که‌حیلێ نه‌ده‌شکاند.

دووچار به ده‌وره‌ی هه‌رسیکماندا خولێ خواره‌وه و شه‌وه‌نده به خورتی چه‌پۆکی له زه‌ویدا که خۆل و پریشکه به‌رد خه‌ریک بوو چاو و کونه گوی و لووت و ده‌مان پرپکاته‌وه... ده‌ترسام سمیک بخته سه‌ر که‌له‌ی سه‌رم... به‌رامبه‌رمان وه‌ستا و گوتی: تووله سپیتان بۆ به‌جی دێلم... له ئیستا به‌دواوه هه‌ر دوو کاترم قرتتۆکه‌ی یه‌کێکتان هه‌لده‌پریت و گۆشتی مل و سه‌روچاوتان ده‌خوات. شه‌گه‌ر رۆژتان نه‌هاتبیت شه‌وا له دوو کاترمی‌ری یه‌که‌مه‌وه یه‌کێک به سه‌رتان دادیت و هه‌رسیکتان ده‌ربازده‌بن، له دوومه‌دا دوواتان و له سیپه‌میشدا گیلۆتان ده‌رده‌چیت. بۆ خۆتان هه‌وازی کرده‌وه چاکه‌کانتان بکه‌ن، به‌لکو ببیته پیاوچاکیک و به هانانانه‌وه‌بیت، کرده‌وه‌کانتان چاره‌نووستانه...

قامچییەکی له ماینه کهدا و سەرکهوتەوه، کاوڕه کهی سەرپری و رانیکی به پێستهوه لیکردهوه و هاته سەر لیواری کهندالەکه و رانه کهی به دهستهوه گرتبوو که گوتی: من تهنا رانیکم له بهشه کهی ئیوه بردوه، ئەگەر دەرپازبوون، ئەوا گۆشتی کاوڕه رانه که به حەلالی بخۆن...

ناولەپی به ئیمه و به تووله سپی پیشاندا و گوتی: هەمی هەمی... رۆلە رۆژتە... دایکه دز رۆژتیک سنگ دهخوات و رۆژتیکیش سنگ دهکویت...

ماینی کهویتی وەر سوواند و قامچییەکی له لاسمتی داو تییته قاند و له بهر چاوان ونبوو...

تووله سپی به دهورماندا سوواریهوه و بۆنی پیوه کردین ملۆمۆی کرد، ئیمهش له خاکگیراوین و دست و پیمان ناجوولیت و هەر سەر و ملمان باددهین و هاوار دهکهین، چاوهروانی خدری زیندهیه که بووین به هانامانه وهییت. تووله سپی به سەر بهرد و پنچکی نزیك تانۆکه کهدا میست، هاتهوه و لووتی رۆچهی لستهوه، نهختیک دوور کهوتەوه و بهرامبهری هه لثرووشکا، چاوی تیپیری و ناوه ناوه سهیری کهرخی خۆر و سیبهری خۆی دهکرد، ئیمهش ههرسیکمان چاومان به تووله کهوه نووسابوو:

تووله یه کی خهپانهی پهل کورتی تووکن، له چوپی شیر سپی تریوو، تال و تیسکه درێژه کانی کلک و تهنکه و نیوچهوانی دهتگوت ئیستا شوو راه و شانە کراوه، سهری لمووزی و کونه لووته کانی وه که چاره نووسی ئیمه له رهشیاندا دهرپایهوه، دوو چاو هه فسووناوییه کهی له کهلینی تال و تیسکی په رچه میدا وه که بلیسهی چاوی سوواریه که دهرپیسکایهوه، ده می ده کردهوه و که لسه سپییه کانی پیشان ده داین و ده مپراند، ناوه ناوه لیمان نزیك ده کهوتەوه به نیوانماندا تیده په ری، لپی ده مپران دین، کلکی بهرز ده کردهوه و له نزیك بهردیکدا لاقیکی بلند ده کرد و پییدا ده میست^(۱۳)، ده گه رپایهوه شوینه کهی خۆی و له ژیر په رچه مییه وه سهیری رۆچهی ده کردهوه.

ئهویش تۆقی بوو و دهناورایهوه! به هه نسکه دانه وه گوتییبه چه تۆی: له بیرته پار تۆ گوت له دزیدا هه موو جارێک نیوه بردوه به لام وا ئەمسال بووینه ته چوار بهش، من و تۆ و عه دزی هاوڕێمان و شیخۆی پاشدزمان که له گونده کهی ئەولاترمانه وه مه ره دزیارییه کانی بۆ به خێو

ده کردین و هەر به ناوی مه ری مینگه لی خۆییه وه ده یفرۆشتن و زۆریشی به نارەوا لی خوار دین، منیش به فیل دست و پیتی عه دۆم به ستا و خستمه ناو ناوی ئەم چه مه وه، که خنکا دهرم کرد و گوتمان خۆی له گیتنه کهدا و گیری خوارد و دواي ماوه یه که تهرمه کهی له گیتنه دهرچوو، ئەوا ئەمسال تووله سپی له ته که هه مان گیتاودا ده مکنکییتته وه... کرده وه کام ئەوه نده ره شن له سه ره مه رگیشدا ناویرم ناشکرایان بکه م.....

چه تۆش به دهم هۆرژنی گریان هه: منیش ئەمسال یان شیخۆ یا ئەم گیله یه م له ناوده برد... دیوه ره یه کم له چۆلی کوشتوه، ئەسپ و باره کهیم خوارد. کچۆله یه کی هه تیویشم له ریگه ی په ریزدا... دوا ییش له ناو ته باره دا سووتاند...

رۆچه کهوتەوه گریان و پارانه وه: خودایه په شیمانم... گه لیک جاری دیکهش له ته نگانه دا په شیمان بوویه ته وه و له شینه ییشدا پاشگه ز ده بوومه وه، به لام ئەمجاره یان دهرپازم بکهیت هه ره په شیمانم، دهرپازیشم نه کهیت هه ره په شیمانم و پاشگه ز نامه وه، هه ر خۆت دلۆفانی و خۆشت...

تووله سپی هه ستایه وه و خۆی خاوکیش کرد، به زمانه سووره کهی دهم و لووتی خۆی ته پر کرد و چه ند جارێک به دهورماندا خولی خوارده وه و بۆنی دهم و لووتی کردین، سهیری کهرخی خۆر و سیبهری خۆی کرده وه.

ره شه ماریکی گه وهی شاخدار له چه مه که وه بۆ بهرده مان هات، له بهرامبه ر من، له ناستی لووتم وه ستا و سه ری بستیک له زهوی بهرز کرده وه و کیفان دی، زله مووی ره شیشی لی هات بوو و دهرپیسکانه وه، سه ری هه ر بلند راگرتبوو که به ره و چه تۆرۆیشت، له ناستی ئەویشدا کیفان دی و چه ند جارێک ده می بۆ لووت و گووی و چاوی برد و ئەویش زی په ی ده کرد، خۆی لوولدا و گه پکه ی کرد، سه ری سووړاند و به ره و سه رده سته خزی، ماوه یه که چاوی له چاوی پری، خۆی له ملی ئالاند، سه ره سیگۆشه ییه کهی به ره و لووتی برد، ده می دا پچری و زمانه سووره دوولکه کهی به نیوان دووکه لسه قولابه ییه کانیدا ده کرد، خۆی گوشی و خه ریک بوو بیخنکی نیت... تووله سپی مپران دی و بۆ ماره که هات، ماوه یه که چاویان له یه کدی زه ق کرده وه، ماره که خۆی خا و کرده وه و به ره و چه مه که خشی، تووله ش کشایه وه شوینی خۆی...

۱۳- سه گ به بهرد و پنچک دامیست: ده لپن: که گه مان بالۆ ده بی به و پنچک و به ردی دهوربه ری خۆی داده میزیت، بۆ ئەوهی به بۆن نشانی بکات که ئەو تاکه نی و میرکوری ژینگه که یه و بۆ خۆی گری داوه.

له ئاسمانهوه هه‌لۆیه‌کی سهر و مل و کلک سپی سپراندی و دابه‌زییه سهرمان، له سهر سهری من نیشته‌وه، چرنوکی تیژی له‌پێستی سهرم گیرکرد، وه‌ختابوو که‌لله‌ی سهرم بسمیت و بگاته مۆخم، سپرهبه‌کی کرد و هه‌لقری و به‌رزبۆوه و هاته‌وه سهر که‌لله‌ی چه‌تۆ، به‌ چرنووک و ده‌ندووکه تیژ و قوولاییه‌که‌یه‌وه هه‌ندینک که‌ولێ سهری هه‌لپچری و خوین به‌ ته‌وتیل و بنا گوێیدا هاته خواره‌وه. دووباره سپرهبه‌کی دیکه‌ی کرد و هه‌لقری و تا سهر رووبار و قه‌دپالی شاخه‌که چوو، که‌رایه‌وه و نزم بۆوه و له‌سهر سهری رۆچه‌دا نیشته‌وه، به‌ ده‌ندووکیک، نهرمه‌ی لووتی و لالیوی سهره‌وه‌ی کرتاند، هه‌رسیکمان قیژه و هاوارمان لی هه‌لسا، به‌لام ئه‌و خۆی له‌ گوره‌ نه‌برد، ئه‌مجاره‌یان دندووکیکی له‌ چه‌رمی به‌ری چاوی چه‌پی گیرکرد و رایکیشا، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌مان کرایه‌وه و سنگمان له‌ ناو خۆلدا هه‌وای هه‌لکیشا قیژاندمان... تووله سپی مپراندی و بۆی هات، باله‌کانی کردبوونه‌وه و فره‌ فری بوو، ده‌ندووک و چه‌نگ و بالی بۆ شه‌ر ناماده کردبوو، ماوه‌به‌ک چاویان له‌ یه‌کدی زه‌قکرده‌وه و ئه‌میان ده‌یسپراند و ئه‌ویشیان ده‌مپراند، چه‌پی و به‌ده‌می کراوه‌وه لیی نزیك که‌وته‌وه و به‌ چه‌نگ و به‌ ده‌م بارانگژی بوو و به‌ ده‌وریدا سوورپایه‌وه، هه‌لۆ فری و چوو به‌سهر سووره‌چاره‌که‌ی نزیك گێژهنی رووباره‌که‌وه نیشته‌وه ...

تا ئه‌و کات زراوم له‌ تووله سپی چووبوو، به‌لام ترسه‌که‌م ره‌وییه‌وه، وام هه‌ست کرد که‌ تووله نییه، به‌لکو فریشته‌یه‌کی سپییه و ناهیللی مار و هه‌لۆ و شتی دیکه‌مانکوژن... تووله سپی به‌رامبه‌ر سه‌رده‌سته هه‌لترووشکایه‌وه و زمانی به‌ لمووزی داھینا و سه‌یری که‌رخ‌ی خۆر و سپه‌ری خۆی کرده‌وه... گوئی مووچکرد، له‌ ناکاودا فرته‌که‌یه‌کی هاویشت و ده‌می خێوانده قوورقووراگی و رایته‌کاند، هه‌ر چه‌ندی هاوارمان کرد: چه‌غ چه‌غ، پخ پخ، وه‌ وه‌، چه‌پ چه‌پ... بۆ هه‌وه‌بوو، خنکه‌ خنک و لرخه‌ لرخی بوو، هیشتا زیندوووو که‌ تووله سپی گوشتی ملی و روومه‌تی رنیبۆوه...

خوین و روومه‌تی رناوه و هیسه‌که شه‌ویلاک و که‌لله سهری رۆچه‌مان به‌رامبه‌ره، تووله سپیش ده‌می به‌ خوینی لسته‌وه و لمووزی به‌ ده‌سته‌کانی داھینا و ناوه‌ ناوه‌ سه‌یری چه‌تۆی ده‌کرد، تووله ده‌نگ ده‌ده‌ین، دان به‌ چه‌ره‌ ده‌به‌ین، ده‌گرین و ده‌ناورینینه‌وه، هاوارده‌که‌ین، هاژه‌ی چه‌مه‌که نه‌بیته، که‌سیکی دیکه‌ ده‌نگمان نایستی، په‌له‌قاژه‌مانه‌و سنگ و سکمان له‌ ناو خۆلدا له‌ قالب دراوه و هه‌ر ئه‌وته‌وه هه‌ناسه‌مان دیت و ده‌چیت...

گوئی مووچکرد و ددانی گرکرده‌وه و ملی نوی کرد و کلکه‌ تووکنه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و با‌یدا و رده‌ و رده‌ به‌ره‌و چه‌تۆ چوو، ئه‌ویش ده‌می به‌شکردبۆوه و ددانه‌کانی خۆی پیشان ده‌دا و سهری به‌م لاو به‌ولادا ده‌جولاند، چه‌ند جارێک ددانیان به‌ر یه‌ک که‌وتن و ته‌قه‌یان هات، تووله کشایه‌وه و بۆلای من هاته‌وه، ئه‌وه‌ند له‌ نزیکه‌وه تپه‌ه‌ری که‌ تیسسه‌که‌کانی له‌ لووتم خشان، چوو به‌رامبه‌ر چه‌تۆ هه‌لترووشکایه‌وه و لمووزی خسته‌ سهر هه‌ردوو ده‌ستی، سهری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری که‌رخ‌ی خۆر و سپه‌ری خۆی کرده‌وه... باویشکیکی هاتی و هه‌ستایه‌وه و گوئی مووچکرد و چاوی برییه‌ چاوی، سوورپایه‌وه لای پشته‌وه، به‌ دزه‌ دزه‌ لیی نزیك که‌وته‌وه و قه‌پیکی له‌ پشتی ملی گرت، ئه‌ویش هه‌ر سهری به‌م لاو به‌ولادا و به‌ره‌و پیش و به‌ره‌و دواوه‌ باده‌دا، له‌گه‌ل ئه‌م کیشمه‌ کیشم و راکیش راکیشه‌دا چه‌تۆ که‌میته‌ به‌ره‌و سهر هه‌لکشا و نه‌ختیک شانی چه‌پی ده‌رکه‌وت، تووله سپی ملی به‌ردا و سوورپایه‌وه لای پیشه‌وه‌ی و چه‌نگی له‌ شانی گیرکرد و قوورقووراگی گرت و رایته‌کاند، که‌ بۆ جاری دووه‌م رایته‌کانده‌وه و کشایه‌وه، کلکی که‌وته‌ ئاستی ده‌م، هه‌تا هیژم هه‌بوو که‌ستم، قورگی ئه‌وی به‌ردا و قووراندی و خۆی راته‌کاند، به‌لام ئه‌م کلکه‌ تووکنه‌ی ئه‌و که‌ وه‌ختابوو بمخنیته‌ گوریسی ده‌ربازکردمه، ژیان و مردمه، مه‌گه‌ر پوک و هه‌موو ددانه‌کانم له‌گه‌ل ئه‌م کلکه‌دا له‌ ده‌م ده‌ربچن، ئه‌گینا به‌ری ناده‌م، چه‌ند جارێکی دیکه‌ش خۆی راپسکاند، کلکی کرتی لیه‌هات، له‌وه تۆقییم کلکی بیچریت، دوواتر تووله ده‌می سوورپایه‌وه و ویستی گاز له‌ ده‌م و چاوم بگریت به‌لام نه‌بخوایی، سهری به‌ راست و به‌ چه‌پدا به‌ره‌و کلکی هیئا، چه‌ند جارێکی دیکه‌ش خۆی راپسکاند و قووراندی، به‌ ده‌م و چاو و چه‌ناکه و ملامدا ریا و سواقی دا، ده‌م و لووتم به‌ کلکی تووکن و پیسای گرابوو و به‌ قنه‌قنه‌ هه‌ناسه‌م ده‌دا..

خۆی راپسکاند و راپسکانده‌وه، له‌گه‌ل هه‌ر راته‌کاندنی‌کدا پتر به‌ره‌ و ده‌ره‌وه هه‌لده‌کشام، تا له‌ ئه‌جمادا تواییم ده‌ستی راستم ده‌ربکه‌م، چه‌ند ته‌کانیکم دا و ده‌ستی چه‌پیشم ده‌کرد، هیشتا کلکی له‌ناو ده‌مدابوو و ئه‌ویش هه‌ر ته‌قه‌لای خۆ ده‌رباز کردنی بوو، به‌ رووتی له‌ چان هاته‌وه، به‌ هه‌ردوو ده‌ست ملیم گرت و گویشم و هه‌ستامه‌ سهر پینان و ئه‌ویشم له‌گه‌ل خۆمدا بلند کرد، ده‌ستم له‌ قوورگی توند کرد، هه‌تا هه‌ناسه‌ی نه‌پرا مل و کلکیم به‌رنه‌دا..

تولهی تۆبیم خسته ناو چاله‌کهی خۆم. چه‌تۆش گیانی تیدا نه‌مابوو و ده‌می داپچری‌بوو، چاوم له‌قه‌له‌مپر و گۆچانه‌که‌م گێرا نه‌مدۆزییه‌وه، له‌ده‌رگای تانۆکه‌که‌وه هاتمه‌ ده‌روه و به‌ر ری و به‌ر ری دابه‌زیم، به‌رووتوقوتی و په‌شۆکاری چوومه‌وه سه‌ر ری خیللی و به‌ره‌و شاره‌ گونده‌که‌مان شوپروبومه‌وه، مه‌به‌ستم بوو به‌تاریکی بگه‌مه‌مال و که‌س نه‌مبیتیت، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه به‌بیرم داها‌ت که له‌کانیاوه‌که‌ی بناری چیا ناوی گه‌رم هه‌لده‌قوولیت و له‌وی خۆم بشۆم و خۆشم گه‌رم بکه‌مه‌وه.

که‌ویتی دامه‌نتاریم بینی له‌پشتی کانیاوه‌که‌وه ده‌له‌وه‌را و کلکی ده‌وه‌شاند، سه‌ری به‌رزکرده‌وه و منی دیت، چه‌پۆکی له‌زه‌وی‌دا و به‌نه‌رمی حیلان‌دی، ماوه‌یه‌که له‌شوینی خۆما چه‌په‌سام و چاوه‌روانی چاره‌نووسی نادیاربووم. چاوم به‌کانی و ده‌وره‌به‌ره‌که‌ی‌دا گێرا، سواره‌که‌ دیار نه‌بوو. ده‌بی دوو مایینی که‌ویتی پی‌بوویت؟ چوویته‌وه لای شوانه‌کان و هه‌وار به‌هه‌وار له‌گه‌لیاندا بروت؟

له‌ترسان بوو یا له‌ره‌شیدیان به‌بی ده‌ستی خۆم به‌ره‌و کانی سه‌رکه‌وتم... سواره‌که‌م بینی له‌سه‌ر تاته‌به‌رده‌که‌ی دامین کانیاوه‌که‌ راکشابوو، وه‌ختابوو هه‌ناسه‌م به‌هستیت... به‌ئه‌سپایی و به‌بی‌چریه‌به‌ره‌و داواه‌بکشیمه‌وه و رابکه‌م؟ پتر بۆی بچمه‌پیش؟ ده‌تگوت ئه‌و ده‌یزانی من تاوانکار نیم و له‌خسته‌براو! بۆیه‌کولانکه‌یه‌کی ده‌رفه‌تی ده‌ربازبوونی پیشاندام... وه‌ک چۆله‌که‌به‌بی ده‌نگی و به‌بی ویستی خۆم و به‌هیزی مووگناتیسکی نادیار به‌ره‌و کونی کووند چووم. گه‌یشتمه‌سه‌ری، خه‌وتنیک‌خه‌وتبوو ده‌تگوت هه‌وت ساله‌مردوو، مشکییه‌ سووره‌که‌ی خستبووه‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی و کردبوویه‌سه‌رین، که‌وان و کۆمه‌لێک تیریشی له‌ته‌ک خۆی دانابوو، شیره‌که‌شی به‌کالانه‌وه به‌دار گۆیزه‌که‌وه هه‌له‌ساردبوو، چه‌ند زه‌رده‌واله‌ و زه‌رده‌زیره‌ و می‌شی سه‌وزی زل‌زل به‌سه‌ر گۆشتی رانی کاوړه‌که‌وه فرین و گڼه‌گفتیان هات و نیشته‌وه. ئه‌گه‌ر ئیستا به‌ئاگابیت ئه‌وا لیم ده‌بیته‌گیانکیش و ده‌مگه‌ینیته‌وه هاوه‌له‌کاتم... ده‌بی لیره‌چاوه‌روانی‌چاره‌نووسی ئیمه‌ و گه‌رانه‌وه‌ی توله‌سپی بیت؟

به‌بی خشیه‌به‌ره‌و شیره‌که‌خشی، شیرم له‌کالان ده‌هینا، به‌بی چریه‌چومه‌سه‌ری، ماوه‌یه‌که به‌دیارییه‌وه وه‌ستام، ده‌کولام و ده‌له‌رزیم، پیای و قۆز و به‌سامم تا ئه‌و کاته‌نه‌بینی‌بوو! ئه‌و به‌خه‌به‌ربیت من له‌ترسانا ده‌ست و پیم له‌جووله‌ده‌که‌ون! گوړم هینایه‌به‌ر خۆم و به‌

هه‌موو هیژم شیریک له‌مل‌دا و سه‌ریم په‌راند و ته‌قه‌م له‌مه‌تاله‌که‌وه هینا، خوین فیچقه‌ی کرد، که‌له‌شه‌که‌ی هه‌لده‌په‌ری و ده‌ست و پیی ده‌کوتا... چاوی هه‌لینا و ده‌می داپچراند، تا ئیستاش رۆژانه‌چه‌ند جاریک ئه‌م خوین و په‌ل کوتان و ده‌م داپچرانه‌م دیتسه‌وه به‌رچا... له‌نیوان ترسی مردن و خۆشی ده‌ربازبوون، هه‌ست به‌نازاری کوشتنی خۆمان و تاوانی کوشتنی ئه‌و، ئه‌مسهر و ئه‌وسهرم کرد...

می‌شکم هاته‌وه که‌لله‌م و گوتم: با له‌پیشدا ماینه‌که‌به‌ستمه‌وه نه‌وه‌ک بروت و بۆم نه‌گه‌ریته‌وه. بۆی چووم، گوئی مووچکرد و حیلان‌دی و پاشووی تیکردم و به‌جووته‌هاویشتن بۆم هات، به‌خیرایی سوورامه‌وه لای لمووزی و ویستم جله‌وی بگرم، هه‌ستایه‌سه‌ر پاشیان و زیریکان‌دی و به‌چه‌پۆکان بۆم هات، خه‌ریک بوو بکه‌ومه‌ژیر پیانی و به‌قه‌پ لیکم هه‌له‌پچرین، ده‌کشامه‌وه و چاوم به‌ده‌ست و لمووزی ئه‌وه‌وه بوو، پشتم به‌قه‌دی پیره‌دارگۆیز که‌وت، هه‌نده‌ی بلینی یه‌ک و دوو، سوورامه‌وه دیوی دووه‌می داره‌که‌ و سمۆره‌ئاسا سه‌رکه‌وتم، ماوه‌یه‌که به‌چه‌پۆکان بارانگژی قه‌دی داره‌که‌بوو و حیلان‌دی و هه‌ستایه‌سه‌ر پاشیان و چه‌پۆکی هاویشتن، منیش له‌سه‌ر که‌دیکی گه‌وره‌ی داره‌که‌وه هه‌لده‌له‌رزیم، دوواتر کشایه‌وه و سه‌ری بۆلای کانیه‌که‌وه‌رسووراند و حیلان‌دی و پرمه‌پرمی کرد و سمی له‌زه‌وی کوتان، به‌ره‌به‌ره‌ خاوبۆوه و گه‌راوه‌شوینی پیشووی و که‌وته‌وه له‌وه‌ر، به‌لام چاوی له‌گۆیزه‌که‌نه‌بری، سه‌گ و ماین و مرۆف خۆر بن ده‌بی خاوه‌نیان چۆنیت؟

به‌دیوی نه‌دیوی داره‌که‌وه دابه‌زیم و به‌کووړه‌کووړه‌چومه‌وه سه‌ر ته‌رمه‌که‌، خیرا خیرا جله‌به‌خوینه‌کانیم دا‌که‌ند و کردمه‌به‌ر خۆم، پیلاره‌کانیم کرده‌پیم، ده‌تگوت بۆمن به‌رادان‌دراون، کلاوه‌به‌گولنگه‌که‌ی و هه‌ورییه‌سووره‌که‌شیم نایه‌سه‌رم، نیوه‌ی په‌سته‌که‌گورگه‌بییه‌که‌ی له‌خویندا سوور بوو، ئه‌ویشم کرده‌به‌رم و چه‌که‌کانیشم له‌خۆم به‌ستن... شیره‌که‌م هه‌ر به‌ده‌سته‌وه‌بوو که‌بۆی چووم، گوتم ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره‌بۆم هاته‌وه ئه‌وا پیش ئه‌وه‌ی بمکوژیت من له‌قه‌پۆز و که‌لله‌ی ده‌ده‌م و ده‌یکوژم، به‌ترس و له‌ره‌زه‌و لینی نریک که‌وته‌وه، خۆی سل نه‌کرد، بۆنی پیوه‌کردم و کلکی وه‌شاند و ملی نوی کرد و روومه‌تی له‌په‌سته‌که‌که‌م خشاندا، پیم له‌ناوزه‌نگ ناو له‌خانه‌ی زینی دانیشتم... به‌ره‌و کوی بچم...!?

وام به میتشکداهات تهرمه که ببهم له تەك ههواله کاتم له گهلا توله سپی بینیتۆم. بیژۆکه کهم وه لانا. که بهیه کهوه له گوند دهرکهوتین خهلك ئیمه ی بینیه، بچمه وه ئاوی و بلیم شهوان له سهر دزی یه کدیان کوشتووه؟ منیش سهری خاوهنی ئەم ماینه م بریوه؟ کئ پیم باوه رده کات و له چهنگ ئەم هه موو دوژمنه چۆن دهرده چم؟

برپارم دا خۆم بچمه دهست چاره نووسی نادیار دهنگ له کهوتی دامهنتاری ده کهم بۆ کوئ دهروات با پروات، دهنگم دا و ماوهیه که به رهوهانی رویشت، کردیه تهقله کوت و فری... به باریکه ری و چۆلیاندا دهرۆیشت و به نزیك ئاوه دانیاندا تیپه رنه ده بوو. ئیواره له بناری چپایه کی بهرز و نیمچه روته ندا لایدایه دۆلیک و چوه سهر کانیههک، ئاوی خوارده وه و دوو ههنگاو کشاوه و وهستا، سئ جار دهستی راسته ی له زهوی کوتا، کهوته خواردنی گیای قهراغ کانیهوه که، دابهزیم و هه گبهزینه کهم داگرت، له سهر تاتی که نار ئاوه کهدا چهند تووره گه ی بچکۆله و قووتی جوان جوانم له خورجینه کهدا دهرهینا، نان و په نیری به ژاژی و میوژ و گوێز و ههنگوینم خوارد، له خهوان خۆم رانه ده گرت، به لام نه ویرام له سهر تاته به رده که بنووم، قاپوته کهم برد و چوومه بانایی پشتی ئاوه که و له ژیر ته پکیک و له په نای ده وهنی دار به لالوکیک خۆم گرمۆله کرد.

له حیهلی ماینه که به ناگا هاتمه وه، کازیوهی دابوو، چوومه وه سهر ئاوه که، ده موچام شووشت و ههر به پیوه هه ندیک میوژ و کاکله گوێزی کوتراوم کرده ده مم، هه گبه کهم له شوینی خۆیدا توند کرده وه و سوار بووم.

ئیتواری دووم زووتر له جیگه یه کی دیکه گیرسایه وه...

له نیوه شهوی سییه مدا به ناو گۆرستانیکێ سامناکدا به رهو دئییه که شۆرپۆوه، به ناو ئاوییه کهدا به رهو لای سهر وه هه لکشا، له به رده می کۆشکیکی زۆر جواندا وهستا و سهری بۆ قه مته ره که برد و هیلانیدی، دوو جاری دیکه ش چه پۆکی له زهوی دا و هیلانیدییه وه، ژنیك به هه شتای له حه وشه که وه رووه دهرگا هات و کردیه وه، ماین چوه ژووره وه و له بهر دهرگای هۆده که ی پیشه وه وهستا، ژنه ش دهرگا که ی کلۆم داوه.. چ چاره نووسی که؟ ئیستا ده زانن سواره که ی خۆیان نه ماوه و منیش جلی به خوینی ئەوم له به ردایه و له جیگه ی شه ویش سوار بویم، هه نووکه له توپه تم ده کهن. چ گیله پیاویکم؟ دوو جار له مردن دهر باز بووم و به خۆم

مل له خه نهجهری مهرگ ده خشیمنه وه و خۆم به سه ربهرین ده ده م؟ ئیستا وه ک سواره که ی خۆیان سهرم له لاشه جیا ده که نه وه...

ژنه که به لالووتیکه وه گوئی: بۆ دانا به زی؟ چاره رپی چی ده کهیت؟ به نیوه شهوان نه بیته ناییته وه، دهرنگه! دابهزه! خه وم دیت ...

به ترس و گومانه وه گوتم: ریوارم...! هات جلهوی ماینه که ی گرت، ده ستیکێ به لاق و شهروال و پیتاوه کهم داهینا و به تاساوییه وه گوئی: ئەم جلانه ت!... ماینه که!... شیره که...؟! ریواری؟ وه لام نه دایه وه... له نیوان سامگرتن و حه په ساوییه وه گوئی: میوانی منی؟... دابهزه!... به دوو دلییه وه دابهزیم... به رهو ژووریک چوو و به سه رسامیه وه گوئی: وه ره دووم! به زیلک رژاوییه وه به دوا ی داچووم. له ناوه راستی ژووریک پۆشته و رازاوه دا وهستاین... نووینیکی جووت نه فهری راخراوو و که سی له ناوا نه بوو، مۆمیک بچکۆله له قووژنیکی لای دهرگا که وه کز کز ده سووتاو له تەك مۆمه بچکۆله کهدا یه کینکی گه وره تری داگیرساند، سهیری سهر و سیما و به ژن و بالاو جلو به رگی کردم... به سام و سه رسورمانه وه ده ستیکێ به په سته که خویناوییه که داهینا... به واقورماوییه وه کشاویه وه، دوو جار دهستی به ده می داهینا و بسمیلای کرد، به په شوکاوییه وه به ده رمدا سوورا و لیم وردبۆوه و جاریکێ دیکه ش دهستی به خوینی په سته که که داخشانده وه.

به دهنگیک که نازام ترسان یا پارانه وه بوو گوئی: تۆ چی؟ چۆن به سواری ئەم ماینه هاتووتیه ئیره؟ ئەم په سته که بۆ ئه وه نده ی به خوین بووه؟ به سه رهاته که م بی زیاد و که م بۆ گپراهه وه. به گیژییه وه گوئی: به یانی ده زانن ماینی که ویت هاتۆته وه، خزمه کانی دین... سه رت ده برن و ئەنجن ئەنجنت ده کهن. هیشتا تۆ خه شیان نایت، منیش ده کوژن، یا ده بی هه تا ماوم ههر له کونی خانوودا به بیوه ژنی و به ره شپۆشی بژیم. ترس و حه په سانه که ی ره وییه وه و نیمچه زه رده خه نه یه کیشی هاتی: پیکه وه سهری خۆمان هه لده گرین و روو له لایه که یین، له م دنیا پان و به رینه دا کونجیک ده بیت تییدا بژین، نامه ویت له تۆ و له م ماین و شیره دا بریم... با ئیستا به خۆ که وین! منیش له ریگه دا به سه رهاتیکێ دیکه ی پیاوه که مت بۆ ده گپرمه وه.

هه ندیک جۆ و ئاوی له پیتش ماینه که دانا و هاته وه ژووری و خشل و جلکی خۆی خسته نیو بوخچه یه که و گوئی: په سته که که دا که نه! دامکه ند. لئی وه رگرم. به خۆشییه وه چهند جاریک

ئەمدىو و ئەودىيوى كىرد، سەيرى روى دەرەو و ناوہو و خويئەكەى كىرد، بزەپەكى ساردى ھاتى، بە سەرسامىيەو سەرى بادا و گوتى: كىتومت ھەو! پەستەكەكى بەرد بە سەردەرەى قەمتەرەكەى^(۱۴) وەكرد و ھەندىك خۇراكى دىكەشى خستە ناو خورجەزىنەكە و گوتى: ئىستا مائىنەكە ئالىكى خواردو، بەلام ناكىت چاوەروانى ھەسانەو ھى بىن چونكە درەنگ دادىت و دەرەفى دەربازبوونان نامىتت...

مائىنەكە ھىنا و سواربووم، دەرگاگەى كىردەو و لە دەرەو پرا گالەى داپەو، دوپشتەكى سواربووین و دەستى تىوہرىنام و گوتى: بە بەر ئەم دەرگا گەوہىەى لای راستماندا بىر! لە بەرامبەر دەرگاگەو بازىكى زىر و شانەپەكى دارى لە ناو دەسرىكىدا فېداپە بەر دەرگاگە و گوتى: باژو و مەترسە...! لىخوہرە و رېى گەرميانى بگرە، مائىنەكە زۆر ماندوہو و ئاوسىشە، بەلام بەخۆم نا...

خۇر تەواوتىك بەرز بىوہ ھىشتا رەنگ و روخسارى يەكدىمان بە رۆژ نە دىبوو، ھەردووكىشمان لە دەريايى ترس و خەيال و بىر كىردنەو دا خىنكا بووین... لە پىر خىنگىكى بە ران و سىك و سىنگ لىدام و گوتى: بارىكە رىپەكەى پىشتى گوندەكە بگرە با دەنگوياسمان نەزانن. لە ئاوتىكى تەنك و بەستىكى بەرىن پەرىنەو، ئەمبەر و ئەوبەرى بەستەكە گىردۆلكەى بەرز و دەوہنى چىر و پىر جۇراو جۇر بوو. گوتى: رېى دەستە راست بگرە! لەم بەرزايىپە سەركەوین مئىش بەسەر ھاتەكەى دىكەپت بۆ تەواو دەكەم.

كە سەردەلىژ بووینەو دووجار منى بە خۇپەو گوشى و گوتى: ناوت چىپە؟ بە ھىمنى گوتم: شىركۆ...

بە سەرسامىيەو: شىركۆ شىركۆ؟

بە دىلىپايەو: بەلى. شىركۆ شىركۆ، شىركۆ سوارچاك...

جارىكى دىكەش ھەر دوو دەستى لەبن ھەردوو بەلدا تىپەراندىن و لە ئاستى ناوكىدا تىكى ئالاندىن و بە ھەموو ھىزىپەو بە خۇپەو گوشىم و گوتى: لىرە بە داوہ ترسمان نە ماوہ،

۱۴- دەرگەوقەمتەرە: نىمچە ھەيوانىكى بىچكۆلەپە لەگەل دەرگەى ھەوشە دروست دەكرىت... پىرئىش لەگەل

دەرگەى دوو دەرى و خانو و بەرەى جواندا دەپت.

چىدىكە مائىنەكە تەنگاومەكە، گەلىك ماندوہو و ئاوسىشە... گوى بگرە مئىش بەسەرھاتى خۆم و (شىرۆ)ت بۆ بگىرەو:

مائى باوكم و مالى شىرنە شۆرى ھاوسى بوون، من و شىرۆ پوورە شىرن ھاوتەمەن بووین يا ئەو كەمىك ھەراشتىبوو، ھەر لە مندالىپەو ھۆگرى يەكدى بوو بووین، لە يەكدى دانەدەبراين، كە گەورەش بووین، خۇشەوئىستىپەكەمان بوو بە ئەوئىندارىپەكى پاك و بىگەرد، بىرواناكەم ھىچ دلدار و دلبرىك ھەندەى ئىمە ھەزىان لە يەكدى بووتت و بۆ يەكدىش ئەوئەندە بەتاسەبووین، سوارى مائىنەكە ووتت كە بە دەستى تۆ فەوتاوہ ناوى لەشكرى بوو... چاك چاك دەيزانى كە ئىمە دوو لاشە و يەك گىيان بووین، كەچى ماوہىەك بەبى شەرمى بەدوامدا دەھات، كە لە كانى دەھاتمەو ئەو رىگەى لىدەگىرتم و ھەر جارەى بە بىانوويەك دەيدواندىم. ئىوارەپەك رووبەروو پىم گوت: تۆ لە مندالىپەو ئىمە دەناسى، خۆت گىل مەكە و ئەو خەيالە لە كەللەت دەرىپەنە، من بۆ تۆ نام، كچىش لە دنىادا نەبراون، ھەزار كىژى جوان و خانەدان ئاواتە خوازن بىنە ھاوسەرت...

شەش مانگ بەسەر مەرگى تاقە براى جوانەمەرگىدا تىنەپەرىبوو كە ئەو منجىر و رووقايمە ناردىپە داخووزىم، مئىش گوتم: دواى جوانەمەرگ شووناكەم، با چاوەرپى من نەپىت... ماوہىەك بۆ دەنگ بوو، شىرۆ ناكامىش لە ئەوئىنى من و لە سووتى براكەمدا دەسووتا...

لەشكرى ورد وردە خۆى لە شىرۆ نىك كىردەو... شىرۆم ئاگادار كىردەو، كە لەشكرى گلاوہ و نىازى چەپەلە، تكام لى كىرد خۆى لى بىپارىزىت، وىستى خوشكىكى خۆى لە شىرۆ مارە بكات، شىرۆش گوتىبوو: من بە خىماپەتتەن سەر بەلند دەم و شانازىشى پىوہ دەكەم، بەلام تا خوشكەكام شوونەكەن من ژن ناھىنم. دۆستاپەتتەپەكەى لەگەلدا پتەوتر كىرد و ھەمىشە لەگەل ئەودا دەگەرا و دەبىردەوہ مالى خۇيان، دوو رانك و چۆغەى كىرى خورماپى و دوو پەستەكى مەرەزى گورگەپى بۆ خۆى و بۆ شىرۆ بە راداندان و چەند جارىك ھەردووكىان لەگەل چەندىن كورپى ئاوابى بۆ راوہ كىو چوونە كىو...

دوچار نۆكەرىكى خۆى تىگەياندىبوو لە شىرۆ دانەپرېت و لە ھەلىكدا لە شاخى ھەلبىدات، خۇشى لەگەل دوو برادەرى دىكە بەرەو لووتە سەختەكانى سەرەوہ ھەلكىشابوون و چووشتىر و كەلە كىوئىپەكىان كوشتبوو.

ئىتوارە كە بۇ شويىنى ديارى كراو گەرابونەو شىرۆ ديار نەبوو... نۆكەرەكەش دەسخەرۆيان دەدات و دەلى: شىرۆ دواى چوشتىرېكى غەر^(۱۵) كەوتووه و بەرەو دندووكە سەخت و ھەلدېرەكان رۆيشتووه، لەوانەيە چوشتىرەكەى كوشتىت و بە تەنھا بۆى ھەلنەگىرئ بۆيە ھىشتا بەديار نەكەوتۆتەو. بەرەو لووتكەكان گەرابونەو، بەم شەوہ لەم كەژە ھەزار بەھزارەدا گەلىنكيان گازكردبوو، دەنگى نەبوو...

رۆژى دوواتر لە گونديدا بوو بە ھاوار، گەرە و بچووك بە چيا كەوتن، پاش نوويژئىكى درەنگ، پورە شېرن و كچە بچكۆلەكەى تەرمەكەيان لە گۆرئ رېواسان لەبن شاخە بەرزەكەدا دۆزىبۆو، شان و مىلى شكاوو و گورگ و رېويش لايەكيان خواردبوو...

تائىستاش، دايكى رانك و چۆغە و پەستەكە بە خويىنەكەى ھەلگرتووه و ھەموو بەيانىيەك لەگەل كازيوەدا لە ھەوشە ديتە دەرەو و لەو شويىنەى كە دەسرۆك و بازنەكەم لى فرېدا، دادەنيشى و روو لە ئاسمان دەكات و ماوہيەك وەك گورگ دەلوورئىت، دوواترئىش سەردوولكە و لاوكان بەسەر تاقانەكەيدا ھەلدەدات... بەيانى زوو دەسرۆك و بازنەكە دەدۆزئىتەو و دەزانئىت چ باسە، بە بيانوى چوونە سەركانى بە بەردەرگاي ئىمەدا تىدەپەرئ و پەستەكە بە خويىنەكەش دەبئىت، كە كتومت ھەندەى پەستەكەكەى لاي ئەو بەخويىن بوو...

دواى كوژرانى شىرۆ مائمان چووه گوندى (قەسرۆك)، لە بەھارى ھەمان سالدا، لە ماوہى چل شەودا باوكم و دايكم سەريان نايەو و بەتەنھا مامەو، دواى پرسە و پەرتەكردن، مامم كە ئەويش ھاوسىي پورە شېرن بوو گوتى: كورم! پيم مەلئ مامە! بلئ باوكە! لە ئاگردانى برا و براژنىكەدا تەنھا تۆم بۇ ماوہتەو كە سەبووريم پيى بيت، كچيكي جوان و ريكو پيكي وەك تۆش بئ سىبەر بيت خەلكى بئويژدان بە پەندى دەبن، بۆيە دەبئ لەگەل مندا بئىتەو، ئەوہى تۆش بفرمووى ئەوا من دەست لەسەر سنگ لەبەر دەستندا بەرفەرمان دەوہستم...

گوتم: باوكە دەزانم ژيانى من ھەر خەم و فرميسكە، بۇ ژيانى ئىوہش تال بكمە؟... گوتى: دەبئ تۆ بۆنىدايكت و باوكت لە من بكەيت و منيش فرامۆشى ھەر چوار كور و ھەر پينج كچەكەم بە تۆوہ بيت. دەستىكى بە سەر سەرم داھيئا و نيسو چەوانى ماچكردم و

۱۵ - غەر: گيانلەبەرى تەويل سپى، قەش.

بەخەمگىنييەوہ گوتى: ئەتۆ بە تەنھا تايەك و ئەوانيش بە ھەرنۆيان نيو تا. گوتم: مامە... باوكە... بەخۆت دەلئى كچى جوان و بيكەس خەلك بە پەندى دەبن، بۇ ھەر ليئەوہ لە كورە گەرەكەى خۆتم مارەناكەيت...؟ با ھىشتا مندالئىش بئ و لە ريزى مندا نەبئ، دوو سئ سال بەدياريەوہ دادەنيشم ئەو كات...

بە پارانەوہوہ گوتى: كورم چاك دەزانم چيت لە دلدايە، دەلئىن بەرە لە لاي تەنكييەوہ دەدريت، بەلام پەتى ستم لە ئەستوراييەكەيەوہ دەپسئ، ئەوہى تۆ دەليئى بيكەم ئەوا بە يەكجارى تۆمان دەپرينەوہ، دەچينەوہ، ئەوى ميشك و ويژدانى ھەبئ ئەوا دەزانئىت تۆ چاوەرووانى ئامۆزاي خۆتى...

چووينەوہ... ھەر كاتيك شيرنە سوور منى بدىيايە لە شويىنى خۇيدا دەبوورايەوہ، دەست و پيى دەبوونە دار و چاوى دەرەسكا... ھەموو ھەينىيان داواى دەكردم بچمە مائيان. لە دواى بوورانەوہ و بەخۆھاتنەوہيدا بەديار پەستەكەكەوہ دەگرىاين و سەردوولكەى دەگوت و دەيلاواندەوہ، تا كفتو كولى دلئ خۆمان دەرشت... دەنگى وا خۆش و سۆزى وا پەر جۆش و ئاوازي وا رەشپۆش مەگەر ھەر لە لاي خۆى ھەبئ...

نۆ مانگى نەبرد كە نامەردەكە ناردييەوہ داخوازم... مامم بۇ كلۆلى و بئدەسەلاتى خۆى و سۆزى خنكاوى دلئ من، بارانى فرميسكى دەرشت، سەيرى دەكردم و بريارى پئنەدەدرا... رۆژئىك گوتم: بابە! چيتر پيش مەخۆوہ و خۆت خەم خنكىن مەكە... بلئ (من لە ئىوہ پتر ھەزدەكەم، بەلام بريار لە دەست خۆيەتى، ناكريت بە زەبرى خەنجەر مارەى بكەين). بە دەنگ گريا و گوتى: ئاخىر من لە تۆ دەترسم (ترسى ھەبوو خۆم بكورم يا ئەوان پەندىكم پئ بكەن...)

كە ژنەكانيان ھاتنەوہ گوتم: بە لەشكرى بلئ ئەگەر تۆزقائىنك پياوہتى و ويژدانى ھەيە ئەوا با دەست لە من ھەلگريت... ئەگەر بە تۆبزيش بيت ئەوا بە ناچارى و ناقايلى شووى پئ دەكەم، بەلام با سوپر بزائيت خۆشى لە من نايئىت...

دوو ھەفتەى پئ نەچوو زەماوہنديان سازكرد و منيان گواستەوہ، ئەوہ بۇ سالى سىيەم دەچيئ لاي ئەوم، نەمھيشتوہ مندالم وەسكى كەويئ... ھەر لەسەر ھەفتيانەشەوہ ھەنجەتم بە مامۆژم گرت كە لە ھەمان كاتدا پووريشم بوو، لە ناو خەلكەكەدا سووكايەتيم پئ كرد، ئيتر

هاتووچۆم نەکردنەوه، بەلام مامم دەیزانی چ باسه، له جهژناندا سهري لى دەداين و دەيگوت: لهشكرى بەگ! لهوهتى ئەو كچهمان هاتۆته لاي تۆ نەك هەر نامان ناسيئتهوه و ليئمان نەبان بووه، بەلكو پەلپ و بيانوشمان پى دەگریت و قۆچيشمان لى دەدات.

منيش له كونه دەعبا و لهگەل گورگدا دەژيام، خۆم دەخواردەوه، چاويشم بەرايى نەدەدا بچمه دەرەوه و مامم و شيرنه شۆر و دەسته خوشكهكانم ببينم، ئەم سى سالا له تەپانى بنى دۆزهخدا ژيام، هەر شهويكى هيندهى سى سالى مەنجهنيق دريژ بوو و هەر رۆژيكيشى هەوت سال زەمهرير بوو...

خەسووم ژنى يەكەمى پياوهكەى بوو، دواى سال و نيويك كە سك و زام دەرەكەوت، رۆژيک گوتى: كيژم له تۆ باشت دەزانم شوى نابهدل هەر شهويكى مردنيكە، منيش بە نابهدلى ميژدم بە باوكە نەفەرەتبيەكەى كردوو، لە سەرەتادا هەر حەفتهيهك لەلای بووم و سى مانگان زيزدەبووم ... نۆبەرەكەم كچ بوو، لەبەر بى كەسى و تۆران و رۆيشتنى من، رەق و هيشك بۆوه و له لانكيڤا فهوتا، سكى دووهم كورپوو، لەوه بەدوا بېرم له زيزبوون نەكردەوه زانيم كە كچ چوه مالى ميژدى، ئيدى تەنها بە كەلك مال و پياوهكەى خۆى ديت، لە هەموو شوپينيكي ديكەشدا سيبەرى گرانە و بۆن ساردىيى ليديت، خۆشى ژن و ميژدايهتى هەر تافيتكە و تيدەپەريت، ليگەپرى كور و كچى خۆت له كۆشت دانيشن و له پيش چاوتدا بين و بچن، خۆشى دنيا لەوى دەبينييهوه، ژنى بى مندا له ژنى بى ميژد هەناسە ساردترە، ئەگەر بە گويى منى بكردبايه، ئەوا ئاگرى له تۆ بەرنەدەدا و خۆشى نەدەسووتاند. ئيستاش ئەگەر بە چاوى ناحەزى سەيرى نەكەيت، ئەوا لە ئيران و توورانيشدا لەو كۆكتەر و سوارچاكتەر و دەولەتدارتر نايئندريتەوه، كيژم سەيرى ماين و جوانو بەكە چەند پيئەكەوه شيرينن، برووانە هيستى ماچە و خۆت بينە بەرچا، هەتا زوو بېر له خۆت بكەوه، ژنى بى برا و بى كور وەك لەناو بېرى بى بن دايت وايە، رووناكى دنيايى نايينيت و كەشيش دەنگى ناييستيت، كە تەمەنت تپەپرى و لە مندا وەستايهوه، پەشيمان دەبينييهوه، ئەوكاتەش پەشيمانى دادت نادات، پياو بى بار و بى ئەمەكن، مەنتيان بە من و بە تۆ و بە هيچ ژنيك نيبە، نايينى سى ژنى بەسەر من هيتاون بە هەرسىكيان بەتاكە پيلاويكى من نابن....

لانكيكى له دارى گويژ، بە نەخش و بە غەرغەرەى زۆر جوانى بۆ بەراداندابووم و دەسرازە و ناولانك و دوو بلوول و سەر لانكيكى بە نەخش و نيگارى بۆ دانابووم، هيناي له نيوان من و خۆى داينا و گوتى: لانكى وا جوان و تۆكمە بە مندالەوه رابژەنى و لايلايەى بۆ بكەى و كۆرپەش له ناويدا بشنيتەوه و تريقوهور خەم له دلئا برەويتيتەوه، خۆشى دنيا لەوه دايە: گۆى مەمكت بخەيتە ناو زارە بچكۆلەكەى و ئەويش بيمژيت و چنگ لە سنگ و بەرۆكتا گيربكات، ئەو كات دەزانی باوك و براكەشت زيندوو بوونەتەوه و و جابخان ئاوهدان بۆتەوه...

جاريكى ديكەش توندتر بەخۆيهوهى گوشيمهوه و لەگەل هەناسە قوولەكەيدا پشت و سكيشى فودا و گوتى: ئەوا ئيستاستا زۆر بەدرەنگەوه پەتە ئەستورەكە پسا...

بە شهو دەرۆيشتين و بەرۆژيش له پەنايه كدا لامان دەدا و دەحەسايەنهوه، بە نۆرە دنووستين و ئيشكمان دەگرت. لە بېرم نەماوه چەند شهو و چەند رۆژ رۆيشتين و چەند چيا و دۆل و دەشتيشمان برى...

بوليل بوو، لە بنارى چيايه كدا گەيشتینه ميگەليكي گەورەى شهوبەكيو، ميژد منداليكى تەژە، جليكى شپرى لەبەردابوو و كۆنەچەفیهيهكى سووركالى دەمامك دابوو، كۆمكى گۆچانيكى ئەستورى نيوه شكاوى له باسكى كردبوو، لەسەر چەقى ريگاكدە بەنى پيلاوه گەوره و دراوهكانى توند دەكردەوه، سەگەل بۆمان هات، ئەويش پيلاوهكانى بەدواى خۆيدا كيشكرد و سەگى لى پاسكردين، توورەگەيهكى بۆر و چادانيكى بچووكى رەش و قۆپاوى بە قەدەوه بوو، سالوم لىي كرد و مەنتبارى خۆم دەرپرى كە سەگەكانى لى دوور خستينهوه و گوتم: كاكەى شوان خەلكى كوييت؟ يەكسەر گوتى: ميرەدى... (دەستى بۆ باريكە ريبەكە دريژكرد) ليژەوه سەرکەوه دەگەنە گوندى. گوتم: ناوى ميرە ديم نەبيستوو! كى براگەورەى ديبە؟ گوتى: مامە! ژنت هەلگرتوو و دەتەوى بچيته مالى شيخ ماراو مەسلەتيت بۆ بكات؟ ئەگەر دەچيته مالى شيخي با ژنەكەت بچيته خانووى دايە هەمىنى! ئەو لە لاي سەرەوهى كۆشكەكانە، يەك نەزميكي كۆن و گەورەيه، دايەهەمين ژنى گەورەى شيخە و دل نەرم و نياز پاك و چاوتيرە، ژنيكە سەد پياوى پيشكيتيت... نەچيته كۆشكى گولخاترى نامۆزا و ژنى دووهمى شيخ، چونكە هەتا بلئى رووخوش خۆمۆسته، بەلام بە خۆى و بە مندالەكانى دەست و دەم و دامينيان... دەلئىن شهوى سەلۆ و سابەى دەباتە ناو نوئينى خۆى..

بەر لەوەی بچنە مالیان، شیخ بناسن باشە! زۆر ژن هەلگر و پیاو کوژ و چەتە، خۆیان داوینە مالی شیخی. ئەویش دالەدیان دەدات و مەسلەتییان بۆ دەکات، ئەوانیش دەبنە گوێکەر و چەتە و دەست و پێی شیخ، هۆشداربە کە نابێ هیچ کەسێک لە گوندەکانی دەوروبەریشماندا مەر و بزن و ماین و مانگا و سەگ و تانجی و کەلەشیر و قەلی لە هی شیخ باشتییت، ئەگەر بە خۆیان نەیدەن، ئەوا بە پەندیان دەبات و سەد کەتنییان پێ دەکات، ئینجا هەر لێشیان دەستینیت، چالیکێ لە تەك تەویلهی و لاخەکانیدا هەیه، من نەمدیوه، بەلام دەلێن سێ بەژن و نیو قوولە، هەرچی لە قەسە دەریچیت ئەوا دەبجاتە ناو ئەو چالەوه و سێ رۆژان خواردنی ناداتی، هەموو کاتیکیش دووسەگی گەورە رهشی چاو سووری هەیه، بە رۆژ زنجیریان دەکات و بە شەویش بەرەللان، ئەو لە قەسە خۆی نیتە خواروه ئەوا لە شەوی سییەمدا دوو سەگی برسی بۆ داویتە ناو چالەکەوه، ئینجا خۆت دەزانی کەسیش ناویری قەسە لە قەسە شیخ بکا...

کاتی خۆی باوکم لە تەمەنی مندابوو، شیخ خستبویە ناو چالەکەیهوه، باپیریشم شەوی بە دزی خۆی گەیاندبوو تۆزواوه و بە خزمەکانی خۆی گوتبوو، ئەوانیش تەتەریکیان ناردبوو لای شیخ و پێیان گوتبوو با گەنجۆ (کە دەکاتە باوکی من) بە سەگان خواردی نەدات، ئەگینا دوژمنایەتییه کەمان نوێ دەکاتەوه، دووهم رۆژ دایەهەمین (کە ئەوکاتە تاکە ژنی شیخ بوو) پەیزەیهک بۆ باوکم شۆر دەکاتەوه و خۆشی یارمەتی دابوو تا هاتبوو دەرهوه، بردبوویەوه مالهوه، بۆی گریابوو، خواردن و دەستە جلیکی دابوو و رهوانی کردبوو...

دەزانی شیخی گەوره بۆ لە قەسە مام هەیاسی تۆزواوه دەرناچیت؟ (هەر بە خۆی) مام گیو (باپیری هەیاس) دەسترویشتوو و زۆر دەست و بویر بوو... کاتی خۆی لە میرەدی دانیشتوو.

ماژۆ (باوکی شیخ مارا بوو و ناویشی لە خۆی نابوو شیخ مازن) دەیەویت نامووسی فاتمه بسک شۆرێ مام گیوی ببات، ئەوانیش بارگە تیک دەنێن و بەمەر و مالانەوه دەرۆن و لە جیبی گوندی تۆزواوهی ئیستا رەشمال هەلەدەن و خۆیان تەیار دەکەن. ماژۆ پیاویک دەنیریتە لای گیو و دەلی: ئەگەر هەتا هەینی دادیت بەخۆی فاتمه بسک شۆرم بۆ نەینی ئەوا بە زاکو ماکەوه^(١٦) تاکیان لێ دەبێم...

١٦- زاکو ماک: تیکەلاو بوونی مەر و بەرخ، مینگەلی دایک و بیچوو ساواکان بە تیکەلاوی.

گیوی کەللە گەورەش دەلی: بە مالی دنیا و مەرگی خۆم و مندال و نەوه کاتم سەر دینمە بەر و سەریچی لە قەسە براگەرەوی خۆم ناکەم، بەلام ئەتک کردن و سووکایەتیمان بە گەرودا ناچیتە خساری، با شیخ هەر خۆی بە نیر نەزانی و هەرکەسە و لە ژیر کراسی خۆیدا پیاوه، جام پریت لەسەری دەرژیت، پرپوینە و گەیشتۆتە لووتمان، با چیدیکە گەر بە ئیمە و بە گوند نشینەکان نەکات، فرتەنە هەلکردن سانایە بەلام کوژاندنەوهی ئەستەمه...

پیاوی شیخیش دەلی: زۆر توورە بووه، ئەو هەر گوتی قەسەکی پێبلی و بگەرپێوه... گوتیشی گویی لێ مەرگە چی دەخوات، تەنها بلی: شیخ مازن هەر هەتا هەینی داهاوو دەتوانیت چاوه‌روان بیت، دوواتر بۆشی بێن لیتان نابوریت... بە دووقسە بێ پەناویچ و بێ درێژەدان پیم بلی وەلامت چیه...؟

گیو لە دلدا دەکولیت و لە روخساریشدا ساردی دەنوینێ و دەلی: حەزناکەم لەگەڵ شیخدا بیگەینینە مریشکە رهشە، ئەگەر هەر هەتا هەینی دادیت چاوه‌رێ دەبیت، ئەوا ئیمەش تا ئەو کاتە چاره‌یهک دەدۆزینەوه...

ئێواری رۆژی پینجشەمە شیخ مازن دەست و پێیەکانی خۆی تەیار کردبوون و لە دیوێ خاندا نانیکێ چەوری بۆ دانابوون و چاوه‌رێ بوو ئەگەر هەتا نوێژی هەینی بسک شۆر بۆ نەبەن ئەوا بەسەر هۆبە گیو سەرگەرە دايدات پەرپووتیان بکات و بە دیلی بیاناتەوه ئاوابی و بسک شۆریش بە یەخسیری پەلکیش بکات...

مام گیویش پلانیک دادەنیت و کوپ و برازاکانی وەدوو خۆی دەدات و لە نیوێ شەوی پینجشەم لەسەر هەینییدا دەچنە ناو گوند، سەگەکان دەیانناسن و ناحەپن، دەوری مالی شیخ دەگرن و ئیشکەرەکانی لە خەودا پەلبەست دەکەن و دەرگای دیوێخان دەکەنەوه و بەدەرگەکەیی ژوورەودا دەچنە ناو حەوشەکە و دەگەنە ژووری شیخ و لە پال ژنەکەیدا قۆلبەستی دەکەن و سیمیل و برۆ خەناوییهکە دەتراشن، خوشکە جحیلەکەشی لە دیوی ئەو دیوێوه دەردینن و لە تەك ژنەکەیدا رای دەگرن، دەلێن لە پێشدا ژن و خوشکەکەت دەگوازینەوه ئینجا بسک شۆرت لە پالدهکەین... قۆلتی هەردوو چاوی بە جاکە تالی گەرم پەردەکەنەوه و هەرسیکیان دیننە دەرەوه و دەستی ماژۆ رادەکێشن و دەبجەنە ناو چالەکەیهوه و دەلێن: دواي سێ رۆژی دیکە دیننەوه ئەگەر لە قەسە خۆت نەهاتبیتییە خوارێ ئەوا سەگە رهشی چاوسوورت دەکەینە

مىوان... تۆبىزىكى دەسك لووسى سەرگەرەدى بزمار كوتيان دابوى و گوتبوويان بەم تۆبىزە جوانەش سەگەكە لە خۆت پاس بگە! بەلام لە بىرت نەچىت ئەگەر لە سىيەمىن رۆژدا نەھاتىنەو و لە چالەكەتدا ھاتىيە دەرەو، ئەوا لە بەستى گەرەدى پشت گۆرستانى گوند پتر بەرەو ھەواری ئىمە تىنەپەرىت، ئەگىنا ھەردوو چاوت دەرەكەين و لە جياتى تۆبىزەكە دەيخەينە ناو دەستتەو...

لە دەورى مال و دىوھان كشانەو و بەرەو ھەواری خۇيان رۆيشتن، كە لە گوندەكە دەرچوون و لە گردى گۆرستان سوورنەو و گەيشتنە ناوەرەستى بەستەكە، مام گيو گوتبوويە ژنى ماژۆي: دەبى بانبوورى تۆمان بۆ ئابروو بردنى شىخە شاخدار ھىناو، لىرەو بەگەرپۆو! ھەواری رەشمالەكەمان دەكەينە گوند و ناوى دەنيين تۆبىزەو، پىشى بلى لە جىي پىي تۆ... (دوو ھەنگاوى بەرە مىرەدى گىپاوە دواو). لىرەو ھەنگاويك بەرەو تۆبىزەو بنى، ئەوا نەك ھەر ھەردووچاوى دەرەكەم، بەلگو لووت و ھەردوو پىشى دەپرەو و دەيكەمە شىخ دەعبا قنچە... گوندى مېراوھش دەبىتە تۆبىزەو... تۆ بەگەرپۆو لای ئەو دەويتە، بەلام خوشكەكەى نانىرمەو، چونكە ئىشم پىيەتى... ئەو پىنج سالى لەگەل شوانەكەى ئىمە حەزلەيەكەى دەكەن و بۆ يەكەى دەسووتىن، ھەموو خەلكى مېرەدئىش دەزانى، بەلام لە ترسى شىخ گەلۆر...

لە بىرت نەچى! بالئەدەيەكەش بە ئاسمانى تۆبىزەو دا تىپەرىت و بۆنى ئەو تەرەسەى لى بىت، ئەوا مەن دەنووك و بالى ئەو دەپرەم...

ژنە گەرەو و دەم و دەست دەستى پاسەوانەكانى كەدەو و لىفەيەك و پرە خۇراكىكيان بۆ شىخ ھاويشتە ناو چالەكەو، بەلام تا سى رۆژى پى نەچو، نە شىخ داواى ھاتنە دەرەو كەرد و نە ئەوانىش وئىريان دەرى بىنن، كە ھاتە دەرەو ھەموو لەشى شىن و مۆر و رانى شكابوو و گونكىش بووبوو، بە دارەبازە بردىانەو مال، لەگەل لىكردنەو تالە بنىشت، مۆۆل بە چاويەو ھەما، سىل و برۆشى نەمابوون... چاوى كەدەو ژنەكەى و دوو ناومالى و تۆبىزىكى نايابى كەوتە بەرچا، چاوى نوقاندەو و لەبەر ژانى ران و كلىلەى مىلى و گونى بوورايەو...

حەكىم و بەيتارى ھاتنە سەر، دواى چوار مانگ مەوى سىل و برۆ و برژانگى ھاتنەو و ھىسكى رانىشى يەكەى گرتەو، ماوئەيەك بە شەقلە و دوواترىش بە شەل شەل دەرۆي، ئەلقە و توورەگەيەكەى بۆ گونە قۆرەكەى ھەلبەستبوو، لەم ماوئەيەدا نەدەبوو كەسى ئاوايى

بىيىنى، ھەر دەيانگوت شىخ لە ماينى كەوتووە و رانى شكاو و حەكىم گوتوويانە كەلكى مىوان و دىوھانى نىيە، وردە وردە ھاتەو دىوھان، بەلام ھەر دەلەنگى و پۆزايى گونىشى لە نىو دەرىيەكەيدا نە دەشاردرايەو، وەك پىشان پىنەدەكەنى و خۆشى لە كەس زوویر نەدەكرد، ئەگەر جارێك بۆتەندازە ھەلبچووبايە و خۆى لە ژنە بچووكەى توورە بكردايە يا پركىشى لىدانى يەككى بكردايە ئەوا ئەو بە ساردىيەو دەيگوت: شىخ دەعبا! راوئەستە با توورەگەكەت ئازار نەخوات، خۆم دەچم تۆبىزە جوانەكەت بۆ دىنم...

دەليين زۆر جار ھەندىك سوار دىنە دىوھانى، شىخ، وئىراى ئەوئە زۆر رىزيان دەگرىت گەلىكىش لىيان دەترسىت، بە فارسى و عەرەبى و بە تووركىش قسان دەكەن... سالانەش لە نىزىنەى بەھار و لە خەزەلۆھردا سى كەتەى سوورەى مل ئەستور ھەفتەيەك دەبنە مىوانى، بەرخ و قەلى گوندىيان دەرخواردەدا، رۆژ لە دەشت و دەر سەيران و راودەكەن، شەوانىش لە مالە گەرەدى شىخدا بە سەرخۆشى پۆكەر دەكەن و سەربەسەرانى...

مىردمنداڵەكە ئاورپىكى دايەو و بىنى وا سەرەشوانەكەيان بە ھەلەداوان بۆ لامان دىت، بە ترسەو رووى كەردە مەن و بەپەلە گوتى: مامە ماينەكەت زۆر جوانە بەدلى شىخ ماراوە... بە پەلەتر گوتى: مامە دەبى ھەمووسالىك لە ھەرزى شەوين و شەوبەكۆدا يەكەل لە مالى ئىمە بە پىلاوى خۆى و بە خۇرايش بىتە دوا شوانى شىخ ئەگەرنا سەپانىشمان ناداتى..

خۆمان دەخۆین، باکەسی غەوارە نیتتە گوندەکەمان))، هەر مائە کرمائیکیش بەپێی ژمارەى خێزان سى تا شەش سەر مەر ددەوشى، بەلام شىخ دەلى ((دەبى کچ و ژنى جحیل بینه ناو مینگەل، چونکە پیرەژن هەناسە سارد و چار پيسن، مینگەلەکەمان بەچاو دەبەن...))

بە نابه‌دلى ماینه‌کەم دەنگدا و بەرەو گوند مەلم نا، ناوی گەلێک شىخام بیستوو، بەلام شىخ ماراوی شىخ مازنى میرەدى یان میراوەم بەرگوى نەکەوتوو... تۆ بلیتی بچمە مالى شىخ و لە سینه‌رى خۆیدا...؟

پەریزاد لە پشتر گوتی: دلم خەبەرى دايمى کە قسەى مێرد مندالەکە راستە، ئەوانەى دەم و دامەنیان فێرە حەرام دەبى، نابى برۆیان پى بکریت، لە بەیت و لاوک و حەیراناندا زۆرم بیستوو کە دوو ئەویندار پەنا دەبەن بەر سینه‌رى براگەرەیه‌ک، ئەوا کورە لاوەکە لەناو دەبەن، کور و باوکیش لە پیناوی نوینی دلبەرەکەدا یەکدی دەفەوتین، زۆرجار خورتی و هەبووبى و دەسلالتداری چاوی پیاو کوێردەکەن و بەریبى خۆى نابینیت... گوتم: زۆر بەی دەسلالتداری و لاتەکەمان ویزدانیاى مردووہ یا خەوتوو، بەدەگەنیش بیداردەبنەوہ... هوشیان دیتەوہبەر، چونکە بە پەیزەى ستەمدا سەرکەوتوون و بە زۆریش نەبیت دانابەزنەوہ... بەلام هەمووشیان لە داىک و باوکىک نین... یەک دوو شەو لە مالى شىخ دەمیننەوہ، هەردووکمان زۆر وشت و گوئ سووک و لەسەر هەستدەبین، هەر بۆمان کرد بەدنیازن، ئەوا شەویک بۆی دەردەچینەوہ...

بەرلەوہى گوندەکەمان لىوہ دەرکەوت، شمشیرەکە و جۆرکە تیریکم لەناو تەبارەى گەمبیکى تەراوزدا لە ناو مائە سوپناتکێکدا خستە ژیر گل، پەریزادیش ئەم خەنجەرە دەبانەى داہ دەستم و لە ژیر جلەکاندا شاردمەوہ. سەرکەوتین، تەلارى شىخ لە بەرزایبەکەى باکوورى گوندەوہ دەرکەوت، چەندین خانوو و کۆشکى یەک نھۆم و دوو نھۆم و سى نھۆمیکیش بە دیواری پان و بلند دەورە دراوون، دەتگوت قەلا و شوورەیه...

بەرەو دیوہەخان چووین، دەنگى قاوہ کوتان دەهات، دەنگەکە برا، گرگنەیه‌کى کەللە گەرەوہى مەل باریکى رەنگ تەلخی سەمیل فەش بە پیرمانەوہەات، بە دەنگیکى ناساز ماندوو نەبوون و بەخیرھاتنى کردین، جەلەوى ماینه‌کەى گرت و بەرەو دوو دەرى بردین و بە دەم رینگاوە بەخیرھاتنى کردینەوہ. داہەزین. گوتیە پەریزاد: دەرگاگە کراوہتەوہ! برۆ حەوشەکەوہ! تىستا

شىخى گەرە

سەرەشوانەکە بە هانکە هانک سەرکەوت و ماندوونەبوون و بەخیرھاتنى کردین، رووی کردە دواشوانەکەى و بە رەقەوہ: تەژەى زمان شپ! غارە بگە بەرايى مینگەل، با نەگاتە پارچە جۆبەکەى بنارى... رووی کردەوہ مەن و بە نەرمى گوتى: دەچنە مالى شىخى گەرە مەسلەتیتان بۆ بکات؟ هەر گەيشتنە گوندى یەکسەر بۆزە دیوہەخانى، پیاوی شىخى ماینه‌کەت لى وەرەگرن و ژنەکەت دەبەنە لای شىخ ژن و ئەتۆش لە دیوہەخانى دادەنەین، مەترسە لەپال شىخى بى هەموو دنیا دوژمەنت بى ناتویرنى، دیویش بە نیازی خراپەوہ ناویرى تخوونى گوندى شىخى گەرە بکەوت، بەلام بزانی هەرچەندە شىخ هیمن و چاوکراوہیە و حەزى لە پیاوہتى و شتى نایابە ئەوہندەش قینى لە پیاوی لامل و سەررەقە...

ئاویریکى لە دواشوانەکە داہەوہ، لەوہەرى بەراکردن بەرەو بەرايى مینگەل دەچوو. دەستى بۆ دریزکرد و گوتى: ئەم لۆق دریزە ئاقل کورتە ماوہیەک لە گەلتان وەستاو، وەک تووتى قسەى باش و خراپ دەلێتەوہ، هەندیک جار قسەى هەلەق و بەلەق دەکات، قسەکانى بى سەر و بن و جیبى پروانین و کەلکى گێرانیەوہشیان نییە. دەرۆن خواتان لەگەل، هەتا شىخ نەهاتتە دیوہەخان ئیوہ بگەنە ئەوئ باشتەر...

گوتم: مام شوان! مینگەلەکەت بىچاوینى بى هەندە^(۱۷)، چۆنە ئیوہش ناچنە کوێستان؟ گوتى: زۆرینەى گوندەکانى دەورەبەرمان دەچن، بەلام چونکە میرەدى پووش و پاوان و پەریزی زۆرە و لە گوندیش تەنھا مینگەلى شىخى هەیه، شىخیش دەفەرمووى ((بەخۆمان پەریز و پووشى

ماينه كه له تهويله ده به ستمه وه و ديمه وه و ده چينه لای شيخ ژن... روى كرده من و گوتى: دل له دل مده! ژنه كهت ده چيته مالى ساوك و براى خوى. ده ستى بو درگای ديوه خان دريژكرد: درگه والايه و سه ماور داگيرساوه و رايه خ راخراون، هر ئيستا ده گمه وه لات.

په ريزاد له درگاكه وه ناوديوى هه وشه بوو و منيش سايه ديم كرد، به ره و خانووى دايه هه مين چوو، درگايان كرده وه، چوه ژوره وه، منيش كسامه وه و له بهر درگای ديوه خان دانيشتم...

پياوه كه هاته وه و چوه هه وشه، كه گه رايه وه قايييك ماست و كه ول و په رونا ناييكي له ده ستدا بوو، چوه ناو ديوه خان و فه رموى ليكردم، نان و ماسته كه ي دانا و دوو چاي تيكرد و پيكه وه نانمان خوارد... ناوه ناوه به خيتر هاتينيكي گه رمى ده كرده وه، تيم راده ما و ريگه ي پرسيارى خو ش ده كرد... گوتى: هه نو كه شيخ خوى ده پيچيته وه و ديت...

شيخ له درگای لای ماله وه هاته ژور، هه ردو كمان يه ك پي هه لستايين، به فيزيكه وه نه ختيك چاوى گيړا، هات به لالوتيكه وه ده ستى بو دريژكردم، منيش به په روزه وه ده ستيم گوشى، به خيتره اتنى كردم. چوار شانيه يه كى چاوسه وزى سوور و سپى گوى بچووكى روومه ت پر و لوت گه وه بوو، برژ و سيملى پر و گفى سوورى خه نساوى ده بريسكانه وه، كه وا و سه لته يه كى شينى ناسمانى و كراسيكي سپى به نه گچك و ده رپييه كى خه زنه ي خاوينى له به ردا بوو، شالتيكى سه وزى تاريك له ژير كه وا كه يه وه دياربوو، جوته يه مه نييه كى سوورى بريقه دارى له پيدا بوو، هه ورييه كى سوورى گه وه و ريش دريژى له سه ر به ستبوو... چو له لاي سه ره وه له ته ك سه ريئه لووله ييه گه وه كه دانيشت. جاريكى ديكه ش به روويكى خو شتره وه به خيتره اتنى كرده وه و گوتى:

مال و ديوه خان هى خو ته. ده ستى بو نو كهر و ناو ماله كه يان دريژكرد و گوتى: سه لو و سا به ش براى تو نه و به رده ستيت ده كن...

ماوه يه ك بى ده نگ بوو، ريزه چايه كيان گيړا، شيخ نيوه ي چايه كه ي نه خوار دبوزه كه له ده لاقه ي ديواره كه ي پشتى قه نه يه كى ناياب و توره گه توتينيكي بسوندارى داگرت و قه نه يه كى تيكرد. بويان داگيرساند. ناوه ناوه قومىكى له چايه كه و مژيكي له سبيله كه ددا و دوو كه ل له لووتيه وه ده هاته ده ر. زور به نيزيه وه گوتى: سه لو چايه كه ت باش ديمي نه دابوو... با قاوه كه ت قاوه بيت!

سه لو به كلكه سووته وه: نه مرژ قاوه ي سه يدم بو شيخي گه وره م كوتاوه، پيالاه كانى خسته وه شويني خويان، گومگومه^(۱۸) و فنجانى به ده سته وه گرت و به ره و شيخ چوو و فنجانيكى تيكرد. به فريك هه لى لوشى و گوتى: قاوه كه ت نه مرژ به دلى منه... فنجانه كه ي راگرتبوو. دوو باره ي كرده وه، زمانى به لاليوى داهينا و گوتيه سه لوى: ريزه قاوه يه ك بگيړه....

تيم راده ماو بيري ده كرده وه، فريكي له فنجانه كه ي داو گوتى: خوارزا! له كويوه هاتوى؟ منيش ناوى گونديكي ناوچه كه ي خو مانم به سه ر زارى داهات. وه رى گرته وه: ناوى ته م ديمه له سه ره وزيه ي ره وه ندان بيستوه، ده ي گه ليك دوور بيت! به هيمنى گوتم: باسى دوورى ناكريت... به ده نكيكي نيزانه وه: كورپى كى؟ گوتم: قوربان كورپى سه شيركوژيه. گوتى ته دى خو ت ناوت چييه؟ :- گه وه م ناوم شيركوژه. بزه يه كى هاتى: به ره بابى ئيوه ده ي هه مووتان شيركوژ و شيرگر بن...!

گوتم: بابه شيخ... ده لين له پيشدا شير له جه نكل و بي شه لاني گونده كه ي ئيمه دا هه بووه و خه لك به ده ستيه وه هه راسان بووين و باوكى باپره شم شيره كه ي كوشتوه، هه ر بويه خه لك ناويان ناوين شيركوژ و به ره ي شيركوژى...

گوتى: باشه شيركوژ له كه يه وه گه يشتويته ديوه خان؟ گوتم كه ميكه (ده ستم بو سه لو دريژكرد) كاكه سه لو ليژه بوو. به خانه ي گله ييه وه گوتى: سه لو! بو نه تگوت ميوانان هه يه؟ سه لو: قوربان قاوه م ده كوتا، وه ختيك سه رم بلند كرد، ديم سواريك به ره و ديوه خان ديت، پيشوازم كرد و ماينه كه يم برده ته ويله. به كلك پانييه وه: خانىكى... له گه لدا بوو ئه ويش هاته ماله وه، تو ش له كو شكى سى نه مدا بوويت، رووم نه هات... گوتم هيشتا...

گوتى ده وا بللى! بللى ژنى هه لگرتوه و هاناي هيناوه دالده ي بده ين، وه ي به سه ر چاو... پياو ته گه ر بو ته وه نه بيت له روژى ته نگانه دا فرياي لانه واز و ليقه و ماوان بكه ويت ته دى بو چى باشه و چون خودا له و دنباوا چه پالاه ي ده دات و له په ناي خوى ده گريت؟ به ده نكيكى پر متمانه وه: خوارزا خه م و ترست نه بيت، كه گه يشتويه ژير بالى من، نير نييه بتوانى بللى له پشتى چاوت برزيه، مه گه ر به سه ر لاشه ي شيخي گه وره دا تپه رن...

۱۸- گومگومه: قاوه جاغ، ده لله ((له گه ر تومه ته ي فاته... سينگت فنجانه و گومگومه... خو م قاوه چى و تو م لازمه.)) فولكلور- ده شتى هه ولير.

چاوی تېپریم و به ده نگیکی نهرم و نیمچه پیکه نینه وه: چه ند شه وه دل به ره که ت هه لگرتووه؟ به ساکاریه وه: هه لم نه گرتووه، نزیکه ی سى ساله ژن و میردین... قه ننه و تووتنه که ی خسته وه شوینی خویان و گوتی: نه دی خیره وا سهری خوتان هه لگرتووه و نه م رینه دوره تان بریوه؟... پیاو کوشتتت به ملداهاتووه؟ گوتم: له گه ل باوک و براکام ناخوشیمان بووه و لییان ره نجوام و ویستوومه بگه مه جیگه یه که ئیتر نه مدوزنه وه، ناودهنگی پیاوه تی و خانه دانی تو شم بیستبوو، هاتم له سیبه ری پیرۆزی جه نابتان دا بزیم...

گوتی: خوارزا! دلنیام که دوژمندارنی و مه سله تیت ناویت؟ چونکه له په نای منه وه ده ستیکت لی بوه شینن نه وا من رووی ناوه دانیم نامینیت! گوتم: دلنیابه. گوتی: جوتیاری و سه پانیت کردووه؟ گوتم: گه لیک. به پیکه نینه وه: داس و قه یناغت له گه ل خوتدا هیئاوه؟ له م حفته یه دا ده چینه درووینه ی جوی. یا ده ست و پی سپیی سک برسیی و بارنه به ری، له ترسی پشتکردن^(۱۹) راتکردووه و له مفتته خوری و سک له وه ران ده گه رییت؟ گوتم: یا شیخ ئیمه مه له غان ده وه شینن... گوتی: نه وانیه مه له غان ده وه شینن پیاوی ئازا و ده ستگه رمن، ههر پاله یه کیان بارتقه ای سی سه پانی ئیره یه.

به خه نینه وه: خوارزا خو دوواتر خوت و خاتوونه که ت بو دایکتان ناگریین و له خهرمانی کاردا به جیمان ناهیلن؟ گوتم: دایک و باوکی خاتوونه که م ته مه نی دریزیان بو جه نابت جیه تیشتووه، ئاسووده ش به که من بویه نه وه نده دور هاتووم تا ههرگیزاو ههرگیز نه گه رییمه وه. گوتی: سلو قاوه یه کی دیکه بگریه! ئینجا با سابه لاوکیکی زور خو ش بو میوانه خو شه ویسته که مان بلی، نه گه ر نه ویش لاوکی لای خویان ده زانیت با چه ند به ندیکمان بو بلی... خوارزا که به ماین هاتوویت ده بی له گه ل راو و شکاردا چون بیت؟ گوتم لاوکان نازانم و ده نگیشم ناخوشه، به لام له راوی بمینه...

شیخ: که سی سا ل بی ژنت هیئابی، چونه مندالتان نییه؟ گوتم: قوربان نوبه ره که مان بوو به قوربانی منداله کانی جه نابتان، ئیستاش چاوه رتی مندالی دووه مین. گوتی: که واته ژنه که ت په ریژ و هه ویز و سه راو و ده راوی پیناکریت؟ سه رم له به ره خو م ناو گوتم: من هیئده ی سی پاله ده کاریم و واده که م شیرین بم و خو شمت بویت و ده ستت لیم به رنه بیت...

۱۹- پشتکردن: ولاخ فیله کار کردن، بو یه که م جار سواری ولاخ بین یا باری لیبار بکن.

گوتی: سلو! دوا ی نه وه ی سابه شتیکمان بو ده لیت، تو، شیرکوژ و خانمه که ی و ماینه که ی بگه یه نه خانووی خپله ی! که دوژمندار نه بی و به دوا ی کار و ناندا بگه رییت با بوخوی له وی دانیشیت تا پیوستمان به خانووه که ده بیتته وه...

سلو چاوی زه فکرده وه و سمیل و برزی جوولاندن و ویستی شتیک به شیخ بلیت: گوتی: ههر نه مرۆژۆ؟... یا شیخ!! هه ریئیتستا؟... به لام نه و لیتی تووره بوو و گوتی: چاوه جنای چونت پی ده لیم واده که یه ت! ده لیتی میرات و خانووی خپله ت بوخوت داناوه؟... سابه دره نگه!!

سابه له پشدا شمشاله که ی به لیوییه وه ناو ئاوازیکی سه رجیایی به پشییه کی دریز هه لدا و ئاوازی سپیشی ژهنی، شمشاله که ی خسته وه به ر پشتی و ده ستی نایه بناگویی و سی به نده لاوکی زور غه مگینی گوت و به به ستیه کی به جوشیش کوتایی پیه ئینا...

شیخ به چاوه سلوی تیگه یاند که من بباته خانووه که، هه ستایه سه ریپیان و به سه رسامیه وه له شیخ راما...، شیخیش به چاوه فکر نه وه تو قاندى، به ناچارى گوتی: با برۆین! هه ستام و سوپاسی شیخم کرد و به دوا ی سلو دا چوومه ده ره وه. له بهر سه کۆی دیوه خانه که وه گوتی: برۆ نه م خانووه گه وره یه ی خواره وه (به ده ستیش پیشانی دام) و به ماله وه ده لیم ژنه که ت بو بیسن و به خو شم ماینه که دینم...

ویستم به بیی په ریزاد نه رۆم، سلو به ده رگا دوو ده رییه که دا چووه هه سار، دوا ی ساتیک کی که م هاته ده ره وه و به نابه دلی به ره و پشتیتر بووه و به ده ستیش گوتیه من برۆ... یه که دوو هه نگاوم به ره و خوار نا و چاوم به ده رگا که وه نووسان و له شوینی خو مدا چه قیم...

ده رگا کرایه وه و په ریزاد گه یشته سه ر کۆسپه که و رووی وه رسوورانده و ده ستی ژنیکی چوارشانه ی که له گه تی سه رسپی ماچکرد و گوتی: دایه هه مین! دایکی منیش ناوی هه مین بوو، ده بی تو ببیته دایکم و باوکم و پشتوپه نام. دایه ش به نه رمیه یه وه: خودا ببیته پشت و په نای هه موومان، قسه کام بکه نه لقه و له گویتی ده رنه که یه ت، ههر گرفت و ناخوشیه کیشان هه بوو ئاگادارم بکه وه، ده بوو نیورۆژی بخون ئینجا برۆن، به لام بریاری دیوه خانیه وه... هه ر ئیستاش هه ندیک پیوستیتان بو ده نیرم...

شانبه‌شان به‌رهو خانووه‌که دابه‌زین و سه‌لۆش ماینه‌که‌ی هینا... خانوو و به‌ره‌یه‌کی کۆنی قور و به‌ردی گه‌وره‌بوو: پینج‌شه‌ش ژووری دانیشتن و نووستنی هه‌بوو، ده‌رگاکان به‌جه‌م و کارینه‌ته‌ستور و ده‌سته‌ک پر و هه‌لاش ریک‌بوو، سێ هۆله‌مه‌ر له‌لای چه‌پی هه‌وشه‌که‌وه‌بوون، ده‌سته‌راستیشی له‌وده‌ی کا و ئەمباری جۆ و ته‌ویله و ئاوده‌سته‌خانه‌بوو، رووی پیتشه‌وه‌شی ده‌رگه‌یه‌کی دووده‌ری و کۆگایه‌ک و نان‌دین و سه‌رشۆرک و لایبانیکی^(٢٠) درێژبوو، له‌ژێر گورگه و سوانده‌ی دوو هۆده‌ی شارستانی و سه‌رتیله‌ی جه‌زیرییه‌ گه‌وره‌که‌دا چه‌ندین کۆتری ره‌ش و سووری سه‌ر و مل‌سیی، سه‌ر به‌کلاوه و پێ به‌په‌ر، به‌سه‌ر هینانه‌کانیانه‌وه‌بوون. سه‌لۆ ماینه‌که‌ی به‌سته‌وه و هاته‌وه‌ناوه‌راستی هه‌وشه و به‌ده‌ست و به‌ده‌م گوتی: ئەمه (کا) و ئەمه‌ش جۆ... ئەگه‌ر و لاخ‌رابته‌وریت یا به‌ر‌به‌ریت ئەوا پێویستی به‌ ئالیک‌ نییه، ئەمانه‌ سه‌رشۆرک و نان‌دین... ئەمانه‌ش ژووری خه‌وتن و دانیشتن...

کاک شێرکۆ! به‌ختی تۆ بوو پینج‌شه‌مه‌ی رابردوو، شیخ، خدره‌ خێلی لێره‌ ده‌رکرد و خانووه‌که‌ به‌ به‌تالی مایه‌وه... دوینی من و شه‌نگۆلی خێزانی خاوتیمان کرده‌وه، ئەگه‌ر شیخ هه‌زه‌بات ئەوا منیش هاوسپه‌تی تۆم لاخۆشه، خانووه‌که‌ گه‌وره‌یه و جیگه‌ی چوار خێزانی وه‌ک ئیمه‌ی تیدا ده‌بیته‌وه، هه‌ر چه‌نده‌ خانوو و به‌ره‌یه‌کی کۆنه‌ به‌لام له‌به‌ر دلی من له‌ قه‌لاتی شیخ خۆشته!

ده‌ستی بۆ ژووریکیان درێژکرد و گوتی: دوو زستان مالم له‌م هۆده‌یه‌ دا‌بووه، ده‌ستی بۆ ژووره‌که‌ی ته‌نیشتی راهیشت: شه‌و تابه‌یانی لێره‌ش کلاو‌کلاوانیمان ده‌کرد، زۆر شه‌ویش شیخ به‌خۆی به‌ دیارمانه‌وه‌ بوو، ده‌سته‌ گۆلی لێ ده‌دا، که‌ خه‌ویشی به‌هات‌بایه‌ ده‌چووه‌ ژووره‌که‌ی ئیمه‌ سه‌رخه‌ویکی ده‌شکاند و پیکه‌وه‌ش هه‌ر لێره‌ قه‌ل و که‌له‌شیری یارییه‌که‌مان ده‌خوارد...

خه‌لکی میره‌دی بۆ ته‌ندازه‌ باشن، که‌ منیش بوومه‌ مال و هاته‌ ئیره‌، وه‌ک ئیستای تۆ رووت و ره‌جال و بی نووان بووین، ئەوان بارو‌بوویان کردم و ئیستاش خودا نه‌یپێ و له‌ سه‌ر و مالی شیخ به‌زیادیته‌ مالتیکم له‌ ته‌ک مالا... کاک شێرکۆ! شت به‌ هه‌ند هه‌لمه‌گره‌، خۆت دلته‌نگ مه‌که‌، خۆت و خاتوونه‌که‌ت بۆ‌وه‌ی بن، خودا شیخمان بپارێزیت کار نییه‌ چاک نه‌بی...

به‌ مۆنی سه‌یری په‌ریزادی کرد و گوتی: منیش هاتوو‌چۆتان ده‌که‌م، خودا یاری نای هێچ که‌موکورتی و گرفتیکتان هه‌بی. به‌ پیکه‌نینه‌وه: به‌لام ده‌بی ئیوه‌ش خانه‌خویتی باش بن...

دانی ئیواره‌ دایه‌هه‌مین دوو ده‌سته‌ نوینی نیوداشت و دوومه‌نجه‌لی بچکۆله‌ی سفری سپینه‌کراوه‌ و هه‌ندیک هیربار و چه‌ند تووره‌گه‌ نازووقه‌ و شتی دیکه‌ی به‌ شه‌نگۆل و دوو کاره‌که‌ر و ناوما‌لیک بۆ ناردین، له‌ هه‌مان رۆژ و له‌ رۆژی دوواتر دا خه‌لکی ناوایش پێویستی نه‌وما‌لیان بۆ هینان و کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌خێر هاتنیان کردین... به‌لام خانووه‌که‌ له‌نده‌هۆرێک بوو هیچی پێوه‌ دیار نه‌بوو و هه‌ر به‌تال ده‌که‌وته‌ به‌رچاو و دلی توند ده‌کردین، له‌ویش ناخۆشته‌ر دل‌ه‌راوکی و چاره‌نووسی نادیارمان بوو، شیخ و دایه‌ هه‌مینیش هه‌ریه‌که‌ و به‌ جۆریک زمانیان زۆر خۆشبوو، به‌لام زراومان له‌ بنزمانی شیخ چووبوو...

ئیواره‌، دووای میوان به‌رپیکردن، په‌ریزاد له‌ ته‌کم دانیشتن و گوتی: دایه‌ هه‌مین نامۆژگاری کردم که‌ ساویلکه‌ و خۆشباوه‌ر نه‌بین، به‌ رووی خۆشی خه‌لک هه‌لنه‌خه‌له‌تین، گوتیشی ئەگه‌ر زۆر پێوست نه‌بوو ئەوا گه‌لێک له‌ مالی خۆتان ده‌رمه‌که‌ون و ئاگاتان له‌ یه‌کدی بێت و بۆ مالی دنیا خه‌م مه‌خۆن، خۆتان مه‌خه‌نه‌ مه‌ترسییه‌وه، قێژی ده‌سته‌ دیت و ده‌روات... به‌من گفتاری دایه‌هه‌مین و گۆته‌ی شوانه‌چه‌فیه‌ سووره‌که‌ تیکده‌که‌نه‌وه، دل‌م زۆر ده‌گوشی... تۆ به‌ خۆت شیخت دیوه‌؟ چۆنت دیته‌ به‌رچاو...؟

ده‌رگه‌ی هه‌ساری شیخ به‌سه‌ر هه‌وشه‌ و ژووره‌کانماندا زال‌بوو، بگره‌ ناوه‌راستی ژووره‌کانیشی لێوه‌ دیاریوو، واده‌زانم شیخ له‌ مالی خۆیه‌وه‌ هه‌لس و که‌وتی هه‌موو کرمانج و ده‌ست و پێیه‌کانی له‌به‌ر چا‌بوو، شوینه‌که‌شی سامیکی ئه‌فسووناوی هه‌بوو، ئەو‌کاته‌ زانییم بۆ کۆشک و ته‌لاری شیخ و به‌گ و براگه‌وره‌ی گونده‌کان له‌سه‌ر به‌رزترین شوینی دێیه‌کاندا سه‌ر هه‌لده‌کیشی و خه‌لکی ناوایش ده‌بی له‌ خواره‌وه‌ی ئەوان بن.

رۆژانه‌ په‌ریزاد له‌ ژوور ده‌رنه‌ده‌که‌وت، ئەگه‌ریش زۆر ناچار بوايه‌ ئەوا سه‌یری هه‌وشه‌ و به‌رو دیوه‌خانی ده‌کرد، که‌س دیارنه‌بوايه‌، ئینجا ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه...

٢٠- لایبان: دوو ژوور یا پتر، ده‌رگایان له‌ ناو یه‌کدی دابیت و یه‌ک ده‌رگای هاوبه‌شیان بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی

پتر بۆي چووه پيش و گوتى: نه خۆشى؟ زۆر نه خۆشى؟ خۆ نه خۆشيش چارهى ههيه، مه گهر دهردى مردن بىت، دوور له جوانكهيبى و ناسكۆلهيبى تۆ... ده بى چارهت بكهين...

پهريزاد جليكى نارپكى كردبووه بهرى و ويستبووى جوانى خۆى بشيويىت، له ترسى شيخيش رهنگى له بهردا نه مابوو، هاته پشت من و له ژووره كه هاتينه دهروه...

شيخ پتر ليمان هاته پيش و گوتى: رهنگت ههلبزركاوه، دياره گهلىك نه خۆشى... به چاويش له دهموچاو و گهردن وسنگ و سك و بهرسكى ورد دهسووه، وهك مابينه كه دووجار به دهوريدا سوورپايهوه و گوتى: ئازارت خواردوه؟ بن سكت ديشى... چهند رۆژيىك بهسييتيهوه چاك دهبييهوه و له بيريشت نامينيىت، ههر له مالدا كپ مه كهوه! بهيانى له دهروهه بتبينم! تيكه لى ژن و كچى گوند ببىت خۆت له بيرده كهيت، كاتى دهشتودهر و سهيرانه... كاتى مهريش ديتيهوه بىرى، تهۆش وهك خهلىكى ناوايى رۆژانه وهره سى چوار مهري گوان گهوره بدۆشه و شير و ماسته كهى بخۆن...

رووى كرده من: ده لى چى بهيانى بچينه راوه كىوى؟ خاوهنى گفتى خۆتى؟ له نيوان شيخ و پهريزادا وهستا بووم، گوتم: ديم، بهلام بهيانى من راوناكه، بهلكو چاو به كيوه كهدا دهگيرم و بازگه كىوييه كان نيشان دهكه، به نيمچه توورپهيه كهوه گوتى: به كىويان دهزانى؟ ئيمهش راوه كىويان كردوه و بازگه كانيش به كه يه كه شاره زاي.

به نهرمى: ياشيخ ده زانم جه نابتان راوچين و شاره زاي كيوه كانى خۆتانن، بهلام كىويش شاره زاي راوچيهه كانى خۆى ده بىت و ده زانى له كوى بۆ داده نيشن و له كويش لىيان ده درىت، بهيانى له گهلتان دهگهريم، بهلام چاو له نيچير ناكيرم و تيريش ناهاويژم... ههر رۆژيىكى ديكهش دهفرمووى ئەوا من سهرم پيوه نييه... گوتى: باشه بهيانى و سى بهيانى دهچين، يان رۆژيىكى دهچين و دوو شهوان نايينهوه، بزاني چى ده كهيت؟ گرنگ تهويه خاوهنى گفتى خۆت بىت... گوتم: گه وهره چۆنى به باش ده زانى و فهрман به فرمو، له گه ل تۆدا بۆ ناو ئاگرش ئاماده م...

به ههنگاويىك خۆى لى لاتهرىك كردم و چاوى برييه چاوى پهريزاد و گوتى: باشه خاتوننه گچكه لانه كهم! شيخ به پى خۆى بىته مالت، شتيكى بۆ راناخهيت؟ چايه كيشى نادهيتى؟.. لىت ناگرم، ئىستا نه خۆشى، با بۆ جاريكى ديكهت بىت... دهستى منى دهگوشى و چاوى

پاو

رۆژى سييه م بوو كه شيخى گهوره هاته مالمان و سه لۆ و سابه شى به دوواوه بوو، ده رگه ي حه وشه يان بۆ كرده وه، له پيشدا به خۆى هاته حه وشه و سلاوى كرد و گوتى: كاكه شيركو! ته وه خه لكى ولا تى ئيوه وه كوو كوونده به بۆ به رۆژ له كولانه كانيبان ده رناكه ون؟ بۆ ديار نىت بىتته ديوه خان و قاوه يه ك بخۆيته وه و شه كريك بشكي تىت؟ ته دى ئەم ديوه خانه مان بۆ چى داناوه؟ (به پيكه نينه وه) گوتم: شيركوژ نايه و خۆى به گه وره ده زانىت من دهچم...

چاويكى به ناو حه وشه كه دا گيرپا و بۆ لاي گه وره كه رۆيشت و به چاوى كپيار سه يرى ماينى كه وىتى كرد و لى نىزىك كه و ته وه و ده ستى به يال و مل و پشت و سمت و كلكى داهينا، ده ستى له تنه گه ي و ژيرسكى خشاندا، كه مي ك كشايه وه و چاوى به لمووزى تا كلكى داهينا، نىزىك كه و ته وه و نووشتايه وه و سه يرى گوانى كرد، سوورپايه وه پشتى و به ترسه وه كلكى لاداو له زىي راما... پشتا و پشت كشايه وه و چاويش به مابينه كه وه بوو: به خوا بابه حدو دىكى ره سه ن و جوانه! بۆراقى ته وها جوان له ولا تى ئيمه دا نه بينراوه... رووى كرده من: ته وه هه راش ئاوسيشه... به خوا كورپينه جوانووى ئەم كه حيله، ره سه ن ده بىت...

له پشتييره كه هاته دهروه و به ره و ژووره كان چوو، سه يرى هيلانه ي كۆتره كانى كرد، چهند بىچوويىك مليون دريژ كردبوو، ده ميان كردبووه و ويسه ويسيان بوو، به ره و ده رگه ي شارستانيه گه وره كه رۆيشت و چاوى به ژووره كه دا گيرپا، چۆل و بى ناومال بوو، به ره و پاشخانه كه وهرچه رهايه وه و سه رى به ده رگا كه داگرت و گوتى: خاتوونه بچكۆلانه كه م ته وه بۆ خۆت ده شاريته وه و به خي ره اتنمان ناكه يت؟ ته ويش پتر به ره و بنه بان و تاريكاييه كه چوو و پشتى له شيخ بوو كه به ترسه وه گوتى: مامه شيخ ئيمه قه رزار بارتين، چهند رۆژه له سوارى مابن زۆرم ئازار چىشتوه كه لكى رووى جه نابتانم نييه، چاك بمه وه سه ر له دايه هه مين نابرم...

به پيرزاده بو، نه ویش به پارانه دهیگوت: ژور و ناومالنه که مان شایانی پله و پایهی بابه شیخ نین، شهرمه زارتین، ده بی به گورهیی خوتان مانبورن... شیخ دهستی له ناو دهستی من و چاویشی له سنگی نه و پیریو: خاتوونه گچکه لانه کهم... له درگای حهوشه وهش ناوری دایه وه، به لام نه و چو بووه بنه بانی ژور که وه. نه شیله گچکه لانه که! مهردوشینه کهت له بیر نه چیت! شیر دهرمانی زور دهر دانه...

بهره و دیوه خان هه لکشا و گوتی: سه لؤ! نه و شیرکوژه زور جهر به زه و ته فره بازه، نیمه ی دهسخره دا و گوتی ژنه کهم ناوسه، که چی ماینه که ی له سه زانه... دهستی سه دی وهک تو م پریوه و به ناگاش نه هاتووه، تو چاوی من ده به ستیته وه و فیلم لی ده که کیت؟ با بؤت له ناو دوو نانی گهرمدا می نیت...

سه لؤ...! نه و ژنه نهک مندالی نه بووه و سکیشی نییه، به لکو دهقی سنگ و مه مکو سک و به رسکیشی نه شکاوه... من دونیا داریم کردووه، به ناموسم می شیکیشی نه بؤته میوان... رهنگیشی له ترسی من هه لبر کابو، ده زانم مه لا هه مه ی ژنم می شکی ناوداوه و وای لی کردووه که له من بترسیت و خوی دوور بگریت. نای مه لا هه مه... سی ژنم به سه هیناوی هه ر وازت له مه لایه تی خوت نه هیئا... به ته مایه له به هشتدا بمکاته به ردهستی خوی... من نه م پرییه م هه بی چاوه پروانی به هه شتی تو ده که م؟

سه لؤ! که یه که مجار نه م خاتوونه ت بینی وا بی رهنگ بو؟

سه لؤ به له وچه ییه وه: قوربان شتی واجوان نه بینراوه! راست ده فرمووی ده ترسیت...

شیخ به شیوازیک که گله یی و توورده ی تیدا به دی ده کرا: هه ی قورم ساغ! هه ی به دمه ک! بؤ نه تگوت نه م فریشته یه مان میوانه؟ (چاوی لی سوور کرده وه) بؤ نه وه باشیت نیستا لووت بیرم و دهر خواردی ره شه ی چاوسوورت بده م...

سه لؤ له ترسانا زمانی تیک نالا: قوربان دهر فته ت نه دام، به چاوی پی م گوتی و به ده می ش گوتم هه ر نه مرؤ...؟ هه ر نیستا...؟ که چی جه نابت ناگرت گرت و گوتت چاوی... واترانی من له بهر خاتوونم نه بوو و بؤ خانووم بوو...

شیخ نه ختیک سارد بووه و گوتی: با شهنگه شیت بی نیم!... به ره و حه سار به هه ورازه که هه لگه راپا وهک هه رزه کاریکی سه رشیتی نه ویندار هه موو هه ست و هوشی له لای له ش و لاری به ریزاد بوو و بی په روا به دهنگیکی به رز له بهر خوییه وه: دهک هه ر چوار ژنه که م به ساقه ی مل و گهر دنت بن... دهک هه موو ژنی ناوایی له بهر سنگ و که فله ت بمرن... دهک هه موو شیخ و شیخزاده قوربانی نهرمه ی ران و ناوگله ت بن... بؤ هه تا گه نج و به گوربووم شوخی وهک نه م پرییه له م ولاته کاولبووه دا نه بوو...؟ هه تا رژی حهوت جار بالا گهردانی بالات بام... تو نه خوشی و من دهرمانت بکه م؟ ناوه لالا له سه ره مه رگم و تو می نینه وه و میره دیم بؤ بکه به هه شته دی... له خوم مالمیراتی، هه ر هیئنده گیانم دهرنه چیت تا تا که جاریک له گله ت ده خه وم و ران له ناو ران و سه ر له سه ر سینگ و مه مکت ببورژیم، سا خوای ده کرد خه وی یه کجاریم ده بوو و له دوزه خدا دهر ژام... ناخر به رخنه نهرمؤله که م بؤ لیم ده ترسی؟ خو من گورگ نیم بتخوم؟... سه ر هه لقه نه م؟... تا نیستا سه د نیچیری له تو سرکترم تیر و تل به ردا یته وه تو ده ته ویت هه لته م که کیت؟..

جاری دووه م بوو که ده چوینه راو، له لای ژیری شاخه سه خت و هه زار به هه زاره که وه بووین که گوتم: یاشیخ تو و سواره کانی دیکه ش برؤنه وه که رخی گورینتان! یه کیکتان له م به رده ی گه لیه وه بر ووانیته نه و بازگه ی نه و به ری دامین ره وه زکه، هه رکاتیک له سه ر لیواری شاخه که وه چه ند جاریک ده ستم هه لته کاند و دانیشتم و هه لستامه وه، نه وکات ماینیک له ته ک خویدا بینی و بیت... ده زانم ولاخ ناگاته نه وی، به لام با بریکیش به پییان سه رکه ویت. تا زووبین هه ر دره نگه، نیستا به په له ده که مه بازگه و له حه شارگه که دا داده نیشم... نیشاللا به دهستی به تال ناگه ریننه وه...

به دیواری شاخه سوور و رکه که دا هه لگه رام، نه وانیش به سواری سه رکه وتن. ده مزانی کیوی زور به هه سته و گویان له دهنگی ریشتنیان ده بیت و به ره و بازگه که ی من دین. تاویک خوم دانوساند هیه چ نه بوو، به ره به ره رو شنایی نیشت و تاریکی فری... ده ور به رم ته واو رووناک ببوه، که لیک زه به لاحی شاخ گوره هات و سی چوار هه نگاو دوور له بهر ده می من وه ستا و سه ری به م لا و به ولادا سووراند و چه ند جاریک پرماندی، ناوری بؤ دوواوه داوه... رووی وه رگیراوه و ورده به پی شمدایه ی... بزنیک دهر که وت، جووته کاریکی هه راشی

به دوواوه بوو، شهویش له شوینی نیریه که وهستا و میزی کرد، دوو ههنگاو هاته پېشت، کاره کان هه ریه که و له لایه که چوونه ژیری و چهند مژیکیان لیدا، کاره نیره که قوچی دهر کردبوو و شهونده به توندی ملکی لیدا که بزنه که بهرگه ی نه گرت و رویش، شهوانیش به دوواویدا چون...

دوو که لای دیکه هاتن، له سهر بونکردنی شوینی میزه که کردیانه شه ره شاخ... تیری که وانه که م بهرداو له چاوی نیریه که هوره که م دا، باره یه کی لیه هات و له جینگه ی خویدا کهوت و پهلی کوتا، نه چوممه سهری، دوو بز و چووش تیریک دیکه ش به وشتی و تهنگاوی هاتن، تیرم بهردا و له پهرا سووی چه پی چووش تیرم دا و له شه پیلکی راستی دهر چوو، دوو ههنگاوی به لاره لار نا و کهوت و پهلی وه شاندا، چهند کار و بزنی دیکه ش باز ره قه یان به ستاو به قه لبازان به سهریاندا تیره پین...

گورگیکه مله وه زی گوی مووچ، سهر و مل و کلکی نهوی کردبوو، به ماته ماته به دوواویدا هات، به تیریک ههردوو رانیم سمی، گورگ کهوت و راستبووه و قرووسکاندی و به لوزه لوز و لووره لوور رویش و پاشه لای به دوواویدا کیشا...

کیوییه کانم سهر پین، نیریه که جووله ی نه بوو به لام که میک خوینی لیهات .

چوممه سهر لیواری شاخه که و له بهرام بهر پیاوه که ی شه بهردا چهند جاریک دهستم هه لوه شاندا^(۱) و دانیشتم و هه ستامه و، له پیندا تاگای له من نه بوو، که جاری سییه م هه مان کردارم سیباره کرده وه، بیدار بووه و دهستی بهرز کرده وه و سواری ماینه که ی بوو و یه کیکی ش تهنکه کیش کرد و به ته قله کوت کوتای. ولاخه کانی له خواری شاخه که وه به ستنه وه و خوی زور به ته ستم توانی بگاته من.

کهولمان کردن، پارچه پارچه هینامانه خواره وه... گوتی: ده بی سهری ههر دوو کیشیان بو شیخ بهینه وه هه تا له دیوه خانای خوی هه لکیشی و بلای دوو کیویم کوشتون... (گوتیه من) هوشت هه بی له ناو خه لکدا نه لای من کوشتون من، دنا په لپه لته ده کات... چونکه شه به سالیک دوو کهرویشک نا کوژیت، ههر باسی نازایه تی خوی و خیرایی ماینه که ی و ده مگه رمی تاژییه کانی ده کات، ئیستا دوو کیوی کوشتون ده بی چی بلای؟!...

۱- ده ساتی هه لوه شاندا: دهستی بلند و نوی کرد، به دهست بانگی کرد.

له گه ل شیخ و سواره کانی دیکه له خوار ریگه که وه به یه که گه یشتینه وه، که گوشت و سهری نیچیره کانی بینی له خویشیانا شاگه شکه بوو، چهند جاریک ده ستخویشی و نافه رینی لیکردم...! گوتم: یاشیخ له پاشه لای گورگیکیشم داوه، نازانم له کوی ده توییت...

پیکه نی، گوتی له خورا ناویان ناو شیکوژ! ده بو ناوتان گورگ کوژیت... لای کانه بهردیکی مه رمه ری سپی خه ریکی بارگه پیچانه وه و که له ش بار کردن بووین که شیخ گوتی: کرمانجه کانی باپیرم له م کارگه وه بهردییان به زیاره بو دیوه خانه که مان بردوه... دهستی بو ناستی بازگه که ی من دریکوژ کرد: له ویش به هه ره وه زی مه رمه ری سووریان پرپوه، ههر له ویش کرمانجیکه دپنده ی مله وه ز، سهری مامیکمی به بهرد پانکردو ته وه... پیاده کانی باپیریشم هه وتیان له وان توپانندبوو... مه رمه ری ره شییان له چیا یه کی شه و دیو هینا وه... مه رمه ره سه وه زه کانی ش براگه وه ی شه و دیوی به دیاری بوی ناردوه... باپیرم زور دلای به بهردی گه وه ری ره نگا وره نگ خوش ده بوو... هیچ بهردیک له بهرده کانی دیوه خانه که مان له ده باتمان که متر نییه..

که گه یشتینه وه بن مالان گوتی: به یانی نیچیره کان له مالی خومان لیده نیین و ئاوایش بانگ ده که م... به پارانه وه گوتم: یا شیخ به خوت ده زانی خیزانه که م نه خو شه و که لکی ناو خه لکی نییه، شه گهر به شه گوشتیکمان ده دهیتی مالت ناوا، شه گهریش نا ههر مالت ناوا...

گوتی ژنه که ت نه خوش نییه! ترساندوو یانه! به لام با شه مجاره یه که مجار و دووا که ره تتان بیت، ره وشتی گونده که م لی تیک مه ده ن... سه لوز! سه لوز! ده ستیک... نانا... رانیکی چووش تیره که ی بده نی با شه و من بانگ بکاته وه...

که پیله که م وهرگرت شیخ گوتی: ده سکوژی خوم له مالی تودا ده خوم...

ئیواره گوشتی سوور کراوه مان ده خوارد که په ریزاد گوتی: شیکوژ زور وشیار نه بین و زوو چاره ی خومان نه که بین، شه وا منیش وه که شه چووش تیره ده خوریم... شه مجاره گه رایتسه وه، جاریک دیکه بچی توش به دهردی که له کیوی و شیرزی پوره شیرنی ده چیت... شه گهر به زه بیت به خوتدا نایه ته وه شه و سکت به من بسوتیت، له غه رییدا مه مخه بهر ده می شه م گورگه سمیل سووره... شه به یانییه شه نگوئی ژنی سه لوز مل گولینگی جامه ماساتیکه هینابوو و به بی شه رمییه وه گوتی:

شیخی گهوره سلاوت لئده کات و گوتی ((بۆ ئەم پەری و پەریزادەییە ئارامم نەماوە...
فەرمووی با لیمان نەترسیت و هیورییتمەوه و لە گەلم نەرم بیئت، (گوتیشی) تا ئیستا خوین
هەنگوینی وەک ئەم خاتونەم نەدیوه و بۆ کەسیش ئەوەندە دیوانە و پەریشان نەبووم، (زۆر بە
پەرۆشییەوه دەیگوت) جار جارە ئاورپیکمان لئەداتەوه و لە گەلمان بسازیت ئەوا من رۆژانە
دەجار ئاورپان لئە دەدەمەوه، (گوتیشی) با ژوانمان لە مائی شەنگول یا لە کۆشکی گولخاتر
بیئت... زۆر چاوه‌رووان بووم لە مائی خۆیدا میواندریم بکات، بەلام... ئەوی بەخۆشی دەکریت
با نەیکەینە ناخۆشی...))

قسەى شوانەکان و کرداری شیخ بەراورد کردن و گوتم: ئەتۆچ وەلامیکت نایەوه ناو بادییە
ماستەکەوه؟

گوتم: شیخی گهوره با پرووانیته سەر و ریشی خۆی، لە باپریم بە تەمەنتەرە، وا نەوه‌کانی
هەرەتی شووکردن و ژنەینانیانە، شیخ بە خۆی چوار ژنی هەیه و ژنە گچکەکەشی هیشتا
بە تەواوی خۆی نەناسیوه، با شیخ خۆی بناسیت و خۆی لە بیرنەچیتەوه، ئیتمە پیاوہتی
ئەومان رەچاوەکردووه و خۆمان هاویشتۆتە ژیر بالی ئەوه، دەبى وەک کور و کچی خۆی
پرووانیته ئیتمە...

بەیانى دووبارە شەنگول پەریزادی بینییەوه و گوتی: شیخی گهوره دەفەرموویت((با پەریزاد
خۆی بناسیت، هەر بە تەنھا من قەدری دەزانم و دەزانم چەند رەسەن و نەشمیل و خان و مان و
لئەھاتووه، با ئەم خاتونە بچکۆلەییە قەدری قەدرزانان بزانیئت...))

شەنگول بە دەستی چەپی سئەجار خەناوکه زیڕەکەى بەرز کردووه و داینایەوه سەر سنگی و گوتی:
شیخ دەلی((ئەگەر لە گەلمان بسازیت و خەنیمان بکات ئەوا منیش خەنىدەکەم و ئەوەندەش خشلی
بۆ دەکەم کە بۆی هەلنەگیریت، دیاری ئەوەندە نایاب و سەیر و نرخداریشی بۆ دینم کە هیچ ژنە
پاشایەکی شتی وەهای نەدیوی، هەر بەخۆشم خەمی مەسلەتییەکەى بۆ دەخۆم... (شیخ فەرمووی)
با نەلئى بە رووخسار پیرم، هیشتا هیندەى حەوت جحیلان بەکارم...! با دووجار ناسکۆلە
بچکۆلانەکەم لە گەلم بسازیت، ئینجا دەزانیت پیرم یا جحیل ترینم...!))

پەریزادخان! ئەو ژنانەى مندالیان نابیئت، بۆ مندال دەچنە لای شیخ، ئەویش لە خەلوەتخانەدا
چەند جارێک پشیمان دەشینلئیت و نووشتەیان بۆ دەکات و دۆخینیکی خۆیانیان دەداتئى لە پشیتی
بەستەن، دوانر سکیان پڕدەبیئت.

پەریزادیش چاوی لئى سوورده کاتەوه و قسەى پئى دەبرئیت و دەلئى: با سمیل سووری دەم قۆپاوه،
ژنە گچکەکەى بنیترتە لای شیرکۆ و لە گەلیدا بسازیت، ئینجا چاوه‌رووانى من بکات...)

شەو چووم شیر و تیرەکانم هینانەوه، هەستم کرد بە شەو و بە رۆژ ماله‌کەمان لە ژیر
چاودیریدایە، بەلام دەزانى پیاوہکانى شیخ رووبەرۆ نامویرنى و خەریکن حیزبگیری بکەن. لە
مال دەرنەدەکەوتین، شەو، من و پەریزاد خۆمان دەبەستا و دەچووینە سەر کانى و ئاومان
دەهینا، نیازمان وابوو بەرەو تۆبزاوه بۆی دەچین، بەلام سایەدەمان بوون و هەلى هەلاتنمان
نەبوو، شیخ ماینەکەى لئى ستاندم و گوتى((ئەم حدودە بۆ ناو تەویلهى من جوانە...)) دوو سئى
دانە ئیوارانیش بە ئەنقەست سواری دەبوو و لە پئیش چاومان تەپرادانئى پئىدەکرد و بە
ئاوژەنگان لە کەلەکەى دەکووتا...

ئىوارەییەکی درەنگ سەلۆ هات و گوتى: شیخ دەفەرمووی حەزمان چۆتە گۆشت کئىوی. بۆیە
دەبئى ئەمشەو بچینەوه راوی. گوتم: ئەگەر شیخی گهوره بەخۆی لە گەلماندا بیئت ئەوا منیش
دئیم، چونکە ئەو شارەزا و دەستپراست و پیرۆزە، ئەگەرنا لە گەل ئیوہدا نایەم. دووبارە سەلۆ
گەرایەوه و گوتى: شیخ فەرمووی ((هەرچەندە لەو رۆژەوه نەساعم، بەلام بۆ خاترى گورگکوژ
ئەوەندەى بتوانم لە گەلتان دئیم...))

پەریزاد بە چاوی بە فرمیسک و دەروونی پرتس و تاریکی چارەنوسی نادیارەوه هاتە تەکم،
دەستی گویشم و گوتى: لە گەلیان بچیت دوو اجارتە و ناگەرئیتەوه... یا مەچۆ و وەرە بەم شەوه
دەردەچین، یان منیش لە گەلتان دئیم و لە کوی تۆ بفرەوتینن دەبئى منیش هەر لەوی بمرم...

گوتم: دوو اجارم دەبئى لە گەلیان دەچم، بەلام دئیمەوه و دەریش دەچین، چونکە دەزانم پیاوہکانى
زاتى ئەو دیان نییە رووبەرۆ دەستبکەنەوه، شیخیش بەخۆی چاوه‌روان و راو دەکات، بەلام دەست
ناوەشینی، منیش ئەوەندە سەرك و لاتەریک دەم کە نەتوانن سەیریشم بکەن... ئەگەر تا رۆژاوا

نه هاتمه وه، ئەوا تۆ شهو بچۆ خانووی دایه هه مین، ئەگەر ماڵ نووستنایش نه هاتمه وه، ئەوا به رهو تۆیزاوه برۆ له وی به کدی ده گرینه وه...

له ئاوابی دورور کهوتینه وه، ههستم کرد شیخ پاشه کشه یه تی و ده یه ویت خۆی بدزیته وه، بگه ریته وه. منیش تیبیه چاوم تی ری بوو و دهستم له سه ره دهسکی شمشیر بوو، تیر و که وانیشم به ستابوو، تا ئەو کاته شیخ و پیاوه کانی شیر ده که ی منیان نه دیبو، پتر که نار گیر بووم و نه م ده هیشت ماینه که م بگه ویته نیوان و لاخه کانی ئەوانه وه... به دم رۆیشتنه وه گوتی: شیر کو له بهر خاتری چاوی تۆ نه بوایه نه ده هاتم، چونکه زۆر نه خۆشم، ئیستاش هه تا خۆم رابگرم له گه لتان دیم، که که لکم برا ئەوا ده گه ریتمه وه، من نه خۆشی ناو نووینم و که لکی سه ره پشستی ماینم نییه. به لām چاک ده زانم تۆ به دهستی به تال ناگه ریته وه...

به هیمنییه وه: مام شیخ من به بی پیروزی تۆ راوم بۆ ناکریت، ئەورۆژ هه هه ودمی تۆ بوو ئەو نیچیرانه ی هینا یه بهردهستم.

گوتی: ئەدی بۆ وا لاتهریک و وشتی؟ لیمان ده ترسی؟

گوتم: دوینی شهو خه ونیکی زۆر ترسناکم بینی، ده ترسم له ناکاورا له په نایک ده ستیکمان لی بوه شینن... گوتی شهیتانی که ربیت واده زانم من و تۆ پیکه وه ده مرین... له م ریگایه دا تووشی گرفتیک ببین هه ردوو کمان له ناو ده چین... ئەگەر له په رگه بم ئەوا ده سه وه که ریبه که ده که م...

ماوه یه که بۆ ده نگ رۆیشتین... لیم نزی که و ته وه و گوتی: مه ترسه! دلنیا به ئەگەر هه ره که سینک به دوای تۆدا بگه ریته و بیه وی ریمان لی بگریته... به پشتیوانی خودا و پیروزی مه زاری شیخ مازنی مه زن و گۆری باپیره گه وه ره که پیغه مبه ره و خۆشه ویستی خودایه، به زیندوویی ده رناچیت، تا ئیستا که س زاتی ئەوه ی نه بووه له ئاقاری میراوه دا به ردیک بگریته چۆله که یه که، ئەوه ی له لای خوداشه وه هاتیبته ئەوا به که س ناگه ریته وه... له وه به دووا پیاوه کمان پیشمان که وتن و ئیمه ش به دوایاندا رۆیشتین، ئەو رۆژه شیخ خۆی نه خۆش پیشان دا و نه ی هازوا، بۆیه زۆر دره نگ گه یشتین...

له ئاسمانی دۆله که دا داله که رخوا ره سی به ریان کردبوو و ده سوورانه وه و نوی ده بوون و له ناو دارستانی چری ته لانه که دا ده یشتنه وه. شیخ گوتی: ئەم هه موو داله شه له سه ره که لکی گامیش

ده سوورینه وه؟ یان میگه له و گورگ لی داوه؟ پیکه نیم، گوتم: قوربان ره نگه له سه ره لاکسی گورگه که بنیشنه وه. پتر به نیوان گاهه رده کاندایه ره و خوار چووین. گوتی: سه لۆ به غاریک بزانه ئەم خه رته ل و سیسار که که چه لانه چی ده خۆن؟ سه لۆ دابه زی و به راکردن چوه ناو لی ره که و به هانکه هانک هاته وه. له دوروه تیره که ی منی به رز کرده وه و گوتی: فیله گورگی وا گه وره له م کیوه دا نه بیئراوه!!..

شیخ سه ریکی ده وره به ر و لووتکه و قه دپال و دارستانه کانی کرده وه و ماوه یه کی باشیش له خه رته له کان راما... سه یری بازگه که ی کرد و چاوی بۆ لای من گیراوه و گوتی: گورگ کوژ ئیستا چی بکه یین؟ گوتم: مامه شیخ کاته که ی زۆر دره نگه، له وانیه بی نیچیر بگه ریته وه، به لām که ئەوه نده ریبه مان بریوه ناکریت لی ره وه پایدۆزی لی بکه یین. هه ره وک جاری پششو با کاکه سه لۆ له جیگه که ی خۆیدا بوه ستیت و ئیوه ش برۆنه وه شوینی پیشووتان و منیش ده جمه وه که ر خه که ی خۆم... قسه کانی پیخۆشبوو و گوتی: زۆر باشه، به لām چه ندی ناگات له خۆت بی هه رکه مه، چونکه به راستی ئەم شاخه هه لدی رانه سامناکن، پیاو هه ل بخلیسی کیت تی ده چی و پارچه پارچه ده بیت، به وه ی باشه تۆ شاخه وانیک ی بی هاوتای...

ئه وان به ره و شوینی خۆیان رۆیشتن، سه یری ناو چاوی سه لۆم کرد، چاوی دا هیئان و به ملحیزییه وه کشایه وه...

چاویکم له پیش و دوو چاوم له پاش به ره و بازگه که هه لکشام... چاوه دیری سه لۆ و شیخم کرد، سه لۆ له شوینی خۆیدا وه ک بت وه ستابوو، شیخ و پیاوه کانی که و تنه په نا و له نه و رایبه که وه سه رنه که و تنه وه... گه یشتمه ژیر تاقی ئەو شاخه ی که گۆشتی کیوییه کافمان له و لاخان بار کردبوو، هه ندیک زه رده واله و میرووله ی گه ره ی لۆق درێژ و زینده وه ری دیکه له ورده گۆشت و خۆینه که ئالابوون، له لای ژیری، له نزی که ریگا که وه دوو سه نگره ری نوی له به رد دروستکرا بوون، هه ندیک به رد خوینی کیوییه کانی پیوه بوو و هه ندیکیشیان مه رمه ری سووربوون، سه رم بلن دکرد و رووانیمه ئەو که ر خه ی که که له شی کیوییه کافمان پیدا شوڤ کردبوونه وه، دوو که رتکه شاخی سووری گه وره م بینی له سه ره لیواری تاقه که له **ترکزه** داندرابوون... جاریکی دیکه ش سه یری ته لانه که ی ئەو به رم کرده وه، شیخ دیار نه بوو. له گه وه ی شاخه که سوورامه وه و رووانیمه که رخی شیخ و پیاوه کانی، هیشتا سه ره نه که وتبوون.

له بازگه كهدا پشقلی نوی و ته‌رایی میزی کینویی کاتم بینی که دیار بوو ئهم به‌یانیه به‌ویدا تیپه‌ریبون، سه‌یری خواره‌وهم کرده‌وه، هه‌رسی پیاوی شیخ به‌ کوورده‌ کوورده‌ به‌ره‌و سه‌لۆ ده‌گه‌رانه‌وه...

به‌ ماته‌ ماته‌ به‌ره‌و ئهو تاقه‌ هاتم که کینویی کاتم لئ کهل کردبون، له‌سه‌ر سگ‌ خشیم و سه‌رم هه‌لکیشا: سه‌لۆ و سابه‌ له‌ ره‌زه‌که‌ی خوارتر خویان ده‌گه‌یاند هه‌رتکه‌ شاخه‌کانی سه‌ر لیوار...! په‌نجی خۆم گه‌ست و زانیم ئهم پارچه‌ شاخانه‌ بۆ له‌وی داندراون: که‌ من له‌ ژیریانه‌وه تیپه‌ریم، ئه‌وان له‌بانه‌وه به‌سه‌رمدا به‌ریبده‌نه‌وه و بمکوژن... ته‌گه‌ریش به‌رنه‌که‌وتم ئه‌وا ده‌شیویم و ناگام له‌ خۆم نامینئ و له‌ سه‌نگه‌ره‌کانی خواره‌وه تیربارانم ده‌کن... گه‌رامه‌وه هه‌شارگه‌که‌ و که‌وتمه‌ بیر کردنه‌وه... له‌م ناسمانه‌وه چیم بۆ ده‌کریت؟

هه‌لۆ سه‌ر سپیبه‌که‌ وژژه‌ی هات و له‌ ناسمانی سه‌ر سه‌رمدا په‌یدا بوو، چهند جارێک قیژاندی و بۆم دابه‌زی و هه‌ستایه‌وه... رۆچه‌ی زۆراب و چه‌تۆم که‌وتنه‌وه یاد. تو‌قیم... هه‌لۆ له‌ به‌رزایه‌وه زۆر به‌ تیژی به‌ره‌ و سه‌لۆ و سابه‌ داده‌به‌زی و هه‌لده‌ستایه‌وه... چاوێکم به‌ هه‌لۆ و یه‌کی‌کیشم به‌ ریگه‌ی ئاواپی و هه‌بوو، بزائم شیخ ده‌رناکه‌ویت... ته‌په‌یه‌که‌ له‌ ته‌که‌وه‌ هات، ره‌شه‌ ماری گۆزینم بینی کیفاندی و ده‌می‌کرده‌وه و سه‌ری به‌رز راگرت و چاوی گێرا، تیر له‌ ناو ده‌ستدا ده‌له‌رزی... به‌ره‌و لیواری شاخه‌که‌ رۆیشت... ریگه‌ی چوونه‌ خواره‌وه‌ی نه‌بوو، هاته‌وه‌ لای من، جارێکی دیکه‌ش سه‌یری کردم و کیفاندیبه‌وه، هاته‌ ناو په‌ناگه‌که‌مه‌وه... لئوولی خوارد و سه‌ری به‌رز کرده‌وه و زمانی ده‌رکرد و سه‌یری ناو چاوی کردم... سه‌ری داگرته‌وه و به‌ ریگه‌ی بازگه‌که‌دا به‌ره‌و خوار خزی..

چوومه‌وه سه‌ر لیواری شاخه‌که‌و وه‌ک خه‌مه‌گروو سه‌رم هه‌لکیشا. که‌ سه‌لۆ و سابه‌ به‌ردیان بۆ هه‌لۆیه‌که‌ ده‌هاویشت، ماره‌که‌ بۆیان ده‌چوو و ده‌ی‌کی‌فاند، که‌ په‌لاریان ده‌گرت هه‌لۆ، هه‌لۆ هیرشی بۆ ده‌بردن و ده‌یویست چاویان بکوژیت... ئه‌وه‌نده‌یان به‌رد بۆ ناسمان و بۆ به‌رده‌می خویان هاویشت شلوکوت بوون و به‌لاداده‌هاتن، ویستم به‌ دوو تیران خه‌مپریان بکه‌م. ماره‌که‌ چوه‌ ناو درزه‌ شاخێک و هه‌لۆش به‌ره‌و قوولایی ناسمان هه‌ستا... سه‌رم به‌رز کرده‌وه، له‌ به‌رزایه‌که‌ی ئه‌و به‌ر له‌ نیوان جووته‌ داره‌به‌نه‌که‌ی سه‌ر ریگا‌که‌وه شیخم بینی سواری

ماینه‌که‌ی من بووه‌و به‌ره‌و ئاواپی ده‌یکوتا... سه‌لۆ و سابه‌ چوونه‌وه پال‌ که‌رتکه‌ شاخه‌کان و بی‌ ناگا سه‌یری خواره‌وه‌یان ده‌کرد و به‌ ده‌ست له‌گه‌ل‌ دووه‌که‌ی خواره‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد...

به‌ ماتی کشامه‌وه ناو هه‌شارگه‌که‌م و ماوه‌یه‌که‌ بیرم کرده‌وه... شیخ بگاته‌وه ئاواپی، ده‌چیته‌ گژ په‌ری‌زاد، ئه‌ویش ناموس و چاره‌نووسی خۆی داوه‌ته‌ده‌ست من و به‌ پشتیوانی منیش ده‌خوړی و سه‌ریشی بۆ... له‌م ناسمانه‌وه من یه‌که‌ و ئه‌وان چوار... ده‌لین راستبه‌ و برۆ ریسی شیر... خۆم ده‌ربازنه‌که‌م ئه‌ویشم بۆ رزگار ناکریت.

له‌ جیگه‌ی خۆمه‌وه تا ده‌نگم هه‌بوو هاوارم کرد: پایدۆز... راو به‌تال... پایدۆز... راو به‌تال... پشقلی نوی و ته‌رایی میزی کینویی کان لی‌ره‌یه‌، کینوی ماوه‌یه‌که‌ هه‌لکشاونه‌ته‌وه و ئه‌م‌رۆ هه‌یچمان بۆ ناکریت... پایدۆز... پایدۆز... بۆ ئه‌وه‌ی ته‌واو دلنیا بن که‌ من ناگام له‌ پیلانه‌که‌ی ئه‌وان نییه‌، چوومه‌ شوینی دیاری‌کراو و دووجار ده‌ستم هه‌لۆه‌شان و هه‌ستام و دانیشتمه‌وه و هاوارم کرده‌وه و هه‌مان شتم گوته‌وه... که‌ له‌ بازگه‌که‌ دابه‌زیم، سه‌لۆچه‌قه‌پیسکه‌ ئاسا به‌ سه‌ره‌تاتکی سه‌یری ده‌کردم... له‌ گه‌وه‌ی هه‌ل‌دی‌ره‌که‌ سوورامه‌وه، به‌لام به‌ره‌و ژیر شاخه‌ ستونیه‌که‌ نه‌چووم، به‌لکو کینویی له‌ ناستی خۆمدا به‌ شاخه‌که‌دا شو‌رپوومه‌وه، به‌ ماته‌ ماته‌ به‌ خوار سه‌نگه‌ره‌کاندا خۆم گه‌یاند نه‌دیوی و دابه‌زیم و گه‌یشتمه‌ و لاخه‌کان و سواری ماینی شیخ بووم و به‌ره‌و ریگه‌ کێل بوومه‌وه.

که‌ گه‌یشتمه‌ سه‌ر ریگا‌که‌، له‌ به‌رزایه‌که‌وه هه‌لۆه‌سته‌یه‌کم کرد و ئاوړم لیدانه‌وه. ئه‌وان هه‌ر چواریان به‌ پیوه‌ بوون و چاویان له‌ من ده‌گێرا، به‌ ده‌م و به‌ ده‌ست سی‌ جار بانگم کردن...

به‌ره‌و ئاواپی کوتام، سه‌پان و گیشه‌که‌ر به‌رپیوه‌ به‌ره‌و په‌ریزه‌ جو‌ ده‌چوون.

سی‌ بستى مابوو بگه‌مه‌وه ئاواپی که‌ دوور به‌ دووری له‌ چواریانی نه‌راوییه‌که‌وه شیخم بینی له‌گه‌ل‌ سی‌ تیله‌ کیشان و هه‌ستابوو، جله‌وی ماینه‌که‌م گرت هه‌و و غاردانه‌که‌م بوو به‌ رۆیشتنیکی ئاسایی، ئاوړم بۆ دوواوه‌ داوه‌ پیاوه‌کانی شیخ به‌سه‌ر بستیا‌یه‌که‌ که‌وتن و که‌وتنه‌وه نه‌دیوی...

زۆرم نه‌مابوو بگه‌مه‌ چواریانه‌که‌، به‌ پیکه‌نینه‌وه ئاوړی دابه‌وه، که‌ چاوی به‌ من که‌وت هه‌ویکی له‌ خۆی‌زانی و ره‌نگی هه‌ل‌ب‌ر‌کا و به‌ شپزه‌یه‌وه گوتیبه‌ ئافره‌ته‌کان: ئیوه‌ ب‌ر‌ن مه‌ل‌و و سواری خۆتان هه‌ل‌ب‌گرنه‌وه... ماوه‌یه‌که‌ ماینه‌کاتم له‌ ته‌ک یه‌که‌ رۆیشتن، ناوه‌ ناوه‌ به‌

ئاوزەنگى لە تەنگەى دا و بەرەو قەلەت ھەلگشا... ئەو كاتەى ئەو ركیى ناسنى لە سكى ماینەكەم دەدا، من وام ھەست دەكرد جوانووەكە لە ناو ھەناوى مندا دەتۆپیت...

دەست و پىپەكانى شىخ زۆر دلنیابوون كە من نیازی ئەوام نەزانىو، بە دەم پىپەكە نىنەو ھە گوتیان: گورگكوژ ئەمرو بە دەستی بەتالگەراییو، بەلام لەم رۆژانەدا دەبى نىرپىيەك و چووشتىرىكى دىكە بكوژىنەو...

سەلۆ بە رووىخۆش و گالته كردهو ئەم نزيك كەوتەو و بە دەنگە ناسازەكەيو: شىركوژ وا بزنام يەكەمجارته بە دەستی بەتال دەگەرپىتەو...

زۆر بە ھىمنى: راست دەكەيت من و تۆ بە دەستی بەتال گەرپىنەو، چونكە تۆش نەتتوانى خەناو كەيكى دىكە بۆ شەنگول بەرادان بەدەيت!... خەريك بوو لە ئەسپەكە بكەوتە خوارەو، خۆى بە يالى گرتەو و جلەوى سووراندا، تا گەيشتەو تەويلەكە نەيتوانى خۆى راستبكاتەو...

ئىوارە وەك رۆژەكانى دىكە چاوەدەيرى مالى ئىمەيان نەكرد، لە ئىوارەو خۆمان پىچاىو و تا درەنگانىك من ساىدەى ئەوام كرد... زۆر بى دەنگ بوون يان وا يان پيشانەدا كە كاريان بە ئىمە نىيە...

لە نىو شەو دا لە گەل پەريزادا بەرەو كانىي ژنان چووين و لە كەندەكە پەرىنەو، لە ئاوايش دەركەوتىن، ئەو خۆى لە ناو بىكۆل و زەردەبىيەكاندا ھەشاردا و منىش لە دورى ئاواىيەو بەرەو قەلەت ھاتمەو و لە بارىكە رىيەكەى پشتمەو سەرکەوتم و بەرەو تەويلە چوم، سەگ بۆم ھاتن... كە گەيشتنە ئاستى من بۆنيان كردم و بە مل و لموز درىژكردن و كلك بادانەو پىشوازيان كردم، دوواتر بەرەو سەر لىواری قەلەت رۆيشتن و بە دۆلاىيەكەى لای بىيەكان دەوەرپىن... گەيشتمە ئاستى دەرگای پشتمىر، كەوتى حىلاندى و چەپۆكى لە زەوىدا...

سەلۆ لە بەر دىوەخانەو كۆخى، بەرەو گەر ھات، بە چاوى بە خەو و لەشى گرانەو ھەنگاوى نا، دەستىكى گەيانەو رەكە^(۲)ى بەر دىواری سەرئىلەى لای ژىرى لەودە كە راھاتبوو^(۳)، لەبەر خۆيەو: ئەمسال بە زبارة نۆژەنت دەكەينەو...

خۆم لە گەل پشتمەستى^(۴) لەودەكە كرده يەك، بەبەردەمدا تىپەپر، دەرگەى تەويلەى كردهو، چووە ناو و لاخان، ماينى كەوتى بەسەر كردهو و بە ديارىيەو ھەستا: بۆ وا وشت و بەھەست و ھەستاوت؟ سەيرى پاشەلى كرد: ھودو كەوتەكەم! ماوتە بزىت و جوانكىلەيەكى لە خۆت كە حىلتەر بۆ شىخى من بىنيت... چاوى بە و لاخەكاندا خشاندا و يەك يەك بەسەرى كردهو، ھاتە دەرەو و بەرەو پشتمەو پشتمىر و قەلەت چوو... لە گەل سەگەل راوھستا و نواریيە دۆل و بىيەكان... كە ئەو كەوتە پەناوە من چومە ناو تەويلە و دەرگام داخستەو... لە نىوان كەوتى و ئاخوورەكەى دا و ھەستام و شىرەكەشم بە رووتى بە دەستەو گرتبوو... كە گەرپاىو سەرىكى دىكەشى لە تەويلە ھەلگىشا و دەرگاكەشى بۆ دلنیاى راھەژانەو... دوای ماوہيەك دەنگى كۆخىنى لە ئاستى دىوەخان و قەمتەرەكەو ھات...

كەوتىم راکىشاو زىنەكەم لى شەتەك دا و بە ھىمنى دەرگاكەم كردهو و ھاتىنە دەرەو و دەرگەم داخستەو، ھىدى ھىدى بە بن دىواری پشتمەو قەلەتدا رامكىشا و سووراندمەو، زۆرى نەمابوو سووچى دىوەخان دەرەكەوتى كە بە تەلانكى سەختا شوڤر بوينەو و گەيشتىنە ناو و ھەردەكانى شىخ و پىم لە ئاوزەنگ نا، ترسام دەنگى سەمى ماینەكەم بىستىن بۆيە ماوہيەك بە نەرمى بە ناو و ھەردەكە دا رۆيشتم...

پەريزاد لە پشتم سواربوو و ھەر بە ھىمنى بەخوار ئاوايدا سوورپىنەو... سەگەر و قىرەى قاز و قىقەى بۆق و ویتەویتی تىترواسك دەبىسترا... گەيشتىنە گردى گۆرستان و تىپەپرین و لە بەستە گەرەكە پەرىنەو. پەريزاد: بە قسەى دوواشوانەكە بى ئىستا ئىمە لە سنوورى باركى شىخى سىمىل سووور دەريازبووين... دەبى گىوئىكى دىكە، دىوئىكى دىكەش سنوور بۆ ئەم سىمىل سووورە دانەنیتەو...

۳-راھاتوو: لار، بەلاداھاتوو.

۴- پشتمەست: كورته دىوارىكە، بۆ راگرتن و سەك نەدانى دىوارىكى دىكە دەرگەت، يان وەك رەك، دىوار رادەگرت.

۲-رەك: دارىكە لە شىوئى ئەستونەو، بە لارى دەدرىتە بەر دىواری لار و بەلاداھاتوو تا نەكەوتىت

دورهی یه کدی دهسوران و بالیان ده کوتا : - ده لیم کۆتر به دوومه و سه زمان ده خوات... ئەم کۆترانه لەم خانووه دا به دیوومن... شیخی به دیوومیش ده لیت: بۆ من پیرۆزن... دهسکه پیشه قانیکی په لارکردنی، به ره و فرین...

به گورگه لۆقه به ره و کانیی ژنان رویشت... هیشتا نه گه یشتبووه چیله به ردی کانیه که به تهنگه تاوی و به دهنگه ناسازه که ی بانگی کرد: کی له سه ره کانیه؟ شیرکۆ!... په ریزاد!...

شهنگول به رووتی له ئاو هاته ده ره وه و له سه ره تاته به ره ده که دهستی گه یانده کراسه که ی بیگاته به ری، دیسان بانگی کرده وه: کی له سه ره کانیه؟ وه لامم بده نه وه!... شهنگول کراسه که ی کرده به ری و گوتی: سه لیم! بۆ وا تهنگای؟ ده لیتی راویان ناویت... کهس له سه ره کانیه نیبه نه گه ره کهس له ده ره وه دیار نیبه، وه ره خواری وا جله کامم ده که مه به رم...

که سه لۆ گه یشته سه ره کانیه که، شهنگول ئاوه ل کراسه که ی ده کرده پیی و ئاو له قژی به چۆراوگه ده هاته خواره وه و کراسه که ی ته پرکردبوو، به سه رسامیه وه: چی رویداوه؟ ئیستا من له مالله وه هاتم هیچ نه بوو... سه لۆش به هه ردوو ده ست له ته ویل و ته پلێ سه ری خویدا و گوتی: مالمان کاول بوو... پشتم شکا!...

شهنگول: کورپه ده خیرا بلێ بزاتم... خو منداله کان ئاگریان تیبه نه بووه؟... که من هاتم ئه وان خه وتبوون... ئه ویش هه ره به هه ردوو ده ست له نیوچه وانێ خویده دا و ده یگوت: قورمان به سه ره بوو... هه موومان ئاگرمان تیبه ره بوو...

به غاردان له کانیه که هاته ده ره وه و به ره و مالی خویمان لنگیدا، شهنگولیش که وا و چارۆگه که ی به دهسته وه گرتبوو و به پیی په تی به دووایدا رایده کرد و گازی ده کرد: سه لیم!... کورپه غه ریبه له خویم غه ربیتر!... بۆ هه موومان سووتاین؟... گه یشتنه وه به ره ده که ی خویمان... شهنگول تاوی دایه ژوره وه، به هه ردوو دهستی هه ردوو ساوايه نووستوه کانی به توندی راته کاندن، له خه و راپه رپین و به ترسه وه زیراندییان...

سه لۆ به دووایدا چوه ژوره وه و به هه ردوو ده ست له سه ره و پۆتسه لاکێ خویدا و گوتی: من ده زاتم هه ره پینجمان سه رده بری، ئه تۆش خه می ئەم دووه ته، ئیستا کاتی ئه وه یه؟ شهنگول: کی سه زمان ده بری؟ بۆ سه زمان ده برن؟ له کاره که ری و خولامی و به ندایه تی کیسه؟ سه لۆ دهستی دایه زمانی: شیخ زمانیشمان له پشتی سه زمانه وه ده ردی نیست، ئینجا ده رخواوردی

سه لۆ

به یانی هیشتا تیشکی خو ره به ره قه لاتی شیخ نه که وتبوو، سه لۆی هه شبه سه ری بۆ چاره چوه نیو عه مبار و سوکه گونیه یه که جۆی به پشتی خویدا دا، بردی له ته که ده رگای ته ویله داینا، گه راپیه وه و له کادینه که شدا فه رده یه کی داخسووری پر(کا)ی خسته سه رشانی و هینای... کا یه که ی هه ره به سه ره شانه وه بوو ده رگه ی ته ویله ی کرده وه، چوه ژوره وه و له ته که زینه کان وه ستا...

چاوی نیشته جیگه ی زینی که ویت، زینه که نه مابوو... له گه ل موچرکی کدا کایه که ی سه ره شانی که وت، چوه پیشت زینه کانی یه که داگرتن و خستنه وه شوینی خویمان، دهستی به مۆره ی دیواره که و جیگه ی زینی که ویت داهینا و گوتی: دوینی ئیواره به دهستی خویم لیره م داناه! خو قژنه سه ره نه یان دزیوه؟ دلێ داخویرا، خه ری که بو به پیوه گیان بدات... به لۆزه لۆژ به ره و ئاخووری که ویت چوو، ماین نه بوو، هه ره دوو دهستی له که له که ی نا، به شه پرپۆی چاوی به کونج و که له به ری گه وردا گپرا... له به ره خویه وه :- تاریک و روون بوو ماین و زین مابوون!...

هاته ده ره وه و به ره و پشته وه ی ته ویله سووراپیه وه، ته رسیکی نوی له ته که دیواره که بوو، چوه سه ره ته رس و له زه وییه که ی ده روه به ری وردبووه، شوینی پیی ماینی دیت، بن دیوار و بن دیوار رویشتبوو، سه ریکی به سه ره لیواری پشته وه ی قه لات داگرت... سه ری بادا و دهستی به یه کدا دا، به شه پازلان له نیو چه وانێ خویدا...

هاته وه رووی پیشه وه به دیار چاله که وه ماوه یه که داما، رووانیه خانووی خه ره خیل، ده رگاگان داخرا بوون، به راکردن به ره و خانووه که دابه زی، ده رگه ی هه وشه ی کرده وه و به هه شتاری رووه ژوره کان چوو، ده رگه ی ژوره کانی یه که یه که خستنه سه رپشت، شیرکۆ و په ریزاد نه بوون، هه مو شته کانی دیکه ش له شوینی خویماندا خه وتبوون، بادی ماسته که ی خوینی ناسیه وه له ناوه راستی ژوره بچکۆله که دا ماستی تیدا ترشابوو... له وده و ته ویله و ئاوده ست و سه رشۆرک و ناندین و گه وره کانیشی به سه ره کرده وه... چاوی به لیسێ کۆتره کان که وت: ده یانبوغاند و له

ره‌شەى چاوسوورمان دەدات... ئەى ھاوار خودايە ھەر بەخۆت دەرگايە کمان لى بکەو! خودايە ھەزار تاوان و يەك تۆبە....

شەنگول: تىنچکۆچىت؟ تاوانى چىمان کردووه؟ بۆ سەرى دونيات لى وىک ھاتووه و بۆ ھوودە لە سەر و مېشكى خۆت دەدەيت؟ مەگەر شىخ لە ئىمە بەرفەرمانتەر و گوێکەرتى دەستدەکووت؟ ...

سەلۆ خەرىک بوو ببووریتتەوہ کہ گوتى: نازانى ئەمشەو گەوادە حېزابوگەکە و سۆزانىبەکەى ژنى رايان کردووه؟ مایىنە ئاوسەکەشيان بردووه... بە ھەموو سوێندە گەورە و پېرۆزەکان، شىخ بزانیئت پەریزەقنەبووت و مایىنە ئاوسەکە نەماون، سەرەو ژىر ھەلمان دەواسیئت و لووتیشمان قانگ دەدات... بە ھەموو جىئو و نازاردانىک مەمنووم... بەلام سوپ دەزائم قىرمان دەکات...

شەنگول منداڵە ساوايەکەى گرتە باوہشى و گوتى: تۆش دەستى کورپەکە بگرە پیکەوہ دەچىنە بەرچاوى، بەلکو بەزەبى بە منداڵەکاندا بىتەوہ...

بە ھەلەداوان بەرەو قەلآت رۆشیتن. سەلۆ: بەزەبى بە منداڵان دابىتتەوہ؟... مار بەزەبى بە بىچووه بۆقدا دىتتەوہ؟... تۆ لە پىشدا بۆ و لە دەرگا بدە! منىش کورپەکە دەبەم و دەچم جارێکى دیکەش سەبرى تەویلە و ئەو دىبوى قەلآت دەکەمەوہ... لە ھەورازەکەوہ ئاورپىکى دایەوہ، کۆترەکان لە ئاسمانى نىوان قەلآت و خانووى خىلدا تىک دەسووران و بەرز دەبوونەوہ و نوى دەبونەوہ و پەرتەيان دەکرد و بە توندى بۆ يەك دەھاتنەوہ... بازىکيان بە دوواوہ بوو، کۆترپىکى سوورى شابال و کلک سىبى لە پەرگەى رەوہکەدا گرت و بردى... سەلۆ گەيشتەوہ بەر قەمتەرەکە، ھىشتا شەشىرەکەى کلۆمدرابوو...چەندجارىک خىرا و زۆر بە توندى تەقەى لە دەرکووتەکەوہ ھىنا...

کورپە گەورەى ژنى سىبىمى شىخ دەرگای کردوہ بە چاوى بەخەو و بە توورپەبىيەوہ: گویدرئىنە! بەم بەيانىبە زوہ ھاربووين، ھەراسان و زرخەومان دەکەن؟

سەلیم بە شىواوبىيەوہ: بابە شىخ...! بابە شىخ...! مالى وىرنام!...

کورپە وای زانى دللى بابە شىخ مردووه، بۆبە بە غارىک گەيشتە کۆشكى سى نھۆم و بە بىل لە دەرگاگەى دا ...

شىخ و ژنە گچکەکەى بە شەپرپۆى دەرپەرىن... شىخ، سەلۆ و شەنگولى بىنى، واقىورما... بە دەرپى سى و سنگى رووتەوہ بىلەکەى وەرگرت و بەرە و سەلۆ چوو.

سەلۆ بە شىنگىرپانەوہ: بابە شىخ! ئەگەر دوینى ئىوارە نەتگوتبايە ((لەگەلىان نەرم بن و ماوہىەک لىيان بگەرپن، ئەم سەر رەقانە بە شلى نەبى ھىورنابنەوہ، بە خورتى مل نادەن، بە ھىمنى دەستەمۆ دەبن)). ئەوا ئىمەش وەك پىشتەر چاودىرمان دەکرد و ئەمشەو کەلپنى وەر نەدەگرت... ئاوا ئىمەى دەسخەرۆ نەدەدا... ئەو بىژووہ ئەمشەو ھەموومانى لە لانك ناوہ و بۆى دەرچووہ...

شىخ بە شەپرپۆبىيەوہ: كى دەرچووہ؟ گورگكۆزە زۆلەكە ھەلانتوہ؟

: بەللى گەورەم ماینى کەوتىشى بردوہ..

بلىسە لە چاوہ زەقەکانى ھەستا: پەریزادىش رايکردوہ؟

- گەورەم پىاوتىک مایىن لە تەویلەى شىخ دەرکات، ژنى باخەللى خۆى بەجىدللى؟

بىللىكى سەرەواندە لاسەرى، کلاو و چەفیبەکەى کەوتن، سەرى بىلەکە و نىوہى کلکەکەشى پەرى... خۆتىن بە بناگوتىدا ھاتە خواروہ. دووشاپى خىواندە دەرکى کنگى، تاوى دايە بەرچىغىکە بە دیوارى دىوہخانەوہ ھەلپەساردرابوو...

شەنگول کورپە بچووگەکەى لە ئامىزدابوو، چرىکاندى و ھەنگاوى بەرەو خانووى دايە ھەمىنى دەنا... شىخ پىشى گرتەوہ و تىلايەكى لە لاشانىدا... شەنگول بە منداڵەوہ بەسەر دەمدا کەوت، منداڵەکەى ھەر لە ئامىزبوو کە خۆى وەرگىرپاى سەرپشت و منداڵەکەى خستە سەر سنگى و رووى کردە خانووى دايەھەمىن و زرىکاندى، قىژە تىژ و بەسۆزەکەى ھەموو ئاوايى لەخەوکرد...

شىخ بە داران لە سەرگوپىلاکى سەلۆى دەدا و ئەویش ھاواری دەکرد و دەستى دەدایە بەر دارەکە... شىخ ھىنکەبەرپوو و ئاورپىکى لە شەنگول دايەوہ، بەحەپەساوى وەستابوو و بىکەوا و چارۆگ، کۆنە کراسىکى رىزى دپاو و ئاوەلکراسىکى خامى خىبى لەبەرپوو، لە چەند شوپىنكىشەو گۆشتى پشت و رانى دياربوو، ھىشتا ئاو لە پرچ و کەزى دەھاتە خواروہ و کراس و ئاوەلکراسى تەپرکردبوو، رووہ و شەنگول چوو و وىستى دارکارى بکاتەوہ، گوتى: شاتکە شىت! شەو و رۆژ سەر و دامەنتان تەرە و وشک نابىتتەوہ... ئەم حدودەتان چۆن فەوتاند؟...

شەنگول منداڵەکەى بە سنگىبەوہ گوشى و ھاواری دايە ھەمىنىکرد و وىستى خۆى بگەپىنتە دەرگەکەى، لەم کاتەدا دەرگا کرايەوہ، دايە و کورپە بچووگەکەى ھاتنە دەرەوہ. شىخ رووہ سەلۆ گەپاىيەوہ، دايەوہ بەر داران، ئەویش دەستى بە سەرىبەوہ گرتبوو و دىبۆراند، سەر و گوپىلاک و مل

و سنگ و شانی سووربوون و كهوتوهه سهرزهوى، شىخ به پىنان^(۵) له دمچاوى دهكوتا: نارەسەنى نانكوپر! سەگى توپرى سەد ئەوهەندەى تۆ بەئەمەكه... بەدپوومى كورپى باوك نادپارى! (هەناسەى تەواو سواربووبو، ئارەقەى سەر و سنگى سربىهوه، بە دەنگىكى بەرز): هەى سېلەى كورپى ناكەس بەچەى... بە گۆرپى شىخ مازنى... بە هەر دووازدە تەلاقم... هەر ئەمەمپۆ ناهېلم بگەنە ئىواره، هەر چوارتان دەخەمە ناو چالەكه و دەرخواردى رەشەى چاوسوورتان دەدەم، دەبى بەيانى ئەم كاتە لە كنگى سەگە رەش بىنە دەرەوه...

دايە هەمىن گەيشتە سەر سەلۆ و شەنگوليش بە لاخوارىبەوه لە پشتى وەستا. هەمىن: - مازى فەرمەسۆن! مالمە چلمن! بۆ بەم بەيانىبە ئەم قورپەسەرەت بى گيان كرد؟ بۆ ئەم ژن و مندالە چارەرهشە دەكوژىت؟ هەى خودا لە ناو دەمت بدات... (ئاورپىكى لە شەنگول دايەوه) چ كەتنىكتان كردوو و ئەم يەكەنەيه شىتگپىر بووه و خوین بەر چاوى گرتوو؟

شەنگول بە گريان و پارانەوه: ژن و مېردەكەى لە خانووى خدرە خېلى بوون، هەلاتوون.

- ئىنجا تاوانى ئىوهچىبە؟ خەلك لە دەست درنەدەى ئەو هەلدەين... ئەویش داخى نامەردى خۆى بەئىوه دەپرۆتت؟ (رووى كردوه شىخ) لە جياتى شەرم بەكەيت و بتلپتتەوه، هەى دارزى، كارەكەر و ناوماڵ و مندالەى بەدەسەلات سزا دەدەيت؟ كە ژنەكەم بىنى زانىم كەتنىكيان بەدەكەيت، هەر من دەمارى ئەم شىخ گەمەلە كەمتيارە دەناسم...

شىخ رووى كردە هەمىن و شەنگە و گوتى: من دابەستەم رانە گرتوو، ئەگەر كارەكەر و خولام بە كارى خۆيان رازى نين، ئەوا با نەيكەن، كەسپىش زۆرىيان لىئناكات، ئەگەر دەشىكەن ئەوا دەبى كارا و سەرراست بن...

شەنگول لە پەناى هەمىنەوه: ياشىخ! بەو خودايەى تۆ و منى دروستكردوو، ئەو كارەى من و سەلۆ بە دلۆسۆزىبەوه بۆتى دەكەين، بە هەموو كورپ و كچەكانت و بە خەلكى ئاوايشەوه بۆيان ناكريت، كەى ئىمە لە كار ترساوين؟ زستان و هاوين، بە شەو و بە رۆژ، بەبى حەسانەوه هەر راکە راکەمانە... رۆژىك نەمتوانىوه مندالەكانى خۆم تىرمەمك بەكەم... كەى تىكە نانپىكى چەورمان خواردوو؟ ژيانمان هەر كارەكەرى و كارکردن و چارەرهشىبە...

5- پىنە: لەقە، لووشكە.

شىخ بە بىباكييهوه سەپرىكى سەر و گوپىلاكى سەلۆى كردەوه و بە بەرچىغەوه بەرەو شەنگول چوو و گوتى: كچە تىوه بى شەرمەى لە مېردە مەنگۆزەكەت بى ئابرووتر، لە رووى مندا زمان درىزى دەكەيت؟... ئاخىر نانى من بى خويىه، بۆيه ئەوى نانى دەدەم سېلە دەردەچىت... گەراپەوه و سى تىلاى دىكەشى سەرەواندە پشت و شانى سەلۆ، ئەویش لەگەل لىدانەكەدا شانى قسول دەكرد و خۆى بۆ ئەمدىو و ئەودىو وەردەگپرا و دەبىوژاند...

لە بنى سكييهو گسوتى: لىرە بە دوواوه ئىو بىنە شىخ و ئىمەش دەبىنە بەردەست و نۆكەر و ناوماڵتان... هەر خۆم دەزانم چۆن خەمپرتان دەكەم... هەرچوارتان بىكەوه دەرخواردى سەگەپەش دەدەم... نە هەتپوتان لە پاش بەجى دەمىنى و نە چىترىش بە كلۆلى دەژين...

شەنگول لە تەك دايە هەمىنەوه سەپرى سەر و سەكوتى بە خويىنى سەلۆى كرد، ئەویش دەستە بە خويىنەكەى بە سەپرىهوه گرتبوو و ئاخ و ئۆف و خودا رۆى بوو. ژانى شانى خۆى برىسكەى دەدا... رووانىبەوه سكى زل و چاوى دەرپەرىو و سىللى سوور و گفى شىخ و گوتى: شىخ ماراوا! باش دەزانى ئەگەر من كلۆل و چارەرهش نەبوومايه و لە مالى باوكى خۆمدا بەخۆى بكرابوومايه و لەویش پەرەردە بكرابوومايه و بە وىستى خۆم هاوسەرى خۆم هەلبژاردايە، ئەوا نە كارەكەرىم دەكرد و نە بەرسىبەتپى و حىزىبەتپىش رازى دەبووم... سەلۆ مل بامىبەش لە من بەدەختەبووه... ئەگەر دايكى نەكوژرابوويه و ساوه ژنى دەرى نەكردبايه و كەسىكى هەبوايە بىگرتتە خۆى، خىرخوازيك لايەكى لىئەكردبايهوه و لە دەوروپەرىكى پاگژدا بىبگەيشتايە، هەلبەتە ئەویش خولامەتى تۆى نەدەكرد و منىشى نەدەويست... وەك پارچە ئاگرىك بە بەردەمى شىخدا تىپەرى و لە سەلۆش رەتبوو. كورپە نۆبەرەكەى پشتى بە دەرگاى حەوشەدابوو و وەك بە پىوه مردىت ئاوها بەدەنگ و بى رەنگ بوو، دەستى كورپەكەى راکىشا و هىنايه تەك هەمىن و چاوى لە شىخ زەفكردوو و گوتى: چاك چاك دەزانى ئەم كورپە چاوه سەوزە لە تۆيه... دەستى سېر بەسەر سكى داهىنا و گوتى: وەك ئىستا سكم سى مانگان بوو كە منت دايە سەلۆ...

شىخ بە ساردى كەمىك كشايهوه و خۆشى بە توورە پيشان دا، گوتى: چونكە كچە تىم و كورپە تىمن... بزانە ئابرووشمان نابەن... دەمارتان دەناسم... كرمانجى نارەسەن! رۆژى سەد جار خۆت بۆ بۆرە پىاوان بە كوشت بەدەيت، ئىواره ئەوان دەلین بە مردنى خۆى مرد... بۆن رىخ و مىزى مىگەل لە لووتتان بەرپت چاوتان كزدهبىت و بەرپى خۆتان نابىنن و ئاگاشتان لە نارداوئىزى دەمستان نامىنىت، چۆن دەرشىنەوه؟... تاكە چارەتان ناو سكى رەشەى چاوسووره...

دایه دهستیکی به سه‌ری شه‌نگول و مندالّه‌که‌ی داهیتنا و چاوی له شیخ سوورکرده‌وه و گوتی: سنووری خۆت بزانیته و چیت پیت له‌بهر خۆت نه‌چیت باشه! له‌سه‌ر په‌تک و سنگی خۆت دانیشه و مه‌پیسینه... خه‌لک پیر ده‌پیت بیر له‌گۆرستان ده‌کاته‌وه... تۆی خوداگیر هه‌تا شه‌لفه‌ت درێژترده‌پیت⁽¹⁾ سته‌مکارتر و چاوته‌نگز و بێ‌تابرووتر ده‌پیت... (هه‌نگاوێک به‌ره‌و ژووره‌که‌ی خۆی کشایه‌وه و سه‌ری سوورانده و بانگی کورپه‌ ناوه‌نجیبه‌که‌ کرد) ئارۆ... رۆله ئارۆ... (ده‌نگی پتر هه‌لپری) کورپه ئارۆ...! وه‌ره‌ پرووانه شیخ به‌راز! هاریبووه... له‌سه‌ر (کا) و دانی خۆی گیرناپیت... برۆ ماینه‌که له‌ پشتیتر ده‌رکه و هه‌ر ئیستا بگه‌ مالتی باپرت و بانگی خاله‌ گه‌وره‌ت بکه... پیکه‌وه به‌بێ دوواکه‌وتن بگه‌رپینه‌وه، ئه‌وه‌ی بیست و سێ ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر کردم، ئیستا گه‌لێک په‌شیمانم، بلێ دایکم گوتی پیت و کورپی گاخه‌سینیش له‌گه‌ل خۆی بیپیت.

(بیست و سێ ساڵ به‌ر له‌ ئیستا، شیخ به‌ ئاشکرا پرکیشی نامووسی کاره‌که‌ر و کچ و ژنی ره‌نجبه‌ره‌کانی خۆی ده‌کرد... هه‌مینی‌ش شه‌رمی له‌ به‌دیده‌فتارییه‌کانی ده‌کرده‌وه و ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر هه‌زده‌که‌یت ژنی دیکه‌ بیپیت ئه‌وا له‌ لای منه‌وه‌ گه‌ردنت نازادپیت... به‌لام سه‌نگین به‌ و هه‌رزه‌یی مه‌که... ریزی ریش و ئاگردانی خۆت بزانه... دهنار رۆژێک رووته‌یه‌ک له‌ په‌نایه‌کدا ده‌تکوژیت و له‌ تری سه‌گ ده‌چیت، یان لووت و سیملت ده‌تراشن و من و مندالّه‌کانیشم به‌په‌ند ده‌به‌ن... شیخیش خۆی به‌ ته‌گه‌ی ئاوابی ده‌زانی و قسه‌کانی هه‌مینی نه‌ده‌بیست، که‌ دایه به‌ سه‌ردان ده‌چیتته‌وه مالتی باوکی، شیخ کاکۆی برای تیده‌گه‌ینیت... ئه‌ویش ده‌لیت: ده‌بوو زووتر بمزانیبايه، به‌ر له‌وه‌ی ئابروومان بجه‌سیپیت، من گوینم ده‌رده‌هینا و ده‌مکرده‌ که‌ره‌ گوله‌ی شوانان، ئیستا مندالّه‌ ورده‌له‌ سواری ده‌بوون، هه‌نوکه‌ش هه‌رچه‌نده‌ زراوه، به‌لام زه‌ره‌ی ده‌پریم... ناکاته‌ نامه‌ردی، له‌گه‌ل عه‌بۆی گاخه‌سین (که‌ جاش هیستر و جوانه‌گا و که‌ری گرگنه‌ی ده‌خه‌ساندن) شه‌و ده‌گه‌نه‌ سه‌ر شیخ، ده‌یگر و ده‌ست و پیتی ده‌به‌ستن، ده‌رپیی دیننه‌ خواره‌وه، ده‌یانه‌ویته‌ هیله‌که‌ گونی ده‌ریسن، شیخ خۆی قوربانی هه‌مین ده‌کات و له‌ به‌ریان ده‌پارێتته‌وه و ده‌لی ده‌مرم...

گاخه‌سین گاز و قه‌له‌مه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌بوو و هه‌ستایه‌وه، گوتی: مه‌ترسه‌ ئازارت ناده‌م، چه‌رمه‌که‌ت جـــــوان بۆ ده‌درومه‌وه، رۆژانه‌ گونی سه‌د نیره‌کی ده‌رده‌که‌م و رۆژیکیش ناکه‌وه‌ن... (ده‌ستی خسته‌ گیرفانی و تووره‌گه‌یه‌کی بچکوله‌ی ده‌رکرد) ئه‌مه‌ش مووروی شینی

6- شه‌لفه‌ی درێژ: نیشانه‌ی پیربونی به‌رازی یه‌کانه‌یه‌.

کوتراره، ناهیلیت برینه‌که‌ت پیس پیت... هه‌ر دوو سێ رۆژه و چاک ده‌بییه‌وه... به‌لام زه‌ریین و په‌رپنت نامیته‌ی، خۆت و ئه‌م خه‌لکه‌ش ده‌حه‌سینه‌وه...))

شیخ ده‌لیت: تۆیه‌ ده‌که‌م... له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌مینی تۆیه‌ی ده‌که‌م و ده‌بمه‌ ده‌رویشی ئه‌و، ئه‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ سه‌رزیویم کرد، به‌نیازی هه‌رامی ده‌ستم به‌ دۆخین که‌وت ئه‌وکاته‌ بێ سێ و دوو... دایه‌ هه‌مین: ئه‌وانه‌ تا له‌ چاڵ نه‌ندریین و گونک نه‌بن و تۆیزی ده‌سک ره‌پ و لووس نه‌نینه‌ ناو ده‌ستیانه‌وه‌ خه‌لک و خودا ناسن... تاوانی من بوو گورگ و تۆیه‌یان نه‌گوتوه... له‌ ناوچه‌وانی ئه‌م شیخ شه‌یتانه‌وه‌ شه‌رمه‌زاری هه‌ردوو دونیا...

شیخ کشایه‌وه‌ پاش و ره‌نگ و زمانێ گۆرا و گوتی: باشه‌ هه‌مین خان ده‌رخواردی ره‌شه‌یان ناده‌م، به‌لام ده‌بێ هه‌ر ئه‌مڕۆ گونده‌که‌م جی‌پیلن و جارێکی دیکه‌ش نه‌یه‌نه‌وه‌ به‌رچاوم...

سه‌لۆ که‌ ده‌ست و باسکی راستی شکابوو، به‌ ده‌ستی چه‌پیی باسکه‌ شکاوه‌که‌ی له‌ ئانیشکه‌وه‌ راگرتبوو، دلۆپه‌ خوین له‌ ته‌ویله‌وه‌ به‌ نینوان هه‌ر دوو برۆیدا بۆ چاو و زینی لووتی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌ به‌ ده‌نگه‌ ناسازه‌که‌یه‌وه‌ گوتی: شیخ! برۆمه‌ کامه‌ گوند...?

شیخ: بۆ؟ میره‌سه‌لیم! سه‌لیم به‌گ! میراتگرمی؟ گونده‌که‌م لێ زه‌وت ده‌که‌یت؟ تۆش وه‌ک خدره‌خیل و گورگکوژ بچۆ گه‌نیاوه‌ و له‌ پال هه‌یاسه‌ گه‌ر دانیشه... وه‌ک یه‌ک سه‌رتان تاوسییه‌ و لێک ده‌وه‌شینه‌وه...

سه‌لۆ: هه‌یاس پیاوی وه‌ک من راناگریت... چونکه‌ له‌ پیناوی رازی کردنی تۆدا ئه‌وه‌نده‌م دزی و دزیوی کردوه... هیچ که‌س متمانه‌م پێ ناکات... له‌ دووره‌وه‌ مۆری تاوان و نامه‌ردییه‌تی له‌ نیو چه‌واندا ده‌خویننه‌وه... له‌ هیچ گوند و هۆبه‌ ره‌شمالێکدا جیم نابیتته‌وه...

شیخ: که‌واته‌ من میره‌دی بۆتۆ جی دێلم... ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌مین و شه‌نگول و کورپه‌ چاو سه‌وزه‌که‌ راما... رووی کرده‌وه‌ سه‌لۆ: باشه‌ که‌ لیم بوونه‌ته‌ قیری که‌وای سپی، بچۆ به‌ر مه‌ره‌ سستیور و له‌ شه‌وبه‌کیو به... نامه‌ویت زار و زمانێ چه‌قاوه‌سووی وه‌ک ئیوه‌ بیبنمه‌وه، به‌رچاوم چۆلکه‌ن... هه‌ر ئیستاش خه‌ناکه‌ی زێر و شیرده‌که‌م بده‌نه‌وه... من شیخیکی ساویلکه‌ و دلته‌رمم، ئه‌گینا هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ پیت نه‌ک هه‌ر ناوماه‌که‌تان، به‌لکو پیتاوه‌ و شه‌رواله‌ ته‌ره‌کانیشتان له‌پیده‌کاته‌وه...

بیکاریش بیزاربوون ئەوا چ کارێک بە شایستەیی خۆتان دەزانن، بیکەن، ئەوەی هەمانە و ئەوەی دەشمانبیت پێکەوه دەبۆین... ئەگەر مرازت وایە بێنیتەوهو نیازی رۆشنت نایە، ئەوا گوندی خۆتە و لە وەرزی داھاتوودا کام زەویتی پێ باشە بۆ خۆت دایچینە، ناشهیلیم بێ سپیاتی و بێ گوشت بن، ئەگەر حەزیشت لە مەردارییە ئەوا سالانە زۆریە میگەلەکانمان کویتستان و گەرمینی دەکەن...

تۆبزاوه

پەریزاد لە ژوورەوێرا چاوی بە کەوتتەوه بوو، هەیاسیش سەری بلند کرد و مایین و جوانکیلەکەمی کەوتە بەرچاوی... جوانووەکە دایکی دەمشت و کلک و پیتی دەوێشاندا... جارجارە نەرمە تەراداننێکەکی خاوی دەکرد و دەھاتەوه ژیری و لاملیان لەیەکدی دەسووی و سەر و کلکیان دەوێشاندا، چاوی بە مایین و جوانووەکەوه بوو کە گوتی: جوانکیلەکەتان پیرۆزبیت، هێشتا لاقی تەواو توند نەبوو، ناگادار بە! مایینە کە بەتەلەب هات، لەم زوورگەمی پشتەوه ئەسپی شێی زۆر رەسەن هەن، بە منداڵێکدا دەینێرم لەوی فال بھوات، حەیفە گۆلە بارگین بپەرنە ئەم حدودە...

سەد و سی رۆژ دوای کوژرانی رۆچە و چەتۆ، شەویکی هەینی مام هەیاس و خدرە خێل و مەندیل سپییەکی کەواشۆر بوونە میوانم.

لە تۆبزاویدا هەستمان بە نامۆیی و ئاوارەیی نەکرد، بە زبازە کارمان کرد و جار جارەش دەچووینە راو، کەرۆشک و کەژالمان دەکوشت... پەریزاد بە زۆری لەگەڵ مایین و جوانووەکەدا دەژیا، زۆریشی حەزەکرد بە دیار دووققە دووققی مریشکە کەر و جیوێ جیوی جووژەلەوێت، بەرخە مێشکەکی ساوای بە سنگییەوه دەنا و ماچی دەکرد و بۆی دەقاری و دەیگوت: بەرخەکەم... کۆرەکەم... کچەکەم... ئەتۆ بێ دایکی و منیش بێ بەرخم... بە دزییەوه مەمکی خۆی دەخستە دەمی بەرخەکە و لە خۆشیانا مووچرک بە لەشی دادەھات...

جارێک لە خەو بەئاگا هاتم کە بەدەم خەوێوە دەستی بە پرچم دادینا و سەرمی بە سنگییەوه دەکوشی و دەیگوت: بەرخەکەم... کۆرەکەم... کچەکەم... ئەتۆ بێ دایکی و منیش بێ منداڵ... بە دەستەکەمی دیکەشی مەمکی بۆ دەم دەھینا و ددانی بە چێرەوه دەبرد... گۆی مەمکیم مژی... خاوبۆوه، وەک منداڵی ساوا لێوی خۆی مژییەوه، سەرمی پتر بە مەمکییەوه نا، بە خاوبییەوه گوتی: بەرخەکەم... کاتیک بە ناگاھات منی لە باوێش گرتبوو... دەستتیکێ کردە

لە تۆبزاوێ، لە دیوێخانێ مام هەیاسدا دانیشتبووین، بەدەم شەوچەرەوه بەسەرھاتی خۆم و شیخ ماراوم بۆ دەگێرانەوه، جوامیڕیکی خێل لە دەستە راستەوه گوتی: لەو ماوێیەدا لە مائی کی بوون؟

- : لە خوار قەلانی شیخ لە خانوو و بەرەبەکی گەورە کۆندا بووین.

- : منیش هەر لەم خانوو بووم.

مام هەیاس بە پێکەنینەوه: کاخدر و دەزانم خاکی ئەو خانوو، نێرە خاکە و جەوھەر دارە و نھێنییەکی ئەفسووناوی تێدایە، بۆیە ئەوەی دەچیتە ناوی لە پیاوێتی خۆی نایەتە خوارەوه، ئەم کۆنە خانوو دەسکاری باپیرمە... بە تەمەنی من هیچ کەسێک لەم خانوویدا سەری بۆ ستەم و نامەردی دانەنوواندوو. کۆری شیخ گونکیش هەر هەراسانی و شەرمەزاری بەسەردا باریوو. ستەمکار بگاتە پیاوی خۆی، زوو بەندۆخینی دەکەوتتە قۆلەپیی، لە راست هەژار و بێ دەسەلتانیشدا، زۆردار، فس فس پالەوانە...

ژووریکی وا نەبوو بچمە ناوی، بۆیە تاوێکی بچکۆلەیان لە خوار مائی خدرە خێل بۆ هەلدام، منیش بە دوو سی رۆژ جیگەمی چێغەکەم کردە دیواریکی وشکەکەلەک و هەرزالەییەکیشم دروستکرد، ناگردانمان لێدا و هەندیک کەل و پەل و پێوستی نیوداشتیان بۆ هینان...

رۆژێک مام هەیاس ھاتە ژێر رەشالەکەمان و بە دەم چا خوارنەوه گوتی: کۆرم، خۆت و ژنەکەت، خۆتان بە ئاوگەلە و پەناھەندە مەزانن، ئێوە کۆر و کچی منن، ئەگەر لە دەست

ملم و دهسته که دیکه‌ی له سهر و روومهت و دهم و لووتم خشانند و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولئ هه‌لکیتشا و گوتی: له خه‌ومدا مندالئیکي خړپنی خۆم له نامیزدابوو...

مه‌یاسی مام هه‌یاسی خیزانی لاوه‌ی نامۆزای بسو، کچ و کورپئیکي به سکینک بووبوو و داره داره‌یان ده‌کرد، هه‌میشه‌یه‌کیکیان له بساوه‌شی په‌ریزاد بوو، مه‌یاسیش سکي له‌بهر زاری ده‌لله ده‌لئ بوو، په‌ریزاد روژانه به دزی و به ئاشکرا ههر سهرنجی سکي ته‌وی‌ده‌دا، روژئیک مه‌یاس به رووئیکي خۆشه‌وه ده‌لئ: په‌ریزاد خان! په‌له‌ی چیته؟ (ئه‌ویش چاو و هۆشی ههر له لای سکي ته‌و ده‌بیئت و به ئاگانایه‌ته‌وه...، ده‌ستی ده‌گرئیت و ده‌ستی به سکي خۆی دادئینئیت) په‌ریزاد په‌له‌ی چیته؟ خودا ته‌وه‌نده‌تان مندال ده‌داتئ هه‌تا لییان وه‌رس ده‌بن... منیش له سهره‌تادا سئ سال سکم نه‌کرد... وه‌ک ئیستای تۆ هه‌زم ده‌کرد هه‌میشه مندال له کۆشم دابئیت... ته‌وا ئیستا خودا جکیکی داوه... (پتر ده‌ستی به سکي داهینا): ته‌گهر ته‌مجاره‌ش دووانه یان سییانه‌ی تیدا نه‌بئ... ژانیسک کردن و دانان و گه‌وره‌کردنی مندال ته‌وه‌نده زۆره که باس ناکرئیت... به‌لام خودا وای کردوه هیشتاش ههر پیمان خۆشه و واده‌زانین خۆمان له دایک ده‌بینه‌وه... خۆشی ژن و میردایه‌تی ههر ته‌وه‌نده خۆشه هه‌تا قاره قاری مندال په‌یدا نه‌بووه... دوواتر ههر خه‌مه، هه‌سانه‌وه و خواردن و خه‌وتن و خۆشیت نامینئیت... پیاوه‌که‌ت به برام بیئت، گه‌لئیک بۆت باشه، له خودا بپاریوه پیکه‌وه ته‌مه‌نتان درئیبئیت و به پیری به‌رامبه‌ری یه‌کدی دانیشن... ئیستاش دایکم و باوکم ده‌لئیی ئاشقه و ماشقه‌ن، له باخه‌لئ یه‌کدیدا نه‌بن خه‌ویان لی ناکه‌وئیت.

که خه‌رمان هه‌لگیرا به هه‌ره‌ه‌زی دوو خانووی گه‌وره و یه‌کیکی بچووکمان دروستکرد، له سهر خواستی خۆم بچووکه‌کیان بووه مائی من.

سالی دوواتر جۆ درووباووه، به‌لام هیشتا نه‌چووبووینه درووینه‌ی گه‌نم که له گوند زه‌ماوه‌ندیان سازکرد، ژن به ژنیان بۆ خوارزایه‌کی مام هه‌یاس له‌گه‌ل کورپ براگه‌وره‌ی گونده‌که‌ی ته‌ولتر کردبوو، دوو ره‌شالیان هه‌لدابوو و ریزه مه‌نجه‌لئ زنجیردار له‌سهر ئاگری داران بوون، ره‌شه‌له‌ک ده‌گه‌را و زورناژهن و دۆله‌نگیو و به‌سته‌بیژ کردبوویانه روژی خۆیان... هه‌یدۆ هه‌یدۆ، کور و کچی جحئل و دلته‌ری ئاوابی کریمی دلئ خۆیان ده‌کوشت.

له پیش ماینئ بووکیدا سوار سوارانییه‌ک بوو مه‌پرسه... ههر سواره و ولاخه‌که‌ی خۆی تاو ده‌دا و ده‌یویست پیشی ته‌وانی دیکه بگریته‌وه، پر مه‌پرمی ماینان و چرته‌ی ده‌رپه‌رین و گفه و گیزه‌ی ده‌رپه‌رینی پروشکه به‌ردی ژیر سمی ولاخان و قیزه قیزئ سواران، به‌زمیک بوو نه‌بیته‌وه، له بای غاری‌دا گوریس و ته‌سبب‌یحیان له زه‌وی هه‌لده‌گرته‌وه، له خانه‌ی زینئ ده‌هاتنه ده‌رئ و به لاته‌نیشتیکیا شوپرده‌بوونه‌وه و به ژیر سکي ولاخه‌که‌دا له لایه‌که‌ی دیکه‌وه سهرده‌که‌وته‌وه و ده‌چوونه‌وه سهر زین و قریوه‌یان ده‌هات و تیک ده‌سووران، دوو دوو و سئ سئ بۆ لایه‌ک تییان به‌رده‌دا و چه‌رخه‌یان ده‌کرد... زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که چاویان له من و له که‌وئیتی دامه‌نتاری ئالابوو. ته‌رادانی ساردبووه، سوار له ولاخان دابه‌زین...

که‌ژاوه‌ی بووک له دیار شایی راگیرابوو، پیاوتیک جله‌وی ماینه‌که‌ی گرتبوو و به‌ربووکیش ده‌ستی به رانی بووکه‌وه بوو، شایی ده‌یکوتا، سه‌ما و هه‌له‌په‌رین و خۆبادان و نوی بوون و هه‌ستانه‌وه... به‌زمیک بوو ناگیردئیته‌وه، له ده‌وری که‌ژاوه‌ی بووکیش دا سه‌ما و په‌رپه‌رین و چه‌په‌له‌ ریزان و بووکانه بووکانه بوو...

بووکیان له ماین دابه‌زانند و ریشمه‌کیش جله‌وی دایه ده‌ست جحئلئیک، جحئل به سووکی خۆی خسته سهر زین و وه‌ک تیر له که‌واندا ده‌رپه‌ری، له‌م کاته‌دا من ده‌لئیم سه‌د تۆ ده‌لئیی دووسه‌د گفته له ناسمانه‌وه گوره‌ی هات و به‌ره و پشت و سه‌ری سواره‌که چوو... له‌ولاشه‌وه زاوا له‌تکه هه‌نجیر و میوژ و گویزی به سهر بووکدا پڕژاند...

بووک و زاوا ده‌ست له ناو ده‌ست نه‌ختیک به‌ره‌و شایی رویشتن و سه‌نگلانه‌وه⁽⁷⁾، زاوا، تارا ته‌نک و ئاله‌که‌ی بووکی هه‌لداوه و ده‌ستی گرتوه و به‌ره‌و شایی چوون. کور و کچ به کۆمه‌ل چوونه ناو شایی، ده‌ستیان گرت و به شان و مل و به سنگ هه‌له‌په‌رین...

کچیکی کراس وه‌نوشه‌یی، چاوکالی بالا به‌رزه‌ی زۆر جوان، گه‌یشته ناستی کوره لاوه‌کان و به لوت به‌رزیه‌که‌وه: سواره‌کانمان له پیش چاوان هه‌یج له خۆ ناهیلنه‌وه، که‌چی به هه‌موویان تاکه سوارئیکي ره‌وه‌ندیان پئ نابه‌زئیت... بۆیه من ناچمه ده‌ستی کوران و ههر له ده‌ستی

7- سه‌نگلانه‌وه: سه‌نگرانه‌وه، هه‌له‌هسته‌یان کرد، هه‌یور بوونه‌وه.

ژاندا شایب دده کم... بو له سواری ئەسپ شیتان نەگێراو تەو...؟ تا لە گەل مایینی کەوێت
سەر سەرانییەکی بکەن...!

ناغان خوارد و هەستاین، هەر سواری و دەسزۆکیکی نەخشاو و جووتە پوزەوانیەکی مەرەزی
بە گولینگیان بۆ هیئا... کوران لالووت بوون و وەریان نەگرت... مام هەیاس ئاگادار کرایەو و
هات، سواریەکانی دوورخستەو و گوتی: چ نابەجیبیەک روویداو و نیگەرانی کردوون، لە
منیشی دەشارنەو؟. یەکیکیان گوتی: مامۆ! بپارمان داو و چیدیەکی سوارسوارانی نەکەین و
لە شایب کەسێش هەلنەپەرین، دیاری بووک و کچانیش وەر نەگرین و کەسیشمان ژن
نەهینین، هەتا ئەم سواریە نیقاب پۆشە ئەسپ شیبە نەبەزیندریت... مام هەیاس وەک ئەو
کوندە ئاویکی شەوێت پێداکردیبت لە جیگەیی خۆیدا ساردبوو، بە چاو، یەک یەک جیگەکانی
بەسەر کردەو... کور و برازا و خوارزا و خزمی لە پێش و خۆشەویستی بوون، بە قورگیکی
و شکەو گوتی: بە مەرگی خۆم چارە بکراوایە دەمکرد، بەلام ئەمە زۆر سەختە... سێ ساڵ
لە مەوێر هەمان گۆبەندیان دامەزراند، هەوێو بەکری برازام بە دەستی ئەو کوزرا و کەللە
سەریشی نەداینەو... ئارامتان هەبێت پەسیرە دەبێتە هەنگوین... چارە ی ئەویش دەکرێت،
بەلام هیشتا رۆژی نەهاتووە...

من و پەریزاد و کەوێت چووینەو، ماینە کە چۆو سەر جوانکیلە بەستراوە کە، پەریزادیش
سەرکەللە لە سەری جوانووە کە دامالی و نیو چەوانی ماچکرد و شەپکی دایکانە لە
پشتی دا...

کاکە رەحو! ئەو ماینە یێو بۆی هاتوون، ئەو جوانووە بوو کە پەریزاد رۆژانە بیست جار
ماچی دەکرد، یالی دادەهینا و سەری بە سنگی خۆیەو دەکوشی و وەک کچی خۆی
دەیلواندەو... هەر ئەویش وەک دایک بەخێوی کردووە... پیاوی باش بن گۆلەیی بیرەو وەری
من و پەریزاد و ئەم ماینە پیکەو بە تیکتالای هەلکراوە تەو و ئالۆزبوو! تکایە پس پس
مەکەن... دەستم بۆ ماین و جوانوان درێژکرد: وا بە خۆتان دەبینن جوانووی دوو می ساوایە و
هیشتا حەفتە نەچوو... ئەم کۆرپەییە بۆ دایک مەکەن و جوانکیلە می شکەمان پێ بەخێو
مەکەنەو... لە بری ماینە کە، جوانووە ئەسپە کە ببەن کە بەرزین بوو و وەک دایکی کەوێتی
دامەنتارییە، لەویش جیگەلتر و بە بالتر و رەسەنترە... ئەگەریش ئەسپە کەوێت نابەن و

ماینتان دەوێت ئەو ماینە کەوێت بەدەنەو من و لە گەلەیی ماینە شیبەکاندا کامەتان بە دلە،
دەستی لەسەر دانین، بۆتان زین دەکەین...

رەحو بە منگە منگەو: تۆ بەلینت دا... ئەگەر دەیدەیت ئەو پیاوێتی خۆتە، ئەگەریش
نایدەیت ئەو ئیمە بۆ جوانووە ئەسپی کەوێت و ماینی شی نەهاتوین...

بە پارانەو گوتم: من باسی سێ دزم بۆکردن کە دووانیان فەوتان، منیش کەوتە کۆشی خودا،
ئێو ماینی شی، یان ئەسپی کەوێت دەبەن و هەر سیکیشتان بەبێ سەرئیشە دەگەرینەو،
پیاوێتیەکی ئەوتۆش لە گەل مندا دەکەن کە هەتا دەمرم هەر منەتبارتەم... من کە بەلینم
داو بەشمرم پاشگەزناجمەو، بەلام داواتان لی دەکەم مەردایەتی بنوین و مایینی کەوێت
بەدەنەو، ماینیکی لەو باشتەر هەلگرن و بە سەر بلنیدیش هەر وونەو، ئەگەریش پیاوچاکیم
لە گەلدا ناکەن، ئەو بەسەر هاتی دوو مەتان بۆ دەگێرەو، ئەو کاتە خۆتان و شیرتان، ئێو
بپار بەدەن و منیش...

ئەو ھۆبەيە تېكەلى خەلگى نابىن، ئەگەر رېسوارىكىش بە رېكەوت لابات، ئەوا لە رەشمالىكىدور لە ھۆبەكەو مەيداندارى دەكەن و دەست و ديارى دەدەنى و بە رېزەو بە رىسى دەكەن، ئەگەر سوار بىئانەوئىت مەيداندارى بکەن ئەوا دەچنە ئەو رەشمالە و لەوى کات و سات و مەرجيان ديارى دەكەن...

سواری ئەسپ شى

لە ھەفتەى يەكەم و دووھەمدا دەبى تاكە سوار بۆى بچنە مەيدان، بېجگە لە دوو پېرەمىردى پەك كەوتەى چاوكز كە بە ئاستەم بەرپىيى خۆيان بىينىن، نابى كەسىكى دىكەيان بە ديارەو بە بىت، دوواتر تەرمە بى سەرەكانيان دەداتەو، لە دووشەمەى سىيەمىشدا، خزمانى ئەسپ شى لە لايەك و كەس و لايەنگرانى سواری سىيەمىش لە لايەكى دىكەو بە ديار لىكدانەكەو دەوھەست...

بۆ بەيانى (سوارە)م بىنى و گوتم: منىش دەمەوئىت بىمە مەيدانى سواری نىقاپبۆش بەلام نامەوئىت ھەر لە ئىستاو دەنگ و باسەكە بلاوئىتەو... بە سەرسامىيەو گوتى: مەرج و ئازابەتى ئەو پالەوانە دلپەرە دەزانىت؟ گوتم: لەو سەرى ھاتوومەتەو... گوتى: كەواتە ئارامبگرە ھەتا ھەقالانى ئەودىو ئاگادار دەكەمەو، ئىنجا رۆژىك پىكەو دەچىنە دىدەنىيان، ئەگەر ئەوانىش پەشىمان نەبووبنەو...

ھەر ھەمان رۆژ مام ھەياسىشم بىنى و مەرامەكەى خۆم پى گوت. ئەوئىش گوتى: كورى گەورەم زۆر ھەزەدەكەم ئەم كىو لەسەر سنگم لادىرئىت... بەلام ھەز ناكەم تۆى تاقانە و يەك دەست لە بن بالى من بفرەوتىت و خەلك بلىن ھەياس لەناوى برد، ژنە جوان و بىكەسەكەى خۆت دىو؟ گوتم: خەمى ژنەكەمت نەبىت، ھەول دەدەم باوەر بكات كە بردنەو كەم مسۆگەرە، ئەوئىش خەون بە ناوھەركردنى منەو دەبىئىت... ئەگەر شىرەوشىن و سوارچاكى زۆرچاك لە ناوچەكەدا دەناسىت، ئەوا ھەزەدەكەم چەند رۆژىك مەشقىان لەگەلداكەم. دوواى كەمىك بىرکردنەو گوتى: لەم دىوھەدا كەس شانى لە شانى من نەداو، ئاگادارىش نەبووم كە بەكرى برازام سواری سەرى خۆى بوووبو و چوووبو مەيدان ھەتا تەرمى بىسەرى نەھاتەو، لە دۆلى ئەودىوئىشدا كەس ھاوتای پىرەيس نىيە.

رۆژى دوواتر بە ناوى چوونە ناو گەفان، من و مام ھەياس لە باسكەكەى سەر سنوورى رۆژھەلاتى گوندا ھەندىك سوارسوارانى و رمبازى و شەرە شىرمان كرد... ھەستايىن، مامە

كاتى نووستن قسەى كراس و نەوشەبىم بۆ پەريزاد گىراپەو، ئەوئىش گوتى: ئەو ناوى سىنەمە، داىكى ئەم چاوكالە بالا بەرزە و ژنى مام ھەياس ئاموژا و پوروزان، ئەو كچە دلخووزى بەكرى برازى مام ھەياس بوو، بەكەر چۆتە مەيدانى سواری ئەسپ شى و تەرمى بى سەرى ھاتۆتەو... بە قسەى سىنەمى ((كورپىكى دىكەى ناو (سوارە) بەلىنى داو بەچىتە مەيدانى ئەسپ شى، دوو سواری دىكەى گونەكانى ئەودىوئىش بە مرازن، بەلام دەلىن بەكەيان پەشىمان بۆتەو... سواری ئەسپ شى كە سواری نىقاپبۆشى پى دەلىن، گوتىتەى ئەگەر سى سوار بەلىن نەدەن بىنە مەيدان، ئەوا ئەو بۆيان نايەتە مەيدان، تەنھا دووشەمان مەيداندارى دەكات و ھەر دووشەمەيەكەش لە گەل يەك سواردا دەجەنگى، دەلىن ئەوى بدۆرئىت، ئەوا ئەو سەرى دەبىت و لاشەى بى سەرى لە ولاخەكەى باردەكات و دەبىئىتەو... سەرەكانىش لەسەر يەكەى كەلەك دەكات و خەرمانىكى لە كەللە سەران دروستكردو، بەلىنى داو ھەركەسىك بىبەزىئىت ئەوا ھەموو گەلە و مېگەل و سامانى خۆيانىان دەداتى و شوانكارەكانى دەخاتە ژىرفەرمانى و ژنىكى بە وىستى خۆشى بۆ دىنى...))

گوتم: سواری ئەسپ شى يا نىقاپبۆش، دىو؟... دەلىن دىوئىكى كور لە چىكانى ئەو دىو مەردارى دەكات، ناوچەكەشى پاوان كردو كەسىش ناوئىت ناوانى ئەو بەزىنى... گوتى: دەلىن سواریكى ھەك ئىو ئەسپ، لەگەل كۆمەلىك دەست و پى و شوانكاراندا ھۆبە رەشمالىكن، مېگەلى مەرەكانى ئەوئىش زۆرن بە كەس ناژمىردىن، رەو مەين و ئەسپى شى زۆر نازداريان ھەيە، گەلە سەكەكى بەلەكى رەش و سىپى لسوز ئەستورى كلك تىسكىيان لەگەلدايە، ھەر سەكەكىيان ھىندەى جاش ھىستىكە و كەس ناوئىت بەو ھەرىماندا تىبەرئىت،

به هه ناسه بركيتوه: له ههردوو ديودا سوارچاك و شپروه شپيني وهك خووتي تيدا نابيينته وه...
چهند رۆژتيك به تنها مه شقم كرد، ماينم تاوده دا، شيرم ده وه شاندا، به خه يالا، خوّم له شيري
به رامبه ره كه م لادهدا و مه تالم دهدا به م شيره كه ي...

ئيواره ي سيبه م به دره ننگه وه سواره ناگاداري كردمه وه كه به ياني له گه ل كازيوه دا به ره وه
دييه كاني نه وديو بچين و دوو هاورييه كه ي ببينين، پيش نيوهرۆ يه كيكيمانان بيني و گوته: من
نهك هه ر ئاماده م به لكو زوريش به په رۆشم كه به زووترين كات بو ي بچينه مه يدان، هاوه لئ
دووه م هاوگوندي پيروه يس بو، ئه وپيش ته ياري و په رۆشي خۆي پيشان دا و گوته: زۆر له
ميژه چاره وروانين و خه ون به گه له و ميگه لي ئه سپ شپوه ده بينين، به لام كاكه سواره هه رجاره
و بيانگه يه كي ده بينييه وه، ئه م ده ست و ئه وده ستى پي ده كردين و كاره كه ي به كنگداخست،
ئيمه ش له شه رمه زار بيان رووي ئاوه دانيمان نه ما بوو...

دوواي نيورۆژ خواردن گوتم: هه نديك كاري تايبه تيم له لاي پيروه يس هه يه، ده بينم و
ديمه وه... به ناوي مام هه ياس سلاوم لي كرد و گوتم: ها تووم هه نديك رينمايي شه ره شير و
سوارسوارانيم بكه يت، ئه گه ر بكرت چهند سه ريكيش پيكه وه مه شق بكه ين، له لاي مام
هه ياسيش سه ره رانتيه كمان كردوه... به هه زه وه گوته: خۆزگه منيش له گه لئان بوومايه...
ئه وكات مه يداني يه كديمان دهناسي، به چاوي تو! هه ر ئيستا ماين زين ده كه م و ده چمه
راستاييه كه ي بناري چياكه ي سه ر ريگه تان، ئيوه ش به بي خو گرخاندين^(A) وهرن، چونكه من
ئه مرۆ سه فه رم ده كرد، به وه ي باشه زوو گه يشتي، جگه ره كيشيكي ديكه دووا كه وتباي من
ده رچوو بووم...

هه رسيكمان له لاي ژيري راستاييه كه گه يشتينه پيروه يس، ماوه يه كه به زمان نامۆزگاري
كردين، هونه ري سوارچاكي و شپروه شاندين شوو شه كرد... ئينجا گوته: با به كردار قسه كانمان
دووباره بكه ينه وه... چهند سه ريك هاتين و چووين... گوته يه دوو براده ره كه ي ديكه م: ئيوه
بوه ستن و سه يرمان بكه ن. وهك شه ري به راستي بو يهك ده چووين و له يه كديمان دهدا، چهند
جاريك ده رفه تم بو هه لكه وت ليي بده م، ده ستم دادينا و ده مگيرايه وه، شپوازه كه شي گه ليك له

گه ل هه ي مام هه ياس جيا نه بوو، جله وي ماينه كه ي گرت و به ره و لام هات، ده ستمان بو يه كدي
درتۆز كرد، پر به دل ده ستى گوشيم و ئافه ريني لي كردم و گوته: سه ركه وتن و پيروزي تاواتمه،
به لام لاشه ي بي سه ري ئه م دووه ي ديكه مان بو ديتته وه...

پيش نيوهرۆي پينجشمه، هه رسيكمان له تهك تاكه ره شماله كه وه وه ستاين و مه يدانمان خواست،
سواري ئه سپ شي هات له دووره وه وه ستا، ئه سپه شي پيكۆلي ده كرد و ده يويسه بگاته
ئيمه به لام سواري نيقيبوش لغاوي توند كردبوو، ئه سپه شي و مايني كه ويته دوو سي جار
حيلانديان، جواميريك، له هۆيه ره شماله كه وه به پيشان هات و له گه ل ئه ودا كه ميك وه ستا،
رووي كرده تاكه ره شماله كه و گه يشته لاي ئيمه، ده سته پياويكي چوار شانهي ريش ماش و
برنجي گه نم رهنگي رووخسار ريك، سه ري لووتى كوترابوو، كورتهك و شه روايكي بو ي
له به ربوو، خه نجه ريكي ده سك نه خشاو كه ته سبيحيني زهردى بريسه كه داري تئالا بوو له به ر
پشتينيكي خاكي گول ورد دابوو، شه ده يه كي^(A) ره ش و گولسپي ريشيدار و كلاويكي سپي
له سه ر نابوو، له رويشتندا كه ميك ده له نكي. به زمانكي نه رم گوته: كورم ئه م مه يدان
خواستنه سه ر پرين و لاشه نارنه وه ي به دووا وه يه، تاواني مه رگي خوتان له ئه ستۆي خوتانديه،
به ختوخواري سه ري خوتان به برين مه دن. (ده ستى بو كه له كي كه له سه ران درتۆز كرد) كه له له ي
خوتان مه نيره ناو ئه م هيسكه سه رانه وه!...

گوتمان: سه ريكمان هيناوه به بي ليكدان نايجيرييه وه...

گوته: ده زانن هه ر دووشه مهي يه يه كيكتان مه يداناري ده كات؟...

گوتمان: به لي..

گوته: هه موو مه رجه كانيشي ده زانن؟...

هه رسيكمان پيكه وه: هه موو مه رجه كانيمان قبووله...

گوته: له ماله وه ناگادارتانن و به خوشتان سوورن ته رم تان به بي سه ر بچيته وه؟ به بي باكييه وه:
كه به ويستى خويمان هاتووين مه يدان بخوازين، هه رگيز په شيمان نابينه وه...

9- شه ده: هه ري، مشكي (به پي نارچه كان) ژنانه و پياوانه ي هه يه.

8- خۆگرخاندين: خۆ خه ريكردن، خۆ گير كردن، درهنگ دا هيناني به نه نقه ست.

توورەگەيەكى ھەمبەنەي لە باخسەلئى دەركرد و گوتى: ئەمە سى بەردى يەك قەوارە و يەك شىۋەي تىدايە... دەركبەستەكەي كەردەو، نىفۆيەكەي شل كەردەو، بەردەكانى دەركرد، لە ناو دەستيدا بە نىمەي پيشاندا: دەبينن يەكيان رەش و يەكيان سوور و يەكيان سپىيە... ھەر يەككىكتان بە تىروپشك، بەردىك راکىشىت... ئەو بەردە رەشەكەي بەركەو پت ئەوا لە ھەفتەي يەكەمدا دىتە گۆرەپانى لىكدان... بەردى سوور لە ھەفتەي دووھەمدا و نۆرەي بەردى سپىش سپىم دووشەمەيە... ئىستاش ھەتا بەردەكانتان رانەكىشاوھ و نۆرەم بۆ دانەناون، دەتوانن پەشيمان ببنەو، بەلام دوواتر دەپتە بەلپن و پاشگەزبونەو بەسودە... ھەرسىكمان: نە پەشيمان دەبينەو و نە پاشگەزىش...

بەردەكانى خستەوھە ناو توورەگەكە، چەند جارىك رايىشەقاند و سەروپنىكرد، ھاتە بەردەمى سواری دەستە راست، دەركى توورەگەكەي ئەوھەندە كەردەو كە بە ناستەم دەرفەتى دەست تىپراكردنى ھەپت، گوتى: تۆ يەكەم بەرد راکىشە!... ئەوئىش دەستى خستە ناو توورگەكە، ماوھەك ئەم بەرد و ئەو بەردى ھەلگۆفت، يەككىكى خستە ناو لەپىدەستى و دەستى قوچاند و رايكىشايەو، كە دەستى كەردەو بەردە سوورەكە لەناو لەپىدا بە ئارەقە تەپووبوو و بريسكايەو، ھاتە پيش سواری دەستە چەم: تۆش بەردىك دەربىنە! ئەوئىش بەردە رەشەكەي دەركرد، جەلەوى ماينەكەي منى گرت: ھەرچەندە بەردە سپىيەكە پشكى تۆيە، بەلام تۆش بە دەستى خۆت دەرىبىنە!... ھەركەسە و بەردى خۆي لەلاپت، ھەر يەكەو لە رۆژى خۆيدا لە مەيدان بەداتەو...

لە ھەموو ئاوايەكانى ناوچەكەدا بووبوھ دەنگ ((سى سوار دەچنە مەيدانى ئەسپ شى و نۆرە پيشيان لە (سوارە) سوارچاك كەردوھ...))

ھەر لە رۆژى ھەينىيەو، بەتەنھا خۆم لە دەشت و دەردا غارغارپن و شىر وەشاندىن و قەلغان راگرتنم كەرد..

دووشەمەي يەكەم، تەرمى سەرى خاوەن بەردە رەشەكە گەرايەو... منىش ترسم رۆژ بە رۆژ زۆرتر بوو و لە مەشقكردندا خۆم ماندووتركرد، واى لىھات ماينى كەو پت بالدارى دەرباز نەدەكرد، دەنگى شىرەكەم، كە بە ناو ھەوادا دەمسووراند و بامدەداو دامدەھىنا، لە دوورەو دەبىسترا، مەتالم وا رادەگرت كە لە ناخدا وام ھەستەكرد سواری نىقابپۆش بە ھەموو

ھىزىيەو و لە چەند لايەكدا شىرم لى دەوھىتى. يەكشەمە مام ھەياسم لە گەل خۆمدا بەردە دەروەشت، چەند جارىك بەتاو بۆ يەكدى ھاتن، ھەموو جارىك دەمتوانى لىتى بەدەم و لە ئەسپەكەشى ھەلبەدەم. بە ئەندازەيەك سەرى سوورمابوو گوتى: پروات بەخۆت ھەپت باشترين سواری سەر زەمىن لەبەردەستتدا دەرباز نابىت... لە ھەرقەل و رۆستەم بە دەستى و ماينەكەشت لە شەودىز سووكتە...

دووم دووشەمەش لاشەي بىسەرى بۆ ناردىنەو... ترس دەمى لە ھەناوم نا، دەرفەتى پەشيمان بوونەو شەم نەمابوو، دەنا وەك سوارە منەم دەكرد يەككىكى دىكە نۆرەكەم لى وەربگرىتەو... رۆژى ھەينى مام ھەياس بەرخىكى تەرى كوشتبۆو و منيان بانگ كەرد، پىروھىشيان ميان بوو. سەرى كاوپەكە لە پىش من و پىروھىس داندرابوو، كەللەي دوو ھاوھەكە و سەرى خۆمى دىنايە بەرچاوم... نازام چىم خوارى و چىم نەخوارى... ئەوانىش ھەستيان بە تۆقنىنى من كەردبوو بۆيە ناوھ ناوھ بە دەم خوارنەو دەياندانم، نەمدەزامى چ دەلپن و باسى چى دەكەن... دوواي ناخواردىن ھەرسىكمان چووينەو سەر باسكەكەي سەر سنور، ماوھەكەي باش ھەردووكيان بە نۆرە ئامۆزگارپيان كەردم و ھونەرى سوارسوارانى و شىرەشاندىن و قەلغان راگرتيان بۆ ھەلپشتم. سوار سوارانىيەكمان كەرد و چەندىن جار بەتاو بە دەرياندا سوورام، شىرم دادەھىنايە سەريان و موپكى دەما دەستەم دەگىرايەو... كە ئەوانىش بۆم دەھاتن، زۆر بە ئاسانى خۆم لىيان دەرباز دەكەرد...

رېشمەي و لاخانمان گرتبوو و بەرەو گوند ھەنگاومان دەنا. پىروھىس بە دلنىيايەو: نەك ھەر سواری ئەسپ شى، بگرە سواری بۆراق شىش لە دەستت دەرنەچىت، بە تەمەنى خۆم كەلنىك سواسوارانى و شەپە شىر دىو، وەك تۆ نە بوو و نە دەشپىتەو، بەلام مەترسە و پروات بەخۆت بىت...

ھەياس: زۆر مەمنونت دەم! نىقابپۆش مەكوژە، ھەر پۆزى بشكىنە... چەكى بگە، ئەسپەكەشى لىستىنە... وا لەبەرچاومايە چۆن وەك دەلە رىوى كلكى دەخاتە ناوگەلئى و لەبەر چەپۆكى گۆلە شىر ھەلدىت.. دووشەمە دىت و بە چاوى خۆشت دەبىنى... دەك رۆلە بەخۆت و بە ماينى كەو پت لە منتان كەو پت، دەك بەقوربانى ئەم دايكە م كە شىرى وەك تۆي شىردا، دەك بەلاگىرى ئەو كەسەم كە فېرە شىر وەشاندىن كەردووى... سەرى بەرز كەردەو و

رووی له ئاسمان کرد، ههردوو ناوله‌پی رووه و ئاسمان راگرتبوو: خودایه بکه‌یته گهرد و خۆله‌پۆتی ژێر پێی ئەو شێره‌شیرۆه‌شینیه‌ی تۆله‌ی خوینی گه‌نجه‌ سه‌ربراو‌ه‌کامان ده‌کاته‌وه‌... خودا یاریت، ته‌تۆم له‌ دیاریت با دووژمن هه‌زار بیت... رووی کرده‌ پیره‌ییس: پیره‌! سوار و شیر وه‌شیننی وه‌ک ئەم شێره‌ له‌ داستان و مه‌یدانی دیوانیشدا نه‌بیستراوه‌، رووی کرده‌وه‌ من: رۆله‌ به‌قوربانتم ئەم دوو رۆژه‌ی ماوه‌ خۆت ماندوو مه‌که‌، مایه‌که‌شت به‌سه‌ینه‌وه‌، با له‌م تیژه‌وه‌یه‌دا شتیکی به‌سه‌ر نه‌یت، مالمان کاوڵ بیت...

به‌یانی رۆژی دووشه‌مه‌ به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی رمی زیڕینی خۆر، گه‌یشتییه‌ مه‌یدانی مه‌رگ و گیانکیشان، خه‌لکی دێیه‌کانی هه‌ر دوو دیو به‌ پیر و جحیل و منداله‌وه‌ هاتبوون، په‌ریزاد و مام هه‌یاس و پیره‌ییس و سینه‌م و (سواره‌) شیان له‌گه‌لدا بوو، له‌ لای ژێری مه‌یدانه‌که‌وه‌ له‌سه‌ر لیواری که‌ندالیک ده‌یانرووانییه‌ گۆره‌پانه‌که‌، له‌ به‌رزاییه‌کانی لای سه‌ره‌وه‌شدا خزمانی ئەسپ شی ریزبوو بوون.

به‌بی باکی چوومه‌ ناوه‌ندی گۆره‌پانه‌که‌، جله‌و و به‌رده‌ سپییه‌که‌م له‌ ده‌ستدا بوو، شیره‌که‌شم به‌رز راگرتبوو...

سواری نیقاپۆش له‌ لای خزمه‌کانییه‌وه‌ ورده‌ ورده‌ به‌ره‌ مه‌یدان هات، که‌ چاوی به‌ هه‌شاماته‌ زۆره‌که‌ی سه‌ر که‌ندال که‌وت، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، هه‌ر له‌سه‌ر ئەسپه‌که‌یه‌وه‌ خۆی سووراند، رووی کرده‌ خزمه‌کانی و دووجار به‌ ده‌ست بانگی کرد.

جوامیژه‌که‌ به‌ گورجی دابه‌زی و گه‌یشته‌ لای و جله‌وی ئەسپه‌که‌ی گرت، سه‌ریان بۆ یه‌کدی له‌قاندوه‌. هات به‌رده‌که‌ی له‌ من وه‌رگرته‌وه‌ و به‌ره‌ که‌نداله‌که‌ چوو، له‌ گه‌ره‌که‌دا سوورایه‌وه‌، به‌ پشتدا سه‌رکه‌وت و گه‌یشته‌ ناو ئاپۆره‌ی سه‌ر که‌ندال و له‌ شوینیکی بلند وه‌ستا و به‌ ده‌نگیکی به‌رز: ئیمه‌ که‌سمان ناچار نه‌کردوه‌ بیته‌ مه‌یدان و سه‌ری به‌برین بچیت، ئەوه‌یش که‌ به‌ ویستی خۆی سه‌ری مه‌یدان ده‌گریت ئەوا ده‌بیت به‌ ئەنجامه‌که‌ی رازی‌بیت، ئەگه‌ریش ئیستا پاشگه‌زبۆته‌وه‌ ئەوا با ماین و شیره‌که‌ی له‌ مه‌یدان به‌جی بیلێ و بگه‌رپته‌وه‌، لیره‌ش به‌ دوواوه‌ که‌س نیت مه‌یدان بخوازیت... چاوی به‌ ناو هه‌شاماته‌ زۆره‌که‌دا گێرا، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌... جوامیژ ده‌نگی به‌رزتر کرد: کیتان برا گه‌وره‌یه‌؟ خه‌لکه‌که‌ به‌ ده‌م و به‌ ده‌ست گوتیان: مام هه‌یاس... جوامیژه‌که‌: ئەگه‌ر به‌ ئەنجامه‌که‌ی رازین ئەوا پیمان خۆشه‌ تۆ بچیته‌ ناو خزماتی ئیمه‌

و به‌ ئاره‌زووی خۆشت یه‌کێک له‌وان بنیڕیته‌ ئیره‌وه‌، به‌لام له‌ پێشدا ده‌بی بزانی که‌ یه‌کیکیان ده‌دۆریت و ئەوی دیکه‌ش ده‌بیاته‌وه‌، چاره‌نووسیش له‌ ده‌ست ئیمه‌دا نییه‌...

مام هه‌یاس ره‌گه‌لی که‌وت و پیاویکی کورته‌ی قه‌له‌وی وه‌ک بارمه‌ نارد هه‌ر که‌ندال... له‌م ماوه‌یه‌شدا هه‌ردوو سوار وه‌ک ئالا له‌ شویننی خۆماندا چه‌قیبووین و چاره‌رووانی چاره‌نووس بووین... ئەسپه‌ شی سمکۆلی کرد و حیلانندی و ده‌یویست هێرش بینی، به‌لام نیقاپۆش ئەوه‌نده‌ لغاوی توند کردبوو که‌ له‌ داخانا سه‌ری له‌ ئاسماندا به‌م لاو به‌ولادا ده‌گێرا، هه‌ستایه‌ سه‌ر پاشووان و به‌ ته‌واوی راست ببۆه‌ و چه‌پۆکی له‌ ئاسمان ده‌دا... که‌وتیش سمکۆلی کرد و سه‌ر و کلکی بادا و حیلانندی و حیلانندییه‌وه‌... نیقاپۆش رووه‌ من هات، به‌ که‌ش و فشیکه‌وه‌ شیر و مه‌تالی به‌رزکرده‌وه‌، له‌ ئەسپه‌که‌ی خوری، به‌ ده‌نگیکی نیمچه‌ می‌ردمنداله‌وه‌ گوتی: هاتوویت بۆ مالی دنیا سه‌ری خۆت به‌برین به‌دیت؟ شیره‌که‌ی بۆ که‌لله‌ سه‌ره‌کان درێژکرد: - پاش چهند خوله‌کیکی دیکه‌ سه‌ری تۆش له‌وییه‌... منیش گوتم: هاتووم سه‌ری تۆ بجمه‌ سه‌ر ئەم جۆخینه‌ و خه‌رمانه‌که‌ هه‌لبگرین، بۆ ئەوه‌ی چی‌دیکه‌ نه‌وجه‌وانان له‌ وه‌زی جوانیدا جوانه‌مه‌رگ نه‌که‌یت و لاشه‌ی بی سه‌ریان بۆ دایک و خوشک و ده‌زگیانیان نه‌چیته‌وه‌... که‌وت حیلانندی به‌ره‌و ئەسپه‌که‌ چوو...

ئەسپه‌ شی سه‌ر و کلکی به‌م لاو به‌ولادا وه‌شانند و رووه‌ من هه‌ستا و له‌سه‌ر دوو پاشییان سوورا و حیلانندی و حیلانندییه‌وه‌... به‌ ده‌نگیکی به‌رزتر گوتم: مال و سامانه‌که‌شتم ناویت با هه‌ر بۆخۆتان بیته‌وه‌ میرات...

- که‌واته‌ به‌خۆکه‌وه‌ و گیانت ده‌ربازکه‌...

قامچییه‌کی له‌ ئەسپه‌که‌ی دا و وه‌ک بالنده‌ به‌ره‌و که‌ندال فری... چهند جارێک وه‌ک برووسک به‌ دوری گۆره‌پانه‌که‌دا سوورایه‌وه‌ و به‌ پر مه‌پریم هاته‌وه‌ شوینیه‌که‌ی خۆی... منیش به‌ره‌و خزماتی ئەسپ شی فریم، شیر و مه‌تاله‌که‌م به‌رزکرده‌وه‌، دوو چه‌رخه‌له‌م به‌ چوار دوری گۆره‌پانه‌که‌ لێدا و هاتمه‌وه‌ به‌رامه‌ری. به‌ شیران بۆ یه‌کدی هاتین، گه‌یشتییه‌ یه‌کدی و شیرمان وه‌شانند و مه‌تالمان راگرت و له‌ یه‌کدی تیپه‌رین، له‌ یه‌کدی دوور ده‌که‌وتینه‌وه‌، به‌ تاو بۆ یه‌کدی ده‌هاتینه‌وه‌. هه‌ستم کرد که‌ له‌ یه‌کدی نزیک ده‌که‌وتینه‌وه‌ و لاخه‌کامان هیورده‌بوونه‌وه‌ و زۆریان نه‌ده‌ما مل لیکبنین ئیمه‌ش له‌ تاو خۆماندا هه‌ر تاومان ده‌دان... ئەو ده‌یویست بمخاته‌ ده‌سته‌

چەپى خۆى و بە چەپە بوەشېئىت، منىش نىازم بوو لاي راستى لى بستېئىم و لەولادە لىيى بدەم، كە ئەو رووہە خۆر دەھات من پىشتم لە خۆر بوو، لاي راستى دەدامى و بە ترسەوہش مەتالەكەى رادەگرت و شىرى نەدەوہشانە، منىش كە بەرەو رۆژ دەبوومەوہ وەك ئەو لام گرنەگ نەبوو كام لام لى دەگرىت، چەند جارېك لاي راستى لى ستانە و بە ئاستەم لەبەر دەستەم دەربازبوو، زانى فېل و پىلانەكانىم دۆزىوہتەوہ... ھەستەم كەرد شىپزە بووہ و ئەسپەكەشى بەگوئى ناكات. كە دەگەيشتېنە ئاستى يەكدى ئەسپەكەى ھەلدەستايە سەر پاشووان و چەپۆكى لە ئاسمان دەدا، ئەوئىش پتر خۆى دەپاراست و كەمترىش شىرى دەوہشانە...

ماوہىەكى باش لىكدا لىكدا لىكمان دا، خويىنى يەكدىمان نەدەت... جارېكىيان پىشتم لە خۆرىو و زۆر بە گور ھاتم و وىستەم لىدانىك لىيى بدەم، كە بىتەزېئىم و مەتالەكەى لە دەست بەكەوتتە خواریو، يان شىرەكەى لە دەستدا بپەرىت، تەواو نەگەيشتېبووینە ئاستى يەكدى، كە ھەردوو پەلى پىشەوہى ماينەكەم لە خاك رۆچوون و سەر و لمووزى لە زەوى چەقى، من پەرىم و چوار پىنچ ھەنگاويك دوورتر كەوتتەوہ، بە تاساوييەوہ چاوم بە خەرمانى كەللە سەرمان كەوتتەوہ، كەيشتە سەرم و شىرىكى ئەوئەندە بەتەوژمى بو داھىنام كە ورشەى بايەكەى كاسى كەردم، بەلام من زووتر تەقلەيەك بەسەر سەرما لىدا و خۆم لە ژىر دەست و پىتى ئەسپە شى دەربازكرد، لىم تىبەرى و زۆر بە خىزايى گەرايەوہ، شىرەكەى بەرزكردەوہ، منىش شىر و مەتالەكەم ئامادە كەردبوو، چەند كەرەت شىرى بادا و بە دەورما سوورا، پارىزم نەدایە، ھەموو جارېكىش بە دەورى ماينەكەمدا دەسوورامەوہ و تىبە چاويكىش لەو بوو بەلكو ھەلبستېتەوہ. شىرىكى بە تىنى بو داھىنام، شىرەكەم دايە بەرى و بستىك لە لاي نووكى شىرەكەى پەرى...

لە بازەنەكى تەسكتردا بە دەورم دا دەسوورايەوہ و دەرفەتى نەدەدام... ئەسپەكەى ھەلدەستايە سەر پاشووان و دەبھىلانە و چەپۆكى دەھاوئىشت. شىرە شكاوہكەى دەوہشانە و خۆشى لەگەل نوى دەكرد، دووچار پىشتى لە خۆرىو و زۆر بەگور بووم ھات، بەر لەوہى بەگاتە ئاستەم، ئەو دىوى ماينەكەى گرت و جەلەوى ئەسپەكەى ئەوئەندە بە توندى راکىشايەوہ خەرىك بوو بەكەوتتە سەر كەوتت، ئەوئىش دوو پىتى چەقن، سوارەكە بەسەر سەرىدا ئاودىو بوو و وەك من چەند ھەنگاويك دوور كەوتتەوہ سەر زەوى، ھەلمكوتايە سەرى، سەرمەقولاتىكى لىدا و رووبەرووم

وہستا و شىرەكانمان لە يەكدى گىر كەردن و بىكدىمان پالدا، لە يەكدى دوور دەكەوتىنەوہ و بە تاو بو يەكدى دەھاتىنەوہ و شىرەكانمان لە يەكدى گىر دەكردەوہ و يەكدىمان پالدا دەدایەوہ... ئەسپەكەى ھەستايەوہ و بوئىكى بە ماينەكەوہ كەرد و بھىلاندى و بە چەپۆك لە پاشەلى ماينەكەى دا..

ئەوئەندەمان شىر وەشانە تا شلوكونت بووین، شىرمان لە دەست دەكەوت و ھەلماندەگرتەوہ، لىكمان دەدایەوہ، شىرەكەى منىش لە نزيك دەسكېيەوہ پەرى، بە چا و ترووكانىك شىرەكەم ھەلدا، تاوم دايە مەچەكى دەستە بە شىرەكەى، توند گرتەم، بە ھەموو ھىزى خۆمەوہ رامتەكانە، شىرەكەى لە دەست كەوت، مەتالەكەشم فرىدا، ئەوئىش قەلغانەكەى بەرداوە، ماوہىەك شەرە چەنگمان كەرد و يەكدىمان پالدا، خۆمان لەبەر يەكدى دزىيەوہ و بەرپىنەمان دايە يەكدى، ئارەقە دەتكايە ناو چاومەوہ، لە ناكاودا ھەردوو باسكەم خستە ژىر ھەردوو بالى و بە ھەموو گور و ھىزى خۆمەوہ گوئىم، دەستە بەرەو خوارتر بەردن و لاقم دوور خستەوہ و پترىش گوشى... چەند جارېك بەم لاو بەولادا راموہشانە، نەكەوت، پىم وەبەر پىتىدا، خۆى گرتەوہ و نەكەوت، وىستەم بەرەو ماينەكەى بىم و بەسەرئەودا بىخەم، خۆى دەربازكرد و وەختابوو من بەگلىم، دەستىكى ھىنايە پىشەوہ و لە لووت و چاومى چەقاند و بە ھەموو تواناي پالىدا، دەستى بەرەو گەرووم ھىنايە خوارتر، مەلم بە سنگىەوہ ناو سەرم بەرە و خوارتر بەرد، دەستى كەوتە سەر سەرم، خۆم راوہشانە و پتر گوئىم، مەبەستەم بوو بە پىشتا بىشكىنمەوہ... رەكى كەرد و كشايەوہ...

دووچار بەم لاو بەولادا بامدا، بەرزم كەردەوہ، لە زەوىم كوتا و كەوتتە سەرى...

لەسەر پىشت بوو، بە ھەردوو دەستى پالى بە دەموچاومەوہ نا و گەرەكېبوو دەستى بەگاتە قورگەم، چۆكىكەم لە نيوگەلى كوتا، دەستى چەم لە ژىرى دەرھىنا و ھەردوو دەستى ئوم پالدا، خەرىك بوو خۆى وەرېگىر و من بھاتە ژىرەوہ، دەستى راستىش لە ژىرىدا دەرھىنا و لە زەوىم گىر كەرد، چەند جارېكى دىكەش ئەم لا و ئەولاي كەرد، نەيتوانى وەرېگىر، دەستى چەم لە زەوىدا كەردە رەكە و راستەم بو ھەوكى بەرد، سەرى بادا و دەستە كەوتتە ئاستى دەم و لووتى، بە ھەموو رك و تواناي خۆمەوہ دەم و لووتىم پلىقاندەوہ و بەرەو چارى پالدا، دەستە لە لووتى ھەلخلىسكا، پەنجەكانم لە رووى گىربوون، كە بە ئارەقە تەرىبوو، رووئىش لەگەل دەستەم

بکشینهوه و دهره تمان بدهن... بى هووده بوو... ههردوو ههشاماته که تیکه ل بووبوون و وه زاک و ماک قاره و باره و تیکسوورانیك بوو، سهگ ماخوی خوی ده ناسییه وه...

کراس سووری ئاوریشمین به دهنگیک که تامی خوشاوی گریان و پیکه نینی لی دههات، گوتی: تکایه دهرهت بدهن... دانیشن... بیدهنگ بن و گوی بگرن...

به چاو لیکنانیک گشتیان کشانهوه و چوارمه شقی دانیشن، به کهرولا لیبیه وه سهیری ده می ئهویان ده کرد... دهستی منی له نیوان هه یاس و جوامیره که دا بهرز کرده وه و گوتی: ئهم سوارچاکه دلیره بریدییه وه... سه رپاک مال و سامانی هۆبه که مان به زینده و مرده وه هی ئه وه، گشت خزمانیشم ژیر فهرمانی ئه وه دهن... ئه گهر به منیش رازی بیته ئه وه ئه و میرد و سه ردارمه و منیش کابان و بناوانی... هه ندیکیان به گهرمی چه پله یان کوتا...

سینه م له شوینی خویدا هه ستایه وه و گوتی: شیرکزی سوارچاک خیزانداره و ژنی خوی هه یه... (دهستی بۆ په ریزاد درێژکرد) ئه و په ربیه ی له ته ک ئیوه دا وه ستاوه کابان و هاوسه ری ئه وه... کراس سوور ئاورپیکی له په ریزاد دایه وه و دهستی گرت و ماچی کرد و گوتی: هه ستم پی کردوه... ئه گهر ئهم په ری خاتوونه ش قایل بیته ئه وه ئه ویش گهره ی من ده بیته...

ماوه یه ک هه موومان بى دهنگ بووین، کراس سوور چاوی به سه رتاپاماندا خشانده و گوتی: ده زانم ولساته که مان ئه وه نده زوره گونده که تان هه راسان ده کات، بۆیه ده لیم ئه گهر دلگیرنه بن و به پاشگه زبوونه وه ی نه زانن، من وای به باش ده زانم که ئه وه دلیره به زاوا به ندی بیته سه ر هه وار و هۆبه ره شماله که مان، ئه گهریش هه نووکه هه زده کات له گه لتان بگه رپه ته وه ئاواپی، ئه وا هه رکاتیک بیته وه، هه ر به خوی سه ره هۆبه یه و پیوا ی گهره ی ماله و دپه ته وه مالی خوی...

مال نووستنان بوو، له گه ل نیقاییوش له ژیر ده وارێکدا له په رده دابووین، هه مان کراسی سوور و ته نکى له به ردا بوو، زی کراسه که ی کردبووه و نیوه سیویکی سه ره به گۆ له باخه لیدا چاوشاریکی له گه لدا ده کردم و سه رنجمی هه لده مژی، دامه نی کراسه که ی هه لکیشابوه پشتی ئه ژنۆی، به نه رمی له پی دهستی له نه رمه ی پووژی ده سووی و جارجاره به تیله چاو سه یری ده کردم و ده پرووانییه وه پووژه سپی و توورته که ی، ده ست و په نجه ی نه رمتر گپرا و چاوی به

دهستییه وه بوو، به دهنگیکى ئه فسووناوی گوتی: تو منت برده وه، ده بی منیش تو به مه وه، به رله وه ی له گه لدا بنوویته ده بی و یست و به لینی یه کدی بزانی...

گوتم: له رۆژی مه یدانه که وه نیمچه په یان و به لینی کمان هه یه، به لام هه زده که م به ته واوی بزنام ویستی تو چییه؟

پرده کاتهوه و سه‌رمان له به‌ردی ئەلخەد دەدەین و دەبێ سزای ئەم گوشت و گوشتارەش لەوی
بەدەینهوه، با چیتەر بۆ منداڵان گۆری خۆمان پڕ گوو نەکەین... من پەیمانی ناشتی و خزمایەتیت
له‌گەڵ دەبەستم...

باوکیشم گوتبووی: دەتەوێت پەیمانی ناشتی ببەستیت؟ لەسەر دەستی ئەم برایانە من پابەندی
گشت پەیمان و بەلێنیک دەم، بەلام مەرج ئەوهیه ئێوه دەسنوێژ رابگرن! ئەگەر خۆمان گێل
نەکەین و واز له‌گەڵ زەه‌ری بێنین ئەوا گرێکۆبەرێهه‌کمان له‌ نێواندا نییه‌ نەکرێتەوه، گەر
مەبەستتان ناشتییه و ناتانەوێت چیدیکه‌ منداڵی یه‌کدی هه‌تیو بکه‌ین، ئەوا چی دیکه
زۆرداری و بێ‌خوایی مەکەن. هه‌ردوولاشمان ناوانی خۆمان باش باش دەزانین... خوانه‌خواسته
ناخۆشیه‌کیش هاته‌ پێش ئەوا با ئەم برایانە ریش سپیمان بن و دادپه‌روه‌رانه‌ دارێکمان به
نێواندا بێنن، ئەوا گیروگرفت چاره‌سه‌رده‌کری‌ن، هه‌رچه‌نده‌ گه‌لخۆش دەزانیت گەر هه‌ردوو لامان
پابەندی ره‌وا و راستی بێن، ئەوا پێویستمان به‌ ناوێژیان و دادوهر ناییت...

شله‌: منیش هه‌ر بۆ ئەوه‌ی پێویستمان به‌ به‌ره‌وانکار نه‌بیت و که‌سی لایده‌ نیتته‌ نێوانمان،
دەمه‌وێت خزمایه‌تی بکه‌ین... رووده‌کاته‌وه‌ دانیشتووه‌کان: برایان له‌سەر ده‌ستی ئێوه بۆ ئەوه‌ی
کاکم جه‌مشید دلی پاکبیتته‌وه‌، من چه‌ند کچم هه‌یه... ده‌یانده‌مه‌ کورپه‌کانی ئەو، هه‌ر
به‌خۆشی سه‌رپشک بێت، چه‌ند و کامه‌ کچمی ده‌وێت خۆم جلکی بۆ ده‌که‌م و هه‌ر به‌خۆشم بۆی
دینم، دوواتریش که‌ ئەو دلی پاکبۆوه‌، ئەوا من دیمه‌وه‌، کامه‌ کچیم بـداتی، ئەوا دیسان
هه‌ر خۆم خشل و جلک و بارگه‌ی بۆده‌که‌م و ده‌یه‌م.

هه‌موویان روویان له‌ باوکم نا که‌ به‌ خزمایه‌تییه‌که‌ قایل بێت... باوکیشم گوتبووی:
خزمایه‌تی و دوژمنایه‌تی پێکه‌وه‌، ده‌مانبێنیتته‌وه‌، کاکه‌! پەیمانی ناشتی و دۆستایه‌تی
دەبەستین... خزمایه‌تییه‌که‌ش به‌ کاوه‌خۆ بیری لی ده‌که‌ینه‌وه‌، پرس و رای خزمایشم وهرده‌گرم
ئینجا وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه‌...

دووباره‌ هه‌موویان مل له‌به‌ر ملی باوکم ده‌نینه‌وه‌ و ده‌لێن: تا په‌له‌ له‌ کاری چاکه‌ بکری‌ت
باشتره‌، هه‌تا روژێک زووتر دوژمنایه‌تی ریشه‌کیش بکری‌ت خیرتره‌... ئیمه‌ هاتووین بـی وه‌لام
ناچینه‌وه‌...

حیزگیری

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، رهنگیکی هینا و رهنگیکی برد... سه‌یری ده‌ست و به‌له‌کی
خۆی کرد و گوتی: من کچی میر جه‌مشیدم... ئەوانه‌ی له‌م هه‌واره‌ن، می‌ردمنداڵه‌
باریکه‌له‌که‌یان نه‌بیت که‌ ناوی سام سامه‌، ئەویان خوشکزامه‌... ئەوانی دیکه‌ هه‌موویان
شوانکاره‌ و ره‌نجبه‌ری باوکمن...

ماله‌ باوانم چه‌ند پشتیک بوو له‌گەڵ میریکی روژه‌لامان له‌سەر که‌وشه‌نی هه‌واران ململانییان
بوو، میری روژه‌لامات چاوی بریبوووه‌ پاوان و کانی و رووبار و زه‌وییه‌ به‌ پیتته‌کانی باپیرانم...
له‌شکرکیشی بۆ ده‌کردن و به‌سه‌ری داده‌دان، ئەوانیش مه‌یداندارییان ده‌کرد و له‌ یه‌کدیان
ده‌گوشت... ئەم گوشت و گوشتاره‌ چه‌ند پشتیک بوو نه‌برابۆوه‌...

روژێک شیمه‌شهل، میری روژه‌لامات، پیاویکی ناردبووه‌ لای باوکم و گوتبووی: باپیرانمان به‌ شه‌ر و
گوشتار چاره‌ی یه‌کدیان نه‌کرد، ده‌مانه‌وێت مه‌سه‌له‌تی بکه‌ین... با به‌یه‌که‌وه‌ به‌ ناشتی بژین و
شین و شاییمان ده‌سته‌وایی... وه‌ک دوو هاوسینی باشیش له‌ ته‌نگانه‌دا ده‌ستی یه‌کدی بگرن...

باوکیشم گوتبووی: ئەگەر ئەوان که‌ره‌زه‌ری و ده‌ستدریژی نه‌کەن، واز له‌ چه‌ک و خوینخۆری
بێنن، ئەوا با دلێابن که‌ ئیمه‌ خوینی خۆمان و گیانی ئەوانیش ده‌پاریژین...

ته‌ته‌ره‌که‌ گوتبووی: هه‌ر بۆیه‌ ده‌یانه‌وێت به‌بێ چه‌کی بینه‌ خزمه‌ت و تۆ براگه‌وره‌ و ئەوانیش
برا بچووک...

شیمه‌شهل له‌گەڵ کۆمه‌لێک پیاوی ماقوول و ناوداری ده‌قه‌ره‌که‌ هاته‌ لای باوکم و گوتی: گه‌لێک
خوینمان به‌ نارپه‌وا له‌ جه‌نگدا رشتوو، له‌ مه‌یدانی چاوچنۆکیدا خوینمان تیکه‌لی یه‌کدی
بووه‌، هاتووم به‌ خزمایه‌تی خوینمان تیکه‌لی یه‌کدی بکه‌ین و وه‌چه‌ی من و تۆ بینه‌وه‌ یه‌ک،
ئیمه‌ ئەوه‌نده‌مان به‌به‌ره‌وه‌ نه‌ماوه‌، وا گۆر چاوه‌رووانمانه‌، به‌یانی نا ئیواره‌ پته‌ خۆلێک چاومان

باوکیشم به ناچاری خزمی کۆکردنهوه و بۆ را و راویژ له گهلێان دانیشته، خزممان ههزبان له خویین بهستی و خزمایهتی بوو، گهرهکیان بوو خوینداری له ناویاندا نه مینێ، گوتبووشیان ههر وهک پێشان ناگاداری خۆمان ده بین و کهلێن نادهین گورگ له مینگهلمان بدات... باوکم ده لێت خویینکۆژاندهوه و ناشتی نا، به لām خزمایهتی ئەوانه ههزار جار نا، چونکه تیکه لاوبوون له گهل شیمه ی باژهستی خزمایهتی لێ ناکه ویتتهوه، به لکو برینمان قوولتر دهکات، ههر من ده زانم برکیان چهند تاله، له خافله تهوه پیمان وه ده دن، له پشترا ده ستمان لێ ده وه شین... که کار له کارتازا ئەوکاته به هیچ راناکهین، خوینی خۆمان له گهل خوینی مالپه رست و چاوچنۆک و سته مکار و دامین پیس تیکه له نه کهین باشه... دوایی له ناوخۆماندا کرم هه لدین، من له کۆنه وه سه رجه له و سه ره پهرشتیاریان ده ناسم، ورگ و که له لیه یان یه ک شتی تیدایه و ناگۆریت... ئەوانه به ورگ بیر ده که نه وه و به کنگ ده دوین... باوکم زۆری گوت و خزممان که میان بیست... به ناچاری گوتبووی کچه ناوه نجیه کهیم قبووله...

هفته یه کی پێنه چوو شانازیان بۆ بهرزۆ (برای گهره م) هینا...

نازانم چهند سال بوو شاناز له لای بهرزۆ بوو، رۆژیک میوانیک له میواخانده دا ده لێتته باوکم: ئاغای شیخ محمه دی سه لامی هه بوو و فه رموی: ((نازانم میر جه مشید هیشتا متمانه مان پێناکا یان خۆی به گهره تر داده نیت... به لām من به ده سته خۆم نییه و ههر هه زده که م پیکرا دانیشین و را و راویژان بکهین، من به خزمایه تی دانا و توانایان سه ربلندم... گوتیشی خزمایه تییه که مان کۆن بووه و خۆشی بی یان ترشی ده بی نویی بکهینه وه... دیسان با ههر خۆی سه رپشک بیت...))

ئه مرۆ پینجشه میه، پینجشه میه دادیت میری میران، شیخ محمه د به خۆی و کور و کچی و برا و برازا و خوارزا کانییه وه نیورۆژی له لای جه نابتانن....

له م ماوه یه دا شیمه شهل ویستبووی دلێ باوکم پاک بکاته وه، مزگه وتیکی گهره ی له گونده که ی خۆی دروستکردبوو و مه لایه کی زه ریفیشی بۆ هینابوو و پینج نویژه ش له دوای مه لابوو، باسی چوونه جه جیشی ده کرد، له دیوه خان و مزگه وته کهیدا به زیره کی و شیردلی باوکمی دا هه لده گوت، له شایی و پرساندا دیاری و کوشتی و بۆ ده ناردین... شانازیش له لای به هره و فه ره یدون و بۆتانی برامدا، به شاگول و شازاده ی خوشکی خۆی هه لده گوت و له لای من و

گولاله ی خوشکم باسی کۆکی و رهندی و مه ندی جه نگیز و جه ره زه و جیهانگیری برای ده کرد، به ئەندازه یه کیش دلسۆز و گوپرایه لی بهرزۆ و باوکم بوو، که باوکم سه ری سوپامبوو، له لای من و دایکم ده یگوت ههر چه نده سه ییری چاری ئەم بیچوه گورگه ده که م، واده زانم هه ناو ره شه و له خشته مان ده بات... تیکه وتوین، من سه ییری ره فتاری به درۆی ناکه م، چونکه له چاوه مۆنه کانیدا مه رامی خۆی و شیمه ده خۆینمه وه....

به یانی رۆژی سیشه مه من و کاکم بهرزۆ و سامۆی خوشکزام سواری ولاخان ده بووین، بۆ ئەوه ی بچینه کویتستان و چهند کوشتی و خیگه رۆن و پیسته په نیران بینینه وه، له گهل خۆشاندا ساوه ر و ماش و برنج و خوی و شه کر و چا بۆ بنه گه ی شوانکاران ببهین. باوکم به دیارمانه وه وه ستابوو، (که مۆش) به ده م شت بار کردنه وه گوتی: میرم! که سیکیان ناویت کوشتییه کان باژوات؟ سام سام مندا ل و ده ست و پی سپیه، له ریه ده که ویت. باوکیشم گوتی: ده تۆش له گهلێان بچۆ! به لām هه مووتان پیکه وه وه رنه وه....

که مۆ ته مه نیک بوو ره نجبه ر و ناوما لمان بوو، که مه سه له تییه که مان کرد و شازی هات، ئەو له ئیمه پتری پێخۆشبوو و گهلێکیش هه زی ده کرد به رده سته شازی و بهرزۆ بکات. رۆژیک درکاندبووی که ئەو به مندالی ره نجبه ری شیمه بووه و لییان تۆراوه....

گه شتییه ره شالا ن، ئەو رۆژی مینگه لی ستیوری زۆر دوور چووبوو، که مۆ به دوایاندا چوو و ئەو شه وه نه هاته وه، به یانی زوو مه ره زایه کی قه له ویان کوشته وه و که ولێان کرد و ناوسکیان ده ره ینا و خویانکرد و کردیانه دوو به ش و له تیرپان نا، په نیر و ژاژیشیان له گهل بار کرد... کاکم گوتی: سام سام! بیانگه یینه وه مالتی و به په له بگه رپوه!. ئیواره ی دووه م به دره نگه وه ستیور هاته وه... بهرزۆ گوتی: شتی کمان ناردۆته وه و به م هه ور و هیس و ناوه خته ناکه وینه ریه... به یانی بهرزۆ و که مۆ به رپێ که وتن و گوتیه من: که ره و په نیر و لۆزی سه به یینیش له گهل سام سام بیننه وه... ههر بزانه گوئی به ده رکه وت....

رۆژی هه ینی، کورپ شوانکاره یه کمان هاواری بۆ هینانین که به دره نگه وه پیاره که ی شیمه هاتۆته وه و گوتویه تی: میری میران، ئاغای شیخ محمه دی سلاو و ریزی هه بوو... فه رموی ((شه رمه زارین، ده بی بانبووریت، خزمیکمان مردووه و نا کرێ له پرسه دانه نیشین،

هزیشده کهین ئەو بە سەردانیك گەورەمان بکات، ئەگەرنا کاتیکی دیکە ناگاداریان دەکەمەوه، کەى دەچمە خزمەتیان...))

میر جەمشید! زۆرم پەلەکرد زووتر بگەمە جی بۆ ئەوێ چیشت لی نەنین، بەلام شتە کە لە ناکاو روویدا و هەر هیندەم پێکرا.

ئەو رۆژە دایکم نەخۆشبوو، شانازیش دەستگەرم و بێ مندال بوو، خۆی کردبوو سەركابان و سەرپەرشتیاری چیشت لیان، لەبەر چاوی چەند کاباناندا خۆیچیتێ مەنجه له کان دەکا و داواش لەوان دەکات تامچیتێ بکەن، هەندیکیش لە ناو لەگەنی بچکۆله دا دەداتە دەست مندالان.

دوای ئەوێ خەبەری نەهاتنی باوکی و خزمەکانی دەزانیت بە غەمگینییهوه دەلیتە باوکم: مامە! خواردنیکێ زۆرمان نامادە کردوو، تیک دەچیت و بە فیڕۆ دەروات، بەلکو ئیوارە هەندیک خزمی دیار و خۆشەویستمان بانگ بکەین و ئەوێ دیکەش بۆ ناوایی بنیڕین...

باوکم گومان لە هاتن و لە نەهاتنی شەله دەکات و دەلی: میوانە کەمان گەرایهوه؟. شاناز: بەلی، ئەو پووڕامە، نانیکێ باشمان لە پیش دانا و بە پەله خواردی و گوتی ((هەتا تاریک دانەهاتوو دەمەوێت لە کەندی گەورە بپەرەمەوه...))

لە پێشدا خواردن بۆ ماله کانی ناوایی دەنیڕیت... بە درەنگهوهش چیشت بۆ خۆیان تێدەکات...

بە تەواوی نانه کە ناخۆن کە هەندیک مندال و پیر و لاواز دەکەنە هۆقە هۆق و دەرشیئەوه، شانازیش لەگەڵ ئەواندا دەرشیئەوه و دەبووریتەوه، تا درەنگتر دادەهات ئەوان پتر دەرشیئەوه و لەخۆدەچوون و رەنگیان رەشدادەگەرا و دەمردن... خەلکی ناوایش کە هەمان خۆراکییان خواردبوو، دەرژێنە ناو حەوشە و ژوورەکان و سەیری ئەم و ئەو دەکەن و پەککوو پەککوویان بوو، لە خۆیان دەترسین و هەندیکییان پەنجە لە گەرووی خۆیان رادەکەن و خۆیان دەرشیئەوه و بریکیشیان هەر لە خۆیانەوه بەدیار رشانەوه هیلنجیان دیتی...

پیاوانی شیخە گەمارۆی ناوایی دەدەن، چەند سواریکیشیان دەوری مالتی ئیمە دەگرن، هەندیکیشیان دێنە ناو حەشاماتە کە و لە سەر و پۆتی خۆیان دەدەن و بە دەم گریان و نزرهوه: هەر ئیستا حەکیم دەگەینیئە سەر خزماتی خۆمان، لە گوندە کەماندا حەکیمی کە هەیه مردوو زیندوو دەکاتەوه... هەر برینداریک بگاتە ژێر دەستی، ئەوا بە سێ رۆژ برینە کە ساریژ دەکاتەوه... دەلیئە پیاوانی ناوایی: ئیوه برۆنە سەر گۆرستان و خەمی خەلات^(۱) و تەرمەکان بخۆن، ئەوێ دیکەش بۆئیمە لیگەرین... دەترسین دەرد و پەتایەکی کوشەندە بیت و ئەوێ لیڕە مینیتەوه بیکریتەوه و بیکوژیت... ئەو پەتا رەشە لە چ ولاتی کەوه هات و خری قەرکردن و ئیمە بێ خزم و کەس هیشتەوه...

تا ئەو کاتەش شاناز بوورابوو و گیانی دەرەچوو، بەلام کەسیش بەتەمای نەمابوو. خەلکە کەیان و دەدرنا، باوکم و چەند کەسیکی دیکە، بپهیز و لە گیانە لادابوون...

شیخە لە ناوەرستیاندا قا قا پێدەکەنی... دەچیتە سەر باوکم و دەلی: جەمشۆ^(۲)! جەمشە!... ئاگات لە خۆت ماوه؟ پرکمان تالە و بە خزمایە تیمان رازی نابیت؟!... پوووک و دەمە کەلۆسە کە بۆ خنخنۆکە باوکم دەبات: بەلام پرکی میر جەمشید شیرین و ئاودارە... دلگیرمە بە میراتی هەردووکان بۆ ئەو کانی من دەمینێئەوه... ئەگەر دوو کچت بدابوایە ئەوا ئیستا پوان و ماللات بەر ئەو کانی خۆت دەکەوتەوه... کەللهیهک لە دەم و لووتی باوکم دەدات، دەست دەنیتە قوورقوراگە... هەر پێدەکەنی و دەستی توند دەکات، تا قرتوکی باوکم رەقدەبیت و چاوی دەرپسکی و دەموچاوی رەش و شین دادەگەریت... بە رەقەوه دەستی شل دەکات و دەمی پیکدادەداتەوه، پششە دەستی لە ئاستی دەم و لووتی رادەگریت، کە دلنییادەبیت هەناسە نەماوه، بە خۆشی خۆشییەوه هەل دەستیتەوه، چاویک بە تەرمەکاندا دەخشینیت، روو وەردەگیژیت و جەربەزەهی کۆری دەبینی و خەریکە بەهەر تەواو دەکات، شانازیش بە دیاریانەوه تریقوهور پێدەکەنی...

شەله ناوچەوانی شازی ماچ دەکات و دەلی: بەرزۆ و کەمۆ دیارنیئە؟

۱- خەلات: کفن، بەرگی مردوو.
۲- جەمشۆ: بچووکراوی ناوی جەمشیدە.

نیو چهوانی گرزبوو: چۆن ئەوەندە بە موکریپهوه وا دەلێی؟

گوتم: کە باپیرم زانی باوکم هیچی لەباردانییە، وازی لێ هیئا، هەرچەندە ئیمە بچووکیش بووین، کەچی ئەو فیری زۆر شتی گەورە کردین، هەتا ئەویش مابوو هەوارمان لە ناوچە کەدا دیاربوو و هەر خۆشی براگەرە هەمووان بوو، ئەو مامۆستای من بوو و فیری سوارچاکی و رمبازی و راو و شکار و شتی دیکە پیاوانە کردم، کە ئەویش نەما باوکم نرخێ خەرمانی ئارەقە ئەوی نەزانی کە بە میرات بۆی مابۆوه، بۆیە زۆر بەپەلە دایە دەم رەشەبا...

بە گەشییەوه پێکەنی و گوتی: باپیرت شایانی ئەوەیە هەردوو کمان شانازی پێوه بکەین... کەواتە بەلێنم دەدەیت پشتم بگری، هەتا هەلەدەستمەوه سەر پێیان. سەری بەرز کردەوه و بە جۆریک سەری را وەشاندا کە بسک و پەرچەمی لەسەر رووخساری لاکەون، کۆلمەکانی سوور هەلگەر ابوون و سۆزیان لێ دەتکاوه، چاوی بریبوو، من، لە شوینەکە خۆیدا هەستا، منیش هەستام، بە نازەوه باویشکێکی هیئایە خۆی و خۆی خاوەنکرد و سنگی دەریهراوند، بە چاوە ماچی کردم و گوتی: منیش بەلێنت دەدەم کە ئەوێ باوکت بەباوە ئیمە دووبارە کۆی بکەین... (بە گریشمە فرۆشتن و خەنییەوه وەک تاوس لە پێشماندا سوورا و نزیکتەر کەوتەوه بە شەرمێکی شیرینەوه): منداڵەکانیشمان فیری سوارچاکی و دووربینی و نازایەتی مەلا باوە کردە کەین، و اشیان رادینین کە مشەخۆر نەبن و خۆزی بن، نرخێ خەرمانی ئیمە بزانی و لە دوای ئیمەوه بە خۆرای پەرتی نەکەن... ئەگەر حەزیش بکەیت، ئەوا بەلێنت دەدەم کەوا ئەم هەوار و سامانە باوکت لە دەستی داوه، ئیمە پێکرا بیستینەوه... تۆش بەلێنەکەت بۆمن نوێ بکەوه، لە مەیدانی شیربازیدا بەلێنت دا... کەچی دەلێی ئیستا...

دەستێکم خستە سەر شانی و گوتم: باوکی من نرخێ شتیکی نەزانیوه کە بەبێ ماندوو بوون کەوتۆتە دەستی، وەک گوتم: کارنە کەر و چلێس و کورت بینیش بووه بۆیە هەر شەنەبا کردوو... بە ویستی خۆی و بەبێ زەبر و زەنگ و ستەم و قۆلپڕین لە دەستی داوه... ئەو کاتە دەمانتوانی بیستینەوه ئەگەر بە زۆر لێیان بستاندبا... بەلام ئەوێ تۆ، ستانندنەوهی ئابرووی هەموو مرقۆقێکی ئابروومەندە... بۆ بەلێنەکەش، من پشکی خۆم و بەشی پەریزاد و پشی تۆشم پێوهی، پرسیکی پەریزاد دەکەم، دلنیام رێگر نابێت، چونکە کە هاتم ئەو دەستی لە ملی جوانووه ساوایه کە کردبوو و گوتی: سەر بەست بە کەی دێتەوه، کە هاتیشیوه ئەوا هەر

شەویک لە لای من و دوو شەویش لە ناو نوینی بووکی نوێ بە، بەلکو خودا جمکەیهک دەداتە گولستان، ئەو کاتە هەریهکە و مندالێک دەگرینە باوەش...

گولستان: منیش لەلای خۆمەوه نیازم وابوو پیت، بلێم هەر شەویک لەگەڵ مندا بخەوه و سێ شەویش بچۆ باخەلی ئەو...

من و گولستان و مام مۆتک سواری و لاخان دەبووین، پەریزادیش دەستی لە ملی جوانکیلەمی مێشکە کردبوو و پێکەوه هاتنە پێش و گوتی: منیش دێم!.. (دەستی بەسەر تەویڵ و سەر و یال و ملی داھینا) بەلام هەتا دێنەوه دەبێ یەکیک بییتە دایکی کچەکەم (تەویلی ماچکرد و بە ئەسپایی کۆلمی لە روومەتی خشاندا) و بێ نازی نەکات...

بە شێوهی پارانەوه گوتم: نامەوێت نازاری ئەم رێیە دوورە بچێتەوه، برووخساراکەم شەکەتی هاتنی یەکەم جارمان تا ئیستا لە گیانت دەرچوو پیت...

بەبێ باکی گوتی: ژیان ماندوو بوونە، شەکەتی لە چاوەرووانی خۆشترە، زۆریش حەز دەکەم لە رێگە خۆماندا سەریک لە گۆری دایک و باوکم بدەم و هەوالی مامەکەشم بزێم... وەختە بۆ گوندەکە خۆمان شیت...

لە کۆیستانەکانەوه بەرەو ناوایی میرگەشین دادەبەزین، نیوێ گۆیەکی سوور لە ئاسمانەوه خەریک بوو خۆی لە پەنا کلکە کۆیکی خۆرنشیندا بشاریتەوه، کە گەیشتیە (سێکۆسپان) رەشەماری شاخدارم بینی بەرەو گوند دەخشی، هەلۆی سەر سپیش لە خۆر هەلاتەوه وەک بالندەیهکی سووری ئەفسانەیی هاتە سەرمان و سپراندی، چەند جارێک، بۆ کۆسپەکە دابەزی و هەستایەوه، حەوت جار بە خێراییی بایی لێکدا و بەرەو قوولایی ئاسمان بەرزبووه، لە بەرزاییهکەوه جوت بایی راگرتن و بەبێ جوولە بەرەو گوند چوو... مۆتک مارەکە نەدیت، بەلام بە چاوە لەگەڵ هەلۆ رۆیشت تا لە چیا ئابوو...

مۆتک: ئیوه لەم کۆسپە پتر دامەبەزن! رووی کردەوه گولستان: گۆلە خان! بەیانیی ئیواره لەسەر کانیهکە خوار هەواری خۆمان، لە ناو گابەرد و پیرە بەرۆهکاندا چاوەرێم بن! قامچیەکی لە ماینی شێدا و بەرەو میرگەشین بایی گرت ..

نە تاريك و نە رووناك بوو كە پەريزاد گوتى: ھەتا مام مۆتك دەگەپتەن ھەتتا ئىمە پىرادەگەين بېچىنە سەر گۆزى داىك و باوكم و بشگەپتەن ھەتتا جىگەيەى مامە گوتى، چونكە لەم چىايە و لەوى ئەودىيوش ئاواين، گوندى ئىمەيە...

سەيرى گولستان و سام سامم كرد و وللام ئەدايەو...

گولستان: كەواتە كۆنە خزم و ھاوخىلەين و بە خۇشان نازانين... منيش ھەزەكەم سەر لە گلگۆى داىك و باوكى تۆ بدەم.

لە نيوان ھەردوو چىادا دانىشتين، نامان خوارد و ولاخ لەو ھەران و ئىمەش ھەسايەنەو...

بەيانىيەكى رووناك بوو، گەيشتەنە سەر گۆرەكانيان، پەريزاد لە پىشدا كىلى پىشت سەرى داىكى ماچكرد و دووايش ھى باوكى، ھەردوو لەپى بەرەو ناسمان بەرزكردەو و فرمىسكى بە ريز ھاتنە خوارەو و لىسوى پەيتا پەيتا دەجولاندن... گولستانيش ھەك ئەوى كرد و بە سۆزترىش گريا... من وامزانى لەسەر مەزاري داىكى پەريزادا بۆ باوكى خۆى دەگرىي، بۆيە ئەو ھەندە بە كول فرمىسكى دەپشت. من و سام سامىش، بۆيان پارايەنەو و نزامان خويىند.

كە لە چىلەى گۆرستانەكە ھاتىنە دەروە پەريزاد پىشمان كەوت، ھىشتا خەلك لە مالەكانياندا دەرەكەوتەبون. پەريزاد لە ناستى تەلارىكى رىكويىكى سەر رىگاگە جەلەوى راكيشاۋ سەنگلايەو و ئاۋرپى داىەو: سى خولەك مۆلەتم بەدەن!... لەم مالەدا ھەوالى دەستە خوشكىكى خۇشەويست و دلەسۆزم دەپرسم! بەلام ھەمووتان بەدووامدا مەيەن با نەناسرەيەو، لەسەر خۇ برۆن و چاۋپكىشتان بە منەو بىت، سى خولەك پتر گىرنام... ئەو روو مالەكە رۆيشت، منيش بە ئەسپايى بە دووايدا چووم، دوو كەى دىكەش سايەدەمان بوون، ھەر لەسەر پىشتى ولاخەكەيەو چەند جارىك بە بەرى دەستى و بە توندى لە دەرگا دوودەرييە گەورەكەيدا، كورپىكى باخۆش دەرگەى كردەو. ئەويش گوتى: بانگى شۆخى خوشكت بكە!... فرمىسك بە چاۋيدا ھاتە خوارەو، بە قورگىكى گىراۋ گوتى: شۆخى شووى كرد، ئەمسال بەسەر نۆبەرەكەيەو چوو، كورپىكى لە پاش بەجىماۋە داىكم بەخىۋى دەكات... پەريزاديش بە رەنگ و رووخسار گريا... سەرى ولاخەكەى سووراندەو...

ئىۋارە دەرەنگتر گەيشتەنەو شويىنى دىبارىكراۋ، مۆتك نەگەپراۋ، لە رووناكىدا نامان خوارد، ماۋەيەكىش چاۋمان بە رىگاگەو ھەبوو، نەوراىيەكان وردە وردە رەشدا دەگەران و رووناكى ئاسۆش كزبوۋبوو...

تارمايەك لە بەرزايەكەدا دەر كەوت. گولستان: كاتەكەى دەرەنگە، لىرەو نازانم ناخۆ ھەو يە نا، بەلام چاك دەزانم ئەم رۆيشتەنە، رۆيشتى مائىنى شى نىيە... با بە وردە ھەنگاۋان بە پىريەو بەچىن، لىي نزيك دەكەويەنەو... لە كەنارى رووبارەكەدا گەيشتەنەو مۆتك. گولستان بە پەروشيەو: مامە چىت كرد؟ زۆر دەرەنگت داھينا، دەلىي مائىنەكەشت گۆرپو؟

مۆتك بە دلپىكى پىر پەزارەو: چوومە لاي شەلەى دەويت باوك، گوتم گولستانى مير جەمشيدى منى ناردوۋە و دەلى: ھەرچەندە كاتى خۆى ئەو بە حىزبىگىرى خزم و كەسى منى كوشتوون و مال و ھەوارمى زەفت كردوۋە، بەلام من بە مەردانە و رووبەروو مەيدانى لى دەخوام، چ سوارىك دەنيرىتە مەيدانم با دىارى بكات... سەر سەرانىيەكمان ماۋە لە مەيدانى يەك سەرى يەكى پەلدەدەين...

بېتته بووکم و له گونده که ماندا به سه نگینی مندالتی خوئی به خیتوبکات، ئەوا شهرم و هه ره شه و گوره شهی ناوئیت، منیش هه ره ئەویان په سند ده که م...

ماوهیه که له گه ل مام مۆتک به بی دهنگی سه یری یه کدیما کرد... مۆتک گوتی: پلانیک له میشکدا هه یه ئەگه ره په سندی بکه ن ئەوا جیبه جیتی ده که یین... شیمه نازانیت ئیمه ئەوه نده نزیکی و ئەوه ندهش سوارچاک و له خو بووردووین، وا ده زانیت دوای مانگیکی دیکه هه ره هه نده به سواری یه خته کویره وه لامی بۆ ده به مه وه... چه ند خزمیکی ئاوایشم دیت و پیم شاگه شکه بوون و جیگه و ریگه یانیا بۆ دیاری کردم..

پلانکه ی بۆ باسکردین، من و گولستان، هه ندی خالی پلانکه مان گۆری و وامان لی کرد که له گه ل توانا و ژماره ی ئیمه و کاته که ماندا بگوئیت. چه ند ته ستیره، یه که له دوای یه که له سه ره که ژه که وه به ره و ئاوی ژان و کلکیان له دوو خشا و له تاریکیدا تانه وه.

له گه ل قووقه ی یه که م که له شه یردا گه یشتینه ناو ئاوی، سه گه کان بۆنیا پنه کردین و گه رانه وه، یه که له دوای یه که چوون له ئاستی ده رگای پشته وه یه سه ره که دابه زین.

ماوهیه که هه ستمان راگرت، دنیا کوشومات و بی دهنگ بوو، سه گ و که له شه یریش هه ست و خوستیا ن نه ما، له سه ره پشتی ماین هه ستمه سه ره پیا ن و سه رم له سه ره قه مته ره که وه هه لکیشا، هه وشه و ژوره کان له بیده نگیدا خه وتبوون، ده تگوت له رۆژی په تا ره شه که وه زیندوو یه که ده رگا کانی نه کردۆته وه...

په ریزادم کرده پاسه وانی ده رگا و ولاخه کان، به سه ره پشتی ماینه که وه چوومه سه ره ده رگا که و ئاودیو بووم، له دیوی ژوره وه را به ته سپایی ده رگام کرده وه، ته وانی هه سه ره سیکیان هاتنه هه وشه که وه... من له پیتش ده رگای یه که م ژوردا وه ستام، گولستان چووه به رامبه ره سییم ده رگا و مام مۆتک و سامسامیش گه یشتنه ده رگه ی پینجه م... له یه که کاتدا له هه رسی ده رگا چوینه ژوره وه..

گولستان گه یشته سه ره جه ره زه و نوینه که ی هه لدا به وه، ژنیکی گونده که یان به رووتی له باوه شیدا خه وتبوو، به ده وره یاندا سوورا تا گه یشته ته و که رخی ویستی، به شه یریک سه ری له له شی جیا کرده وه و ژنه شی بریندار نه کرد، له گه ل لرخه لرخ و په ل کوتانی جه ره زه دا ژنه چاو و

مهیدانی ژنان

شیمه به منجه منجیکه وه گوتی: ئەوه ی له م کۆلیته بیت له چه په ناکه ویت و ته مپیش نابیت، مه گه ره بنیژریت... سه ری بلند کرد و زه رده خه نه یه کی زه ردی هینایه خوئی و دهنگی به زر کرده وه: ئیمه پیاومان نییه بجیتته مهیدانی ژنان، ئەگه ره گوله هه زده کات بیته وه گوند و بېتته بووکم، ئەوا ده بخووزم و با هه ره له خانووی شانازیش دابیت...

مۆتک: گولستان شووی کرده وه، ئەگه ره نایه نه مهیدانی ژنان ئەوا میزده که ی دیتته مهیدانتان.

شیمه به تووره بیه وه: که ره پوه سه ره! تو لای خو ت و ابیت جیسی سه ره که لله ت بۆزبووه و دنیا ت دیوه! چ که ره پیاویک خوئی بۆ گوله چاویقانی به کوشته ددها، ئەو میزده ی بۆ ئیمه دیتته مهیدان، هیشتا له دایک نه بووه! ئیمه مهیدانی خو مان کرد، ده سته گولی خو مان لی دا و برده مانه وه... پیتی بلی با ملی خوئی له خه نجه ری میر شیخ محمه د نه خشی پیت... (بانگی که مۆی کرد) با مام پینا و... ماینی شی به جی بلی و پیره بارگینه کویره ببات... کاتی خوئی هه ره ئەم پیره مه نگووزه و ئەو دپله دامه نفشه و لساته که یان به تالان له کوشمان فراند... (چاری سوور کرده وه و به زمانیش به هیمنی) به خاتوونی بلی، باوک و برا و خزم و که سی ته و بهر تووره یی خودا که وتن و به رشانه وه و په تای ره ش مردن، هه واریش هی خو مانه و له ناسمانه وه بۆیا ن هه هاتۆته خو اره وه تا ئیمه زه وتی بکه یین...

به مۆریه وه سه یری ناو چاوی کردم و گوتی: پیتی بلی چی له ده ست دی با درخی نه کات، چ مهیدانی کیش به باشه زانی با بۆ خوئی هه لی بژیری... (زۆر به مۆنی) ئەگه ره مه به سستی به تی

دهمی داپچری، گولستانى ناسییهوه به سهر سه ریانهوه وه ستاوه و شیره کهى خوینی لی ده تکایهوه، خوینی گهرمی جهریهزه، گهردن و سنگ و قوئی... ته پرکرد، زمانى گیرا، وای زانى گیانکیش له شیوهی گولستاندا هاتووه و له سزای تاوانه که یاندا به شمشیر گیانیان په لده دات، ههردوو چنگی بۆ شیره که قژکردنهوه، دهمی خوار بوو و چاری له مؤلق وهستا. که جهریهزه دووا لرخه ی لیوه هات، گولستان نووکی شیره کهى خسته سهر قوورگی ژنه که، دووای چرکه ساتیک دهمی شیره کهى خیانده سهری لووتی و گوتی:

مندالنه کانت هه تیو ناکه م به لام که میك سهری لووت نیشان ده که م، دهستی داگرت، سهری لووتی و که میكیش لیوی سهره وهی بری، سهره لووت و چهرمی لیوی که وتنه قوئتایی نیوان مه مکانی، نووکی شیره کهى خسته وه سهر لووته براوه کهى و دوواتریش بۆ ناوگه له رووته کهى برد و گوتی: با میرده کهت به دمکه کهت دمت و به لیوی... لیوه کهت پینه بکاته وه. با ههر له مهیش ملوانکه یه که بۆ تۆ و سمیلکیش بۆ خوئی دروست بکات...

سام سام و مؤتک چوونه ژووره وه، ژووره که کهسى تیدا نه بوو، زۆر به په له گه یشتنه ناو ژووری چواره م و له لانکه ساوايه که تپه پرین و نوینیان هه لدايه وه. که مۆ و شاناز به رووتی له ئامیزی خهویکی قوولدا بوون، کاتیک چاویان هه لئنا سه ریان له لاشه جیا کرابوون.

ههرسیکیان پیکه وه له ژووره کانیان هاتنه ده ره وه. سام سام گوتی: لانکیکی ساوايان هه بوو نه مانکوشت.

به هیما کردن سام سامی نارد له پهریزاد و مؤتکیشی به دووای خویدا...

منیش چوممه ژووره وه، لابیانیکی سی هۆدهیی بوو، له ده لاقه یه کی گه وهی نیوان ژووری یه که م و دووه مدا مؤمیك به کزی ده سوتا، له ژووری دووه مدا سی کهس له ناو جی دا خه وتبوون و دوو چه کیان له ته ک داندرابوو، چه که کام هه لگرتن، به نییک به دیاربانوه وه ستام، به خه بهر نه هاتن، یا خویمان به مردوو نواندا؟! له ده رگه ی ژووری سییه مدا چوممه ژووره وه، له شوینیك وه ستام که نووستووه کانیشم لیوه دیاریت، پیخه فی شیمه شه لم هه لدايه وه. که چاری هه لپری دهمی شیره که م له سهر ملی بوو...

که گولستان و مؤتک هاتنه ژووره وه، من به بی دهنگی به دیار لاشه یه کی بی جوول ه وه ستابووم... مؤتک چووه سهر نووستووه کان و گولستانیش به ره وه ئیمه هات، چرا که ی هه لگرت

و خسته شوینیکی دیکه و گوتی: له کۆنه وه شیره جیگه ی چرابوو، لی ره بیت هه مو ژووره که رووناک ده کاته وه، ئیمه ش باشر به کدی ده بینین...

که شیمه چاری به گولستان کهوت، ده ری سییه که ی ته پرکرد، میز له پیینگانی نوینه که ی ده رچوو... دهمی شیره کهى خسته ته ک دهمی شیره کهى من و به دهست داوای کرد: به ره وه ده رگا بچم و چار دیاری مام مؤتک و خه وتووه کان بکه م...

سمیله گف و سوور و پره که ی گرت و هه لیستانده وه، به ناو ژووره که دا گیپرای، له پشت سهرینه که یه وه لاقی نورشتایه وه و کهوت، دوو باره میز له ژیریه وه ده رچوو و به ره وه نوینه که ی رویشت، زۆری نه مابوو بگاته نه وه دوو تووره گه یه ی له پشت سهرینه که ی بوون، گولستان تووره گه گه وه که یانی ناسییه وه، نه گه وه ره تر بوو بوو و نه که متر، هه مان ده رکه به ستیشی پیوه بوو که به خوئی هۆنیبوویه وه، به نووکی پیلاوی، تووره گه که ی خوینی له میزه که دوورخسته وه...

شیمه به ئاسته م قسه ی بۆ ده کرا که گوتی: گول ه خان با هه ر دوو تووره گه بۆ تۆ بن!

گول ه: ئەم تووره گانه ت له پشت سهرت داناوه، هه موو شه ویك ده یانژمیتری و ده یانژمیرییه وه... له پیناویاندا خودا گیری نه ماوه نه یکه ی ت... وات ده زانی سامان و ده سه لات، نه مرى و ئاری ژیان ت بۆ ده سه بهر ده کن، مردنت به برا بچووکیش دانه دنا، بۆ هه نووکه ته وه نده به خشنده ی؟ وا به ئاسانیش ده سه بهر داریان ده بی؟ ده رننگ وه ئاگاها تییه وه، ئیستا تووره گه فریات ناکه وی ت... ده ستی دایه تووره گه بچکۆله که یان و هه لپرشته سهر میزه که. خر خال و گواره و بازی به ند و پارچه زیو و لی ره و بازن و ملوانکه ی زیپر بوون... : ئەم ماله به میزه ی خو ت بۆ خو تیبی و تووره گه ی خو شم بۆ خو م...

نووکی شیره کهى خسته سهر تووره گه گه وه که و گوتی: ناشه یلم تووره گه ی خو م پیس بی، مالت ئاوابی که تیکه ل یه کدیت نه کردوون، دنا ئیمه ش وه ک تۆ تامی شیرینی حه رامان بچیزتایه، نه وا وه که به نگکیشان، هه تا مردن رای نه پیچا بوینیاه، تیرمان نه ده خوارد، وه ک کوپ و کچه کانی تۆش کلپه ی ئاگری دامینمان به تالای مه رگ نه بوایه دانه ده مرکایه وه... تووره گه ی خو ت ده بی بیته میراتی نه وه کانی خو ت... به پیکه نیینیکی به فراوییه وه، هه ندیکیشی ده بیته میراتی لانکه که ی شازی و که مۆی...

به سميلل بهرزی کرده وه هينايه بهرامبهر ده رگا و خستيه وه سهر پشت، نووکی شيره که ی خسته وه سهر گری قرتوتوکی و گوتی: ده زانی بو نه مهيشت مي رده کهم بتکوژتیت؟.. بو شه وه م بوو چاو و سکت به مالي خوت تير بکه م... (دهستي بو زيپر و زيوی ناو ميز دريژکرد) به ونده ی خوت تيرده خوتیت؟ به هلالي چند دانه يه کت له وانه ی خومت بده می؟...

شيمه به ده دست گوتی: نامه ویت، به زاريش به ناسته م: شه شه وه ی منيش بو توئی و گهر دنيشت نازاد بيت...

گوله سميلی گرت و سهری راوه شاندا: چاوت بکه وه! بو شه وه م بوو پيت بلیم تو که به حيزبگيريت شهرم نه بوو؟ بو به مهيدانی ژنانت شهرم بوو؟ مه گهر نه تيبستوه پيشينان گوتوويانه: پشيله سميل و بزنيش ردينی هيه؟ من مهيدانی مهردام روويه روو هلبارد... شه توش... (ددانی به چيره وه برد و به هردوو ده ست شيره که ی بهر ز کرده وه...) بو شه وه م بوو خه نجهری خوم له ملی شيمه ی باوکی شازي بخشيم... به هه موو هيزيه وه شيره که ی بو داهينا، موویکی مابوو بگاته ملی، شيره که ی گرتوه، به سميلی به ره و زيپر به ميزه کانی رايکيشا، ده سکه شيریکی له نيوان هردوو برؤ سووره خه ناويه که ی دا، سهره سمکيشی⁽⁴⁾ له زيپر به ميزه کانی دا و گوتی: ده زانم هه نووکه هه موويانت لی زياده، به لام با بو نه وه کانت بی... شه گهريش هه زده که يت شهوا له گهل تو دا له گوپری ده نيین و له وی شهو و روژ بو خوت بيانزميره و بيانزميره وه...

زوری نه مابوو هه ناسه ی بوه ستیت، که چی شهو له پی چپی خسته سهر دهم و ژير لووتی و راسته شی خسته سهر سنگی، ده می خيوانده قوروقووراگه ی، ددانی تيچه قاندا، رايته کاند، به هه موو هيزيه وه سهری به م لا و به ولادا راوه شاندا...

گولستانم به تووله سپی و شيمه شم به شخی سميل سوور هاتنه بهر چاو...

که سميل سوور به ته وای کپ بوو، شه ویش هه ستايه وه و به دياريه وه وه ستا، به دهم و له وس و سنگی به خوينه وه قا قا پیکه نی و گوتی: بهرد به بهرد، توش شه وها، به لام به حيزبگيری و نامه ردييه وه به ديار گيان دهر چوونی باوکه وه تريقه ت برده وه...

به ديار تهرمه که يه وه سارد بووه، زور به په شيمانيه وه: منيش تو له ی تاوانم به تاوان کرده وه... که واته من و شه...

که سواری ولاخان بوينه وه، مۆتک ماینه که ی خوی هينابووه و ماره ره شه شاخداره که ش به ژير پيدا تيبه ری، مۆتک هاواری کرد: هه زيايه کی شاخداره... گيانه گلاوه که ی شيمه شه له و زنجير کراوه، به ره و دوزه خ رایده کيشن... شاورم دايه وه هه لوی سهرسپی له سهر سهرده ری قه مته ره که نيشتبووه...

گولستان له ناوه نندی ناويه که دا به دهنگيکی بهر ز مژده ی سهر که وتنی راگه ياندا، چند جار يکيش دو باره ی کرده وه... ناوایی به پيرمانه وه هاتن و چندی دیکه شيان گرد کرده وه و ده وريان داین.

گولستان به تووره ييه وه: نامه ویت چيدیکه بيچوه گورگ و ريويان بکوژين، دنا ههر به م شه وه تا کيبان لی ده برين، به لام پيبان بلين له ئيستاهه تا به يانی ده گه ينه وه شه م کاته، ههر به کيکيان له هه وارماندا مایته وه يان له سنووری ناوچه ی ئيمه ده رنه چروويت، شهوا با له ئيستاهه کفن بو خويان ناماده بکه ن و له کاوله پيساوه دا گوپر هه لکه ن... چونکه ناييت شه م ولاته خاوتنه به که لاکي پيسي شه وان گلاو بکه ين. (هيور بووه): رييز و سالارم بو هه موتان هيه، چاری گوره و بچووکتان ماچ ده که م... له ناو خه لکه که دا، مي ردي ژنه لووتپراوه که ی که وته بهر چاو، له خو شياندا هه لده په ری و دهينه راند و نافه رين و ده ستخوشي لی ده کردن...

گوله تووره بووه: به کرؤکه! به درؤ هه لمه په ره! به دوورويی و هه لپه رستی تو ته فره نادريين، به ژنه هه شه ريه که شتم گوتوه، چؤن لووت و لپوی بو پينه بکه يته وه، له بيرت نه چييت ملوانکه يه کی باشيشی بو بکه يت، ئينجا له گهل به ره ی شه وانا برؤ! چونکه تو له ره وه و گه له ی شه وان ده وه شيبته وه... ئيمه دوستی دوست و دوژمني دوژنمان ده ویت... روو دوستی سک دوژمن مالمان کاول ده کاته وه...

دهستی بو پياويکی مه نديل سپی دريژکرد، که له په رگه ی خه لکه که وه به هيمنييه وه گوئی راگرتبوو: تو له گه لماندا وهره سهر گوپرستان، گوپری باوکم و براکاتم و... ناناسم! به ره و گوپرستان چووين، خه لکيکی زوريشمان به دواوه بوو... گولستان به ده می به خوينه وه کيلی

4- سهره سمک: سهره سم، نووکه پی، لموزه پيلاو، سهره په نجه ی پی. بو تيه ه لدانی شت به کار ييت.

باوکی ماچکرد و گوتی: دلنیا به سهرت بهرزه و خوینی پیس و مالی چه پهل تیکه لمان نابیت، پهریزادیش لهو پتر کیتلی ماچکرد و فرمیسکی رشت...

مۆتکیش شهروال و ناوه لکراسی تهر و به خوینی که مو و شازی له تهک گۆره کهی بهرزه ناگردا و گوتی: ئەمانه به ناگری دۆزهخ نه بی پاک نابنهوه...

ههشاماتیکی زۆر گه مارۆیان داین، له ته کماندا گریان، پیکه نین، سلاویان لی کردین، دهسوخشی و ئافهرینیان گوت، له دامین گۆره کاندایان دابهستا...

مۆتک پسته پستیکی له گه ل من و گولستاندا کرد و به دهنگیکی بهرز گوتیه هه لکه که: خودا پاداشتتانا بداتهوه، دهزانین له م ماوه یه دا تالای زۆرتان له برکی ئەم تالانهوه به ده مه وه کراوه و هه زده کهن به سه ما و هه لپه رین، ئازاد بوونی ئیمه و سه ره به ست بوونی خۆتان ده برین، ده بی بان بوورن ساته کهی زۆر ناسکه، ده چین له م چهند رۆژدا له شکرێک ته یارده کهین، بۆ ئەوهی ئەگه ر هه لکی پیساوه واز له چا و چنۆکی خۆیان نه هینن، ئەوا گۆرستانی گونده که یان گه وره تر ده کهین... له بیرتان نه چیت ما ل به ما ل و یه که به یه ک پیمان بلین که دووا مۆله تیان به یانی ئەم کاته یه... با تهرم و گۆره کانی شیان به نه وه، تووره کهی خۆیان و لانی شازی شیان له بیر نه چیت... به یانی نا، به لām له ئیواره ی دوو به یانی دا شایی دابه ستنه وه...

چهند گه نج و جوامیر هاتنه پيش و گوتیان: سه ری ته ژدیها یه که پانکراوه ته وه، بۆ ئەوانی دیکه ش بۆخۆمان هه یین و پیوستمان به له شکر نییه...

که سواری و لاخه کامان بووین مۆتک له سواری ماینه شی به دهنگیکی نیر و دلیرانه وه: پیس و پاگژ له یه کدی هاویربکه ن... که مو و شازی و به کرۆکه تان له نیواندا نه میتی... که ئیمه شهومان به سه ردا هات، کز بووین به لām ئومیدیر نه بووین، نه کوژاینه وه و کۆلمان نه دا، ئیستاش له رووناکی دا، ده بی کارا و به وه جترین و یه کترمان پتر خۆشبوویت، به کرده وه ش پشتی یه کدی بگرین، پیمان له بهر خۆ نه چیت و نه کوژیینه وه...

به ره به یان بوو، هه موو رۆژیک له م کاته دا پووره شیرنی دایکی شیرۆی کۆنه دلخوازی پهریزاد، ده هاته ده ره وه و لاوکی به سه ر کوره جوانه مه رگه که ییدا هه لده گوت، له و کاته ی گه یشتینه به رده رگه یان ئەو هاته ده ره وه، که ئیمه ی بینێ ترسا، خۆی خسته وه دیوی ژووره وه، پهریزاد

بانگی کرد: پووره شیرن! وه ره هه ی پهری قوربانی پیی خاوس و سه ر و تیتکی په ستراوه ت بیت، وه ره مه ترسه خۆمانین! پهریزاد و شیرۆ و کچه که ی مام جه مشیدین...

ده نگ و سۆزه که ی ناسیبه وه و هاته وه ده ره وه... پهریزاد هه ر له سواری و لاخه که یه وه چووه پیشی، چه مایه وه، ئەنگوستیله یه کی دایه ده ستی و گوتی: ئەوه هی خۆته و دابووته شیرۆی، ئەویش به دیاری دابوویه من...

پووره شیرن لی وه رگرت... تی راما... ماچی کرد و کردیبه وه په نجی، ویستی ده ستی ماچ بکات، ئەویش ده ستی راکیشایه وه و کولمی بۆ راگرت، شه قه و ملچه ی ماچیک و دووان و سییان. خۆی کینلکرده وه و گوتی: له شکرێ سزای خۆی وه رگرت و چووه گۆری شیرۆی، دلته ئارام بی شیرۆ زیندوووه و نه کوژاوه، چیدی که ش لاوک سه ر دوولکه ی بۆ مه لی، با خوشکه کانی شم چیدی که ره شپۆش و پرسه بار نه بن و به ربی خۆیاندا برۆن... به سووسنی دایکی له شکریش بلی: ئەو لانه کی له دار گویز بۆ له شکرێ دروستی کردبوو، با بیکاته خیر... چونکه جارێکی دیکه ماین له مالی ئەواندا نازیته وه.

منیش بۆی چوومه پیش، له و کاته دا هه لۆی سه ر سپی هات و له سه ر ده رگایان نیشته وه، سه رم بلند کرد و ده ستم بۆ هه لۆ دریتکرد و گوتم: ئەم سه ر سپیه ده ناسیته وه؟

گولستان له ئەسه که ی دابه زی و ده ستی ماچکرد، تووره گه زپه که شی به ده سته وه بوو، پینج لیره ی ژمارد و له ناو له پی ده ستی کرد و گوتی: ئەمه به شی خۆت، چوار جاری دیکه ش پینج پینجی ژمارد و هه ر جاره ی ده یگوت ئەمه بۆ کچیکت...

منیش ده ستیم راکیشا و ماچم کرد و گوتم: من شیرۆم... لاقی من و ملی ماینه که ی ماچکرد، خۆی پیمان هه نووساند... نه یده زانی خه ونه؟ خه یاله؟ جندۆکه نه؟ راستیه؟ بۆ ئەوه ی دلنیا بیت خه و و خه یال نییه، لیره کانی ناو ده ستی گوشی و شه روا له که ی منی پچرپیبه وه، گوتی: به چاو ترووکانیک بانگی خوشکه کانت ده کم، ئینجا تیرتیر... تیر به دلێ خۆم ماچتان ده کم...

به ره و ژوور بالی گرت... ئیمه ش قامچیمان وه شانده و بۆی ده رچووین، هه لۆی سه ر سپیش به سه رمانه وه بوو. تا خۆی و کچه کانی هاتنه ده ره وه، ئیمه له چه مه که ی به رمالان ده رچوو بووین... ماوه یه ک تیمان رامن و دوواتر به غاردان به دوواماندا هاتن و هه ر یه که و پینج لیره ی

خۆزى له ناو مستى-بوو، تا ئەوان گەيشتنه چهام و كۆيل بوونهوه، ئيمه له لووتكهى چياكهدا
ئاوا بووبووين...

هه‌لۆ گه‌رايه‌وه سه‌ريان و سى جار بۆ پيره‌ژن هاته خواره‌وه هه‌ستايه‌وه، ئه‌ويش له چيگه‌ى
خۆيدا هه‌لده‌په‌رى و ده‌يگوت: هه‌وه! به‌ خوداى هه‌وه! به‌ پيغه‌مبه‌ر و به‌ هه‌زار قورشان
شيرويه... به‌خۆزى گوتى ده‌يناسى؟ ئه‌رى وه‌للا هه‌وه و هه‌ويشه!... به‌ قوربانان بم هه‌وه و
جووجه‌له‌ خۆزى نيبه... به‌ كوئيرايى چاوتان ده‌رى مه‌كه‌ن، لىگه‌رپن بنيشيته‌وه...

هه‌لۆ چوو له‌سه‌ر ده‌رگاكه‌يان نيشته‌وه، به‌ غاردان و كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه و راكردن و هانكه
هانك گه‌يشتنه‌وه لاي هه‌لۆ، به‌رامبه‌رى وه‌ستان، ماوه‌يه‌ك سه‌يرى يه‌كدييان كرد، پيره‌ژن به
ترسه‌وه بۆ چوو و گوتى: به‌قوربانان بم ديسان مه‌فه‌وه! ئاگرى هه‌ناوم بكوئينه‌وه و چيديكه‌ به
بى‌كه‌سى به‌جيمان مه‌هه‌يله، زۆر به‌ ترسه‌وه، ورد و ورد بۆ چوو، هه‌لۆش بى‌جووله‌ سه‌يرى
ئه‌وى ده‌كرد، ده‌ستى بۆ برد، به‌رى ده‌ستى به‌ نه‌رمى به‌ سه‌ر سه‌ر و مل و پشت و كلكىدا
خشانده... به‌ سه‌رسامبييه‌وه هه‌ردوو لاقى گرت و داڭگرت، چاو و ده‌ندوك و سه‌ر و پشتى
ماچكرد، هه‌لۆزى به‌ سنگى خۆيه‌وه نووساند و له‌ شوئىنى خۆيدا هه‌لده‌په‌رى: هه‌وه و
هه‌ويشه! هه‌لۆ نيبه و شيرويه، كزه‌ى جه‌رگه‌ و شيرويه، ماله‌ باوكمه و شيرويه، تاقانه‌كه‌ى
خۆم و خوشكانيه‌تى شيرويه! به‌ وردى سه‌يرى چاوى بكه‌ن شيرويه!... با په‌رى بالى
ده‌ربكه‌ين! وه‌ك جارتيكى ديكه‌ش به‌رى و نه‌يبينينه‌وه...

كيژه‌ بچوو كه‌كه‌يان به‌ تاسه‌وه هه‌لۆزى وه‌رگرت و ماچى كرد و سه‌يرى ناو چاوى كرد و خستيه
سه‌ر سه‌رييه‌وه... هه‌لۆ به‌لاداهاات و بالى ليكدا و فرى و به‌ره‌وه نه‌و كوئىستانه‌ چوو كه‌ ته‌رمى
شيرويان لى دۆزيبۆوه، ئه‌وانيش چاويان به‌ ئاسمانه‌وه بوو و به‌ دووايدا غاريان ده‌دا... تا
له‌به‌ر چاويان ون نه‌بوو ئەوان سه‌يرى به‌ر پيى خۆيان نه‌كرده‌وه...

كه‌ گه‌يشتينه‌وه سيكۆسپان ده‌نگى دۆل و زورنامان بيسه... به‌ره‌وه شاييه‌كه‌ چووين، هيشتا
نه‌گه‌يشته‌بووينه‌ ناو هه‌شاماته‌كه‌، زورناژن و دۆله‌نگيو و چه‌ند كه‌سى ديكه‌ش به‌ سه‌ماكردن
به‌ پيرمانه‌وه هاتن، خه‌لكه‌كه‌ش ده‌ستيان به‌ردا و به‌ چه‌پله‌ ريزان و تليللى دووايان كه‌وتن، له
شوئىنى شاييه‌كه‌دا دابه‌زين، جوامييريك و دوو گه‌نج، ولاخيان دوور خستنه‌وه و ئەوانى ديكه‌ش
به‌ ده‌ورماندا ده‌سووران و به‌سته‌يان ده‌گوت و چه‌پله‌يان ده‌كوتا...

زورنا ژن له خه‌لكه‌كه‌ دووركه‌وته‌وه و زورناى به‌ ده‌ميه‌وه نا و رووى له ئاسمان كرد، هه‌لدا نيك
هه‌ستا كه‌ مردووى گۆرستانه‌كه‌شى هه‌تايه‌ گرین... سه‌رى داگرته‌وه، ئاوازه‌كه‌ى گۆرى، خيرا
خيرا سه‌رى له‌گه‌ل باده‌دا... به‌ زورناكه‌يه‌وه بانگى كردين، دۆله‌نگيويش كوتاي و به‌ره‌وه
زورناكه‌ چوو.

كوپان ده‌ستى يه‌كدييان گرت و ماوه‌يه‌ك ئايشۆكى و دووايش به‌ سووسكه‌يى و شيخانى و
ته‌مبۆلى كفت و كولى دلى خۆيان دامرکانده‌وه، ئينجا زورنا كردييه‌ ئاوازي چۆبى، ورد و ورد
كچ و ژن چوونه‌ ده‌ستى دلخوازانيان، گه‌رى شايى گه‌وره‌بوو، قريوه و له‌خۆه‌لدان و هه‌له‌په‌رين و
له‌رزينه‌وه‌يه‌ك بوو مه‌گه‌ر له‌ شايى شاي پهرياندا سه‌ماى وه‌ها سازدراييت.

شووخه‌ ژنيك ده‌ستى من و ريش سپييه‌ك ده‌ستى گولستان و ژنيكى كراس شين و چاو
به‌كل و بالا به‌رزى نه‌ختيك گۆشت ده‌ستى مام مۆتكى بۆ شايى راكيشا و گوتيان: ئه‌گه‌ر ئه‌مپۆ
زه‌ماوه‌ند نه‌گيرن، كه‌ى خۆشيه‌كى ديكه‌ له‌مه‌ خۆشت هه‌لده‌كه‌ويتته‌وه... ئه‌گه‌ر ئيه‌وه نه‌چنه
شايى، ئەوا ئەوان دینه‌ ده‌ستى ئيه‌وه... ريوان و پاسه‌وانيشمان به‌سه‌ر لووتكه‌ و شوئىنى
پيويسته‌وه داناوه...

ئاوړپك له‌په‌ريزاد و سام سام دايه‌وه، دووى ديكه‌ش پيلى ئەوانيان گرتبوو و داواى شايان لى
ده‌كردن، مۆتك سه‌يرى ده‌مى منى كرد و به‌ چاو داواى وه‌لامى لى كردم...

هه‌ر پينجمان پيگه‌وه چووينه‌ شايى، كراس شينه‌كه‌ و مام مۆتك و سام سام و گولستان و من
و په‌ريزاد له‌ ده‌ستى يه‌كديابووين، كراس سوورتيكى باريكه‌له‌ى بالا به‌رزى چاو و برۆ زۆر
ره‌شى كۆلم ئالى ره‌ونه‌قدار، كه‌ تازه‌ نيوه‌ سپۆى باخه‌لى پۆزايى دابوو، هاته‌ ده‌ستى سام سام و
له‌ خۆشيانا له‌ خۆزى هه‌لده‌دا و سنگ و شانى باده‌دا و به‌ خه‌نده‌وه جارتيك ده‌پرووانيه‌ سام سام
و جارتيكيش سه‌يرى ژيڤ پيى خۆى ده‌كرد، تيله‌ چاوتيكيشى به‌ من و به‌ گولستانه‌وه بوو...
گولستان بزه‌يه‌كى تى گرت و چاوتيكيشى لى داگرت...

گه‌رى شايى چه‌ندجار به‌ ده‌ورى يه‌كدا سوورايه‌وه، له‌ لانكى ساوا بترازيت، پيڤه‌وكه‌ و پيره‌ميڤد
و پيره‌ژنى پشت كۆميش له‌ شايىدا هه‌لده‌په‌رين، هه‌ليكه‌ سه‌ما و هه‌له‌په‌رين و نووشتانه‌وه و
شان بادان... هه‌ر هه‌مووشيان به‌ دزى و به‌ ئاشكرا چاويان به‌ ئيمه‌وه بوو...

که مۆتك دەستی بەردا، ئارەقە لە سەر و ملی دەچۆراپەوه، سنگ و شانیشی تەرپووبوون. پشتیئە تەرپەكەى هەلگیشایەوه و كشاپەوه، ئیمەش دەستمان بەردا، ئەوانیش هەر كەسە و لە راستى خۆیەوه پایدۆزى كرد.

وەك قەفى پشتیئە دەوریان داین و چاوه‌پرووانى دەمى من بوون، مۆتك سەیری كردم، زەردەپەكم بۆی كرد و بە چاوه‌تیمگەیاندا... گوتیبە خەلكەكە: پيس و پاگژتان لە یەكدی جیاكردۆتەوه؟ گوتیان: پيس لەم بەرەى كەندە گەورەكەوه نەماوه. كۆنە گۆر و تەرمى نوێ و خۆلى بە خۆینیشیان لیرە نەماوه... مۆتك دەستی بۆمن درێژكرد: ئەم كەلە مێردە پیاوی گولستانە و ئەویش پشتى ئیمەى گرت و سەرى ئیوه‌شى بەرزكردەوه... هەموویان چەپلەیان كوتا، ئافەرىن و پیرۆزبايیان گوت. پینكەنى و گوتى: بەلام زەماوه‌ندى پرسەدارانیان كردووه، چاوه‌پرووان بوون ئیوه لیرە شاییان بۆ بگێرن، ئەوه شایبەكەتان كرد، ئەگەر بە گوندەكەشمان رازى بێت ئەوا تاجى سەر و گەورەى گوند و كوێستانمانە... دەستی بۆ پەریزاد درێژكرد: ئەم خاتوونەشى لە دۆزەخ دەربازكردووه. ئەوان بە ویستی خۆیان دوو هەفتە لامان دەمێنەوه و دەگەرینەوه، خزمانى ئەولاشمان، لەوى دەمێنەوه یا دیتەوه ناومان، ئەوا پیریاری خۆیانە! دەستی بۆ سام سام درێژكرد: من و ئەم پیاوه كۆكە هەر لە ئیستاوه دینەوه ناو رەوى مێرگەشین...

بە چەپلەرێزان بەره و كۆشكى مام جەمشید رۆیشتیئە...

نیوه‌رۆی پینجشەممە هەموو خەلكى ئاوايى نانیان كردبوو و خواردنەكەیان هینایە دیوه‌خانى مام جەمشید. دوواى نان خواردن و قسە و باس، گولستان رووی كردە خەلكەكە: هەموومان دەزانین سام سام كاله و هیشتا ماویەتى، بەلام ئەگەر دلم نەشكینن، ئەوا هەزەكەم هەر لە ئیستاوه دەسگیرانیكى بۆ نیشان بكەین! گەوره كچه‌كان سەیری سام سامیان كرد و لە ژیر لیوانەوه: ئەو منداله و ژنیان گوتووه؟ ژن بە دیار چیبەوه دانیشیت... كچه ناسكۆله‌كانیش سەیری گولستانیان دەكرد و بە زار و بە چاوه‌ندەیا دادەباراند و ختۆكەیان دەهاتى...

بە چاوه‌ناویاندا گەرا، سام سام و كچه‌كراس سووره باریكەلەكە بزەیان لەگەڵ یەكدی دەگۆریبەوه. گولستان: سام سام! ئەم كراس سووره‌ی لە پيش كاكە مەمى باوكی و لە پشت مامت مۆتك وەستاوه لە تەمەنى تـۆدایە... چى دەلیئى؟ ئەویش بزەیه‌كى مندالانەى كرد و بە سەر گوتى: باشە... چەپلەیه‌كى گەرمیان كوتا... گولستان: مام مۆتك پيشى ئەم بووكە

جوانكیله‌ی پشتەخۆت بەردە! با بەباشى سام سام ببینیت و لەلامان بداتەوه... كاكە مەم! هەر بەژن و بالۆ بە خۆین و چاو و برۆ لە شایبەكەدا ناسیم كچی تۆبە... تۆ دەلیئى چى؟... مەم: تۆ سەرى هەموومان كریوه‌تەوه، ئیستاش كچ بۆ خوشكزای خۆت و برازای من دەخوازیت... بۆ من شانازییە.

گولستان: بووكە جوان! بەژنى تۆ و بالۆى سام سام لێك دین... وەلامى من و باوكت بدەوه؟... هەموو چاوه‌كان بە خۆشى و بە گزێبەوه سەیری ئەویان دەكرد... ئەویش بە شەرمەوه سەیری گولستانى كرد و بە چاو و بە سەر رەزامەندى پيشان دا و سوورتر داگەرا و سەرى داگرت...

چەپلە و تللیلی بە شەپۆل دەنگى داوبەوه... گوتیبە باوكى كچه‌كە: تۆ دەستی سام سام بگرە و لە ناوه‌راست بوەستن! منیش دەستی بووكى خۆمان دەگرم و لە تەك یەك رایانده‌گرین... شان بەشان وەستان، دیسان بوو بە چەپلە ریزان و تللیلی... گولستان: دەستتان بخەنە ناو دەستی یەكدی، پەیمان بەستن كە دلسۆزى یەكتر دەبن، لە خۆشبی و لە ترشییدا یەك دل و یەك گیان دەبن... كچه‌كە چاوى لەبەر خۆیەوه‌بوو و دەستی درێژكرد، كورەش دەستی گوشى و پیکەوه گوتیان بەلێن بى... چەپلە و هەلپەرىن و ((پیرۆزه پیرۆزه، شەدهى لە ملان ئالۆزه...)). كە دەنگى چەپلە و پیرۆزه پیرۆزه برا، گولستان: هەتا هەردووکیان تەواو پى دەگەن، هەزەكەم كاباتێك ببیتە بنهوانى مام مۆتك و سام سام!

كراس شینە چاوه‌كەلەكە هاتە پيشەوه و گوتى: من دەبمە بنهوانى مۆتك و سام سام و بووكە جوانەكەت، وەك گلینەى چاوم دەیانپاریزم... سەیری مام مۆتكى كرد، سیملە خرتكەى دەهاتى... گوتى: مامە وەلامان بدەوه؟ مۆتك: ملی خۆم بشكینم قسەى ئیوه ناشكینم... گولستان: بۆ یەكدی وەرئە پيش!... گەوره كچێك دەستی كراس شینى گرت و گولستانیش دەستی مام مۆتك، روو بە رووی یەكدی هاتن و لە تەك یەكدی وەستان، ئەوانیش بە هەزەوه دەستی یەكدیيان گوشى... كراس شین بە خەندە و خەنیبونەوه: مۆتكۆك! سەرى كوێستانەكانیش بەرزكردەوه... بەهار و رێواس و كەوش و سەیران و كانیات ژیانده‌وه...

هەر لە هەمان شوێندا پینج جووتى دیکەش دەستی یەكدیيان گوشى...

پيش نوێژى هەینى هەر حەوت بووكیان گواستەوه... دوواى زەماوه‌ند و نان خواردن، پریاردرا: - سام سام ببیتە جینشینی میر جەمشید و مام مۆتكیش راویژكاربى...

به ناو شينايياندا به رهو گوند چووين، دهنگی دۆل و زورنا برا، سی ره شمالييان له گۆراييه کی گهوره هه لدا بوو، ولاخيشيان دوور و نزیک به ستبوونهوه، جواميره کان له ژیر ره شماليکی پینج ستون دابوون و کوره گه نجه کانیش به وشتی له دهره وه ده خولانه وه... فشقیات و ده ستگه مه بیان⁽⁴⁾ ده کرد.

پیش نان خواردن فیله ژیتکی به ته مه ن هات، بانگی مام برایی کرد و ده می به گوئییه وه نا و چریه چریکیان کرد...

برایم هاته وه ژیر ره شماله که و دهستی منی گرت و له سه ره وه ی خه لکه که وه له ته که خوی داینیشاندم، ماوه یه که به چه سه او ییه وه تیم راما... له نا کاو له تریقه ی پیکه نینیدا... ههستم کرد یه که یه که پیساوه کان ده چنه دهره وه و فسکه فسکیک ده کن و دینه وه و چاو ده برنه من...

کاتیک به دزه نیگا چوم پیاندا خشاندا، هه موو چاوه کان به منه وه نووسا بوون، هه شاماتیکی زوریش سه ریان له سه ر چیغی ره شماله که وه هینا بووه ژورره وه، به سه رسامیییه وه ده میان دا پچریبوو و چاو یان له من زه قکرد بووه... ترس، ههست و هیژی کز کردم، به لام به سه ر خۆم نه هینا...

برایم به گه شیییه وه رووی کرده خه لکه که و گوتی: به خۆتان بینیتان دایکی بایزی بانگی کردم...! ئه و پینی گوتم گولستان می جه مشیدی برام وا له بن ره شمالي بووکی له ناو ژاننه (دهستیکی به سۆزی له پشتم دا) ئه و برایه ش شیرۆ پلکه شیرینییه... (خه لکه که پتر چاو یان کرده وه و ده میان به شکرده وه...) دیاره قسه کانی ده یکن هه موویان راستن... کورینه قسه کان ئه وه دنده سه یرن که پتر له چیرۆک و ئه فسانه ده کن... (دهستیکی له ملم ئالاند و به تاسه وه ماچی کردم) به لام ده لئیی چی؟ وا به چاوی خۆمان ئه فسانه کان ده بینین!...

ده لئین: هه واری جه مشیدی برام ناوه دان بوته وه...

هفته ی دادیت به خۆم ده چمه سه ردانی... خه لکه که چاوله مؤله ق سه ریان له قانده دوواتر هه موویان پیکه وه گوتیان...

ده لئین: میر جه مشید خوی و ژنی و کور و کچی زیندوو بوونه ته وه و له گۆره اتونه ته دهره وه و خه لاتیان درپوه، له جیاتی ئه وانیش شیمه شهل و ژنه که ی و جه ره زه ی کورپی و شازی کیژی مردوون

4- ده ستگه مه: ده زگه مه، ده ستبازی.

ده لئین

من و په ریزاد و گولستان به ره وه هه واری خۆمان ده گه راپینه وه، کیشته نگا بوو له نزیک گهوره گوندیک تیده په رین، ته په ی دۆل و فیقه ی زورنا هات، میرد مندالیک، له ته مه نی سام سام له دم ریگه که وه له بهر میگه لیکی گه وره بوو. سا لومان لی کرد و گولستان له ناوی گونده که ی پرسی... ماوه یه که تیمان راما و گۆپاله که ی به ئاوازی زورنا که باده دا و به هه مان ئاواز گوتی: سیکانیان، سیکانیان، سیکانیان، ئه وه ده چنه سه ر شای سیکانیان؟ ژنی بو بایزی برایم باولی ده گوازه وه سیکانیان... (گۆچانه که ی بو ریگا که ی ئه و بهر دریت کرد): له م ریگه یه وه سواره کان بوو کیان تیپه راند و گه یانندیانه سیکانیان... (گۆپاله که ی بو لای رانه که گیراوه): ئه و میگه له ش هی مام برایم، من دووا شوانی ئه و اوم... ئیستا شوانه کانی دیکه دین و منیش دیمه وه دیار شایی و دوو پیچه شایان له گه ل کیژ و کالاندا ده کم، سیکانیان سیکانیان... توخوا هه ر گه یشتنه وه گوندی، بلینه مام برایی زوو زوو شوانه کان بنیری دهنه ئه منیش مه ری به ره لالا ده کم... سیکانیان و سیکانیان...

سه یری ژنه کانی کرد ره شیان بو شیبوو، ره شی و تالی له روو خسارییدا نیشته، گوتی: له وه تی میر جه مشید کوژراوه خه لکی ناوچه که مان، له زه ماوه دندا وه ک پیشان شایی ده گیرن، به لام جلی ره ش ده که نه بهر بووک و نابی له هفته ی یه که میشدا خشل بکاته به ری...

چه ند هه نگا ویک رویشته ی، گولستان لیم نزیک که وته وه و گوتی: شیرکۆ! برایم باولی سیکانیان دۆستیکی دیرینی باوکه و له گه ل ئه و یه که مالبوون و زوو زوو سه ردانی یه کدیان ده کرد... باوکه ده یگوت برایی برام، به باول، کۆنه لیره ی هه یه... هه زده که م له سیکانیان لادین و له وی نیورۆژی بخۆین و ولاخه کاغان نالیک بدین و به سیینه وه...

و له میرگه‌شین ناشتوویانن، گۆرستان توورپی هه‌لداونه‌ته دهره‌وه، به ناچاری بردوویاننه‌ته‌وه گۆرستانی پیساوه...

تاویتیکی دیکه‌ش هه‌لکه‌که به کچی و به هه‌په‌ساوییه‌وه چاویان برییه‌وه من، برایم دووباره باسکی له ئەستۆم ئالاند و رایموسیم و گوتی: ده‌ک رۆله‌ ده‌ژمنت شه‌رمه‌زارییت، یاخو هه‌رگیز نانی که‌م نه‌خۆیت! وه‌ک چاوی نییمه‌ت رۆشنکرده‌وه... ره‌شپۆشی بووکه‌کانانت ره‌وانده‌وه... خزمینه‌ خۆ ئەوه‌ی ده‌یلین راسته‌! سه‌ربرده‌ی ئەوتۆ ده‌گێرته‌وه که ئەقل راده‌ه‌ستیت... دوای پێکه‌نینیکی زۆر و بی‌ده‌نگییه‌کی که‌م، گه‌نجیکی باریکه‌له‌ له‌ لای ده‌رگا‌که‌وه به‌ ده‌نگیکی بلند و باریک گوتی:

ده‌لین: میر جه‌مشید که‌چه‌زایه‌کی مندالی کردۆته‌ جینشینی خۆی و ژنیشی بۆهیناوه و که‌چه‌که‌شی داوته‌ شیرزی شیرنه‌ شۆری... به‌ سالآچووێک له‌ پاڵ منه‌وه:

ده‌لین: میر جه‌مشید خۆی سه‌ر له‌شکره و سوپایه‌کی ئەوه‌نده‌ گه‌وره‌ی له‌گه‌لدايه، نه‌ سه‌ری دياره و نه‌ بنی، ئەسپ و ماینی شۆزه‌رد و که‌وتی دامه‌نتاری و چه‌ک و که‌سته و تیپکه‌ لێره و خواردن و جل و به‌رگی ئەوتۆیان هه‌یه، که‌س تا ئیستا شتی وای نه‌دیوه، به‌ شه‌وی تاریکیش به‌ هه‌ر رینگایه‌ کدا پڕۆن زه‌وی و ئاسمان رووناک ده‌بنه‌وه، ره‌وه‌ هه‌لۆی سه‌ر سپیان به‌سه‌ره‌ویه، له‌ زه‌ویشدا هه‌زیای ره‌شی شاخ‌داریان له‌ گه‌ل ده‌رۆن... که‌رک له‌به‌ریک له‌ودیوی مام برایمه‌وه:

ده‌لین: مه‌ر و مالاتیان ئەوه‌نده‌ زۆره‌ چوار دیویان کردۆته‌ شوان... مه‌ندیل سپیبه‌ک:

ده‌لین: گوتوویانه‌ گۆرستانی پیساوه‌ گه‌وره‌ ده‌که‌ین...

یه‌کینکی دیکه‌ له‌ لای پیتاوانه‌وه:

ده‌لین: یه‌کانه‌یه‌کی هینده‌ی فیلێک هه‌موو شه‌ویک ده‌چیته‌ ناو گۆرستانی پیساوه و ده‌یه‌ویت گۆری شیمه‌ شهل هه‌لبدریت...

ده‌شلین: گه‌نیاوه‌که‌ی پیساوه‌ خۆینی ره‌ش و کیمای لی‌ هه‌لده‌قولیت..

له‌ ژێر تاوێ ژنانیشدا، که‌س ئاگای له‌ بووک نه‌مابوو، هه‌ر هه‌موویان روویان له‌ گۆلستان و په‌ریزاد بوو و بۆ ئەوان چه‌پله‌یان لێده‌دا و ((بووکانه‌ بووکانه‌ بووک... بووکمان گه‌لی جوانه‌ بووک))یان ده‌گوت...

دایکی زاوا چوه‌ سه‌ر سه‌ریان و به‌ هه‌مان ئاواز و به‌ ده‌نگیکی به‌رزى پیرانه‌وه: ئەم‌رۆ شایى شایانمانه... خۆشی خۆشی بووکمانه... ده‌ستی به‌ره‌و ئاسمان به‌رزکرده‌وه: خودایه‌ سه‌دجار مالت ئاوا، ئەوه‌ی گوتیان راست ده‌رچوو... هه‌ردووکیانی به‌ تاسه و هه‌زیکی شیتانه‌وه ماچکرد و چوو بووکه‌که‌شی ماچکرده‌وه... : ئینجا ئەم بووکه‌ جوانانه‌مان جلکی زه‌رد و سوور و ئال ده‌پۆشن و به‌ چه‌ک و خشلێش ده‌پازینه‌وه... گه‌رپایه‌وه، ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر شانی گۆلستان و گوتی:

ده‌لین: زۆر شه‌وان له‌سه‌ر گۆرستانی میرگه‌شین شایى ده‌گه‌رێ و رووناکی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لده‌کشیت...

قه‌یره‌ کچینکی سوور و سپی و سه‌رکۆلم و چه‌ناگه‌ کوتراوی چاو به‌کلی ده‌ست و بسک به‌ خه‌نه:

ده‌لین: له‌ میرگه‌شین به‌ یه‌ک شه‌و هه‌وت بووکیان گواستۆته‌وه و ناوی گونده‌که‌شیان کردۆته‌ هه‌وت بووک...

ته‌پۆشێک، له‌ لای سه‌ره‌وه، له‌سه‌ر سه‌رینێکی گه‌وره، خانمانی دانیشتبوو و ده‌سمالینکی سووری تاریکی به‌ گۆلینگی پۆشیبوو، له‌ ژێر ده‌سماله‌که‌شدا تاسیکی زێر ده‌بریسکایه‌وه، قامک و باسکی سپی و خر و خرینی پێر نه‌نگوستیله و بازن بوون، چاوی رشتبوو و بسکی سوور و لووسی لولدرابوون، ده‌نگی خۆی ته‌سک کرده‌وه و به‌ ناز و فیزیکه‌وه:

ده‌لین: که‌چه‌ گه‌وره‌که‌ی جه‌مشید... ئەوه‌ی له‌ گۆر هاتۆته‌وه... به‌ ده‌ستی خۆی له‌ هۆره‌ زێره‌که‌ی باوکی... بیست و پینج لیره‌ی زێری عه‌یار بیست و چواری کردۆته‌ ناو ده‌ستی شیرنی...

پێخه‌سوو، روو ده‌کاته‌ دایکی زاوا و ده‌لی: له‌ دێیه‌که‌ی ئیمه‌شدا

ده‌لین، بال‌ به‌ ملی گۆتیارى: شیرزی شیرنه‌ سووری زیندوو بۆته‌وه و کوره‌که‌ی سووسنیان خستۆته‌ نیو گۆری ئەو، هه‌موو رۆژیکیش سووسنه‌ خانی دایکی له‌شکری ده‌چیته‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی و بۆی ده‌گری و ده‌یه‌ویت گۆره‌که‌ هه‌لبداته‌وه، چه‌ندجاریش ده‌ست و پێی شیرینی ماچکردوه و گوتوویه‌تی((له‌شکری ده‌لی گه‌ردم ئازاد بکات...))

کیزیکی جوانکیله‌ی ره‌شپۆش که‌ به‌ ته‌نها ئەو به‌ ئاره‌زووه‌وه له‌ بووکه‌که‌ راده‌ما:

ده‌لین: شیرۆ گوتیتیه‌ دایکی چیدیکه‌ لاوک و سه‌ردوولکه‌م بۆ مه‌لی، با خوشکه‌کانیشم چیدیکه‌ ره‌شپۆش نه‌بن و چاوه‌رپێ من نه‌که‌ن، با بچنه‌ مالتی‌خۆیان.

سۆيىندىش دەخۇن و دەلېن: ھەندىك جار شېرۆ دەبىتتە ھەلۋىيە كى سەر سىپى و لەسەر سەردەردى ھەوشە كەياندا دەنېشېتتە ھە و قسە لە گەل دايكى دەكات...

ژىتېكى سىكېر: لەسەر كانىي ژنان گوتيان:

دەلېن: پەريزاد لە گەل لەشكرە كەى مېر جەمشىد چۆتە سەر گۆرى دايك و باوكى و بانگى كىردوون، بەلام ئەوان نەيان ويستووه جارىكى ديكە باى سەر دنياييان پىكە ويتهوه...

دەشلىن: پەريزاد چۆتە دەرگاي مالى باوكى شوخى و گوتويەتى ھەزدەكەم بېيىنم... ھەر لە گەل لەشكرە كەدا چۆتە ھە دەرگاي شېرنە سوورى و ئەنگوستىلەيە كى لە پەنجەى خۆى دەر كىردووه ولە قامكى شېرنىي كىردووه و گوتويەتى: ((ئەو شېركۆ لە تۆى ھەرگىت بوو...))

بووك، كراس و سوخمە و كەوا و چارۆگىكى رەشى بىسكە دارى لەبەردابوو، ھىزارىكى^(۱) رەش و مۆرى لەسەربوو و بە كۆترۆكەى^(۷) رەش و شىنى تارىك و ھەنەشەيى نەخشىندرابوو، لەسەر سەرىن كىر و كى دانىشتىبوو و مندالىكى خىرنەى لە كۆشدا بوو، لەسەر بالىفەكە ھەستا و كۆرىە خەپەتۆلە كەى بە دەستىكى بە سنگىيە ھە نووساند و بەرەو گولستان چوو و ساوايە كەى خستە ناو كۆشى پەريزاد و بە شەرمە ھە: كچانى گوندى كەمان

دەلېن: سووسن خان، لانكىكى دار گۆيزى بۆ لەشكرى كىردىبوو، لانكە كەى كىردۆتە خىر و بەخشىويەتى...

ھەر كەسەو لە ئاستى خۆيە ھە دەمى دەجوولاند و دەيگوت :

دەلېن:.....

دەشلىن:.....

دەلېن و بار بە ئەستۆى گوتيارى....

سۆيىندىش دەخۇن و دەلېن:.....

رەحۆ! لە داستانى مائىنى كەويت و تولە سىپىدا گىرامە ھە كە ئىمە سى دىزىويىن دووان زىندە بە چالگران، پىشم گوتن پەريزادى ھاوسەرم فەرامۆشى بە مائىنە كەدەيت و بە كىچى خۆى دەزانىت... گوتىشم لە جياتى مائىنى كەويت جانووه ئەسپى كەويت يان مائىنە كى شى ھەلبىژىرن... لە داستانى سوارى ئەسپ شىشدا بۆم گىرپانە ھە كە لە سى سەربازان تەنيا سەرى من دەرياز بوو...

كۆرىنە! مەردى خودا بن، سەرەراى ئەسپە كەويتى قاپرەشى دامەنتارى، مائىنىكى شىش ھەلگىرن! ھەك باسەم كىردە ھەشە شىيە كانىش لە كەويت كەخىلتىرن و كەمتر نىيەن، ئەگەرىش ھەر نايكەن، ئەوا ولاخىك و كۆشە مەرىك بىەن و ھەر سىكىشتان بى شەرمە زارى و بى تازار دەگەرىنە ھە، پىاوتىيە كى كەم وىنەش لە گەل خوشك و براى خۆتان دەكەن... جوانكىلە بى دايك و خىزانم بى كىژ مەكەن!... ستەمى بى ئەندازە پەژىوانى و شاخى بى ئەندازەى بە دووادادىت...

رەحۆ: كاكە شېركۆ ئىمەش گەلنىك سەربەردى سەير و چىرۆك و مېرۆكى بەر ئاگردانان دەزانىن... پىاوتىكىش دىزى و رىگرى بكات ئەوا بە چىرۆك و ھەرەشەو گۆرەشەى گەرم و كوتكى ژىر عەبا ناترسى و ساردىش نايىتە ھە... لە مەيدانى خۆت پاشگەز مەبە ھە و نەزىرۆكان مەگىرە ھە، درەنگە! مائىنى كەويتەمان دى و بەرىمان بەكە...

- : گوتم بىرواتان ھەبىت من خۆم و خىزانە كەم و ئىوھ و خزمە كانم و ولساتەكە و ھەوار و ژىنگە كەشم خۆش دەويت، ھەز دەكەم بە خۆشەويستى و بىرايانە رازى بىن و پەرزەشى يەكدى دىتتە ھەشمانىت... كاكە رەحۆ! بۆ لە كەلى شەيتان نايىتە خوار ھە و تەنيا بەرىپى خۆت دەبىنى؟ برا بىت فراوان كە، كەمىك دەوروبەرى خۆشت بىيەن!

كاكە داستانى خۆم و دىوھ كۆرەتەن بۆ دەگىرە ھە، ئەو كات دلتان نەرم بوو و ھاتنە رايى ئەوا چاك و چىتر، ئەگەرىش ھەر لەسەر قسەى خۆتان مكوور بوون ئەوا مائىنى كەويت بىەن و دوو جانووه كەى بەجى بىلن... بەد كىردارى، پەژىوانى بە دوواو ھە...

۶- ھىزار: پۆشاكىكى ژنانەى رەش و سىپى ھىلدارە. بە كلاًو و دەسۆكە ھە لە سەريان دەنېن.

۷- كۆترۆكە: دەرزیلەى سەر بە زەنگىيانە، ھەك دەنبوس وايە، بۆ جوانكردنى ھەورى و ھىزارى ئافرەتان

بەكار دىت

ریش سپیبه‌که‌ی هاوه‌لی، که که‌ولی به‌رخ‌ی ره‌شی به‌سه‌ر شانی دادابوو، **عه‌بایه‌که‌ی** ری‌ک‌خسته‌وه و گوتی: چوار سال دوواتر دوو کی‌وی دیکه‌ی کرده پاوانی خوی... دووای چوار سالی دیکه‌ش چواری دیکه قه‌ده‌غه ده‌کات، ده‌بی تیمه‌ش واز له ژیان و هه‌واری باپیرانمان بینین...

بووده‌له‌یه‌ک کلاویکی لبادی گه‌وره و به لیتواری له‌سه‌ریوو، له‌و سه‌ری مزگه‌وته‌که‌وه به ده‌نگیکی به‌رز: به‌لام دیوه ده‌شته به‌رین و نه‌رمینه‌کان قه‌ده‌غه‌ناکات، ده‌لی بو‌خوتان کشتوکان و ناژهلداری بکه‌ن، وه‌لی پاوان مه‌کی‌لن و لی‌ره‌وار ویران مه‌که‌ن...

گوپال به ده‌ست به تووره‌یه‌وه: نه‌دی بو‌ته‌وه‌ی له گوریسی دیوه به‌پریتته‌وه، ده‌یخوات و سه‌ر و پیشی به‌جی دی‌لی؟ نه‌گه‌ر تیریش بی‌ت ته‌وا هه‌ر بو‌ته‌تک‌کردن قامکه چک‌وله‌ی ده‌ستی چه‌پی ده‌کرتیتیت؟... ده‌لین دیوه هه‌تا گوشتی مرؤف هه‌بی‌ت گوشتی مه‌ر و بز و گیانله‌به‌ری دیکه ناخوات، دیوه‌کان زور بووین، پتیش ده‌بن و هه‌موومان ده‌خون...

یه‌کیکی دیکه له‌لای ده‌رگا‌که‌وه: ده‌لین به‌رؤژی سامال نه‌بی‌ت دیوه گوشت ناخوات... رؤژی هه‌ور و هی‌ر و باران و به‌فر و شری‌وه، دیوه راو ناکات، یا چوای نابیتنی...

یه‌کیک له‌ته‌نیشتمه‌رداره‌که‌نوه به‌قورگیکی پر گریان: باوکی خوالی‌خوشبووم له‌داخی دیوی سپی سه‌ری نابه‌وه، له‌سه‌ره‌مه‌رگیشدا ده‌یگوت: ((دیوه‌تان نه‌توپاند؟ کویره‌ دیسان سنووری گواستوتته‌وه؟)) چاوکی به‌فرمی‌سکی به‌م لا و به‌ولادا گپرا و گوتی: نه‌گه‌ر دوو سی‌کسه‌ی دیکه‌م له‌گه‌ل بین، ته‌وا له‌رؤژیکی باراندا به‌سه‌ر دیوه دادده‌هین، یان سه‌رو پی‌تیمه‌ش له‌وی فری‌ده‌دات، یان سه‌روپی‌تینینه‌وه، داخی گرام تا ئیستا که‌س به‌راستی و بی‌گومان دیوه‌ی نه‌دیوه... یه‌کیک ده‌لی‌ت: سیمرخیکی گه‌ردن حوشتزی چاوگازی دهن‌دووک بازی نه‌فره‌جایه، زستانان سپی و به‌هاران سه‌وز و هاوینان سوور و پایزان زه‌رده، ده‌لین: به‌بالیک ده‌توانی ره‌وسه‌ی گه‌وره و می‌گه‌لی زور له‌تاریکستانی رؤژ هه‌لاته‌وه بگه‌ینیتته‌تاریکسانی خورنشینه‌وه، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: دیوه له‌شی‌وه‌ی شه‌مشه‌مه‌کویره‌یه‌کی سپیبه و هی‌نده‌ی ره‌شمالیکه، یه‌کیکی دیکه ده‌لی: ری‌ویبه‌کی بی‌که‌لبه و بی‌چرنوکه و بون به‌بی‌چوره بالندان و به‌رخه‌ساوایانه‌وه ده‌کا و ناشیان خوات! خه‌لکی شه‌و دیویش ده‌لین: له‌شی‌وه‌ی بی‌چوره که‌رویشکی خرپنه‌ی ساوا و کارمامزی گه‌رده‌ن به‌قه‌ریت و بازی سه‌رسپی و توله‌ی سپی تیسکنه‌ی په‌لکورت و سواری نی‌قاپیوشیان دیوه...

سواره و سینه‌م

که‌ته پی‌اوئیک مردبوو، ناودارانی ناوچه‌که له‌پرسه‌یدا دانیشتبون، مزگه‌وت و هه‌یوان و هه‌وشه سیخناخ بوون، دووندی سپی کی‌ویکی سه‌خت به‌رامبه‌ر ده‌رگای مزگه‌وته‌که به‌ئاسماندا هه‌لچوو‌بوو... چینه پی‌اوئیک ده‌هاتن و داده‌نیشتن، ده‌سته‌یه‌کیش نزای خیریان بو‌ده‌کرد و هه‌لده‌ستان...

چهند سوار و پیاده‌یه‌ک به‌ره‌و گوند هاتن، سی‌چوار مه‌ر و بزنی‌شان له‌گه‌ل خویاندا هی‌نابوو، سی‌جیحیل به‌پیریانه‌وه چون، یه‌کیک ولا‌خه‌کانی لی‌وه‌رگرتن، یه‌کیک مه‌ر و بزنی به‌ره‌و مائی پرسه‌دار هاژوا و یه‌کیکیش وه‌ک پیشوازی‌کار له‌گه‌لیان به‌ره‌و مزگه‌وت هات، می‌وانی‌کیان رانک و چو‌غه‌یه‌کی ره‌شی فشی له‌به‌ردابوو، خه‌نجه‌ریکی مشتو بریقه‌داری له‌به‌ر پشیتینه‌وه گه‌وره‌که‌ی راکردبوو، هه‌وریبه‌کی مؤر و یه‌کیکی سووری به‌تیک‌نالاوی له‌سه‌ری نابوو و گۆچانیکی که‌وته‌ی گرتی‌ری به‌ده‌سته‌وه‌بوو... هاتنه ژوور، له‌نیوان من و مام هه‌یاسدا به‌رامبه‌ر ده‌رگا و لووتکه‌که دانیشتن...

دووای نزا خویندن و دل‌دانه‌وه و گپرا‌نه‌وه‌ی چاکه‌کانی خوالی‌خوشبوو و باس‌گۆرین، پی‌اوه‌که‌ی رووی له‌هه‌یاس کرد، گۆپاله‌که‌ی به‌ره‌و ده‌رگا راکرت و گوتی: پاشی چوار سالی دیکه دیوه‌کویر شه‌م کی‌وه‌شمان لی‌قه‌ده‌غه ده‌کات و ده‌یکاته پاوانی خوی، چواری به‌خه‌لکه‌که‌ی داگپرا، که‌س وه‌لامی نه‌بوو... هه‌ر به‌خوی: له‌وته‌ی به‌یری من و باوک و باپیرم دیت، ته‌نها کی‌وی بزنه کی‌ویان پاوانی ده‌له‌کویران بووه، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌ئیستا چپایه‌کی دیکه‌شی خسته‌سه‌ر...

میرد مندالینکی کاکۆل سەوزی سی لیبو له ناوهرپراستی مزگوتەکهدا وهستا، له کورەکه چووهپیش و به هیمنی گوتی: منیش دێوهی داپیره سروشتم له شیبوهی شهسته باران و کرپوهی بهفر و رووباری هار و بههاری تهر و دارستانی چر و رهوهی قاز و قولنگ و پهپولهدا دیوه و دهیبینم و دهشی بینمهوه، دیوی سپی ئیمه و ههموو زیندهوهڕیکی دیکهشی خۆش دهوێت، دیوهی داپیرم رقی له برین و سووتان و کوشتن و یهکدی خواردن و ویرانکارییه...

کابرای گۆچان بهدهست، به نیگههرا نییهوه گۆپالی بهرهو هه یاس بهرزکردهوه و گوتی: هه یاس ئهم دهلووی قسهی ههلهق و بهلهق دهکات و بووێته دههراستی مزگوتەکه که کیه؟ بێدهنگیهکی رهش و ترسناک و پر ئازار، ماوهیهکی باش بالی بهسهر خهک و مزگوتەکه داکیشا، گهروویان وشک و زمانیان به مهلاشوویانهوه نووسا، هههرکهسهو له ناستی خۆیهوه چووبوه ناو قهپیلکی لولپێچ و گوێ و لووتی بۆ بونی دهنگیک، چرپهیهک دهکردبوو...

کلاو لبادیک له بنهبانوهه نقاندى و گوتی: ئهوه ژینگه سی لیبو خه مابۆیه... جار جاره قسهی ئهوهند ریکوپیک دهکات که ههچ مهلا و زانایهک په ی پێ نابه... جار جار هه دهڕیخینی و پهتکان بهردهداتهوه، کهرتهی وا ههیه به قسهی ته مومزای پیشینی هه ندیك بهسهرهاتی گهوره و ترسناک دهکات و دهلیت: ((به دهسنوێژین...)) که بهسهرهاتیکی له بابتهی قسه به توێکلهکانی ئهوه روودادات، قاقا پیدهکهنی و دیتته پیش و به پر مهی پیکه نییهوه دهلیت: پیم نهگوتن؟ چونکه کهلهتانه پوچه، بۆیه ههتا به رهپ و راستی به دهستی خۆتان نهیگرن سل ناکه نهوه، کاتیکیش په شیمان دهبنهوه که کار له کار ترازابی... به رقهوه پتر پیدهکه نییت و دهلی: ئیستا په شیمان؟... دهزام ئیستا له په شیماندا وهک نیی، دوو شاخی گهوره و گریگرتان دهکردوه! بهلام ئیستا په شیمانی دادتان نادان!... په ندهرگرن، جاریکه دیکه تيمه که ونهوه... ئهوه کوپهیهی بۆ خۆتان دهیشکینن، به کس چاک ناکریتتهوه...

گۆچان به دهسته که به پهروشهوه چاوی به ناو پیاوه ماقولهکاندا گپرا و گوتی: به هه مومومان وهلامی کورپه ژیره کهی خوالیخۆشبوومان نه دایهوه، به راستی کورپه باوکیهتی و جیگهگی باوکی گرتۆتهوه... له ئیستا باشتر کۆنایینهوه، با هههر هه نووکه چارهیهکی سههری که چه لمان بدۆزینهوه... یا بریار بدهین رهو بکهین و ههواره کافمان بۆ دیوه کویر به جی بیلین، دهنه پاش چوار سالی دیکه هه رچوار که نارمان دهکاته پوانی خۆی و ئیمهش له ناو ناودهستخانه و

گوفهکی گونددا بهند دهکات، پیشان دهیانگوت بهرخی نیر بۆ سههرپینه، ئیستا دهلین بۆ سک و زبیه و جمک جمک دین... دهلین دنیا هه مووی... بێ و بستیک له خۆم دووری...

چینه پیاویک هاتنه ژوورهوه کۆمه لیکیش دهچوون... سێلیو له گه لیاندا چووه دهروه، له حهوشه کهوه له لووتکهی سپی و قه دپالی رهش و پێدهشتی سهوز راما، ده موچاوی گرتبوو و خاوبۆوه و گرتبووه... لهو کاتهدا هاتهوه ژوور که مام هه یاس دهیگوت: پاش نان خواردن به هه مومومان بیر له چاره سههرپیهک ده کهینهوه... له ده رگا کهوه چاوی به سێلیو کهوت و به خه نینهوه گوتی: کاکه ژینگه تۆ ده لیبی چی؟

ژینگه دهستیکی بهسهر کاکۆله سهوزه کهیدا هیئا و به نهرمی گوتی: له پیشدا دیوهی داپیرم کهسی له پوان قه دهغه نه کردبوو... بهلام دهیگوت له وهزی ئه وینداری و زاوێکردنی گیانله بهراندراو مه کهن، سنوریک بۆ خۆتان و بۆ ئهوان دابنن، ئهوانیش هه ر جۆریکیان میلله تیکه، به یه کجاری قریان مه کهن... ئه گه ر هه موویان به جاریک بخۆن، ئهوا کۆتایان دیت و به بیی ئهوانیش ناتوانن بژین، بۆیه ناچار دهبن خۆتان خۆتان بخۆنهوه و ئیوهش قرده بن...

داپیرم گوتی داری گه ندهل و پیر و کرمن و وشکه ل بپرنهوه، بهلام نه مامی ناسک و داری گهنج مه کوژن، ئهم ولاته به په پوله و بالنده و ئازله کیوی و میرگی چر و دارستانی پر و کانیای سازگار و تاقگهی زیوین و رووباری هار و ده ریاجهی مهنگه وه جوانه، وشکی مه کهن، کهو و کهناچه و تیترواسک و کپاک و شالوور و قاز و قولنگ مه بریننهوه و ئاوازه شیرینه کانی سروشت و شه پۆلی سه مای گولاله ی کولم ئال له نه وراپی و نه رمایی نساردا به ده م سروهی فینکه وه کپ مه کهن، چوار وه رهزی سا ل مه شیوینن...

گوتیشی: له زهوی راستان و نه رماندا کشتوکال بکهن و بژیوی خۆتان دابن بکهن... بهلام ته لان و چه قین و بهرده لانا مه کیلن، چونکه کرشوکال و هه لاش و گه لای رووهک ئاوی بهفر و باران راده گریت و گل ده میژیت و کانیای زۆر دهبن و زهوی به پرشت و به پیتتر ده بیته، رهگ و ریشه و پۆشاکي رووه کیش خۆل ده گرن، لافاو هه لئاستیت و خاک دانا شو ریت و زهوی که ندر که ندر نابیته، لم و ئاومالکیش رپه روی ئاوه کان ناگۆرن... که چی ئیوه کیتلاتان و میرگ و لیپه وارسان ریشه کیش کرد.

گوتی ئېۋە بەشىڭن لەم سۈرۈشتە ناسك و نەخشېن و خەملىۋە، ويرانىمەكەن! لە خۆتان و لە زىندەۋەرانى تىك مەدەن! كەچى ئېۋە چۈنە راۋەماسى و ژەھرتان لە گۆماۋەكان كرد و بېچوۋە ماسى و سەرە مېكوتەى بۆق و گەراى قېژال و ئاورۆشنىكەر^(۸) و ئاسك و كىۋى و مەرى دېۋەتان قېرکرد... بېچوۋە كەو و پۆر و كەرويشكىتان نەھىشتەن، پورە ھەنگتان لە كۈنە شاخاندان بېرېنەۋە و دوواتان بېرېن...

خەلڭكى ئەۋدېۋىش دارى بەرۋو و مازوو و دارەبەن و كەۋەت گۆيژ و كرۆسكىيان بە تەر و وشكەۋە بە پېر و جھىل و ساۋاۋە بە لووس و لووسى بېرى و سوتاندىيان و كرديانە خەلووز و فرۆشتيان...

گوتى: باخى بەھەشت مەسووتېنن و مەغەنىقى بىبابان جۆشمەدەن... بۇنى جاترە و بۆغۆشكە و رازيانە و نېرگىز و گولەباخ و مېخەك و كنىرە و پوونگە و مسكى سۈرۈشت بە بۇنى گازی ژەھراۋى و گەنياۋ و دووكەل خامۆش مەكەن، بېچوۋەكانتان لەناۋ سكى دايكيان پېرمەكەن...

ھەناسەى سۈاربۈۋ، ھەوت جار لەسەر يەك پېكۆزى... لووت و چاۋى سېپىۋە و گوتى: دېۋە زۆر زۆر ركى لە دووكەلە... قسە و ئامۆزگارى دېۋەتان بە ھېچ دانەنا... ئەۋىش بە ناچارى قەدەغەى كردن و گوتى: ئەۋى لە سنورەكەم پېرېتەۋە و دەستدرېژى بكاۋە سەر سۈرۈشت و ژىنگە بكوژىت، زەۋى و ئاۋ و ھەۋا و ژيان بسووتېنن ئەۋا سەرۋېيى... ئىۋەش گوتىتان نەدايە ھەرەشەكانى، وازتان لە بەدكارى نەھىنا، پائانەكەشتان سوتانند...

كە پائانتان سوتانند سەربارى ئەۋەى ئالىك و لەۋەرى مەرى داپېرە دېۋە و گيانلەبەرانى دېكەشتان سوتانند، دار و دەۋەن و گۆگيا و تۆۋى گول و پەپولە و گەراى خالخالۆكەۋ ھىلانەى بالندە و بېچوۋە كەرويشكى لانى... تان سوتانند، دووكەلى سوتانەكەش ھەۋاى بېس كرد و ھەۋرى ئاسمانى رەۋانەۋە و بەفر و بارانى تۆراند... لە سەرىن و سۆنگەى ئەۋ كەردەۋانەتان، دېۋە سەرۋېيتان بۇ دەنېرېتەۋە...

دوۋاى نان خواردن و بېرۋا گۆرېنەۋە، كابرارى سەر بە ھەۋرى گوتى: با لە ھەر گوندېك ھەوت سوارچاك، بە شېر و تېر و مەتالەۋە كۆيكەينەۋە! لە رۆژېكى ھەۋردا بەسەر دېۋە دابدەن!...

دوۋاى بېدەنگىيەكى ترسناك، نە كەس بېرېرەكەى پەسند كرد و نە كەسېش رەتى كەدەۋە... چاۋيان بە يەكدىدا دەخشاند و ھەركەسە و چاۋەرۋوان بوۋ يەككى دېكە بېدەنگىيەكە بشكېنېت... مام ھەياس بە دلېرېيەۋە روۋى لە من كرد و گوتى: مام شېركۆ! تۆ دەلېي چى؟... بە ھېمنى گوتم: با لە پېشدا سى سوارچاك لە رۆژېكى ھەۋر و باراندا بچن... ئەگەر پارېزيان لىستاند ئەۋا با دەستى لى بۋەشېنن، ئەگەرنا با رېگە و جېگەى ديارىبەكەن و بگەرېنەۋە... دوواترىش بە پېي پېۋىست پلانى بۇ دابنېن... ھەمويان پېشنيارەكەى منيان پەسند كرد، كاكۆل سەۋز نەبېت...

لە ناۋەرۋاستى مزگەۋتدا سەرە سەۋزەكەى بادەدا، دەھات و دەچوۋ، بە ھەردوۋ دەست لەنەژنۆى خۆى دەدا، جارجارە سەيرى منى دەكرد و دەيگوت: ئەتۆش كەللەت پوۋچە؟ تۆش كۆيلەى ولساتەكەتى؟... بۇ لەۋەرى ھەزارەزىلەكەت لەۋەرى سۈرۈشت دەبېرى؟ (دەستى لەسەرىدا): كەللە سەرتان... مېشك و ھۆشتان پووت و قېرېكە.

ھەۋرىبەسەر، گۆچانەكەى بۇ كاكۆل سەۋز درېژكرد و گوتى: بۇ ئەم پەتبارە شېت باۋكە ناكەنە دەرەۋە؟ ئېرە مزگەۋتە يان دېۋانەخانەيە؟... مېشكى ھەمومانى ۋەك ھى خۆى كوزاندۆتەۋە... لەگەل شەپۆلى ھەلچونىا روۋى كەدە پياۋە ماقولەكان و گوتى: گەتسى ئەم جوامېرەم بە دل بوۋ، با ھەنوۋكە سى كەسەكە ديارى بېكەين، بە دەست بانگى يەككى رېزەكەى ئەۋ بەرى كرد... كەلگەتېكى چوارشانەى دەموچاۋ بارېكى سېل گەۋرە، ھات لە پېشى ۋەستا... ئەۋىش بە پەرۆشەۋە ھەستايە سەرپېيان و دەستېكى خستە سەر شانى و گوتى: ئەمە پلنگى برازامە و دەبېتە زاۋاشم... ئەم پالەۋانە دلېرە سوار چاكى ئېمەيە... كورم بېر ناۋەرۋاست بۋەستە! روۋى كەدەۋە ماقولان: ئىۋەش سوارچاكى خۆتان ديارى بېكەن!...

بارېكەلەيەك لە لاي دەرگاۋە ھەستا، ھاتە ناۋەرۋاست و لە تەك پلنگ ۋەستا و گوتى: منىش دوۋەم كەسم...

۸- ئاورۆشنىكەرە: قالۇنچەيەكى بېكۆلەى بېرېقەدارە، مېرۋېكە لە ناۋاداۋدەژىت. كە ناۋ لېخن بېت، ئەۋا خېرا خېرا دەجوۋىتەۋە، كە شېلۋىتېيەكە نەما ئەۋىش ھېمن دەبېتەۋە.

كاكۆل سەوز ھاتەو ژیور و لە تەك بارىكە لەكە وەستا، بە نىگەرانییەو سەیری كردن و لە سووان بە شەپان لە رانی خۆی دەدا و پەككۆو پەككۆوی بوو...

سوارە بە رەقەو رووانییە كاكۆل سەوز و لە ھەژمەتان دەست و پێی لە زەوی دەكوتان... ھەستا و ھات لە نێوان كاكۆل سەوز و رەقە لەكە وەستا، پێیەكى لە زەوی كوتا و سنگی دەرپەراند و لووتی بلند كرد و گوتی: منیش سییەمیا...

مام ھەياسیش ھەر تێیان رادەما و رەنگی زەرد ھەلەگەر... بە پەرۆشەو بانگی رەقە لەكەى كرد و گوتی: ئەتۆ مندالی و تاقانەى بێوژنێكى، لە ناو لانكەو بە دیارەو دانیشتوو... برۆ لە شوینی خۆت دانیشتوو!...

چاوی خەلكەكە وەك پوورەى زەنگەسوورە لە من ئالابوون، لە ژێرەو سەیری پیاو ماقوول و گەنجەكام كرد... دوو جھیلش لە ناو ەراستەو وەستابون، چاوپرێی ھاورپێی سییەم بون، پێكرا بچنە رینگەى ھات و نەھاتی...

كاكۆل سەوزیش بە دەوریاندا دەسوورایەو و بە خەفەتەو دەيگوت: حەیف... ھەزار حەیف و مخابن... ھەزار ئاخ و داخ و ئۆف... چوون دەرى بەكەنە دەروە، كە دەستیان بۆ درێژكرد لەبەر چاویان ون بوو... ئەوان كەوتنەو راورێژ... ئەویش لە شوینی خۆیدا پەیدا بۆو: بەداخەو... پەككۆو... دیسان دوو كەس لەم لا و ئەولادا بۆی چوون ھەمىسان لە نێوانیاندا گووم بۆو... گەرانەو شوینی خۆیان، ئەو بەدیاركەوتەو و بە پەككۆو... پەككۆو... زۆر بە پەرۆشەو لەمسەر دەچوو ئەوسەر و دوو دەستی پێكدادەدا و دەيگوت: ژینگە رۆ... سروشت رۆ... ھەموومان رۆ... پەككۆو پەككۆو... لە ھەموو كەلێن و پەنجەرەكاندا دەنگی كاكۆل سەوز دەيگوت: پەككۆو... پەككۆو... ونبۆو...

ھەستام، چووم لە رۆخ سوارە وەستام و گوتم: سییەمیان منم... دیسان مام ھەياس بە پەرۆشەو گوتی: كورم تۆش یەك دەستی و جی و بالینگانی دوو ژنان سارد دەكەیتەو! بچۆ دانیشتو!... لە شوینی خۆمەو بە دلتيابییەو گوتم: خۆمان بە سەرپرین نادەین... دەلێن ئەو دەست لەبەر دیو ەراستنەكاتەو، ئەوا دیوی سپی قلینچكى دەستە چەپى دەبێ و بەریدەدات... ئیمەش زۆر بە پارێز بۆی دەچین، گەلێك مەبەستمان نییە دەستی لى

بوەشینین، وەك گوتم دەمانەوێت رینگە و جینگەى دیاری بەكەین... مەگەر مەرگ بیهینیتە ژێر دەستمان...

كاكۆل سەوز لە تەك مندای ھەلبەزییەو، بە پێكەنییەو گوتی: پەشیمان... لەگەڵ پێكەنییەكەیدا ھەموو گیانی و مزگەوت و دانیشتوو كانیشت دەلەرینەو... گەمژەنیە پەشیمان...! گەلخۆینیە پەشیمان...! پەشیمان... (دەستی بۆ درێژكردم) كەلە پووج پەشیمانى...

بەیانییەكى زوو، ھەورێكى دژ ئاسمان و زەوی تاريك كردبوو، لە نێو مێگەلدا خەریكى مەر دامەزراندن بوو... سوارێك ھات لەو لای مەرەكانەو وەستا و ھەر لەسەر پشتی و لاخەكەییەو بانگی كرد: شێركۆ!... شێركۆ!... چومە پێش، پلنگی دەموجا و بارىك بوو، بەبى دواندن زانیم بۆ چى ھاتوو... ماندوونەبووم لى كرد...

بە خەمبارییەو گوتی: كاكە شێركۆ! مامم لە دووای نیوەرۆی دوینیو گوتی: پلنگ بەیانی رۆژتانه... باى رێژنەى ھەلكردوو، ئەم بايە ھور و بارانی بە نێوچەوانەو ھە... بەر لە خۆر ئاوابوونیش گوتی: ھەر باران نییە، بەلكو بەفرێكى ئەستوریشى بە دووادادیت، چونكە ماو ەپەك بەر لە ئیستا دێلە رەش بە پەرۆشەو گوجیلەكانى دەھینایە ناو كۆلیتی كۆنە گوفەكى سەر بلنداییەكە، منیش گوجیلەكام بۆ بردەو شوینی خۆی و ئەویشم دەرکرد، بەلام دووجار ھەتا من دەگەیشتمەو مائەو ئەو ھەر ھوت گوجیلەى دەگەیان دەو ناو پەینیە گەرمەكەو، ئیستاش وا دەبینم بالندەكان وشتن و جریو جریویانە و زۆر بە پەلە بە دووای خواردندا دەگەرێن... ئەوانە نیشانەى بەفرى زۆرن... ئەوان زوو ھەستى پێدەكەن، لە دوورەو شت دەبینن... گوتیشى: دەبى پێش شپردى نێرەكەر بگەیتە سەر سەرى سوارە و شێركۆ و لە خەو ھەلپان بستینی! لە پێشدا چومە مالى سوارە و ئەو خەوخواو ەم لە خەو ھەستاند، ئینجا ھاتمە لای تۆ...

پلنگ رەنگی لە روودا نەمابوو... گوتی: شێركۆ! ئەتۆ دلتيابى ئەگەر دەست نەكەینەو ئەوا دیو بە تووتەى چەپە وازمان لى دینی؟ منیش بە پێكەنییەو سەرم بۆی لەفاند و گوتم: دابەزە! تیکە نانێك دەخۆین و ناوی خودای لى دینین...

من و پلنگ سەری ماینه کافان بەرەو مائی سوارە رادەکیشا، گولستان و پەریزادیش لە دەستە راستم بوون و بەخەفتبارییەوه هەنگاویان دەناو لە سووییان دەسووتان...

لەبەر دەرگا وەستاین، بانگمان کرد... سینەمی ژنی هاتە دەرەوه، کراسە مۆرەکەمی لەبەردابوو و کەزی کرابوونەوه و پرچی بەسەر شان و سنگیدا هاتبوو خوارەوه، گوتی: وادیت... تاویک چاوەروان بووین نەهات... کە دووبارە بانگمان کردەوه پێکەوه هاتنەدەرەوه...

سینەم پیلی سوارەمی گرتبوو... سوارە سەیری ئاسمانی کرد، لە رەشییان ئاسمانی نەدیت، گوتی: شێرکۆ! وا هەلیبرینگاند، پاش کەمیکی دیکە خۆشی دەکات، هەتا دەگەینە ئەوی دەبیته سامان... گۆتم: کەمی کردییە سامان دەگەپینەوه. گوتی: زۆر ساردە و بەرگەمی ئەم سەرمایه ناگرین... گۆتم: جلی گەرم دەپۆشین. گوتی: دوو رۆژە ماینه کەم نەخۆشە و ئالیک ناخوات... گۆتم: ئیئە ماین و ئەسپی خورتمان هەیه. گوتی: لە نەخۆشیانا خۆم لەسەر و لاخ راناگرم... سینەم خۆمی بە شەرمەزار زانی، سەیری من و ژنەکانمی کرد و گوتی: ئیوارە لە ناو نویندا دەتگوت دەلە دێو دەکەمە هەویتی تۆ... وەک پیشەمی خۆت، لە هەموو کۆر و دیوەخانیکدا خۆت هەلەدەکیشی، وەختی راویش گوت دیت... ئەگەر ناچیت، ئەوا بەبی بیانوو من بە ژنایەتی خۆم و سکی پرمەوه لەگەڵ کاکە شێرکۆ دەچمە مەیدانی دیوەسپی، تۆش لە مالهوه دانیشە، کە هاتینەوه، بلی منیان نەبرد و نۆرە برییان لی کردم.

سەری و لاخە کافان راکیشا و لە ئاوی دەرچووین، ئاگادار بووم من و پەری و گولە چاو و لووتی خۆمان سربییەوه، گریان و ئاومیدی خنخنۆکەمی گرتبووین، دەکولاین و بە ساردیش پێدەکەنین... برا بچوو کەمی سوارە گوتی: رینگاکە دوورە، درەنگم بەسەردادیت و خورینم و هیچم نەخواردوو، ئیئە برۆن! منیش گورگانی شتیک دەخۆم و دیم... ئەگەر نەگەیشتم ئەوا و لاخان لە لای ژیری پاوانی خۆمان چی بیتلن، دەیانگەمی و چاودێرییان دەکەم... ئەگەر زووش نەگەرانهوه ئەوا دەیانپینمەوه...

ورده ورده لییان دوورکەوتینەوه، ژنەکان لە جینگەمی خۆیاندا وەستابوون و چاویان بە منەوه بوو و بیریان لە چارەنوسی نادیاری من و خۆیان دەکردهوه. سینەمی سوارەش دەستیکمی بە سکی و یەکیکی بە پشتییەوه گرتبوو و بە هانە هان و لارە لار بە دوواماندا هەنگاوی

دەنا... لە نزیك و لاخە کەمی منەوه بە قورگی گراوهوه گوتی: کاکە شێرکۆ ئاگاتان لە خۆتان و لە ئیئەش بیت!... هەرسیکتان لە یەکدی دانەبرین!... سوارە! کاکە شێرکۆ چی گوت لە قسەمی دەر نەچیت!... کاکە شێرکۆ! نیقابه کەمی گولستان ببەستە!... منیش روپۆشە رەشە کەم لە باخەل دەر کرد و بە پێکەنینەوه بەرزم کردەوه... ئەویش لە شوینی خۆیدا وەستا و دەستە کەمی دیکەشی هیئایە سەر سکی و لە چەقی رینگاکە دانیشت و هیئنجی هاتی... بە تەقلە کوت بەرەو چیاوی دیو دەچووین و ناوه ناوه ئاورمان لییان دەدایەوه... لاشەیان لە شوینی خۆیاندا وەستابوو و گیانیشیان دوویشته کی لەگەڵ ئیئەدا سواربوو بوو...

دلپیره که بیان من بووم، منیش له ترسانا ناوکم که وتیبوو و نه ژنۆم شکابوو... به فر شوینپیمانی پرکردبووه، که رخی هاتنمان به ته واوی ون بووبوو، به کولوی گهوره گهورهش دهاته خواره وه و له گهلا زریان تیک ده سوورا و به چاومانی تاریک کردبوو، له ته سکااییه که ده رچووین، له خوار تاوپی ره بهره کانه وه له ناو دارستانه چره که دا له بنگه و پیکدا خۆمان مات کرد...

دهنگی زهنگول هات. له مله که وه زه به لایحیکی سپی به دیار که وت، چه ند نیتری شاخ قیت، قوچیان بهره به فر و زریان راگرتبوو و لموزیان بو ناو لاقییان بردبوو، شاخ و گوی و که لله سه ر و پشتیان به فر بوو، به راکردن به دوا ی نه فره جایه که دا ده هاتن، دوا به دوا ی ته وانیش دوو میگه لی زور گه وره به ریز هاتن، دیوه بهره و ده رگای ته شکه وت چوو، گویمان له کردنه وه ی ده رگا که بوو... گه راپه وه دوا وه ی میگه له گه وره که... ریزه مه ریک و هه ندی بزنی خورت و دوو کوره کاو و به ردیل و شهک به ته کماندا تیپه رین، ئیمه ش به چوار په له به گه لیان که وتین و بهره ته شکه وت رۆشیتین، له گه لیان چووینه ژووره وه...

که دیو دوا به رانی دووگ گه وره ی هیپنایه ژووره وه، خوی راوه شاندا و به فری له خو داته کاند، که رتکه شاخه که ی به ده رگای ته شکه وت وه نا، ناو ته شکه وت تاریک داها ت، دیوه بهره و ترووسکه رووناکییه ک چوو، به دهنگیکی گر بانگی کرد: مامزۆک!... مامزۆک!... ئه مه بو ناگرت دانه گیرساندوه؟... ناگات له م هه موو به فر و بازار و شریوه نازداره نییه؟ ده رنکه! ته شکه وت ته که گهرم دا بیته!...

ته ویش له ترسی ئیمه له بیری چوو بووه یا راستی ده کرد؟! گوتی: دارمان له ژووره وه نه ماوه و ده رگاشم بو نا کریتته وه... گوتم بیته ته وه ئینجا... دیوه که رتکه شاخه که ی لادا و چۆوه ده ره وه، دوو باوه ش داری که لاشکه ری هیپنا و له شوینی داره کانی دانا و گوتی: ته وه به ششی هه وت شهوت ده کات...

دیوه چه ند داریکی خسته ناو ناگردانه که و هه ندیک چروو و په لووکه و چیلکه داری کرده به رچاوکه و ناگری **کرده وه**... دوکه ل و گر به رزبوونه وه، ماوه یه ک پشتی له ناگر و رووی له ئیمه بوو، رووناکی له گه ل بلنسه دا هه لده ستا و کز ده بووه و گه شده بووه و ده له رزییه وه... رووی کرده وه ناگر و چه ند داریکی دیکه ی خسته سه ری... نه ختی که له ناگره که کشایه وه، گوتی:

دیوه کوپر

له گوریسه ته ستوو و به له که که ی دیوه نه په رینه وه، به لکو یه ک و پارچه مان بری، هه لمانویزی، له گه ل خۆماندا بردمان... که ره سیسه به توو ره یی ده یوه شاندا، ئیمه ش به هه له مووت و جه نگه لی سه خت و چر دا سه رده که وتین، گه یشتینه دامینی شاخیکی ستوونی وه ستاو، به چنگ و به پی به ترس و له رز و به گۆدییه وه پییدا هه لگه راین، بهره و کۆلانه شاخیکی حاسی و ترسناکتر تیپه رین... شو بووینه وه، سه رکه وتینه وه و گه یشتینه به ر ده رگای ته شکه وتیک که به که رتکه شاخیک گیرابوو، ره شانی به ر ده رگه که ی پر پشقلی نوی بوو، به هه رسیکمان هه نگزاینه⁽¹⁾ که رتکه شاخه که، بو مان نه جو لا...

دهنگیکی نافره تانه ی باریک و بیته یز له ژووره وه بانگی کرد: دیوه! دیوه!..

به ترس و گومانه وه وه لامم دایه وه: دیو نین... مرۆقین... ریگه مان گو مکردوه... له کوپوه بیینه ژووره وه؟

دهنگه که: تا زوه خۆتان ده رباز بکه ن و به شوینی خۆتاندا بگه رینه وه، ده نا ئیستا دیوه دیته وه و ده تاغسوات... هه تا هه وره و خه ریکه و لسات دینته وه ته شکه وت، سه ر و پیی خۆتان ده رباز بکه ن...

که میک به که رخی خۆماندا شو بووینه وه، پلنگ و سواره لاقیان له دوو نه ده هات... گوتیان تا به فر ری نه گرتوه و به ته واوی ختم نابین، با به په له خۆمان بگه یینیه وه و لاخه کافان...

1- هه نگزاینه ته: چووینه ته گۆ.

مامزۆك! ئەو بە بۆ خوار دنت دانەناوہ؟ ئەویش گوتى: ئاگر نەبوو! ھەر ئىستا گەرمى دەكە مەوہ و لە پىشتى دادەنم...

مامزۆك بە ناو مەرەكاندا تىپەرى و لەولای ئىمەوہ مەنجەلنىكى گەورەى لە دەلاقەيك ھەلگرت و بەرە و ئاگرەكە گەرايەوہ...

دېوہسپى چەند جارېك سەرى بەم لاو بەولادا سووراند، ھەستايە سەرپىيان و پىشتى بە لاى چەپ و بەلاى راستدا تەقاند، لە بەرامبەر ئاگرەكەوہ مەمكى چەپى خستە سەر شانى راستى و مەمكى راستىشى بەسەر شانى چەپىدا شۆر كردهوہ و لە ژىر باسكى دا ھىنايەوہ پىشەوہى خۆى و دەستى بە چىچلەيدا ھىنا و گوتى: وەرە لە پىشدا وەك كچەكەم مەمكەم مژە! با مەسىمەوہ! ئىنجا خوار دن دەخۆم... ھەندىك پەنگرى راکىشاىە كەنارى ئاگر دانەكە و مەنجەلەكەى خستە سەرى...

دېوہ لە پىشدا ھىدى ھىدى و دوايش خىرا خىرا لچ و لىو و پەرەى لووتى جوولاند، سەرى بەم لاو بەولادا گىپراو بۆنى كرد و گوتى: مامزۆكى! بۆن دىت؟... مامز بە ھىمىيەوہ: بۆنى چىشتە كەتە...

: - مامزۆكى! بۆنى ئادەمىزادى ناسك و خۆش دىت؟... پىت دەلئىم: ((بۆن دىت... بۆنى بىگانان دىت... لەم ھەرد و بانانە دىت...)) ئەوہ چ پىاچاكنەكە زانىويەتى گۆشتى مرۆفم نەماوہ و بە پىي خۆى ھاتوہ؟ ئەمرو ھەور و بەفر و باران و زريان بوو... ھەستم كرد گورىسەكەيان پساند و تخويان بەزاند، گۆتم بارانە و بارە دارىك يا دوو بارەكەوى برسى لە بەفردا دەگرن، نەمدەزانى سواری سەرى خويان دەبن و بى پەروا دىنە ناو ئەشكەوتى كەولە سەران. مامزۆكى بۆنىان مەستم دەكات، خرپن و ناسكن...

ھەستايە سەرپىيان، مەمكى راستى بە دەستى چەپى گرتبوو و دەستەكەى دىكەى خستە لاى ئاگرەكە و سىبەرى لە چاوى كرد، بەم لاو بەولادا رووانى، بە دەنگە گرەكەى بانگى كرد: بۆن دىت... بۆنى بىگانان دىت... لەم ھەرد و بەردانە دىت... چو دەرگای كردهوہ، كەرتكە شاخىكى ھىنايە ژوورەوہ و بە كەرتكەكەى پىشتر دەرگاگەى گرتەوہ، كەرتكى دووھمىشى لە ژوورەورا بە دەرگاگە وەنا و پىشتى راستكردەوہ و گوتى: مەگەر تەلىسمى شای دىوان دەرتان

بكات، ئەگىنا... مرۆقى چاچنۆكى ستەمكار لە كىوانىشدا از لە من و لە كىويان ناھىنن... ئەوہى سەررەزىبى بكات و پەند وەرەگرىت، سەردەبەردىت، ئەوہى سنوورى پاوانى خەلك بە ناپەوا بشكىنىت، مۆرەى پىشت و سكوردى خۆى دەشكىنىت...

ئەگەر لە ترسى دىتوہ نەبوايە ھەر بە دووكەل و بۆن دىن و گرما و پىستە و رىخ و مىز و بۆنى گەنىوى دىوہ و بە برك و ھەلاوہى گەرمى و گاز و پەين و شتى ترشاو، ھەناسەمان دەبرا، بەلام لە ترسى ئەو ئاگامان لە سەر و ژىرى خۆمان برابوو... وەك مشك لەبەر دەمى پىشەلەدا ھەلدەلەرزىن و پەلمان زەوى نەدەگرت... بە پىي خۆمان ھاتىنە ناو ئەشكەوتى دىوہ و دەرگای ئومىدەمان لەسەر خۆماندا كلۆمدا.

دېوہ ھەندىك دارى بە دەست شكاند و خستىنە سەر ئاگرەكە، سەرى بەم لاو ئەولادا بادا و چاوى گىپرا و گوتى: با رووناكتر دايت ئىنجا... ئاگر بىلە بىلى بوو...

دېوہ قىژىيەكى ئەوئەندە بە ھىزى كرد كە ئەشكەوتى لەگەل لەرىبەوہ، ھەندىك پارچە شاخ و تەمۆخ و كلس و گل و شەمشەمەكوپىرە كەوتنە خوارەوہ، مەر و مالآت خويان بە يەكدى دادا و كەتنە سەر يەك و لەم سەرەوہ چوونە ئەوسەر، ئىمەش كەوتىنە ژىر پىيانىان، دىوہ گەيشتە دەرگا و دەستى خستە سەر كەرتكە شاخەكە و بە ھىمنى: ھەرپرر حىتو... ھەرپرر حىتو... كچانى سپيان و رەشام! ھەرپرر... ھەمووتان وەرن... زۆرەيان بەرەو دىوہ چوون، تاك تاكەشيان لىرە و لەوى ران و پىل و ملىيان شكابوو و تواناى ھەستانەوہيان نەبوو، تا دىوہ گەرايەوہ و دارى دىكەى خستە سەر ئاگرەكەوہ، ھەندىك كاوپر و كوور ھاتنەوہ تەنىشت ئىمە، بەلام ئەو دىسان بانگى كردنەوہ: گدى... گدى... كوپر و كچ و خزمەكەم وەرن، تخوونى مرۆقى مىشك گەنىو مەكەون، مىشكىان بخۆم منىش ھۆشم نامىنىت، نەعرەتەيەكى كرد، كاوپرىكى مل شكاوى راوہشانە ئەوانەى لە نزيك ئىمەوہ بوون، ھەمويان لە لاى دەرگاگەوہ گردبوونەوہ... ھاتنەوہ ناوہراستى ئەشكەوت، چاوى وەك بلاجكتۆرىكى سوور سووراند و سەيرى راست و چەپى كرد، ئىمەش لە شوپنى خۆماندا، بە ھەردوو دەست دەمچاوى خۆمان داپۆشتبوو، مەتەقان لە خۆمان پرىبوو، چاودەرى چارەنووسىكى بى چاوبووين، ئىستا نا ئىستا دىوہ بە ساغ و ساغى قوتمان دەدات...

دهستی گه یانده قالبی کلاوان و گوتی: هەر چاو و زمان و گونیک، فرمان له ناخی که لله وه وهرنه گریت... (که لله بی پیسته کهی بهر زکرده وه) ته مه چاره نووسیه تی...

چهند ساله که لله بی پیسته و بی زمان و بی چاو یان بو دهنیرمه وه، هیشتا پهنده وهرناگرن، من چاوئیکی بچکوله م هیه به بوم تیر نابیت، که چی ئه وان ده یانه ویت دوو چاوی گه وره پربکه ن! ئاوری بو ته م لاو ئه ولا دایه وه و گوتی: شهوی زستان دوورودریژه. جاریکی دیکه ش هه لگی و وهرگیپی کرده وه، پاشی که میک له سهر ئاگر لایدا... شیشه کهی له که له شه که ده کرد و به خۆشیه وه دهستی خۆی به زمانی داهینا و بۆنیشی کرد، لاشه کهی له بهر یه که هه لته کاند و دوو شیشی بچووکتی خسته سهر پۆلووه کان و رانیکی خسته سهر یان، گۆشتی خوارد و ملچه ملچی ده می هات، کرتی کرۆشتنی هیسک له ناو ئه شکه وتدا دهنگی دایه وه... هیسکی شه پیلک و ران و لوولاقی و هه لانان و گوتی: ته مری گۆشتی ناسک زۆره، سکم به هیسک پرناکه مه وه... رانه کهی دیکه شی داگرت و قه پی لیدا...

ماوه یه کی باش به رامبه ر ئاگره که دانیشته و دهستی به سک و مه می داهینا... گوتی: مامزۆکی ته تۆش خواردنی ناو مه نجه له که بخۆ!... مامزۆک له گه ل ته م دیمه نه راهاتبوو، به لام سووی له دووه کهی دیکه بوو و تیله چاوئیکی به وان هه بوو و هیچ چاره یه کیشی نه بوو...

بره داریکی دیکه ی خسته ئاگر و هیسکه رانیکی شیشی خسته وه سهر گورپی و گوتی: ته م هیسکه ناسکانه ته گه ر نه شیان خۆم ئه وا پیم خۆشه بۆنیشان بکه م، هیچ شتی که له بۆنی برژان و سووتانی ئاده میزادی درنده و که لله پووج خۆشتر نییه... هه ستایه وه و به دوری ئاگردانه که دا سوورا و بۆنی هیسکی کرد... باویشکی هاتی... سهری به م لاو به ولادا سوپاند، دهستی به سکی داهینا و گوتی: زۆر له میژه گۆشتی ئاده میزادی ناسکم نه خواردوه... شه ش که لاک دیکه ی وه که ته م چۆله که یه بخۆم ههر هه ند بریم ده شکیت...

شیشه کهی خسته وه سهر ئاگر و گوتی: سووربیتته وه گۆشته کهی زووتر ده برژینیت.

چاوی به قوژینه کانی ئه شکه وته که دا گپرا، به ره وه ده رگا چوو، ئیمه ش له لایه کهی دیکه وه په نامان و بهر مه ر و بزنان بر دبوو، به ناو ئاژه لاند لیمان نزیک که وته وه، تا دهنگی تیدا بوو قیژاندی، مه ر چۆن گورگ لپی بدات ئاوها خۆیان به یه ک دادا و له م سهری ئه شکه وته وه

ده چوونه وه ئه وسهر و ده گه رانه وه، ئیمه ش له گه ل ئه واندا بووین، به لام به نزیک دینه دا تینه ده پهرین... له گه ل ره وینه وه و راگردنیشدا ههر چاوم له پارچه شیره که م ده گپرا...

له ناوه راستی مه ره کاند و هستا و به گالته وه گوتی: چاوشاریکم له گه ل ده کن؟ من به دواتاندا ناردبوو؟ زۆرداریک به زۆر ئیوه ی کردۆته ناو ته م ئه شکه وته وه؟... خۆتان، به ویستی خۆتان بو گالته و سهیران ته م چاره نووسه تان هه لبژاردوه، ته گه ر من گون و چاوتان ده رنیشم و لرفتان نه که م، ئه وا ئیوه من و ولسات و پاوانه که م و کیتیبه کان و کیتوه کانیشم ده خۆن و تیریش نابن، گۆی زه مین تالان بکه ن، هه موو سامان و داهاتی جیهانیش بکه نه نیو گه نچینه کانتانه وه هیشتا نه تیرده خۆن و نه ده شه سینه وه...

دیوه په لاماری ده داین، ئیمه ش له م سووچیکه وه بو گۆشه کهی به رامبه ری، به ژیر ده ست و پییدا ده رده پهرین، مه ری ران و مل شکاوی تی ده گرتین، خۆمان لاده دا، تۆز و دوو که ل و بۆن چه قه وپه ره و ئاره قه و ترس و بۆنومیدی چاومانی تاریک کردبوو، هه موو که وله سه ره کانی ناو ئه شکه وته که ش لیمان بوو بوونه ته رم و بیچوو ده یو...

ماوه یه کی دیوه کویر چوو له لای کولانکه یه ک و هستا، له گه ل هه ناسه داندا هه لده مسا و پووج ده بووه، دوا ی چهند ساتیک هیور بووه، ئاوری له ئاگردانه که دایه وه و گوتی: مامزۆک! زۆرم ئاره قه ده رداوه و پرچم په رش و بلاو بووه و بهرچاوم ده گریته، په تکه گوریسیک بینه و له پشته ورا بیبه سته...

به ده ست باوه شینه ی له ده موچاو و مل و سنگ و سک و ناوگه لی کرد، دهستی دایه په تکه کهی سهری، مه می راستی خسته وه سهرشانی چه پی و له ژیر بالیدا هینایه وه پیشه وه، دهستیکی به ناوگه لیدا هینا، سه ری سرپیه وه، به زمان، له و لیو و تفنکی لسته وه... به دهنگیکی نه رم بانگی مینگه لی کـرـده وه، نیری مل به زهنگول و به رانی شوژه و مه ره جوانه له چه کان^(۲) به ره و پیری چوون، گه لیک سهر مه ریش له راکه راکه که دا ران و ملیان شکابوو و له شوینی خۆیاندا هه لنه ستانه وه، ههر یه کیکمان خۆی کردبووه قوربان ی مه رپیک...

۲- لهج: دهسته مۆ و متووبوو، چه شه خۆر کراو.

دیوه له لای بهرانه کانهوه رووه و نیمه هاتهوه، به دسته راستدا رامکرد، پیشی لیگرت، زور به خیرایی گه رامهوه، له گه ل سواره دا تیکه له نگوتین و کهوتین، هه ستاینهوه و کشاینهوه، شهویش چند هه نگاوتیک کشایهوه. دوو سی مه پری ران شکاوی راستکردهوه و بردنییهوه ناو رانه که...

سواره به هه نسکدانهوه: ده لیم ناچین! تم کاره کهس نه کردهیه، نه توش ده لیمی ری و جیی دیاری ده کهین. ده له دیوه کهی خوشم ده یگوت شه گهر تو ناچی نهوا من به سکی پر مهوه له گه ل کاکه شیرکو ده چم... خوزگه دیله کهم بهاتبایه به لکو... شیرکو! وهره بزائم ری و جیی چی دیاری ده کهیت...؟ مام هه یاس ده یزانی چ باسه!..

سینه م!... خوه له کیشانی من و خو پفدانی تو، منی فهوتاند و سکه که تیشی هه تیو کرد...

دیوه په لاماری داینهوه، سوارهش خویش وشت و توندتر کرد، قاچیکی بهم لا و یه کینکی به ولادا له زهوی گیر کرد، چاوه پروانی هیرشی دیوه بوو، پتریش لای چاوه کویره کهی ده گرت، دوو باره دیوه کشایهوه لای ناگره که، سواره هه ناسه یه کی هه لکشاهوه و گوتی: شیرکو به گ! ری و جیی ناگردان و شیشهی سوورکراوهی دیوهت نیشان کردوه...؟ گه روو و گه ده و کنگی دیوهشت بیر نه چیت!... کوپم دیوه گولستان نییه بو ت فسیبتهوه⁽³⁾، شهوه مهیدانه و دهره تی په زیوان بوونهوه و گوو خواردنیشی تیدا نه ماو، شه گینا وهک مامزۆکی ده بوومه کاره کری...

دیوه یهک پی گوری کردینی، دهستی به لای چاوه کویره که یهوه گرتبوو، پی له مه ریک ئالا و ساته ی کرد و ره تی برد، من به لایه کهی دیکه یدا ده رچووم، به لام سواره ی هه ناسه سارد زاخی نه ما و له بهر ده ستیا وهستا و به خویش بهر پیری چوو.

که لاشه کهی شهویشی تهواو کرد، شیشه کهی بو من خستهوه سهر ناگر و گوتی: گوشتی تو لهوانی دیکه خوشتره، هی ههردووکیان لبق بوو و تام گوشتی بیچووی ساوای لی دهات... ماوه یهک به دیار ناگره کهوه باویشکی هاتی و خویش بهم لا و شه ولادا بادا، پشتی خویش تهفاند، مه مکه کانی به سهر شانیدا ناواکرد و له بن بالیدا هیئایهوه پیش و دهستی به سکی داهیناوه و گوتی: مامزۆک! دار بخه سهر ناگر!..

رووهو ناگر چوارمه شقی دانیشته... شیشه ی سووراند و گوتی: ته نهها تاکه نیچیریکم ماوه. و نهوزی دریز دریزی دا... چاری کهوت، جار جاره به چاوی خه والوییهوه ده پروانییه من و چاوه کهی دنوو قاندهوه... پتر خویش به دواوه داشکاندهوه، پشتی گه یانده دیواره که، لاقی راکیشان و دهستی له شیشه که کیشاوه، پر خه پرخی هات. گوتم تییری خواردوه و ده خه وی. ویستم بوی بچم... پیلوی چاری بلند کردهوه و دایخستهوه، دوو جاری دیکه ش بوززا و چاوی خه والوی هه لئینا و خهو بردییهوه، به لاداهات... ملی به رهو پیشهوه شوپروه، پر خه و پری شهشکه وته کهی پر کرد، لیکاو به زاری دا هاته خوارهوه، ناوه ناوه له هیکهوه دهسته به خوینه کهی راده وه شاندا، یان سهری لاده دا. نه مده زانی ئایا خهون ده بینیت؟ نووستنی دیوان ههر شهوهایه؟ له خه ودا ده جوئی؟ یا ههر نه خه و تووه و من ده سخره ده دات...؟

مامزۆکیش له ناگر کشابوه و به رامبه ر دیوه سهری به قالیبکی کلاوان کردبوو و ناگای له مام مامشیش نه ما بوو...

ورده ورده بوی چومه پیش، گه یستمه ئاستی مامزۆکی، جوولهی نه کرد... لیکاو، سنگ و مه مکی دیوهی ته پر کردبوو، گیانم له سهری لوتم بوو و هه ناسه م له ژیره وه ده خواره وه، پتر به شهسپایی چومه پیش، به زانایی دهستم گه یانده شیشه که، جزه له دهست و جهر گمه وه هات، دائم به خویش داگرت و لچکه کورته کم کرده ده زگر و وام بهر زکرده وه که دهنگی نه ییت، کشامه وه و نووکی شیشه کهم خسته ئاستی چاوه ساغه کهی، هه تا هیزم هه بوو له چاویم کوتا و نه راندم: گاوره کویر بیگره وه! وای له خو هه لدا که سهری به بنمیچی به رزی شهشکه وت کهوت و کهوته وه سهرزه وی و قیزاندی...

مامزۆک له ژیر دهست و پی گهشکه ی گرت، به چوار چهنگه به ناو لینگانی دا ده رچوو و دوور کهوته وه، مه پ و بز تیک سووران و خویش به یه کدی دادا... له نزیک ناگره کهوه وهستا، قاچی فشکرده وه، ده می داپچری، چهنگی به هه وادا راوه شاندا، قیزاندی و قیزاندییه وه و گوتی: مامزۆک شیشه کهم بو بخهوه سهر ناگر... قیزاندییه وه و مه پ له م سهری شهشکه وته وه چونه شه سهری و خویش پی کدادا و کهوتن هه لستانه وه و کهوته وه... منیش له گه ل شهواندا بووم و دیوه شان به دواوه بوو، من ده لیم دووسه د جار تو بلتی پتج سه د جار له م سهری شهشکه وته وه چووینه وه شهوسه ری و گه راپینه وه، دوو که ل و گهر د و خویش و په یین، شهشکه وتی تاریکتر کردبوو،

۳- فسیبتهوه: بهه زیت، فسیبونه وهی شتی فوودراو، فسیبونی مریشک بو که شه شیر...

لووت و قوورگ و ههناسه م گپرابوو، چاوم رهشکه وپیشکه ی ده کرد، ئەویش ددانى به چپره وه ده برد، دهستی ده کوتا، پینهی له زهوی ددها و چهنگی به ههوادا رادهوشاند، تا ئەوهنده شهکەت بوو لاکه ی لیوههات...

دهستی به لاتەنیشتی ئەشکهوتە که وه گرت و به ههه چوار دهوری دا سوورا، له ناکاودا بۆ ناوهندی ئەشکهوت دههاتوه و دهگهراپه وه شوینه که ی خۆی... ترووسکه ئومیدیک له دلدا چه که ره ی کرد، بیرم له کردنه وه ی ده رگا که کرده وه... نه دهشکیت، نه لاده دریت، نه دهشکریتته وه... مه گه ر دپوه خۆی بیکاته وه... ئەمه نده مه ری ران و مل شکاوی له م سه ری ئەشکهوت راوه شانده ئەوسه ری ئەشکهوت... لاشه یان له سه ر یه کدی که ئەک بوو و دپوه به سه ریاندا به رده بوئه وه... ماوه یه کیش له نیوان دوو گۆشه ی تیزوفیزدا⁽⁴⁾ هاتوو چوو و چهنگ و لووشکه ی وه شانده، گوپی راگرت، تاوی دا، وهستا و نه عه ته ی کیشا و گه راپه وه... به بیرم داهات ناگره که خۆشبه کم و له نزیك ناگردانه که وه به بزۆتیک پالی بده مه ناو گر ه که وه، که دهستم گه یانده داریک ئەو ههستی کرد و شالۆی هینا و چهنگ و له قه ی وه شانده، منیش به بی ههستی به لایه کدا ده رچووم، به وه ی باشبوو ناو ئەشکهوتە که ئەژنۆ په یینکی تیدابوو و گوئی له ته پیه و خشپه ی پیم نه ده بوو، یان له گه ل دهنگی پیی مه ره کاند تیکه ل ده بوو...

دیوه: مامزۆکی! به دهنگ پیم بلی له چ که رخیکه، ئەگه ر تا به یانی ئەو نه کوژم، ئەوا تۆش له گه ل ئەودا له شیش ده ده م... دووای سی شهوی دیکه ش هه کیمی دیوه کویران دیت و چاوه داخراوه که م ده کاته وه... مامز له لای منه وه وه ستابوو به لام خۆی به سه ر پپوه رانه ده گرت، هه لده ستا و ده که وته وه و به هه ر چوار په ل هه لده هات و ته قه ته قی ددانیم ده بیست...

دیوه توورپه تر بانگی کرده وه، ئەویش به ترسه وه گوئی: دیوه له پشت تۆوه وه ستاوه، دیوه به خیرایی خولایه وه و چهنگ و له قه ی وه شانده... دیسان بانگی کرده وه: دیوه له دهسته راسته وه بۆت هات... وا له ته ک کولانکه که ی ئەو سه ره... دیو به راکردن و دهست کوتان گه یشته ئەوی... ناوه ناوه مه ریکی ده که وته دهست و رای ده وه شانده...

مامزۆک: ناگادار به! وا خه ریکه سه لکه بزۆت له دهست رابکات... ده یه وی چاوه داخراوه که شت بسووتینی... دیوه زۆر به تاو به ره و پپش چوو، کۆله مستی راوه شانده، و ته ویل و لووت و مشتت له دیواردا... کشایه وه و رووی وه رگیپرا و له شوینی خۆیدا وهستا... ماوه یه کیش به دهوری خۆیدا مست و لووشکه ی وه شانده... مامزۆکی وه ره دهستم بگره!... مامزۆک نه وپرا بچیت و نه شوپرا نه چیت... به دهنگیش وه لامی نه دایه وه...

دووباره قیزاندى و ده می داپچری و پینه ی له په یینه که دا و چرنوکی به دهوری خۆیدا گپرا و نه رانددییبه وه: مامزۆک! ئەتۆش هه ر ئاده میزادی و دهستت بیی دایکی خۆت نانا سیتته وه.

مامزۆک به ترس و له رزه وه: پیاوه که شیشه ی سووری به دهسته وه یه و ده مکوژیت... دیوه گه یشته شوینی دهنگه که، ئیمه ش هه ر یه که و به لایه کدا خۆمان ده رباز کرد... مامزۆک له و سه ره وه گازی کرده وه: ناگاداربه! شیشه نوک تیژه سوورکراوه که له هورگت راده کات... دیوه ناگاداربه! له دل و سپه لاک و جه رگ و هه ناوت راده کات... دیوه! هات... هات... هات... ناگاداربه... ناگاداربه به ناگره وه بۆت هات...

دیوه وه ک خولخولۆکه به دهوری خۆیدا خولی ده خوارده وه، چهنگی له هه واده و لووشکه ی بۆ پاش و بۆ پپش ده وه شانده. ته واو شه که ت بووبوو و له تری ده برد... وهستا، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو گوئی: به یانی له پپش خۆره لاتدا مینگه ل ده رده که م، له ده رگه ی ئەشکهوتە که وه دهست له پشتی یه که یه که یان ده کوتم، ئینجا به رپیان ده که م و ده رگا که تان له سه ر داده خه مه وه، ئەو کاته به زمی من و ئپوه خۆش ده بیست... به لاکه لاکه چوو نامیزه داریکی برده لای ناگردانه که و له ته کیا دانیش و ناوه ناوه داریکی بۆ لایه ک ده هاویشت...

ئهمشه و پلنگ و سواره ی خوارد... ئیزراییل تا به یانی مؤلته تی داوم... دوواتریش ده چه ناو ورگی دیوه کویر... که گری ناگره که کوژایه وه، ده سه که رووناکى له نیو حه وت کولانکه ی ته سک به کزی هاته نیو ئەشکهوتە که وه... له ناو په ییندا گه رام، نیوه ششیره که ی خۆم دۆزیبه وه... وام به خه یالدا هات به پارچه شیرکه ورگی هه لدرم، ربوی پینه ده ری... چوومه پپش، سه یرم کرد، مه مکی به سه ر ورگی دا هاتوونه ته خواره وه، ئەگه ر به یه که م لیدان ورگی به ته واوی نه درم ئەوا ده که ومه چهنگی و ئیزرائیلیش ناویریت به هانامه وه بیست...

4- تیزوفیز: له شیوهی (X) راست و چهوت، دوو گۆشه ی به رامبه ر له چوارگۆشه دا.

به شیر ملی نیرییه کی گه وره‌ی زه‌نگول له ملم بری، به لّام هیسکه مله‌که‌یم به ته‌واوی نه‌بری... له ژیره‌وه‌را که‌ولم کرد و سهر و هیسکه مل و برپه‌ی پشتی و کلکیم له‌گه‌ل که‌وله‌که‌دا هیشته‌وه... چومه ناو پیسته‌که و سه‌ریم خسته سهر سهرم، زه‌نگوله‌که‌م کرده ملم، به چوار پهل رویشتم و ده‌ستم له مؤره‌ی پشت و ته‌راد و ته‌رۆکم دا، کتومت نیرییه‌که بووم... مامز به دیارمه‌وه هه‌لده‌له‌رزوی و به خو‌شیییه‌وه گوتی: ته‌دی بو من؟ مه‌رێکیشم بو ته‌و که‌ول کرد، به لّام سه‌ری و کاریته‌ی پشتی و دوونگیم ده‌نه‌کرد، ته‌ویش کردیییه‌به‌ری و قاری...

پیسته‌م کرده به‌رم و له ژیره‌وه ته‌قه‌لکیشم کرد و دووچار باراندم، نیوه شیره‌که‌م به ده‌م گرت... ته‌گه‌ر گرتمی ته‌وا له ژیره‌وه ناوگه‌ل و سکی هه‌لده‌به‌رم....

به‌ییانی ده‌رگای کرده‌وه و هرپرپه‌ی له میگه‌ل کرد... له ده‌رگا‌که‌وه ده‌ستی له سهر و پشت و کلک و دووگی به‌که‌یه‌که‌یان ده‌کوتا، ئینجا ناوای دیوی ده‌ره‌وه‌ی ده‌کردن...

مامز له قوژبنیکی ته‌شکه‌وته‌که‌وه کووریکی پهل شکا و مه‌رێکی که‌ته‌ری به‌رزه‌فت کردبوو، هه‌رسیکیان ده‌بارین... دیوه بانگی ده‌کردن و ته‌ویش زێلکی رزابوو، به‌ره‌و ده‌رگا ده‌چوون، که‌ لێی نزیک ده‌که‌وته‌وه، به‌ شه‌پرپۆی هه‌ردووکیانی به‌ره‌ و دوواوه ده‌گیراییه‌وه...

منیش له‌گه‌ل مه‌ر و بزنی دیکه‌دا ده‌چومه‌ پیش، که‌ نزیک ده‌که‌وته‌وه له ترسانا پاشه‌وپاش ده‌که‌رامه‌وه... به‌ ده‌نگی زه‌نگوله‌که‌وه ده‌یزانی نیرییه‌که‌ ماوه، ده‌نگیدا و گوتی: گده گده... گده شاخ جوانه شه‌له‌که‌م!... چهند رۆژه تو سه‌رابی و پیشه‌ور بووی... ته‌مه‌رۆ له‌م نه‌هامه‌تیه‌دا په‌لت شکاوه، بۆیه دوواگری... منیش زه‌نگوله‌که‌م وا ده‌جوولانده‌وه که‌ شه‌لم و بو‌ی ده‌چمه‌ پیش، به‌ لّام پیش ته‌وه‌ی ده‌ستی بگاته شاخه‌کام، هه‌ستم ده‌کرد به‌ پی‌ی خو‌م سه‌رده‌نیمه‌ به‌رده‌ستی دیوه کویر، بۆیه پشتا و پشت ده‌کشامه‌وه. دوواچار ده‌نگیدام، زانیم ته‌مجاره‌یان نه‌چمه‌ به‌رده‌ستی، که‌رتکه شاخ به‌ ده‌رگا وه‌ده‌نیته‌وه، زارکی ته‌شکه‌وت دا‌بخاته‌وه، ته‌و له‌ ده‌ره‌وه بی‌ت یان له‌ ژوره‌وه، مردوو بی‌ت یا زیندوو، ته‌وا ئیمه‌ ده‌رباز نابین و که‌شیش به‌ هانامانه‌وه نایه‌ت، به‌ ترس و له‌رزوه شاخه‌کام گه‌یانده‌ ده‌ستی، به‌ توندی رایکی‌شام و به‌ سووکی ده‌ستیکی له‌ پشت و کلکدا، فری دامه‌ ده‌ره‌وه. مامزۆک و دووه‌که‌ی دیکه‌ش له‌ ژوره‌وه باعه‌ باعیان بوو...

بارانی ره‌ش

نه‌ختی‌ک له‌به‌ر ده‌رگای ته‌شکه‌وت دوور که‌وته‌وه، دیوه خه‌ریک بوو ده‌رگا‌که‌ دا‌بخاته‌وه... له‌ دووره‌وه هه‌وا‌رم کرد: گاوره کویره من ده‌رچوویم! ده‌رگا له‌سه‌ر خۆت دامه‌خه‌وه...! نه‌عه‌ته‌یه‌کی کرد، به‌ گوپ هاته‌ ده‌ره‌وه، به‌ راکردن به‌ ناو به‌فر و به‌ رینگه‌ ته‌سه‌که‌که‌دا، به‌دووا‌ی من غاری‌دا، منیش له‌ پی‌شی به‌ ناو مه‌راندا هه‌لده‌هاتم... پی‌ی له‌ به‌فر و سه‌هۆل هه‌لخلیسکا و هه‌ل‌دێرا... که‌ له‌ خواره‌وه که‌وته‌وه سه‌ر زه‌وی، ته‌قییه‌وه، ده‌نگیکی ته‌وه‌نده‌ گه‌ره‌ی لیوه‌هات که‌ چهند ره‌نوه‌ به‌فر و لاشاخ به‌ چیاکه‌دا چوونه‌ خواره‌وه... له‌ شوینه‌که‌ی‌دا دووکه‌لێکی خه‌ست و ره‌ش، له‌ شیوه‌ی گێژه‌لووکه‌یه‌کی تاریکی زۆر سه‌یر له‌ جینگه‌ی خویدا تیک سوورا و هاشه‌ی هات و به‌ قه‌د شاخه‌که‌وه سه‌رکه‌وت، به‌فر و سه‌هۆله‌که‌ی تووانده‌وه، لایه‌کی شاخه‌که‌شی رووخاند... گه‌رده‌لووله‌ ره‌شه‌که‌ له‌ تا‌قی ئاسماندا بووه‌ په‌له‌ هه‌وره‌ی‌کی چلکن و سیبه‌ری له‌ سه‌ر ته‌شکه‌وته‌که‌ کرد...

کوور و مه‌ره‌که‌تره‌که‌ له‌ ته‌شکه‌وت هاتنه‌ ده‌ره‌وه و به‌ قاره‌ قاره‌ دووا‌ی میگه‌ل که‌وتن... مامزۆکیش وه‌ک ته‌وان به‌ لاره‌لار و شه‌له‌ شه‌ل هاته‌ ده‌ره‌وه، چاوی له‌ سپیاتی و ترووسکانه‌وه‌ی به‌فردا هه‌لنه‌هات...

ده‌ستم گرت، ویستم له‌گه‌ل خو‌مدا بیبه‌م، له‌رزوی گرتبوو، به‌پی‌ی په‌تییه‌وه زیه‌ره و هه‌وا‌ری بوو، ناو‌رایه‌وه و گوتی: که‌لکی ده‌ره‌وه‌م نییه، دیوه ته‌مه‌نده ژیر پی‌می لستوته‌وه، ته‌گه‌ر ترسی ته‌وم نه‌بی‌ت، ته‌وا نه‌ک ناو‌یرم به‌ پی‌یان برۆم، به‌ل‌کو ناو‌یرم له‌ سه‌ر پی‌یانیش بوه‌ستم،

تکات لی ددکهم لیم گهړې! با له شویڼ خؤمدا گیان بسپیږم، شه توش هه تا خزمی دیوه نه هاتوون هه ول ده خؤت دهر باز بکه!...

دهستم راکیشا و چوینه وه ناو شهشکهوت، پیلاره کانی سوارهم کرده پیتی، سهیری بنگه وهرپتی بنمیچی شهشکهوتم کرد، هه مووی که وله سه ربوو، دهستم له که زوی کچیتکی قژ زرد دا، رووانیمه چاوی مامزؤکی، شهویش به هیمنی گوتی: شه میان نه بیت که تهنها زمان و چاوی تیدایه، شهوانی دیکه هه هه موویان هیلکه گون و زمان و دووچاوی خؤی له ناوه.

دهستی بو بنگه وهرپتی که بهر له بهرام بهر خؤیدا دریژکرد و گوتی: شهویش هه مووی قامکه توتتهی دهستی چه په و خاوه نه کانی بهرداون...

به سه رسامییه وه: چؤنی بهرداون؟ له سه ره خؤ گوتی: دیوه دهیگوت ((شهوهی گیانله بهری به نار هوا نه کوشتیت و تاوانی گورهی دیکه شی به نه نقه ست نه کردیت، شهوا له یه کهم تاوانیدا به په نجه یه که پند وهرده گرتیت، شهوهی بی تاوانانیش بخوات شهوا خؤی به پند دهبات... (به لآم شهوانی دیکه ده کوشتن و که لله سه ری بی پیسته و بی زمان و بی چاو و دوو پییه که شی دهرده شه شه شوینه که لیتی هاتبوونه ناو پاوانه که یه وه و دهیگوت) خؤیان پند وهرناگرن، به لآم شهمه بو شهوانی دیکه ده نیرمه وه به لکو به ناگابینه وه...))

برینی دارستان، سووتانندی پاوان، پیسکردنی کانیاو، کیتلانی میږگ، راوکردنی گیانله بهری کینوی له وهرزی زاوینکردندا لای دیوه گوره ترین تاوان بوون.

لای روژتاوای شهشکهوت، شهوت کولانکهی ته سک و دریژی شپوه تونیلی تیدابوو، دیوی دهره وه شی هه لدریچی هه زاری بهر هه زار بوو، له یه کهم کولانکهی نویدا، گاپه لیک له سه ره هیلانه کر که وتبوو. له دووه میاندا، دوو کوتر دهن دووکیان له ناو دهن دووکی یه کدی دهن، یه کیکیانم ناسییه وه، لهو کوترانه بوو که له خانووی خدره خیل دیبووم. له کولانکهی سییه مدا، دوو بیچوه هه لوی سه رسیم بیینی... دهستم بو سی کلاروژنه کهی سه ره وه دریژکرد و گوتم: ناویان نابینم؟ گوتی: دوو جار له دیوه پرسیه، وه لآمی نه داومه ته وه، به لآم که دیوه له سه ره کوشتنی په ره سیلکه که له خوشکه زا کهی ده هری بوو گوتی: ((باوکه نگریسه که شت مؤزه خانه یه که پیشینینه کانی کاولکرد و گه نجینه یه که جیناتی بوونه وهرانی شی سووتاند، توش

دهتهوت کاره کهی شه تهواو بکهیت.)) منیش نازانم چیمان تیدایه، به لآم چند جاریک له وهی ناوه راستیاندا زهرده ههنگ و په پولهی سپی و سووره ماسی و تیره ماری رهش و کیسه لی بچکوله و کرکاکی شین و سمورهی بو و سهگ پسینکه و بیچوه پلنگ و کارناسکم دیوه... لهوی دیش...

به رهو کولانکهی هه وتهم چووم، هیچی تیدا نه بوو. سهیری مامزؤکم کرد، شهویش تیم گهیشته و گوتی: روژکیان دیوه خوشکه زا یه کهی له گه ل خؤیدا هینایه ماله وه، تابلیتی درنده یه کهی بزیتو و به دکردار و لاساریوو، چاوی دوو مه و ته گه یه کهی دهرکرد و دایه دهست میمکی، شهویش خؤی لی زویرکرد، به چکه دیو به سه ره شه ناگردانه دا باز بازایتی کرد و میزی به ناگر داکرد، هه ستاوه و دهستی کهی لهم کولانکه یه راکرد و په ره سیلکه یه کهی سی هیلکهی دهرهینا، هیلکه کانی به تویکله وه هادیشته ده می و ناوای کردن... سه ری په ره سیلکه که شی هه لقه ند و هادیشتییه ناو خؤله میش و میزه که وه. به پخه پخ گالته ی به میمکی ده کرد، دیوه تاکه چاوه کهی لی سوور کرده وه و بوی چوه پیش و گوتی: ((ده تناسم! کوری باوکی خؤتی و به نازاردانی خه لک و سه ره هه لکه ندنی بی تاوانان ناسوده و دلشاد دهن...)) دیوه بچکوله که رنؤکی له مه مکی میمکی ده داو قژی دهر دینا و بزى به ناو گه لیبه وه ده کرد، پیسته ی بیچوه ورچی کهی کرد بووه پفدانک^(۶)، پفی ددها، زارکی ته سک ده کرده وه و به گوئی میمکی وده دهن و هک تر، ههوا یه کهی بهر ددها... شهویش له هه راسانی و تووره بیاندا پشی سوار بوو، به رکه وه دهستی گرت و گوتی ((تو دهستی من نادهیت! تا زوه و هه موومانته به فه تاره ت نه داوه بتگه یه غه وه زورخانه کهی بارکت)) پیکه وه چوونه دهره و له هه ژمه تان دهرگا کهی دانه خسته وه، به لآم زوری نه برد گه پایه وه، لهو روژه بترازیت شه دهر گایه هه میسه داخراوه و منیش به دلته تهنگ له شهشکهوتی تاریکدا ژیاوم... نیستاش چاوم له رووناکیدا هه لئایت و بهرپی خؤم نابینم... بویه ده لیم تا زوه و خزمانی نه هاتوون، تو گیانی خؤت دهر باز که...

سه ر و دوونگی پیسته مه ره کهم بری و برپره کهیم دهرکرد، که وله کهم به به ره واژی وهک شال به سه ر شان و مل و سنگی دادا، هاتینه وه دهره وه، زریانیکی تووش و تووره به فری هه لده پیچا

۵- پفدانک: دهبه به، میسلدان، فودانکه، نفاخه.

و تیککی دەسووراند، گه‌واله هه‌وره‌کەش بووبوه‌وه‌وت پهلە هه‌وری ره‌ش و له‌یه‌کدی دوور که‌وتبوونه‌وه...

بالیم گرت بۆ ئەو‌هی له‌گه‌وه‌ی شاخه‌که‌دا بی‌سوورپنمه‌وه، نه‌یده‌توانی هه‌نگار بنی‌ت... ئافره‌ت‌تیککی بۆ‌داروبار و مسری گوشت و بۆ‌هه‌نگ بوو، ماوه‌یه‌که‌ له‌ باوه‌شم گرت و به‌ره‌وه‌ سه‌ر به‌ناو به‌فردا هه‌لکشاین، تا ئە‌ستوورایی رانم له‌ ناو به‌فر ختم بوو، کردمه‌ که‌لاندۆش‌کام و ته‌کام دا و به‌ پێ و به‌ باسک به‌ناو به‌فردا رۆ‌یشتم...

می‌گه‌ل له‌ باناییه‌که‌دا پیکۆلی له‌ به‌فر ده‌کرد و به‌لمووز به‌فری هه‌لده‌دپی... چاوم گیپا، جیهان هیلکه‌یه‌کی سپی و سپییه، چهند دێیه^(٧) چروویه‌کم بینی که‌ به‌فر سپی کردبوون و لایه‌کیان نه‌ختیک دیاربوو، به‌فریککی زۆ‌ریش نیشتبوه‌ سه‌ر قه‌د و لق و چلی دار و ده‌وه‌نی پ‌اوانه‌که...

به‌فری نیوان دوولکانی قه‌دی داریکی گه‌وره‌م لادا و مامزۆ‌کم خسته‌ شوینی... چرووم له‌ دێیه‌که‌ هه‌لگرت و به‌فرم داکوتا و به‌ که‌دی دارانه‌وه‌ هه‌لمواسی، مه‌ر و بزنی تیی ئالان، له‌ چهند جیگه‌ی دیکه‌ش چرووم بۆ‌یان دانا، کرموه‌ز خواردییان...

له‌ نیرییه‌کی شاخ قیت رامام، کتومت ئە‌و سابریه‌ی که‌ولم کردبوو زیندوو بۆ‌ته‌وه، سه‌یری بزنه‌کام کرد، تا بلیی تۆ‌کمه و قه‌له‌و و توند و تۆ‌ل بوون، بۆ‌م نه‌ده‌گیران، ئە‌گه‌ر بشمگرتبانا‌یه ئە‌وا بۆ‌م به‌رزوه‌ت نه‌ده‌کران... چوممه‌وه‌ لای مامزۆ‌کی و چاوم به‌ ته‌گه‌و و بزنه‌کانه‌وه‌ بسوو... به‌ لیوه‌له‌رزوه‌ گوتی: بزنی و ته‌گه‌ی وات نه‌دیوه‌ وه‌نا؟ دێوه‌ ده‌یگوت ((بزنه‌کامان دۆ‌ره‌ن، له‌ بزنی ره‌وه‌ندان و ته‌گه‌ی کێ‌ویان... تا بلیی به‌ گوشت و خوگر و توند و تۆ‌لن و شوانیان ناوی‌ت... به‌لام مووکورت و که‌م شیرن...)).

سه‌یری مه‌ر و به‌رانه‌کام کرد، شتی وه‌هام نه‌دیوو گوتم: ئە‌دی مه‌ره‌کانی؟ گوتی: یه‌کچاو گوتی ((له‌ دایه‌ گه‌وره‌ی خۆ‌م بی‌ستوه‌ که‌ مالیان له‌ شاری (واقواق)ی بووه، نه‌نکی دوو قۆ‌چ و دێله‌ سه‌گینکی به‌و مه‌رجه‌ی له‌مامی باوکی وه‌رگرتبوو که‌ هه‌تا نه‌وه‌شیان ماییت، سالانه‌ دوو هیزه‌ رۆ‌ن و گوجیله‌یه‌کی بۆ‌ بنی‌رن، که‌ به‌خۆ‌شی نه‌ما ئە‌وا ده‌دریته‌ وه‌چه‌کانی... ئە‌م سه‌گ

٦- دێیه‌چروو: چلوو، گه‌لاو لقی به‌روو و مازوو له‌ پایزدا ده‌ب‌رن و له‌سه‌ر یه‌کی داده‌نن و وشک ده‌بیته‌وه‌ و له‌ زستاندا له‌ بری ئالیک ده‌یده‌نه‌ مه‌ر و مال‌ت.

و مه‌رانه‌ له‌ ره‌سه‌نی سه‌گ و مه‌ری شای واقواقینه... (ده‌شی گوت) داپیره‌م وه‌ک من یه‌ک چاوی هه‌بووه‌ و درنده‌ و ده‌عبای کێ‌وی فیرکردبوون که‌ له‌ خۆ‌یانوه‌ مه‌ر و مال‌تی ئی‌مه‌ و ئازهلێ کێ‌وی نه‌خۆ‌ن، جارێک رێ‌ویه‌که‌ به‌رخینکی ساوای خواردبوو و داپیره‌شم گرتبووی و ددان و چرنووکی ده‌ره‌ینابوو، کلکی پری‌سوو و کردبوویه‌ قه‌ریته^(٧) و کردبوویه‌وه‌ ملی و زه‌نگینکی گه‌وره‌شی تی‌خستبوو، پێ‌شی گوتبوو بۆ‌ له‌ناو درندان جاربه‌ده‌ و بلی (هه‌ردرنده‌یه‌که‌ بی‌ پرسی من گیانله‌به‌ریکی پ‌اوانه‌که‌م بخوات ئە‌وا خراپتری به‌سه‌ردینم...) هه‌ر دوو رۆ‌ژ جارێک به‌ ده‌ستی خۆ‌ی خواردنێ ده‌رخواردی رێ‌وی دابوو، تا له‌ پیریان رێ‌ویه‌که‌ رزایۆ‌وه... هه‌ر نه‌نکم گوتی: دایه‌ باب‌ه‌م گوتویه‌تی مال‌تی لاسار رامه‌گرن، ده‌رخواردی درنده‌ و سه‌گانیان بدن...))

کویره‌ ده‌یگوت ((که‌ داریک بریندار ده‌کریت یا ده‌سووتیندیت، من به‌ ناله‌ ناله‌ که‌ی هه‌راسان ده‌م، ته‌نها ئە‌و دارانه‌ نانالینن که‌ داره‌کانیان ده‌کریته‌ قه‌له‌م و پرد و که‌شتی و ئاوباره‌ و لانک و داره‌بازه. که‌ درنده‌یه‌که‌ په‌لاماری گیانله‌به‌ریکی کێ‌وی ده‌دات، له‌ خه‌ویش دایم من له‌ زیرۆ‌نی گیانداره‌که‌ راده‌چله‌کم... به‌لام ئە‌گه‌ر درنده‌که‌ نه‌وه‌نده‌ی برسی بی‌ت، ئە‌گه‌ر گیانله‌به‌ره‌که‌ نه‌خوات له‌ برسانا بریت، ئە‌وا نی‌چیره‌که‌ نازیرپنیت یا ده‌نگی ناگاته‌ من...))

درنده‌ تیر ده‌خۆ‌ن و واژدینن، به‌لام درنده‌یه‌کی که‌لله‌ خری پێ‌ پان هه‌یه... داد له‌ ده‌ست ئە‌م درنده‌یه... ته‌رازووی سروشتی له‌نگ کردوو و خه‌ریکه‌ کاولی بکات... نه‌ تیر ده‌خوات و نه‌ ته‌مییش ده‌بی... نه‌نه‌ گه‌وره‌ی داپیره‌شم گوتویه‌تی باپیره‌مان پێ‌ گوتین((ئە‌م درنده‌یه‌ به‌ سه‌ر و پێ‌ برین و چاو ده‌کردن و گون ده‌ره‌ینان نه‌بی‌ت سل ناکاته‌وه‌ و په‌ندیش وه‌رناگریت...))

مال‌ته‌که‌ تیری چروو خوارد، نیری شاخ گه‌وره‌ هه‌ستابۆ‌وه‌ سه‌ر پاشووان، بارانگژی داریک بووبوو، ترۆ‌پکی چله‌ ناسکه‌کانی ده‌کرتانند... به‌فریش تۆ‌په‌ل تۆ‌په‌ل له‌ داره‌که‌ ده‌که‌وته‌ خواره‌وه... په‌له‌ هه‌وره‌کان له‌ یه‌کدی دوورکه‌وتنه‌وه‌ و به‌ نزمی به‌ ئاسماندا خشین و با‌ی پێ‌سبارانی هات...))

٧- قه‌ریته‌: سنجول، قه‌لپته‌، که‌لپن، ملوانکه‌ی ملی تاخی و سه‌گ و ناسک و... ((له‌گه‌ر تومه‌ له‌گه‌ریته... گه‌ردن مامزی به‌ قه‌ریته... ئافرداربووم لۆ‌ت بووم شپته)) فۆ‌لکلۆ‌ر- ده‌شتی هه‌ولیر.

مامزۆك له سەر چرووهوه به لئوهلهرزوهه گوتی: دئوه دهیگوت میگهله قسرهكه دهبهمه چیبایه كهی شهو بهر، لهوئ چروو و پووشی وشکی ددهدمی، مهردزاش له نزیك بانئ شهشكهوت رادهگرم... له ژیر بالئ دئوهدا دوو ئاوتینهی گهوره ههبوون، شهو و رۆژ ههژدهجار له بان شهشكهوته كهوه سهیری ژیر بالئ خوئ دهکرد، كه دهپرووانییبه لای چهپی: چیا و دۆل و كهند و پهناي دهسته راستی دهبینی، لهلای راستیشییبهوه: دیوی چهپی دهكهوته بهرچاو... ههر كهسیك بهاتبایه ناو پاوانهكهی، دهیگرت و سزای دهدا...

دهشی گوت: ((رۆژی ههور و بهفر و باران، خیری بهفر و باران و له دایك بوون و ژیانهوهی ژیانه، رۆژی لیبووردن و تاوان شووشتنهوهیه...)).

ههوره رهشهكهی سهرمان خهريك بوو بیکاته باران كه گوتم: سهردهكهوم و سهری میگهلهی ستیور ددهدم. به ناو بهفردا ههلكشام، له زۆر شویندا تا ناوقهدهم له بهفر رۆدهچوو، له شوینیدا كشامهوه كه تا گۆی مهكمم له بارندا ختم بوو، ترسام به تهواوی بکهومه ناو بارنهوه، لهم بهدبهختییبهمدا رهنووتیک بهسهرمدا بیته و بکهومه ژیری، بان له ههلدیریکی نادیاردا بکهوم... گیانم لهگهلا ژانی سهره پهنجهکانی پیتم دهیزریکاند و میروولهی دهکرد... لئوهلهرزهم بوو، له تهفته تهقی ددانی خۆم ههراسان بووبوم... گوتم له دهستی دئوه دهرباز بووم، بهلام لیته له ناو بارندا رهقدهبهوه... كه سهركهوتم میگهلهكهه بینئ به چیاكهی شهو بهر ههلدهگهرا... دۆلایی رهش و دهشتهكهش ههر رهشان بوو، كهوتمهوه سهر ریچكهی ستیورهكه و به كهرخئ پیخوستهكهدا چووم، بارانیکی رهش له سهر ههردوو پارچه مهپ و له پینچ جیگهی دیکهش دایدا و بهفری بردهوه...

نهگهیشتبوممه لای ستیورهكه سهگ به شپزهیی چهپن و میگهلیان خپرکدهوه و دایانگیپا، له گۆراییهکی قهه پالئ چیاكهدا چرووم دانئ و به دیاریانهوه وهستام، دیسان سهگ رانهكهیان كۆكردهوه و بهرهو شهشكهوتیان هاژۆشت...

ئیبواره له بهر ناگر له مامزم پرسئ، چۆن كهوتۆته بهردهستی دئوه! له وهلامدا گوتئ: باوكم راوچییه، بچووك بووم، له كۆلان لهگهلا مندالان یاریمان دهکرد، گهنم له گول و بۆقدابوو، ئیوارهیهك باوكم گوتئ: بهیانی لهگهلا دوو برادهران دهچینه راو، مندال! شهگهر ئیوهش ههزتان له دهشت و دهر و بههار و سهیرانه، شهوا برۆنه بانئ (چاكه رووته)ی ئیمهش لهوین...

كوپ و كچی له ئیمه گهورهتر و جحیل و سهرهژن و جوامیرییش شهو رۆژی چووینه دهشت، كهنگر و رنك و كاردی و پیشوك و گیزیهلهمان كرد، له كواریگ و دوومبهلان گهراپن، لهگهلا هاوتهمهنانئ خوئمه بهم لاو بهولادا رامانکرد، كلووكی زهرد و سوور و سپیمان چنی و له بهرۆك و قۆی خوئماندا... ههر بۆ جوانئ قایشیکی زهردی بریسكهدارم له پشتهم بهستبوو، زۆریشمان گول له بهر پشتمان راكرد، له دهم بهستهكهدا شهره ئامان كرد... گول و پوونگهمان له یهكدی رڤاند و بۆ یهكدیمان ههلا و غارغارانیمان كرد... كهه كهه پهترهمان كرد و له یهكدی دوور كهوتینهوه، بهرهو كهلوغانیک و بنه چهوړكهیهکی گهوره چووم، له ژیریاندا دوو چاوی رهشی كار ئاسكینكم دیت، به شهسپایی بۆی چوومه پیش، دوو شاخی بچكۆلهی زیری بربیسكانهوه، وهك مندال جاجگ بجوئ، ناوها كاوتی دهکرد، دهمی راگرت و سهری بهرزكدهوه و گوئی مووچكرد، قهریتهیهکی تۆكمهی زیری له مل دا بوو، پلپلهی لیتهی پیوهبوو، له شوینهكهی خۆمهوه ههلهستهیهكم كرد، من سهیری شهوم دهکرد و شهویش دهپرووانییبه من...

كار ئاسكمان له مالهوه ههبوو، خۆشم دهویستن، متووم بوون، لهگهلا دهخهوتن، بیرم كردهوه ئاخۆ بۆی بچم و بیگرم، شهگهر ههر چوار پهلی نهگرم، شهوا بۆم بهرزهفت ناویت، دوو پهلی دوواوهی زۆر بههیزه و سمئ زۆر تیژه، ماحه ماح دهكا و سهریش دهوشینیته... بگهریمهوه و بهوانئ دیکه بلیم، شهوان دهیگرن و دهیکهنه هی خوئان.

سوورامهوه پشت كهلوغانهكه، خۆم نهوی كرد، ورده ورده زۆر به شهسپایی بۆی چووم، دهرنهپهپئ! به دهستیكم قهریتهكهی و بهوی دیکه ههردوو پاشیم گرت... خوئ راپسكاند، بهژنیك بهرزبۆوه، له بهر چاوما بوو به ههلهوییهکی زهبهلاهی سهر و مل سپئ...! ههردوو چنگئ له قایشهكهه توندكرد و ههلهستا... شهوانهئ خوارهوهش ههلهوكهیان بینئ، به چهپهساوییهوه سهیریان كرده... چهند دۆل بستئ برئ، له دۆلیك نوی بۆوه... ماینهكهی باوكم بینئ كهلهشی كارمامزیکی نیوچهوان سپئ پیوه بوو...

ههله دووجار له سهر ماینهكه سووراپهوه و منئ شهوهنده نوی كرد كه بسك و كهزیم له سهر و گوئ و بژی ماینهكه خشا. به ناسمانهوه گوتئ: تهرمی شهم كاره چاو رهشهت دیوه سهرپراوه؟

ئەو كچى منە و باوكە دلرەقەكەت كوشتى! منىش لە جياتى بېچووه كەى خۆم كارەكەى ئەو دەبەم، بەلام من دەستم ناچىتى بىتاوانىك بكوژمەوہ..

بەرەو قوولايى ناسمان بالى كوتسا، ئەوئەندە بلند بوو كە ماينەكەم هيندەى ماينە پىئەمبەرەيەك^(۸) ھاتە بەرچا، لەم بەرزايىيەو ھاشەى ھات و بەتيزى بەرەو بانىيەكە دابەزى، لە دوورەو يەككىم بينى بە دوواى دوو تاژى رەشدا راي دەكرد، تاخى كەرويشكىيان لە خرتولئ وەردا، گەيشتە تاژيان و كەرويشكى لە دەميان كردهو و بە خىراى سەرى بېرى، كە گەيشتە سەريان هيشتا كەرويشكى لە دەكوتسا و لرخە لرخى دەھات و خوین فيچقەى بەستبو، پياوھەك گويى لە ھاشەى بالى ھەلئ بوو و سەرى بلند كردد... باوكم بوو... منى ناسىيەو، بانگى كردم: مامزوك!... كچم ناسكولەكەم... كار ناسكە بچكولەكەم...

ماوھەيك ھەلئ لە ئاستى باوكدا بەرزبوو و نزم بوو، وەك شوان ھەلخەلەتەنە، كەم كەمە دوور دەكەوتەو و دەنيشتەو. باوكيشم چاوى بە ناسمانەو بوو، بەدوواى ئيمەدا راي دەكرد، دەكەوت و ھەلئەستايەو و رايەدەكردەو... بە ھانكەھانك گازی دەكردم: مامز... مامز... مامز... دەوھەستا^(۹) و رادەوھەستا و بە خۆى نەدەوھەستا^(۱۰) و پىي پىوھەناوہ... ھەلئ لە نزيك دار كەوھەتيك نىشتەو، پىنج بېچووه كەرويشكى خرىن و نەرمولەى بچووك، سەرى و گوي و چوار پەل و لەشيان گرمولە كرددبوو و پىكەوھە خەوتبوون، لەگەل دەنگى بالى ھەلئ سەريان بلند كرد و گويان مووچكردەو... ھەلئ بە ھەنسكدانەو گوتى: باوكە سەرى ناسنە دل پولاىەكەت، ئەم ساوايانەشى بى داىك و بىشېركردن...

باوكم بە ھانەھان لە بەرزايىيەكەو سەركەوت و ئيمەى ديت، لە شەكەتتيان تواناي غاردانى نەمابوو، ھەر بە رويشتنى ناسايى بەرەو دار تاوكەكە ھات، دەستى بە سكييەوھەگرتبوو، لەترىدەدا، ھيلنجى دەھاتى و چاويشى بە منەوھە بوو، بەر لەوھەى لە جوھاييەكەدا سەركەوتتەو ھەلئ ھەلقېرى و منىش لە ناسماندا دەست و پى و سەرىم رادەوھەشاندا و گازم دەكرد:

۸- ماينە پىئەمبەرە، ماينى ھەسەن و ھوسيتان، كوللە حاجى، ھوشتر خوا، تازيلە، بالووك، جوړە ميروويكە.

۹- دەوھەستا: لە شەكەتتيان دەكەوت.

۱۰- بەخۆى نەدەوھەستا: دەرەقەتى خۆى نەدەھات، خۆى بۆ نەدەگىرا.

باوكە فريام كەوہ!... باوكە... ئەويش چاوى بە منەوھە بوو، بە ھەنسكدانەوھە بانگى دەكردمەوھە، لە سەرى خۆى دەدا، بەدوواماندا دەھات..

ئىوارە لە ئاگردانى ديۆ، گوشتى كاوپىكى ران شكاوومان دەبرژاند، سەرىم بلندكرد لە ناو تاقە گەرەكە و بنگەوھەرەكەدا دوو كەللە سەرى و چوارپى و دەيان بگرە سەدان كەولەسەرى، دەيان رووانىيە من، ماوھەيك بە شلەژاوييەو تىيان رامام... شيشە گەرە نووك تىژەكەم خستەوھە سەرى ئاگر... بە نيوھە شيرەكەم لە ناو پەيندا بە دوواى نيوھەكەى ديكەيدا گەرام... لە زۆر جىگەدا چۆكىكەم ھەلئەدەرى... شيرە ژەنگنەى پلنگم دۆزىيەو و لەبەر ئاگرەكە دانىشتەوھە و بىرم كردهو... ئەگەر خزمانى ديۆ بىن، ئاخۆ بە شير و شيشەى سووركراوھە دەرەستيان ديم؟... مامزىش بىئارامى و پەشوكاوى منى خویندبوو، بلندبوو، لە ئاگرەكە سوورپايەو، دەستىكى خستە سەرى شام و گوتى: كاكە شيركو! كە ترس و نىگەرانى شالاويان بۆ ديۆ بەيتابايە ئەوا...

سەرىم سوورپاند و چاوم تىيى بېرى و چاوەرووانى تەواكردنى گفەتەكەى بووم، دەستى بۆ سەردەرگاي ئەشكەوتەكە دريژكرد: ئەوا لەم دەلاقەى سەرى دەرگاكوھە ئەنگوستيلەيەكى ھيندەى بازىنىكى منى دەكردە ئەرپنەمووتەى دەستە راستى و سىجار بەخىرايى بە لاي راستدا دەيسوورپاند و ھوت جارىش بە ھىمنى بە پىچەوانەوھە دەيسوورپاندەو، دوواى چەند چركە ساتىك ھىور دەبوو. شەويك زۆر نىگەرەن بوو... كە ترس و نىگەرەنەيەكەى رەوييەو، ئەنگوستيلەى لە قامكى ناوھندى دەركردبوو و خەريك بوو ھەلليگرىتەو، بە سۆزەوھە گوتى ((ئەم ئەنگوستيلەيەم لە باپىرەى داپىرەوھە بۆ ماوھەتەو، ئەو دەيگوت لەوھەتى شارى واقواقى ھەيە ئەم ئەنگوستيلەيەش ھەيە...)) دەستى بۆ شوينى ئەنگوستيلەكە دريژكرد و گوتى: بەلام دەستمان ناگاتە شوينەكەى، لە وانەيە بچمە سەرى شانى تۆ دەستم بىگاتى...

لەسەرى شامەوھە پىيەكى خستە سەرى تەپلى سەرىم، خۆى بە لىوارى دەلاقەكەوھە ھەلئاسى، قورسايى لەسەرى من نەما... كە گراناىيەكەوتەوھە سەرىشام گوتى: ھەنگاويك بەرەو دەستەراست بۆ!... دووبارە قورسايى لەسەرى شان و سەرىم نەما... ھەردوو پىي لەسەرى شام بوو كە گوتى: زۆر بە زانايى، بە رۆخى ئەشكەوتەكەوھە دامگرە!... با نەشكى و نەرژى...

هاتینهوه بهر ناگر، بونی گوشتی سووتاو لووتمانی گرت، شیشه گۆشته کهی کیشاوه، بازنیککی شیوه ئهنگوستیلهیی دایه دهستم... له دهسته کهی دیکه شیدا کیفکه کهله شاخیککی بۆ راگرتم و گوتی: ئهوهش ههتوانی تیدایه، له رۆژی بهسته له کدا یا له کاتانهی ژیر پیی زۆر تازاری بدابایه، ئه مهی له ژیر پیی خۆی ههله ده سووی... پیتلاوه کانی سواره ی داکنه و ماوه یه که به بهر ناگره کهوه ژیر پیی خۆی چهور کرد...

گوتم: ده بی دوژمنانمان به کهم نهزانین، ئه مشه و خزمانی دیوه ده رگامان له سه ر دا بجنه... کی به هانامانه وه دیت؟ ده رگای ژیا مان له سه ر داده خریت و له ناو ئه شکه وتدا وشک ده بی نه وه... که ئه شکه وته کهش ده دۆزنه وه، هیسکه په یکه رمان به بیچوهه دیو ده زانن و له شووشه به ندی مۆزه خانه دا دای ده نین...

که ئیواره هاتینه وه، ئه شکه وتیککی بچکۆ له م له پشتی ریگا که وه دیت، چوم سه یرم کـرد، بهر ده رگا که ی زۆر حاسی بوو، ولساتی نه چۆته ناو، له پیشه وه ته سک و نوی و له پشته وه فراوان و به رزه، جیگا که ی په نا بایه و رووانگه یه که ده نوارپته ده رگای ئه شکه وت و ده ور به ره که ی، وه ک بلیی له کۆنه وه پاسه وان و دانیش توانی ئه م ئه شکه وته بۆ ئه م مه به سته کۆلیویانه... له ویوه چاوه دییری تۆ و بهر ده رگه ی ئه شکه وت ده که م... ده ستم دایه که وله کان و هاتمه ده ره وه، له ده ره وه را، به دار، تیزوفیز و سه ره و ژیر، ده رگای ئه شکه وت گرت و گوتم: مامزۆک سه که کان له بهر ده رگا وهرکه وتوون، منیش چاوم پیتانه وه یه...

شه و راشکا، لیزمه ی باران دایدا، شه سته بارانه که نه برایه وه و کات له دوا ی کات خرمه ی ریژنه توندتر ده بوو، به فری تونده وه و له گه له به فراودا بوو به سیلاو، له هه ر چوار که ناره وه لافاو هاژه ی هات و دار و به ردی رامالی، خـرمه ی باران و خـره ی به رد و گرمه و ته پیه ی رووخانی لاشاخ و هاژه ی لیشاوبوو... ترسم هه بوو دیوگه ل هاتن و تۆفانه بچکۆ له ی نوح پیغه مبه ریان هه ستانیدی و زه مین ژیر ئاو بجنه و چیا مان به سه ردا بته پین... سه رم به ره وه ده ری ئه شکه وت هه لکیشا، چاوم به ناو تاریکاییه ئه نگوسته چاوه که دا گپرا... له تاریکاییه کی زیده تاریک و تنوک به لاره هیه چی دیکه م نه دیت!... گویم راگرت، خوره خوری ئاو و خـره خـر و ته په ته پی لیمشته که هه راسانی کردم...

ئهنگوستیله ی دیوه م وه ک بازن کرده دهستی راستم، سی جار به دهستی چه پم به خیرایی بۆ لای راست سووراندیم... ههوت جاری دیکه ش به هیمنی به پیچه وانه وه سووراندمه وه... هه ستم کرد بهرچاوم ورده ورده روونبۆوه، ئاو له سه ر تاویپه لووسه کاندایه بریسکایه وه، تافگه گه وره و بچوکه کان، هه ندیکیان سپی شیریی، بریکیشیان لیخن لیخن هاژه یان ده هات! چه مه گه وره که ی خواره وه زۆر نزیک دیاربوو، ئه مبه ر و ئه و به ر شه پۆلی ده دا و داری گه وره گه وره ی به ره گه وه له گه له خۆیدا راده دا... ماوه یه که سه یری به رده رگای ئه شکه وتم کرد سه که کان له ته ک یه کدی خۆیان گرمۆله کردبوو و خه وتبوون... دووا ی چه ند ساتیک هه ور له لای رووگه وه **هه لیبرینگاند**... له لای تۆزازه شدا بلاچه ی برووسک و شریخه ی هه وره تریشقه، شه ره گورزی دیوان بوو و زهوی و ئاسمانی ده له رانده وه.

خسته وه سهر زهوى، پىنكه وه به پىيان هاتينه ئه و قوولايبه كه ليره وه ديار نيبه، لهوى كه ندىكى تهسك و قول له شاخىكى سووردا ههيه، له سهر تهسكاييه كه دا پردىكى دارى دروستكردوه و من و ئه و ميگه له كه به سهريدا په پينه وه... مالى باوكيشم له وديوى ئه م دوو لووتكه سپيه وهيه...

هه ناسه يه كى قولى هه لكيشا، فرميسكى سپيه وه، ماوه يه كه سهيرى يه كديمان كرد و رومان كرد وه دندو كه كان و گوتى: نه من ده زانم ئه وان چييان به سهر هاتوو وه و نه ئه وانيش ده زانن من ماوم...

كوته مه پىك و دوو سه گ رووه ئيمه هاتن، گوتم: ئه م سه گانه شوانى چاكن، دوو رۆژه... لىمى وه رگرتوه: دوو رۆژ نيبه... چهند ساله و چهند پشته... ديوه ده يگوت ((ئه م سه گانه شوانن و من هه ر بۆ دلبايى له گه ليان ده چم... چونكه من گوجيله ي تۆرى به خيو ناكه م، سه گى خو پيش ناكه مه شوان...)) زۆر جاريش سه گه ل ميگه لى ده رده كه ن و ديوه له گه ليان ناچيت و هه ر به خو يان ده يله وه پىنن و ده به يتنه وه، به لام له ئاخه ليوه و دوو مانگيش دوواتر، هه موو رۆژيك ده چوو به رخه ساوا و مه ره زاي دىنايه وه...

بيست ههنگاوىك به ره و ميگه له كه سه ركه وتين، شوينى بارانه ره شه كه مان بينى، ئه م هه موو به فر و بارانه كارى تى نه كردبوو، شوينه كى وهك ته نيموك ره شبوو، مه ر و بز و سه گ و مامزوكيش وهك پاسارى^(١) ناندنيان لى هاتبوو! دان و سپيلكى چاويشيان ره شدا گه رابوو... چاوم به دوو لووتكه سپيه كه كه وته وه و گوتم: پيه كانه چۆن؟. گوتى: باشتن، چاويشم چاكتره... گوتم: به ره و گونده كه تان برۆين ده رده چيت؟ شوين گونده كى خوتان به ئاسانى ده ناسيته وه؟... به خنده كردنه وه هاته پيش و ويستى دهستم ماچ بكات... دهستى گوشيم و گوتى: ئه گه ر ئه مه م بۆ بكه يت... له م خو شيبه گه و ره تر ده بى چى بيت؟ به رى پيم به به ردا نه وه به جى بى تى ئه وا من له را كردن ناكه وم... مه گه ر هه ناسه م به ريت...!

١١- پاسارى ناندن: چۆله كى هيلانه ي له ناندن بى، له گه ل دوو كه ل ره ش ده بى و له دووره وه دياره.

ژانى ژينگه

به يانى رۆژى سپيه م بوو، له بان ئه شكه وته كه وه وه ستابووين، به فرى لووته به رزه كان نه بيت، ئه وى ديكه هه مووى ره شبووه، ميگه ل به ناو پووش و پاوانى ته ردا په رته ي كردبوو، له خوار ئيمه وه كواري مهنديل سپى و چووزله ريواسى سه وزباو سهريان ده ركردبوو، له لاي سه ره وه شاندا چهند پىنكه به فرىك له ژير دار و له سهر تاته به رده كاندا به ستبووى... دلۆپ دلۆپ ئاويان لى ده تكاوه و به سه ر تاو پره لووسه كاندا ده بريسكايه وه... له چياكه ي رۆژئاوامانه وه ئه و جووته داره گه و ره يه م كه وته وه به رچاو كه به نيوانياندا هاتبووين... چاوم بۆ چه مه كه دا گيړا، هيشتا شه پوله سه ر شيته كان بازيان ده دا و ده يايخيلاند و داواى خويناين ده كرد... دهستم دريژكرد و گوتم: به نيوان ئه م دوو دارانه داها تين، هه واره كه شان له و ديوه، به لام چه مه كه هينده هاتوو كه كه س تا هه وت رۆژى ديكه ش ناتوانيت لى بيدات، ئه ويش تا ئه و كاته رووى له رۆژه لات بوو، رووى بۆ رووبار و چيا و شوين دهستى من وه رگيړا... ماوه يه ك پيكر تىيان رامين...

به ورده ههنگاوان پتر به ره و به رزايى چوو، به دهست گازى كردم. چووم له ته كى وه ستام، دهستى خسته سه رشام و چاوى به لووتكه ي خو ره له ته وه بوو، گوتى: ئه م دوو لووتكه سپيه ي تهك يه كه ده بينى؟ (سهيرى منى كرد. له كه پكه كان راده مام...): - كاتى خو ي ديوه به نيوان ئه م دوو ترۆپكه سپيه ده ئاواى ئه م ديوه ي كردم، ئه وكاتيش هه ر ئه وها سپى بوون، كه ميگه دهستى له دوونده كان هينايه خواره و و گوتى: له رووته ته كه وه ره خواره وه ده گه پته دارستانه چره كه، له لاي ژيرى ليره كه دا، لا پاله ركه كه ده بينى؟ ئه م قانه ره شه ي ناو پووشه سپيه كه ده بينى، ده لى قيرا وه كه ي به سه ردا باربوو؟ ديوه له وى له ناو ميگه له ستيو ره كه ي منى

به ری کەوتین، له هەندێك شوێندا به پێی خۆی دەپۆشیت، یا بنبال و پیلیم دەگرت، له جینگە ی ئاسته‌مدا دەمکرده‌ کۆلم، یا له قیلماچی^(۱۲) له‌سەر شام بوو، له هه‌ورازاندا ده‌ستم راده‌کێشا، چەند جارێکیش به‌ گوریس سەرم خست..

پووش و دار و دوه‌ن و پاوانی دیوه‌ ئه‌وه‌نده‌ چر و پر بوو نه‌بیته‌وه‌، له‌ قه‌د پالەکاندا روه‌ که‌و و سوێسکه‌و هه‌وێرده‌ و هه‌لۆ و دال و چرگ... پێکه‌وه‌ هه‌لده‌فرین و پێکه‌وه‌ش ده‌نیشته‌وه‌، گورگ و که‌روێشک و رێوی و مامز و بێچووه‌ وچ به‌یه‌که‌وه‌ وازیان ده‌کرد، به‌دوای یه‌ کدا بازره‌قه‌یان ده‌به‌ستا و قه‌لبازیان هه‌لده‌دا..

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ نیوان دوو لوتکه‌ سپیه‌که‌ من بنبالیم گرتبوو... تۆپه‌ زه‌ردباوه‌که‌ی خۆر خه‌ریک بوو ده‌که‌وته‌ په‌نا بانی ئه‌شکه‌وته‌که‌مانه‌وه‌، له‌ ناو ره‌شاییه‌که‌دا مه‌ر و بز و سه‌گ به‌ره‌و ئه‌شکه‌وت ناودیو بوون.

که‌وتینه‌ رووکاری رۆژه‌لات و له‌ سه‌ر گابه‌ردێک وه‌ستاین، به‌ ده‌ست و به‌ ده‌م گوتی: ئه‌م پیره‌ دارانه‌ ده‌بینی؟ ئه‌وه‌ گورستانی گونده‌که‌مانه‌... دێیه‌که‌شان له‌م به‌ره‌یه‌، بۆیه‌ لیره‌وه‌ دیار نییه‌... پتر راما و گوتی: ئه‌م به‌سته‌ی نیوان هه‌ردوو گرده‌که‌ ده‌بینی؟ کاتی خۆی دیوه‌ منی له‌وئ هه‌لگرت... ده‌ستی گواسته‌وه‌: ئه‌م دارتاوکه‌ی نه‌راییه‌که‌ش ده‌بینی؟ له‌و دیوی تاوکه‌که‌وه‌ (چاکه‌ رووته‌)یه‌. (سه‌یری کردم، منیش سەرم له‌قاند) کاتی خۆی دیوه‌ منی له‌وئ داناوه‌ و له‌وئیش بێچووه‌ که‌روێشکه‌کام بینی، هه‌ر له‌وئیش دوو جار باوکم بینیوه‌... به‌لام... فرمیسیکی هاته‌ خواره‌وه‌...

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ ناو ئاوابی، نیوه‌ شه‌و راشکابوو و مانگ رۆشانایی ئه‌ستیره‌کانی بری بوو، خانووه‌کان گۆرپابوون، ده‌رگه‌ی هه‌وشه‌یان له‌شوێنی پێشاندا نه‌مابوو، له‌ ناوه‌راستی کۆلانیکیدا هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی کرد، به‌ چوار ده‌وری خۆیدا رووانی... به‌ره‌و په‌رگه‌ی ئاوابی چووین، له‌ خانوو و به‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ سوورپاینه‌وه‌، له‌ ده‌رگای دا، وه‌لام نه‌بوو، من توندتر ده‌رگام کوتا، له‌ که‌لینی ده‌رگا دارینه‌ شه‌رکه‌وه‌، ژنیکی چرا به‌ده‌ستم بینی به‌ره‌و ده‌رگا هات، له‌ ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌وه‌ هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی کرد و گوتی: کێبه‌ به‌م ناوه‌خته‌؟... پێکه‌وه‌ گوتان: خۆمانین... به‌

۱۲- قیلماچی: قه‌لاندۆشکان.

ترسه‌وه‌ ده‌رگای کرده‌وه‌. ده‌ستیکی و چارۆگه‌که‌ی به‌ سکه‌ په‌دراوه‌که‌ی گرتبوو... یه‌ کدییان نه‌ناسییه‌وه‌، تیک راما... ..

مامزۆک: ئه‌وه‌ مائی ره‌سوول راو چیه‌؟ ژنه‌که‌ پتر ترسا و کشایه‌وه‌ و گوتی: چیت له‌ ره‌سوول راوچی ده‌وێت؟... ئه‌ویش پتر چاری زه‌فکرده‌وه‌ و لێی چووه‌ پێش به‌لکو بیناسیته‌وه‌، ده‌ستی بۆ چراکه‌ برد... ژنه‌ زیره‌یه‌کی کرد و چراکه‌ی به‌و دادا... چرا و ژنه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی، زه‌یتی چراکه‌ ئاگری گرت و منیش به‌ خێرایی ژنه‌م له‌ ئاگره‌که‌ دوورخسته‌وه‌، دامه‌نی کراسی مامزۆش ئاگری گرتبوو، خه‌ریک بوو ده‌یکوژانده‌وه‌...

ژن و پیاو به‌جلی نارێکه‌وه‌ له‌ ژووره‌کانیاندا ده‌رپه‌رین و گه‌یشته‌نه‌ سه‌رمان... پیاویکی ده‌ست به‌خه‌نجەر، پیلی ژنه‌ دوو گیانه‌که‌ی گرت و گوتی: لێیان داوی؟ رووی کرده‌ من: ئیوه‌ لیتان دا؟ مامز به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بۆی چووه‌پێش و ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر روومه‌تی ژنه‌که‌ و ده‌ستیکیشی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی پیاوه‌که‌ و گوتی: کاکه‌ ره‌شید بۆ خۆی ساته‌ی کرد و که‌وت، چراکه‌ش که‌وته‌ خواره‌وه‌... ده‌ستی ره‌شیدی ماچکرد، سوورپایه‌وه‌ و شیتانه‌ روومه‌تی براهه‌که‌ی دیکه‌شی ماچکرد...

ره‌شید بن هه‌نگلی ژنه‌ی گرتبوو و به‌رزی کردبووه‌ و ئه‌ویش ده‌ینالاند... هه‌موویان ده‌یانگوت: بسمیلا... بسمیلا... بسمیلا... ژنیکی تیکچه‌قی ده‌یگوت: شه‌وه‌... شه‌وه‌... میمله‌ گاوره‌که‌... له‌مه‌ چیت ده‌ستیان لێه‌شانند... قورمان به‌سه‌ر بوو... دایکه‌ و بێچووه‌که‌ی برد... مامزۆش به‌ناویاندا ده‌گه‌را و به‌ چاری زه‌قه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردن و ده‌ست و پێی ماچده‌کردن...

خه‌لکی ئاوابی به‌سه‌رماندا رژان... ئه‌ویش هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌: کاکه‌ ره‌شید! من مامزۆکم! مامزۆکتان له‌ یاد نه‌ماوه‌!... به‌ گریانه‌وه‌: دایک و باوکم له‌ کوێن؟... هه‌شاماتیکی زۆر به‌م شه‌وه‌ سارده‌ به‌ هه‌په‌ساوییه‌وه‌ له‌ هه‌وشه‌ تیک ده‌سووران و چرپه‌ چرپیان بوو...

چار دەسته ژنه‌یان هه‌لگرت، ئیمه‌ش به دوایاندا به‌ره‌و دوو ژوره‌گه‌وره‌که‌چوین. ژووری لایبانه‌که‌ فراوان بوون و ده‌رگا و ده‌لاقه‌یه‌کی‌گه‌وره‌یان له‌ نیواندا‌بوو. له‌هه‌ردوو ژوره‌ قه‌ره‌په‌ستانی^(۱۳) بوو...

ژنیکی منداڵ له‌ باوه‌ش له‌ ده‌رگاوه‌ هاواری کرد: درده‌ن^(۱۴)!!! ریمکه‌ن!!! جیمکه‌ن!!! ئە‌من مامزۆ خوشک ده‌ناسمه‌وه... تاوسه‌ په‌رچوانه‌که‌م به‌ قوربانت بم... بوویت به‌ کول و مه‌ینه‌تی دلێ دایک و باوکت... هاواری کرده‌وه: ره‌شید!!! ره‌شید!!! ریم بۆ بکه‌نه‌وه!!! ئە‌من ده‌یناسمه‌وه... خالیکی ره‌شی گه‌وره‌ی به‌ موو له‌ پشتی ملییه‌تی، ئە‌من ده‌یناسمه‌وه... نینۆکی په‌نجه‌ی گچکه‌ی ده‌ستی چه‌پی ناته‌واوه... ئە‌من هه‌ر چاو و برۆی بیه‌نم ده‌یناسمه‌وه... دەم و لیو و پیکه‌نینه‌ی ده‌ناسمه‌وه... منداڵه‌که‌ی به‌ گریانه‌وه‌ نایه‌ ئامیزی ژنه‌ قه‌له‌وه‌که‌، خۆی کوتایه‌ ناو قه‌ره‌په‌ستانی پیکه‌که‌، گه‌یشه‌ سه‌ری، سه‌یری ده‌موچاوی کرد و گوتی: چراکه‌م بۆ بیه‌ننه‌ پیش!... سه‌رتان لاده‌ن! یا له‌ رووناکی‌دا چاو و برۆی بیه‌نم... ده‌ستی چه‌پی راکیشا و سه‌یری نینۆکی په‌نجه‌ی بچوکی کرد، ده‌ستی به‌رداو به‌ سۆزه‌وه‌ ملچه‌ و شه‌ققه‌ی ماچیان هات...

سووراپه‌وه‌ پشتی و گوتی چراکه‌م بده‌نی... به‌ هه‌زێکی شیتانه‌وه‌ ده‌می به‌ خالێ ره‌شه‌که‌ی وه‌نا و به‌ خۆیه‌وه‌ گوشێ، چراکه‌ی له‌ ناو ده‌ستدا له‌رزێ و خه‌ریک بوو بکه‌وێت، چرایان لی‌ وه‌رگرت، خاوبۆوه‌ و ده‌می لی‌ کرده‌وه‌ و گوتی: هه‌و... هه‌و... بوراپه‌وه‌...

هه‌ندیکیان پیکه‌ن و به‌ شیکیشیان گریان...

ژنیکی له‌و دیوه‌وه‌ گوتی: سه‌که‌که‌ی هه‌لقه‌ناوه‌، منداڵه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌چیت...

ریش سپیه‌کی به‌ که‌له‌ش به‌ ده‌نگیکی ناساز گوتی: خزمینه‌ رۆژێکی زۆر خۆشه‌... خۆزگه‌ ره‌سوول و مه‌نیجه‌ شوێمان له‌ دیار بوونایه... ئیستا شه‌وه‌ و دره‌نگه‌، تکایه‌ په‌رته‌ بکه‌ن و هه‌رکه‌سه‌و بچیته‌وه‌ ناو ماڵ و منداڵی خۆی، خودا یاریت به‌یانی چیشتمان خوارد، ئاهه‌نگیکی شایسته‌ی ئە‌م خۆشییه‌ ساز ده‌که‌ین...

۱۳- قه‌ره‌په‌ستانی: زۆر پر، به‌ شان پاڵ به‌ یه‌کدی وه‌بیه‌ن، گه‌مه‌پکی منداڵانه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی گوریس کیشکانی ئە‌مه‌یان به‌ شان پاڵ به‌ یه‌کتر وه‌ده‌ن...

۱۴- درده‌ن: ریگه‌ به‌رده‌ن، ریکردنه‌وه‌پکی خیرا و به‌ ترس،

من و خوشک و برابه‌کانی له‌ ژوره‌که‌دا ما‌بوینه‌وه‌، ژنه‌ش له‌و دیوی ده‌یناڵاند، ده‌یچرووکاند و هاواری ده‌کرد: وای باوکه‌ پشتم! وای دایکه‌ سکم! خودایه‌ تۆۆۆیه‌!

مامزۆک به‌ په‌رۆشه‌وه‌: نه‌تان گوت دایک و باوکه‌ له‌ کوین؟

ره‌شید: له‌و رۆژه‌وه‌ تۆ ونبوویت، باوکه‌م مێشکی تیکچوو، هه‌ر ده‌یگوت ده‌یگوته‌وه‌: ((هه‌لۆی سه‌ر سپی بردی... کارمامزه‌که‌ی من په‌ری بره‌ییان...)) ده‌ستی له‌ راو و شکار هه‌لگرتبوو و له‌ ده‌شتوده‌ردا چاوی له‌ تۆ ده‌گیرا، سه‌یری بالندانێ ده‌کرد... بالدارێکی گه‌وره‌ی بدیایه‌ یه‌ک به‌ خۆی هاواری ده‌کرد ((هه‌وه‌... هه‌وه‌...)) به‌ دووایدا رایده‌کرد و هاواری ده‌کرده‌وه‌. رۆژیک له‌ نزیکی دار که‌وته‌که‌ی نه‌ورایی چاکه‌ رووته‌، چاوی له‌ تاسمان ده‌بیت و به‌ دوای هه‌لۆیک راده‌کات، پی‌ له‌ ماریکی ره‌شی شاخدار ده‌نیت، ماره‌ش پی‌ وه‌ده‌دات... شه‌و و رۆژیک پتر نه‌ژیا... دایکیشم سالیکی دوواتر... فرمیسکی هاته‌ خواره‌وه‌... له‌ سووی تۆ و هه‌ژمه‌تی باوکه‌م به‌ زگی‌دا.

من و مامزۆک به‌ چاوی به‌ فرمیسکه‌وه‌ سه‌یری یه‌کدی‌مان کرد، جار جاره‌ پینه‌که‌ن و ناوه‌ ناوه‌ش چاومان له‌ مۆله‌ق ده‌وه‌ستا...

خوشکیکی به‌ تاو هاته‌ ژوره‌وه‌ و خه‌ناوکه‌یه‌کی زێری زۆر جوانی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو گوتی: دایکه‌م ئە‌م ملوانکه‌یه‌ی بۆ دانایت و ده‌یگوت: هه‌زده‌که‌م به‌ ده‌ستی خۆم له‌ ملی مامزۆکی بکه‌م، به‌لام ئە‌گه‌ر من نه‌مام و ئە‌و هاته‌وه‌، ئە‌وا بیه‌نه‌ ده‌سگیرانه‌که‌ی با له‌ شه‌وی بووکی له‌ ملی بکات... گه‌ردانه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی... تیی راما... هه‌مان قه‌ریتسه‌ و لیره‌ و زێر بوو که‌ له‌ ملی کار ناسکه‌که‌دا بیه‌نی‌بووی!!!...

له‌ نیوان ئە‌مه‌سه‌ری گریان و ئە‌وسه‌ری پیکه‌نینه‌دا هاتوو چۆمان بوو... دوای ئە‌وه‌ی چاوی به‌ یه‌ک یه‌کیاندا خشان و سه‌یری منی کرد و رووی کرده‌وه‌ ره‌شید و گوتی: ئە‌گه‌ر شێرکۆ دلم نه‌شکینی و کاکم ره‌شیدیش رازی بیت، ئە‌وا ده‌بی ئە‌و بیکاته‌ ملام... چونکه‌ ئە‌و به‌ گیانی خۆی منی ده‌رباز کرده‌وه‌ و به‌ مه‌ردایه‌تیش به‌ ئیوه‌ی شاد کردومه‌ته‌وه‌، داستان و پالنه‌وانیه‌تیه‌که‌ی به‌ هه‌وت سال ناکی‌دریته‌وه‌...

چاوه‌کان به‌ نۆزه‌ سه‌یری من و ئە‌و و ره‌شیدیان کرد، ره‌شید گۆمی بی‌ ده‌نگیه‌که‌ی شله‌قاند و گوتی: ئە‌گه‌ر ئیوه‌ هه‌ردووکتان رازی بن، ئە‌وا ئیمه‌ش پیرۆزایی بیژین...

دووباره گشت چاوه‌کان به مەنگی له من ئالانەوه، چاوم بۆ هەرلایه‌ک دەسووراند، پێشیان لێ ده‌گرتم، به خامۆشی داوای وه‌لامیان لێ ده‌کردم... رووم کرده ره‌شید و گوتم: ئەو ئەوه دەزانیت که ئیمه سی پیاو بووین و چۆن به‌ته‌نها من رزگار بووم و ئەویشم دەر‌باز‌کردووه، به‌لام نازانیت که من دوو هاوسهرم هه‌یه و به‌بێی ئەوان ناکریت به‌لێن بده‌م... به‌م زووانه وه‌لامتان بۆ دهنیترمه‌وه، ده‌بێ من ههر ئیستا برۆم، چونکه خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌ر په‌نگر دانیشتون و چاوه‌روانی من، نازانم به چ روونیک و چۆن چۆنی سه‌روپیی دوو جوانه‌مه‌رگیان بۆ به‌مه‌وه؟ ره‌شید: چەند روونیک له‌لامان به، تا ئاوه‌کان دهنیشنه‌وه و برده‌ده‌ن، ئەوکاته پێکرا به سواری ده‌چین... له‌جیگه‌ی خۆمدا راستبوومه‌وه و گوتم: زۆر مه‌منوون، پیاوه‌تی خۆت کرد، ده‌بێ بمبوورن، من به‌ته‌نها ده‌پۆمه‌وه!... به‌ساخی بگه‌م، ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه...

ره‌شید که زانی هه‌رده‌پۆم، هه‌ستایه سه‌رپێ و گوتم: ماینه‌که‌ی منی بۆ زینکه‌ن، خواردن و پێویستی رێگه‌شی بۆ دانین... زۆر هه‌زده‌که‌م یه‌کیکمان له‌گه‌لت بین...

که گوتم زۆر مه‌منوون ئیوه ماندوو ناکه‌م... ئەو گوتم: به‌رێی زینی، سه‌رچیاو سه‌ر چیا برۆ، ماینه‌که‌ شاره‌زایه، هه‌تا ده‌گه‌یته‌وه ده‌شتایه‌که‌ی خۆتان هه‌یچ رووباریکی قوولت نایه‌ته‌رێی، به‌فریش نه‌ماوه رێگریی یان رێگه‌که‌ت لێ ون بکات، ئیوا‌ره‌ی دادیت نا، به‌لام دوو به‌یانی، پاش نیوه‌پۆ ده‌گه‌یته‌وه مال...

مامزۆک زانی سوورم و هه‌ر ده‌پۆم و که‌سیش له‌ته‌که‌ خۆمدا نابه‌م، له‌وکاته‌ی که سواری ماینه‌که‌ ده‌بووم، لێم نزیک که‌وته‌وه و بازنه‌که‌ی له‌ده‌ستی ده‌رکرد و بۆی هاویشتم و گوتم: با ژنه‌جوانه‌که‌ت نه‌نگوستیله‌ی دیوه **له‌ده‌ست بکات**. گه‌ردانه‌که‌شی هاویشتم و گوتم: له‌تۆ به‌ولاوه که‌سیکی دیکه‌ ئەم ملوانکه‌یه ناکاته ملی من... منیش به‌ئه‌نقه‌ست خه‌ناوکه‌که‌م نه‌گرته‌وه، لێم تێپه‌ری و له‌و دیو و لاخه‌که‌وه که‌وته‌وه سه‌ر زه‌وی، ئەوچوو هه‌لبه‌گه‌ریته‌وه، منیش قامچییه‌کم وه‌شاند و بۆی ده‌رچوووم...

له‌ناو ئەشکه‌وته‌که‌وه هه‌ردوو که‌له‌سه‌ر و که‌وله‌که‌یان و هه‌رچوار پێیانم خسته‌ناو خورجه‌زین و رووم کرده رێبه‌که‌ی کاک ره‌شید گوته‌بووی...

له‌دیوه‌خانی مام هه‌یاس دانیشتبووین، به‌سه‌ر هاته‌که‌م به‌کورتی بۆ گێرپا‌بوونه‌وه... هه‌شاماتیکی زۆر هات، دیوه‌خان و ده‌ر و به‌ردیوه‌خانی پرکرد، نیر و می... گه‌وره و بچووک

واقی ورمابوو... هه‌بوو ده‌گریا... هه‌بوو ئاخی هه‌لده‌کینشا، رووخساری خاوه‌ن می‌گه‌له‌کانیش نه‌ژاکابوو و به‌دلێش پێده‌که‌نین...

سینه‌می سواری له‌ته‌که‌ په‌ریزاددا دانیشتبوو، ده‌ستی خسته‌بووه سه‌ر سکی و فرمی‌سکی داده‌باراند... په‌ره‌ژنیکی بچکۆله‌ی بێ ددانی بسک سپی و چاو و دهم چال، هات له‌نیوان سینه‌م و په‌ریزاددا دانیشتم، به‌په‌شکاری گریا و له‌سکی سینه‌م راماس و گوتم: هه‌یاس! چەند ساله‌ به‌ده‌ختی به‌رۆکمان به‌رنادات... باشه باوکه‌که‌م هه‌زیای نه‌گه‌ته‌ی نووستبوو بۆ به‌ئاگاتان هینا?... دیوه و هه‌زیای و شه‌وه... به‌رۆکمان به‌رناده‌ن...

ئیوا‌ری له‌کانیی ژنان دیانگوت: شه‌وه له‌ژنۆکه‌ی ره‌شیدی ره‌سوول راوچی داوه... هه‌شبه‌سه‌ره‌ جکیکی هه‌شت مانگانی له‌به‌رچوه... به‌لام به‌خۆی ده‌می خواربووه و نه‌مردووه... ده‌لێن (ئاله) که‌خۆی له‌شپوه‌ی کچه‌و نبوه‌که‌ی ره‌سوول، پێشانی ژنه‌قورپه‌سه‌ره‌که‌ داوه، به‌وه‌ی باشه **ده‌لێن** می‌مه‌له‌کیان گرتووه، پێسته‌ی پێستی بزنه و لاقب‌کیشیان سووتاندووه، **ده‌لێن** له‌مالی ره‌شیدی سندنمییان کردووه و ناهیلن بێته‌ده‌ره‌وه... **ده‌لێن** نیره (شه‌وه) یه‌کیشی له‌گه‌ل بووه، دێله‌ شه‌وه **گوته‌تییه** گۆله‌که‌ی جیم مه‌هیله‌ و بوخۆتم به‌... ئەویش **گوته‌تییه** دوو ژم هه‌نه و بێ پرسى ژنی خۆم ته‌تۆ نابه‌م، ئەدی... پیاوی (شه‌وه) ش پرسى به‌ژنی خۆی ده‌کا ئینجا ژنیکی دیکه‌ دیتیت... **ده‌لێن** ژنه‌شه‌وه‌که‌ بازنیکی داوته‌پیاوه‌که‌ و گوته‌تییه‌ی ژنه‌که‌ی خۆتی پێ رازی بکه... خه‌ناوکه‌یه‌کیشی بۆ هه‌لداوه و گوته‌تییه‌ی تۆ به‌ده‌سگه‌رانی بیکه‌ مالم... په‌ریزاد له‌بازنه‌که‌ راماس شه‌ویش **پێی گوتم**: ئەم بازنه‌نه‌نگوستیله‌که‌ی پوره‌ (شیرن) ه و گه‌وره‌کراوه...

په‌ره‌ژن به‌سۆزه‌وه سه‌یری سکی سینه‌می کرد و گوتم: **ده‌لێن** نیره (شه‌وه) که‌به‌سواری ماینیکی ئاوس، چیا و چیا به‌ره‌و ناوچه‌که‌مان هاتووه... دیسان سه‌یری سکه‌که‌ی کرده‌وه: به‌قورباتانم! ئاگاتان له‌خۆتان و له‌سکه‌کانتان بێت، به‌شه‌وه‌رگا مه‌که‌نه‌وه و به‌ته‌نیاش مه‌چوونه‌ده‌ره‌وه... (سه‌یری په‌ریزاد و دوواتریش سکی سینه‌می کرده‌وه) سه‌د جار به‌لاگه‌پرتانم ج و جاغ کویرمان نه‌که‌ن...

رووی کرده‌وه هه‌یاس و گه‌وره‌پیاوه‌کان: **ده‌لێن** ده‌له‌دیوه یه‌کچاوه‌که‌ تۆپیوه و بۆته هه‌وریکی چلکن و ره‌شاونیک به‌سه‌ر حه‌وت ئاقاراندا باریوه، خۆل و دار و به‌ردیشی ره‌شکردووه... هه‌رگیانله‌به‌ریکیش

چ نیر چ می، له میروولوه بگره تا دهگاته مهر و بزن و ماین و سهگ، شهوی شه بارانهی
بهرهوتیبیت یا لهو ئاقاره بلهوه دپیت شه نوزک دهیتت ..

پیره بیواویکی سوور و سپی گوپ پری گه دکنی خاو و خلیسک: له خه ودا شه دنگوباسانه به
فنشخان دهلین... شهو میرده کهی سی ژنی بهسهر هیئاوه و پرسی پی نه کردوه، په نجا ساله پیروز
فنشکراوه، تازه به تازه پیره فلغنی قسه چن، برینی بهژان دینه وه... دیاره کاتی خوی فنشوک بارانی
دیوهی بهرهوتبوو بویه ماچه^(۱۵) دیزه نوزک بوو، دهمره شی دهمبه هاوار، جاریک بو دهرمان،
مژدهیهک، تهرزه نوویکی خوش له ئاواپی بگییره...

پیره ژن هه لچوو و چاوه قووله کانی زه فکردنه وه و لیوی هه لقورچاند و بولاندی: کوشه ی گره^{۱۶} ! گورده
بهگی کوری قه وچهی! شهتوش سی ژنت هیئا، به ههرسیکیان دوو مانگ له کنت دانه نیشتن، بیست
جاریش به مه منوونییه وه داخوازی منت کرد، به لام بیژم نه هات چلمیشت پیدابدهم... بیستوومه
دهلین بیواوی که چه ل سهری خوی داده پوشت، که چی تو شهرمه نازانی و له هه موو مه کو و
مهیدانیکیشدا شهره قوچانی ده کهی... هه رزه دیزه ی به دفر! زرته بوزی مل پان! هه تا ده تویی هه
دهله وچی و لووشکان داوی...

هیور بوه و سهر و پوتله لکی خوی ریخسته وه و چاری به هه موویاندا گپرا: باوکی به هه شتیم خودا
لیخوش بی له گه ل مردوی ئیوه... دهیگوت: ژیان ململانییه، به لام هه ره بره کانییهک، خو به
تپاندن دانی تیدابیت، شهوی شهرم له خو بکاته وه نایکات... شه مهنگوزه و زوربه ی خه لکی
شه مرۆش شهرم له تر و پاشه لئی تهری خویان ناکه نه وه... هه ستایه سهر پییان و به ره و دهرگا چوو،
وهستا و دهنگی بلندتر کرد: هه ره مهیدانیک که متیاریکی ورگ تیر که گووی وهک تو زوره بانیتی
لیبکات... من بیژم نایی لپی بوهستم... قسه رهقی دم بوگه نی... شفتوشوت نه شکینن خورشنت
دانامری، ئیستاش بگره پیتته وه شه ته منه نی هه ره بیژم نایهت خووزیشت پیدابکه م... له دهرگا چوو
دهره وه و له بهر خوییه وه دهیولاند...

کاکول سوز له شوینه کهی خوی ههستا و چوه پینش پیواه کان، سهری بهم لاو به ولادا گپرا و گوتی:
پلکه پیروزه فنش راست دهکات... گیانله به ره کان نوزک بووین... به لام شه نه یگوت له
زه وییه که شیدا رووه ک ناروویینه وه، شه وانه ییش که پینشتر له وی سوز بوو بوون، شه وای چیدیکه گول ناکه ن
و بهر ناگرن و تو ناده ن... شه وای به سهر شه خاکه شدا پروات و بجیتته وه ناو رووبار و
گو ماوه کان، شه وای ماسییه کانیش نوزک دهکات... نه شی گوت شه گرکان و گهرده لووله ره شه ی
له دیوه دهرچوو، تاریکیی دهررونی ئیوه و به دره فتاریتان بوو، شه خرپکرد بوه و له ناو جهرگی خویدا
کپی کردبوو، به لام که کوژرا، بوو به دوو که ل و ئاسمانی له شیوهی کلورپژنه یه کی گه وه ره وه کون
کرد، تیشکیکی شه ونده گهرم به ناویدا هات که خو ل و بهرد و دار و شاخی تووانده وه... شه وهش
هوشداری و په نده، پیمان ده لئی رۆژیک دادیت هه موو گوی زه مین وهک شه په له چلکنانه رهش
داده گهریت و ده توتیه وه، نه وه کانیشتان نوزک ده بن و ده برینه وه...

وهک جاران قاقا پیکیه نی و گوتی: له ململانی و کیبه رکیدا به خو مان نیره له چاری خو مان ده دین،
که کویربووین ئینجا په شیمان ده بیینه وه، (به قاقای که نینه کهی زه وی و ئاسمانی له رانده وه) شه
کاتیش په ژیوانی فریامان ناکه ویت... ها ها... ماوه یه کیش به دهنگ گریا و هه نسکی دا...
ژینگه دهستیکی به کاکول سوز کهی داهینا، قزی سوزی وهک چیمه نی وشک هه لکه ندره و
به دهستییه وه هات، چه ند ساتیک له ناو له پی دهستی رووه خه لکه که رایگرت... رهنگه
سه سوز کهی رهش و زهرده لگه پرا، هه ندیکی هه لوه رانده سهر زه وی، ماوه یه ک دهستی چه پی
خسته سهر سهره رووت و بریق داره کهی و گوتی: سهیری که لله ی لووس و رووتی من و بی پشاک
گوی زه وی بکه ن! چون له تهنی به دکاری و هه ناسه ی ئیوه دا سه وزایی پیوه نه ماوه، له رووتی و له
ره شیمان ده بریسکیته وه... بزائم چون چون پی ره چه مه سه سوز کهی من چاک ده که نه وه؟...

هه ی رۆژ داپیره سروشت رۆژ!... هه ی رۆژ سه وزایی رۆژ... هاواره هاواره... هاواره بو که لله ی
خوم و گوی زه وی... هاواره... هاواره له دهست ئیوه... هاواره بو ئیوه و بو زینده وه رانی سهر
گوی زه وی...

فهرموده ی پوره فنش و کاکول سوز راست دهرچوو... هه موو مه رداره کانی ناوچه که فران بیان
بوو مهر و بزن و سهگی دیوه یان برد، سی سال به په رۆشه وه بی هووده چاوه پروانی بیچوو بوون...

۱۵- ماچه : هیستره می.

۱۶- کوشه: که پوو کورتی کونه لووت فش، شه فنهس.

گره: ددان گر. ددان زلی رووه دهره وه دهرچوو.

ره حۆ ته ر ناییت

ره حۆ به بی ئارامیییهوه: نه گهر جوانووه گه وره که نوما بوايه تهوا له بهر دلئی تو قبوولتمان بوو، به لآم جوانووه ته سپی که ویت بو ئیمه دهست نادات، جوانکیله ی په ژمورده شمان بو به خیونا کریت... نه گهر دهیدیت، تهوا وهک له یه که مجاردا گوتمان ماینی که ویتی دامه نتاریمان ده ویت، نه گهریش نایدیت، تهوا بی پیچوپه نا بلئی پاشگهز بوومه تهوه... و اجزام، به مندالمان ده زانی تم بینو به رده یه مان پی ده کهیت، بوته وهی ته فره مان بدیت... (چاری له هاوه له کانی سوور کرده وه) دهیه ویت له خشته مان ببات و پیکمان وه نیت. پیشتر گوتمان دره ننگمان به سه ر دامه یه و نه زیرۆکان مه خوینه وه، مندال نین، فریو ناخوین، وا ده زانیت ئیمه به دوای ژمه نانیک ده گهرین، یان هاتسوین بمانکه یته شوانی کوه مه ریک... نه گهر ماینه که حدود و بیهاوتا نه بیت، بو ماینی شی و ته سپی که ویت و کوه مه ر و بازنی ته فسووناوی و ملوانکی زیتری دیوانی له جیاتی ده دیت؟

به بی دهنگی ههردوو جوانووم به ستنه وه، ماینم زینکرد، جله وه که م دایه دهست ره حۆ و به شیوه ی گله یی گوتم: فهرموو! به لآم بزانه نامروه تی دوو شهرمه زاری به دوواوه یه...! ره حۆ به بزوه دهستی گوшим، وهک سه رکه وتوو یه ک ناوړی له هاوه لانی داوه و به پیکه نینه وه: ده مزانی مه رده و له گفتی حۆی پاشگه زنا بیتته وه... پیتی له ناوزه ننگ نا و له خانه ی زینی دانیش، ته نو و دلۆش دوای که وتن...

هیشتا ته وه نده دوور نه که وتبوونه وه که په ریزاد به هه له داوان له ره شمال هاته دهر و به شله ژاوی گوتی: چۆن دلّت هات کچه که م بدیه ته چه تان؟ مه گهر هه موو جار نه تده گوت من و تو و ماینی که ویت بوئی یه کدیمان گرتووه؟ من به بیی که ویت له م چۆله وانییبه سهیری چی بکه م؟

گوتم: خۆم گریم گرتووه، تویش تاگره که خۆش ده که ی؟ سه رکۆنه م که! ماینی که ویتت بو دینمه وه!... تهوانه که لۆر و بی دل و نوین... پیاوی رهشید ریژی به رامبه ره که ی ده گریت و ته وه ندهش بی ویزدانی ناکات... دلّت گهر د نه گریت یا منیش نایه مه وه یا که ویتت بو دینمه وه... تا خۆم ده به ستم جوانووه ته سپی که ویتم بو زینکه!

به دلئی به فرمیسه که وه جله وی دایه ده ستم، به ئاشکراش په ژیوانی له روو خساریدا ده خویندرا یه وه، به خۆی ته وه ستا و به پارانه وه گوتی: شیرکۆ! تهوان سی و ته تویش ته نیا...

رووم کرده ره حۆ: دیسان له سی که سان به ته نیا من ده رچووم، گه لیک په شیمانم له وهی کردوومه، به لآم داری وشک سه وزنا بیتته وه... بازنه که م به دهسته وه بوو گوتم: تم بازنه، ژنه کام کامه یان دلئی ته ننگ و نیگه ران بی، ده یکاته دهستی... په شیوی و نا ئارامیییه که ی ده ره ویتته وه، منیش جار جاره ده یکه مه مه چه کم... بانگم کرد: خه ناوکه که ی مامزم بو بینن... مامزیش خه ناوکه که ی دایه ده ستم و به رقه وه سهیری کردن و به بی دهنگی گه راپیه وه تهو دیو چیغه که وه...

گوتم: به سه رهات و یاده وهی بی وینه ی تم ملوانکه زی پینه شم بو گیرانه وه... پیاوی باش بن! جوانووه ته سپی که ویت و ماینه کی شی ببه ن... که ده لاین مه رمان ناویت و شوانیمان پی نا کریت، تهوا هه ر به خۆتان برا گه وره و سه ریشک بن! له جیاتی مه ره کان، بازنه که یان ملوانکه که هه لگرن، هه ر یه که و شتیکی باش و نایابتان به رده که ویت... ته نو و دلۆ به په رۆشه وه گو ییان شلکردبوو، که وام گوت گه شان وه، دلۆ منگه منگیکی کرد، به لآم قسه که ی حۆی قووتداوه.

گوتم: ماینی که ویت جوانکیله یه کی له به ره و هیشتا حه فته ی نه چوه، ساوا یه که بی دایک و دایکه که ش بی بیچوو مه که ن... پیاوی چاک بن! من و په ریزاد چاومان له ماینه که به رنابیت، تهو به کچی حۆی ده زانیت و وهک دایک گه وهی کردووه و **فهرامۆشی** پی دیت... سته می بی ته ندازه په ژیوانی بی ته ندازه ی به دووادادیت...

وهره مهردی خودابه! دهست له كهوئیت هه‌لده‌گرین، جوانوو هه‌سپه‌كه جیی دایکی پرده‌كاتوهه، جوانکیله‌كش وهك دایکی به‌خوئوده‌كه‌م، ماینیکی له دایکی جوانتری لئنده‌رده‌چیت و بیسی پیوه ده‌گرین...! گرژیمه‌وه، سواربووم و فریم...

به ریگه‌یه‌کی قه‌دب‌ر و به‌به‌یارد، چووم له سه‌ر به‌رزایی دهم چه‌میک بۆسه‌م بۆ دانانه‌وه، لموزی جوانوو‌كه‌م به‌ستا و له ناو بی‌شه‌لانی دهم چه‌مه‌كه‌دا به‌ستمه‌وه... ساته وه‌ختیک چاوه‌دیربووم... هه‌رسیکیان سواری ماینه‌كه بووبوون و گۆرانییان ده‌گوت... له رووباره‌كه به‌پینه‌وه و به‌ره‌وه جیگه‌ی مه‌به‌ست هاتن...

به‌ردیکی گه‌وره‌م هاوئیشه‌ پێش ماینه‌كه و به‌ ده‌نگی‌کی به‌ری نیرانه تیی‌را‌خوورپین: شه‌وی ببزوی ده‌یکوژم! یه‌ك یه‌ك، هه‌ردوو ده‌ستان بجه‌نه سه‌ر ته‌پلی سه‌رتان و بی‌ دووا‌كه‌وتن دابه‌زن! شه‌وی تروو‌كه‌یه‌كیش دووا بکه‌وئیت یا هه‌لپه‌ی هه‌لاتن بکات، شه‌وا په‌له‌قاژه‌ی مه‌رگ ده‌کا و خوئینی خوئ...

ده‌رفه‌تی هه‌لاتن و ده‌سه‌وه‌که‌رییان نه‌بوو، به‌ شی‌واوی دابه‌زین و به‌ دهم له‌رزوه‌ چاوه‌روانی فه‌رمان بوون... به‌ هه‌مان ده‌نگی پێشتر گوتم: چه‌كه‌كانتان فری‌ دن و له ماینه‌كه‌ش دوور‌كه‌ونه‌وه!... چوار هه‌نگاو وهرنه‌ پێشتر و به‌رامبه‌رم به‌ ریز بوه‌ستن...

كه‌وئیت ده‌نگی ناسیمه‌وه و به‌ فرتکه سه‌رکه‌وت و له ته‌ك جوانوو‌كه‌ وه‌ستا و نه‌رمه‌ قه‌پی لیدا و سه‌ر و كلکی وه‌شان‌د و حیلان‌دی...

خۆم وه‌ك (له‌شکری) هاته به‌رچاو كه‌ گوتم: دوو هه‌نگاوی دیكه‌ش وهرنه‌ پێش تاكو شه‌وه‌ی بیه‌وئیت له فه‌رمانم ده‌ر‌بچیت زوو ته‌واوی بکه‌م... ره‌حو! کورته‌ك و شه‌روال و کالو و شه‌ده‌ه و پیتاوه‌كه‌ت به‌خیرایی دا‌که‌نه! ته‌گینا گیانت ده‌رچوو، خۆشت ده‌مناسی له‌ قسه‌ی خۆم پاشگه‌ز نابه‌وه... ویستی خوئ بخا‌فینئ، چاوی له‌ ده‌رفه‌تی هه‌لاتن گێرا... بی‌ هووده‌ بوو... جاریکی دیكه‌ش نه‌راندمه‌وه: ده‌زاتم مندا‌ل نین و فریونا‌خۆن، به‌لام پی‌واوی مه‌یدان و ده‌س‌کردنه‌وه‌ش نین... هه‌رسی‌ک‌تان به‌ دوو خوله‌ك، چرکه‌یه‌كیش پتر نا، جله‌كانتان به‌ ته‌واوه‌تی دا‌بینن و ته‌نها کراسه‌كانتان له‌به‌ردا بی‌ئین و له‌ ته‌نکاوه‌که‌دا به‌ ریز رووه‌و من بوه‌ستن! شه‌وی دووا بکه‌وئیت شه‌وا ته‌رمه‌که‌ی رووتده‌که‌مه‌وه.

هه‌رسیکیان به‌ کنگی رووتوه‌وه له ته‌ك یه‌ك به‌رامبه‌رم وه‌ستان..

: - ره‌حو! لیت پارامه‌وه بۆ شه‌وه‌ی جوانوو هه‌سپی كه‌وئیت و ماینی شی و کوته مه‌رپک ببه‌یت، وه‌ك گوتم مه‌به‌ستم بوو هه‌رسی‌ک‌تان بی‌ به‌ش نه‌بن... له سه‌ره‌تای یه‌کتر دیتنماندا، گه‌وجی و که‌له‌پووکیی دوو هاو‌رپیکه‌ت و چاونزی تۆم خوئنده‌وه، زانیم سه‌کره‌شی شه‌وه‌نده به‌رچاوی لیتل کردوویت که‌ به‌ته‌نها لووتی خوئ ده‌بینی، ماینی که‌ه‌وئیتیشته به‌ ته‌نها بۆ خوئ ده‌وئیت، شه‌ویشته بۆ شه‌وه‌ بوو خوئتی پی‌ هه‌لکیشی، دوو که‌له‌پووچه‌كه‌ش له داخانا ئا‌خت بۆ هه‌لکیشن...

خه‌مو! دوو‌پشک دۆست و نا‌هه‌ز نا‌ناسیت، هه‌ر بۆی هه‌لکه‌وت پی‌یان وه‌ده‌دات، شه‌گه‌ر ته‌نگا‌ویش بوو و که‌سی ده‌ست نه‌که‌وت چه‌زه‌که‌ی تیی‌چه‌قی‌نیت شه‌وا به‌ ژه‌هره‌که‌ی، خوئ ده‌کوژیت، که‌چی توئ چوار پشک، له سه‌ره مه‌رگیشدا هه‌ر ده‌ته‌وئیت ژه‌هر بکه‌یتسه‌ دل‌ی ده‌وروبه‌ره‌که‌ت، شپ‌رپه‌نجی خو‌په‌رستی، هه‌موو خا‌نه‌کانی می‌شکتی گرتۆته‌وه، کلپه و گری ئی‌ره‌یت، گه‌ناوی گه‌نده‌کاریت، ده‌وروشتی... .

بۆیه منیش بریارم دا پۆزت بشکینم و به‌م شه‌وه به‌رچاوت روون بکه‌مه‌وه و شه‌وانیش به‌ ئا‌گا بی‌نمه‌وه... گوتم سته‌م و بی‌ مروه‌تی بی‌ شه‌ندازه، چاوبه‌ره‌ژیری بی‌ شه‌ندازه‌ی به‌ دووادا‌دیت... هه‌ر بۆیه‌شه‌ که‌ ناتکوژم... یه‌ك یه‌ك له رووباره‌كه‌ بپه‌رنه‌وه شه‌وبه‌ر، به‌م مانگه‌شه‌وه‌ فی‌نکه، بۆ خوئتان راوه‌ ماسی بکه‌ن...

وه‌ك كا‌کوژل سه‌وز، قا‌قا پیکه‌نیم: ده‌زاتم زۆر زۆر په‌شیمانن... به‌لام...

که‌ هه‌ر یه‌که و له ئاستی خوئیدا بی‌ ئاو‌ردانه‌وه په‌رپیه‌وه، دابه‌زیم و چه‌ك و جله‌کانی‌ام هه‌لگرت، جوانوو‌که‌م به‌ره‌لا کرد، سواری ماین بووم و به‌ ته‌قله‌ کوت به‌ ریگه‌ی خوئیدا گه‌رامه‌وه... له ریگه‌دا په‌ریزادام بی‌نی جلی پی‌وانی له‌به‌ر بوو وه‌ك با به‌ دووامدا ده‌هات... چاوی به‌ ماین و جوانوو‌که‌ که‌وت، له لاری‌دا وه‌ستا. که‌ گه‌یشتمه‌ ئاستی، به‌ خوئیشیه‌وه‌ گوتم: من و تو و ماینی که‌وئیت، مردن نه‌بی‌ت هی‌چ شتی‌کی دیکه‌ له‌ یه‌ک‌دی‌مان دا‌ناب‌ریت... (به‌ پیکه‌نینه‌وه) په‌ریخان! سواری جوانوو‌که‌ به‌! شپ‌ره‌ ژنی وه‌ك تو له سه‌ر پشتی شه‌سپی که‌وئیت دلگێره‌...

جله‌وی ماینه‌که‌ی گرت و به‌ چاوی پر خه‌نده‌وه‌ ماچی کردم و گوتی: نا‌نا مرزاه‌مه‌ به‌دلی خوئ له‌سه‌ر پشتی ماینه‌ که‌وئیت له‌ ئامیزت بگرمه‌وه... ژن و می‌رد دوو‌پشته‌کی سوارین دلگێرتره‌...

سوار بوو، لیم هاته پیش و هردوو دهستی تیوه‌رینام، چهانگه‌ی خسته سهرشام و سنگ و بهر سنگ و رانی به منه‌وه گوشى و گوتى: خۆزگه له نيو خه‌لات و گۆرپشدا پيڤكه‌وه ده‌بووين...

ره‌حۆ و ئەنۆ و دلۆ له رووبار په‌رینه‌وه و هاتنه‌وه به‌رى گونده‌كه‌ى خۆيان، ماوه‌يه‌ك به‌ سه‌رسامى له جينگه‌ى به‌ستنه‌وه‌ى جوانوه‌ ئه‌سپه‌كه‌ وه‌ستان، سه‌يرى ته‌رسه‌قولى ولاخه‌كانيان كرد... له يه‌كدى راما و گالته‌يان به‌ خۆيان هات... تريفه‌ى مانگ كال بېژوه، برژانگى چاوى خۆر، بريسكه‌ى دا، رووناكى و گه‌رمى به‌سه‌ر پشتى زه‌ويدا په‌خشكرد... بيريان له خۆيان ده‌كردوه، هه‌تا كه‌ى به‌ رووتى و بى‌ خۆراك له‌م چه‌مه‌دا مېننه‌وه؟ به‌ كنگى رووت و پيى په‌تى به‌ره‌و گونده‌كه‌يان بچنه‌وه؟ به‌ره‌و هه‌وار و تاوئى كه‌ويتى دامه‌نتارى بگه‌رپينه‌وه و له شيركو بيارپينه‌وه؟...

له لاي رۆژه‌لانه‌وه هه‌له‌ئۆى سه‌ر سپى ورشه‌ى هات، چه‌ند جاريك سپراندى و بۆيان دابه‌زى و هه‌ستايه‌وه و دووركه‌وته‌وه و هاته‌وه سه‌ريان... له ناو زه‌مه‌نده‌كه‌شدا ره‌شه‌ ماري شاخدار سه‌رى بلند كرد و كيفاندى... زمانه‌ دوولكه‌كه‌ى ده‌ركرد، سه‌رى نوى كرد و خشى... سه‌رى به‌رزكردوه و تيبان راما، به‌ ده‌ورياندا جليتانى كرد، ته‌وانيش له ژير دارى چر و له ناو درك و قاميشه‌لاند خۆيان هه‌شاردا و په‌لاريان هاوئيشت، هه‌لاتن، كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه و زيپانديان... دوواى چه‌ند ساتيك مار و هه‌لۆ گومبون...

دوواى تۆقين و بيركردنه‌وه و هه‌له‌سه‌نگانديكى زۆر، كراسه‌كانيان له سمت و نيوگه‌ليان و به‌ستا. ره‌حۆ به‌ ناويميدييه‌وه گوتى: تا ئيواره له جينگه‌ى خۆماندا ده‌ميينه‌وه، له‌گه‌ل تاريك كه‌وتندا ده‌رده‌چين، به‌ لاړيدا به‌ره‌و ئاوايى ده‌رۆين، دره‌نگى شه‌و ده‌گه‌ينه‌وه جى، هه‌ركه‌سه‌وه ده‌چيته‌وه مالى خۆى...

به‌ره‌به‌رى ئيواره گه‌واله‌ هه‌رويكى ره‌ش له‌لاى باشووره‌وه په‌يدا بوو، ورده‌ ورده‌ به‌رى ئاسمانى گرت... ناوه‌ ناوه‌ بارانى دلۆپ گه‌وره‌ و تاو تاوه‌ش گلپه‌ره‌ و گاريسوكى لى هه‌ات، كاله‌ پييه‌ك ته‌رزه‌ كه‌وت... هه‌رسيكيان هه‌ر به‌رووتى و به‌ هه‌له‌ت و دۆل و شيواندا به‌ره‌و گوند گورگه‌ لۆقه‌يان بوو، كه‌ گه‌يشتنه‌وه بن مالان له هه‌رچوار كه‌ناره‌وه پنه‌كه‌ هه‌رويكى به‌ ئاسمانه‌وه نه‌ما بوو... مانگ بيست شه‌وى و كاروانكوژه‌ش سه‌ره‌ تاتيكى بوو، ده‌سكه‌ رووناكى كز له چه‌ندين كولانه‌كى خانواندا شنايه‌وه، پتر به‌ره‌و رووناكييه‌كه‌ چونه‌ پيش...

ره‌وه سه‌گيڤك، له‌گه‌ل ديئه‌به‌با وه‌رين و شالاويان هيئا... كسوك تا ئيستا ده‌عبا و درنده‌ى رووتيان نه‌ديبوو، بۆيى ليبان نه‌ده‌گه‌رانه‌وه، بازنه‌يان به‌ ده‌ورياندا كرده‌بوو، هي‌رشيان بۆ ده‌بردن، ته‌وانيش چه‌غه‌يان لى ده‌كردن و به‌ كوچكه‌ به‌ردان پاسى خۆيان ده‌كرد...

زاله، گه‌ماليكى به‌له‌كى كلك تووكنى قه‌رانگانيه‌وه كه‌له‌ زل و لموز ته‌ستور و گوئى براو بوو، قه‌پى له‌ كراس و سمتى ره‌حۆ گرت و زيوايه‌ گۆشتى پچراند... ديئه‌كه‌شيان گازى له‌ به‌له‌ك و ره‌فيسكى دلۆ دا، تا ده‌نگى هه‌بوو زيپاندى و له هه‌رژنى گريانيه‌دا. هه‌رچۆنيك بوو سه‌گه‌كانيان به‌ گاشه‌ به‌ردان له خۆيان دوور خستنه‌وه، دووره‌ به‌رد و په‌لاريان تى ده‌گرتن، به‌لام نه‌ويپان هه‌نگاويكى ديكه‌ به‌ره‌و گوند بنين...

ره‌حۆ به‌ ده‌م نازار و له‌رزه‌وه به‌ نه‌نگوچكى كراسه‌كه‌ى خويى لا سمتى و لاقى سپيه‌وه و گوتى: ديئه‌به‌باى ده‌ويت خاوه‌ن، هه‌ى ژنى خاوه‌نه‌كت... هه‌موو سه‌گى گوندى و دوو خۆ داوه‌ و هاتۆته سه‌ر ريمان، گۆلئى سه‌ر ديئه‌به‌باش له‌ چاوى مار سل ناكات... با بچينه‌ لاي ژيرى ئاوايى، ئيستا ته‌وى كش و بۆده‌نگه‌... تووتكيش له‌ پياوى رووت ناگه‌رپينه‌وه...

كشانه‌وه دوواوه، دووراو دوور به‌ ده‌ورى دييه‌كه‌دا سووران، له‌ خواره‌وه به‌ره‌و ئاوايى هاتنه‌وه. سه‌گه‌ل له‌وى بۆيان له‌ بۆسه‌دابوون، به‌ چه‌پين و مپاندى و ددان گرپكردنه‌وه بۆيان چوون...

زاله‌ ديئه‌كه‌ى بۆخۆى زه‌وت كرده‌بوو، شه‌و گورگه‌خنكيه‌ ددانى به‌ چيپه‌وه به‌ردايه‌ و مپه‌ى به‌هاتبايه‌، گۆله‌كاني ديكه‌ ده‌تۆقين و له‌وه هه‌ريمان نه‌ده‌مان، كه‌ خه‌ريكى ديئه‌ به‌بايه‌كه‌ ده‌بوو ته‌وانى ديكه‌ به‌ په‌رۆشه‌وه تيب‌پاده‌مان و له‌ هه‌ژمه‌تان له‌ دووره‌وه دووره‌ژه‌نيان بوو... ره‌حۆ هينده‌ى هه‌موو گه‌ماله‌كان له‌ زاله‌ ده‌ترسا، بۆيه هه‌ر چاوى پيبان كه‌وت، باوه‌شيك خپكه‌ى پپ به‌ ده‌ستى بۆ ئاماده‌كرد، مه‌به‌ستى بوو له‌ نزيكه‌وه واى لى‌بسات سه‌كه‌تى بكات، يا په‌كه‌بخت، ته‌گينا شه‌و زيواى زيوايى ده‌كات. زالهى مله‌وه‌زيش قاندرى ره‌حۆ بوو.

هه‌ر له‌ دووره‌وه ده‌مى داچپرى و گوپى كرده‌ى. به‌ هه‌موو هيپيه‌وه گاشه‌يه‌كى راوه‌شانده‌ كه‌له‌ى... زالهى سه‌ر و مى‌ لادا و به‌رده‌كه‌ به‌ر ته‌ستورايبى رانى كه‌وت. هه‌ردووكيان له‌ شوينى خۆياندا چه‌په‌سان، ماوه‌يه‌ك به‌رامبه‌ر يه‌كدى مپوون... زالهى مپاندييه‌وه و شالاوى برده‌وه، دوو سى هه‌نگاويكى ماوو بيگاتى، گشت تواناى خۆى كرده‌ خپكه‌ى و خيواندييه‌

نیوان هەردوو برۆی، زالە چاوی تاریک بوو و قووراندی وتینگ سوورا و بە تاساوی بەرەو دوواوە گەپرایەوه. پتر گورپی هینایە بەر خۆی و گاشەبەکی دیکە لە بن پیللی دا و سەگەکانی دیکە لێ دەنگ دا... گەمائیکی کلک و گوی نەبرای رەنگ و شێوە گورگانی، کە پێشتر لەسەر دێلە کە چەند جارێک یە کدییان شیتلابوو، بەلام دەروەستی نەدەهات، هەلەکە قۆستەوه و دوکمی کردی، بارانگژی یە کدی بوون، کاریتەیان کرد^(۱۷)، خەریک بوون قەپ لە گوی و مل و هەوکی یە کدی بگرن، گەمאלە گورگانی بناگوویی زالە گرت و رایتەکاند، سەریان وەشانند، چەند جارێک دوو پەلی پێشەوهیان گەیشتەوه زەوی هەلستانەوه سەر پاشووان و بەلاداهاتن و خۆیان گرتەوه (دەلە و گەمالمەکان بە وشتی تێیان رادەمان) زالە بە کاسییەوه چەنگ و گەزەهی دەهاویشت، بەلام جینگەهی خۆیان نەدەگرت، گورگانیش بناگووی و کەزێلە^(۱۸) ملی دەگرتانند و رایدەتەکاند، نەشەدەوێرا بەریبەدات، لە ئەنجامدا زالە کەوت و گورگانی دەمی نایە خنخنۆکە... گەمالمەکانی دیکە پەلاماریان دا، لە هەموو لایەکەوه دەمیان تینا، لیکیان کێشایەوه، گوی و قوورقووراگە و کیرەوول و گونی کەلاکەکیان پچراند... گورگانی کشایەوه، گوویی مووچ و کلکی قیتکردەوه، بە فیزیکیەوه بەرەو دێلە کە چوو، بۆنی پێوەکرد، خۆی تێهەلسووی، بۆ یە کدی نووسکاندییان، دووای ئەوهی دەلەکەهی گێدا، رووی کردەوه گەمالمەکان و زالە ناسا ددانێ بە چیرەوه برد و مێراندی...

لە ژێر باری ترس و سەرما و بێ هیواییدا بەرەو دوواوە کشانەوه...

رەحۆ: با بچینە ناو کەندەکەهی بەرمالان، لەوێ لە نزیک رینگەکەوه لە ناو زەندۆلێکدا تا بەیانی خۆمان مات کەین... بەیانی زوو کە شوان مەر رادەدەن، بەم رێبەدا تێدەپەرن، بانگی یەکیکیان دەکەین، بەبێ دەنگی بچیت جل و بەرگمان بۆ بێنیت، ئینجا دەچینەوه...

لە نیو کەندەرەکاندا خۆیان گلۆلە کردبوو، سەرپەری پاش تەرزه و بازار لە نیو شەودا کەرۆشکەهی بە گەم و جۆ و گیاو گول و گیانی دزە رووتان دەکرد، لەرز و مووچرک و تەقەتەقی ددانیان تێکەلار بوویوو...

۱۷- کاریتەیانکرد: حەمبارۆزبۆون، زۆرەبانەهی سەگ و ناژەلان لە شەردا، لەسەر پاشووان وەستان و بە قەپ و بە چرنوک شەریان کرد.

۱۸- کەزێلەهی ملی: شاماسولکەهی ملی.

دلۆ بە دەم لەرز و نرگەرەوه: رەحۆ...! رەحۆ...! هەتا سەبەینی شوان بێرە دادێن، ئەمن رەقبوویمەوه، تۆ خۆت کردە سەرۆک و گوتت: ((کاکە دلایەر ئەتۆ هەر بۆ سەیران و پاش دزی وەرە، من بەخۆم دزیبە کە دەکەم... گوتت تۆ ژنت ماره کردووه، دەبێ لە شایێ تۆدا بە ماینی کەوێت سوار سوارانی بکەین...)) باشە ئەگەر بە ماکەرە بۆزەکەهی خۆمان لە مەیدانی سوار سوارانیمان بکردبایە باشتر نەبوو، لەوهی لێرە لە سەرمانا رەق بێنەوه، ریسوا بێن و بە مردوویش نەتوانین لە ئاستی کەسدا چاوە لێین... کە تۆ ئەوئەندە دلێر و بویر بووی، دەستت لە سنگت دەدا و دەتگوت: ((دزی و کاری ترسناک و پیاوێتی و دەستوەشاندن پێشەهی خۆمەو بەشی کەسی لێ نەدەم...)) هەهی خویڕی کورپی تویری...! هەهی قونەکی سەگسار باوکی دایک ماکەر...! هەهی رابە کرمییت...! بۆ ئیمەت وا بەپەند برد؟ بۆ جوانووه ئەسپی کەوێت و ماینی شی و کوتە مەرپێکت وەرەگرت؟ کابرا لەسەر مائی خۆی دەپارایەوه و زۆریش مەمنوون بوو، کە هیندەش زاخدار و پردل و پالەوان و گتت نەگۆر بوویت... دەتگوت((فریومان مەدە... مەمانکە شوانەوێرە...)) حیزۆ! کابرا مەرد و هزرمەند و پیاواناسبوو، بە جگەرەکیشیک دەماری تۆی ناسی! کەچی من لە مندالییەوه لەگەڵ تۆ لە دێبە کدابووین، فشه فش و نەویری تۆم نەدەزانی... حیزی حیزان! ... کابرای سەرناس دەیزانی بە چاوە سوورکردنەوهیە کە چەکت فری دەدەیت و شەرۆلیشت دادەکەنی... تازە ناگەمەوه دێرکە زبێهکان و بچمەوه ناو چالەکە و لەوێ بمرم، چونکە مردنی ئەویم گەلێک باشترە لەوهی بەیانی باوکم و دەسگێران و کەسوکارم و ئاوابی بزانتن لەسەر دزیی شەرۆلیان...

خودا مەرگ!... باوکم دەیگوت: ((ببێه هاوڕێی بێفەر و بەدکاران، مەرگیش پیت رازی ناییت، لە شەرمەزاری دەربازت بکات...))

رەحۆ بەئەسپایی دەستیکی بەژانی بەجینگەهی کەلەبەهی سەگە کە داھینا، بە دەم لێوەلەرزهوه: د د دلۆائەتۆ من من مندالی، خ خ خەتای من بوو بە پی پی پیپاوم دانای، ئە ئە ئەگەر دز بیهوێت هە هە هەموو جارێک، دەسکەوتی باشی هەبیت و جارێکیش نەگێریت، ئەو ئەو ئەو بە بە بەهەلە چووه، لە لە لە کاتی لێ قەومانیشدا وەرە بپرووخت و دەست و پێی بشکیت، با با بچیتە ناو چالێک و بۆ خۆی بمریت باشترە... دەبێ جەرەزە و رووقایم بیت، لە پێشەهات و رووداوی ترسناک نەترسیت... دووای ماوہیە ک ئەم بەسەرھاتە ناخۆشە کۆن دەبیت و لەبیر

ده كړيټ... كو كو كورم! تو شيره خوږهيت و نازاني تامي مفته خوږي و دهسكهوتي خوږا چه ند خوښ و مهزه داره؟ چي له مه شيرينتره كه مال و سامان به سووك و سانايي و بي شه كه تي، بيته ناو دهست و دهم و گيرفانت؟ هم خه لكه همر يه كه و بهرنيگايه كه دا دپرات و به شيويهه كه بهرپوه دهچيټ، سهر بهرزي...! چاوشوږي...! هه لال...! هه رام...! قسه ي خه لكه نوپر و كه لله پووكه، پووتي پووليك ناكات.

تا به ياني به دهم نالين و ناخ و ئوفه وه هه رله رزين...

دلؤ، به دهم گرمؤله بوون و له رزه وه: هم شه وه سارد و پر ترس و مهينه ته هينده ي ته مهني باپيرم دريژبوو... وا رووناك داهات و خوږ هه لالت، موره ي پشت و برژانگي چارم هه موي خووسه، هه ناسه م شه خته يه و هه لمي دهم له سهر ليو و سيملم و كونه لووتم بوو ته سه هؤل، دهست و پيم له گؤچووه و مؤخ و ئيسقانيشم به ستوويه تي، سهد نه فرته له و روژه ي كه تو به قسه ي گهرم ميشكي منت زووقمدا و نابينا تكردم... هم مړؤ له به ختي مندا ميگه ليكيش به م رپيه دا نه هات، هه مويان به ره و زورگ چوون، كوري ده له به باي... دوو پيشكي كلك كهوت كړي! و ره بزائم چوون شه مړؤش ليږه يمنه وه؟ هم مه مه زه داري مفته خوږي و دهسكهوتي به خوږاييه؟... باوكم ده لي (ته وه ي مالي زوري هه يه و ته و عيش كه مي هه يه كه ده مرن و هك يه ك چوار گه ز شاخبيزي ده بن، ته وي ديكه به جي دي لن... به لام ته وه ي ئابروو و مه ردايه تي بدؤرپينيټ ته وا به سووك و چرووكي ده ئيت و به ريسوايش سهر ده نيته وه... (هه موو به يانيه كه له سهر نان خوار دندا باوكم ده ليټ) ساماني زور و ئابرووي باشتان بوويټ، نه داري و رووسوريشتان هه ر گه ركه بيت، به لام ده وه له مه ندي مال و هه ژاري ناموس، بو كه سيك باشه كه ژيان و مردن نه ناسيټ... (ده شي گوت) هه ر كه سيك مالي يه كيكي ديكه به نارپوا بخوات، له كونه تفنكاني ديته وه... سته مكارى، ناو زران و ئاگرى هه ر دوو دونيهاي به نيچه وانه وه يه...))

به لوژه لوژ له كهنډه كان هاتنه ده روه، به رووتوقووتي، له ليته و خووس وهرچوويوون، به گؤده گؤده به ره و دي سهر كه و تن، پيري گؤپال به ده دست و مندالي وشت و بزيوي لادي، به م به يانيه له ناو قهر سيلان له پيش كار و به رخ و مه ركه تران بوون... روويان كرده قهر سيلاي فه قي ته بدالي...

به ره له وه ي له پارچه جويه كه ده ريجن و بگه نه ناواني قهر سيله كه، دلؤ دهست و پيني شكا، نه يتواني هه نكاويكي ديكه باويټ، هزي ده كرد هزياي ره ش پيويه بدات، نه وه ك باوكي به م شيويهه بييني... ره حؤ و شه نوش زور به بي باكي له جويه كه ده رچوون و گه يشتنه قهر سيلاي فه قي نالي و به دنه گيكي بلند گوتيان: مام ته بدال! دلؤي كورټ وا له ناو هم قويه نه جويه دا له سهر مان دهست و پيني شكاوه.

مام ته بدال له پيشدا واقى و رما، به چوي كزي رووته ي كنگ قورواوي نه ناسيه وه... گويشي گران بوو... ره حؤ له به رامبهري به دنه گيكي بلندتر هه مان گفتاري دووباره كرده وه، پيره ميږد بويان چوه پيشتر و لييان وردبووه: كوره خه موي كنگ خويناوي!... خاپينوكي له گهنده كاريدا خاراو!... **ختكينه!** چوون له قوور و خلتاويټ و هرداين و دا يكي خووم و كوره كه م و باوكه گه وره مت گا؟ **قه لبوون** كرين و بنه چه و پياوه تيت ريشه كي شكردين! ويستي به گؤچانه كه ي ليبيدات... ره حؤش به دهست ناماژه ي بو قويه نه جويه كه كرد و له بهر دهستي شي هه لالت... گهنه ي كوري گهنه كي خوږي، خويني گوفانت موي، پووشتيك نه بوو دهستي گول و چه پهلتي برپيته وه، گومي زينكي گونده كهت كرده گه ناو...

گه له منداليكي چاوزيتي دهست به گؤپال، به خوږيان و سه گه كانيانه وه جغزينه يان به دورى دوو رووته كنگ قورواويه كه دابه ستا و به ناوازه وه هاواريان ده كرد: هوي ها... هوي ها... هوي ها... هوي ها... ره حؤ گوني دياره... هوي ها حيزوي قوونسور... هوي ها... پؤزي رووته... هوي ها خه موي رايبي... له قورواوي نين ته رنابي... تؤز ده كا و تؤز ده كا... له سهر قوورپي تؤز ده كا...

له ناو جغه كه وه هاتنه ده روه، وه كه نه (با)يان ديبي و نه باران، ورده ورده به ره و مال بوونه وه، ره وه مندال و سه گيشيان به دوواوه بوو...

ته بدالي ته ئنؤشل و له رزك گه يشته سهر دلؤي، سهر ي بادا، دهستي خزي گه سته وه و گوتي: نه مگوت هارپيي به دفهر و به دكردار... كه س نه ما كوري رايبيه كرميي نه بي؟... پالتؤ ئاودامانه كه ي داكند و كرديبه به ري... : تووشتان به تووشي مه رديكي به ويژدان بووه و نه يويستوه بتان توپينيټ، به لام گه ركه ي بووه په نديكتان دابدات، ئيوه و خه لكه گوند ته مبي بكات...

دلۆ به پیتوه وهستابوو و رووی نهبوو چاوی باوکی ببینیت، چاوی پهنادا، سهری بۆ لای مالان سووراندا، دوویرایهکی له ئاسماندا دیت، چاوی برینهوه زهوی و به شهرمه زارییهوه: باوکه برپوانه بالندهکی سهه بهرخهکانی خۆمان! بزانه هه لۆ سهه رسپییه که نییه؟ ئاگاداربه ره شه ماره شاخداره که پیتته وه نه دات!...

به چه په ساوییه وه ئاورپکی له زرۆکی داوه و گوتی: کورم شه وه کۆلاره جووجه له خۆره که یه، دوینیش جووجه له یه کی دایکتی رفاند، به له رزه له رز پتر سوورا و روو به پرووی بۆوه، شهویش چاوی له بهر خۆی نابوو و پشتی تیکرد و گوتی: باوکه بمبه وه له ناو چاله که ی ناوه راستی ده وه نی زییه کان، له نزیك چه مه سوور بمیژه!... باوکه مردنیش پیم رازی... له شوینی خویا روو له زهوی راکشا و خۆی ره فکرد... دهسته له زرۆکه که ی خسته ژیر ته ویلی: کورم به دهه م تاوله رزه وه و پینه ده که یته... دلۆ!... دلۆ!... دلۆ!... دلۆ! دلاوه! ئیستا گهرم... نووشتایه وه و وه ریگی پرایه سه ره پشت... شه هه ردوو دهستی به چاوی خۆیه وه چه مساند بوو... که دهسته کانی لادان، چاوی توند توند نووقابوو... به ترسه وه زۆریش به هیمنی به له رزه له رز پیلوی چاوی کرده وه... ره شکینی تیا نه مابوو....